

JOHN BEVERE

UMNOŽI POTENCIJAL KOJI TI JE BOG DAO

Sadrži i *Umnožavanje*
DVD s materijalima

Dragi prijatelju,

svi smo mi djelo Njegovih ruku, stvoreni u Kristu Isusu za dobra djela. Milošću Božjom nanovo si rođen i primio si dar da postaneš Božje dijete. Po istoj toj milosti primio si i silu za ispunjavanje određene svrhe. Shvaćaš li koliki je potencijal darova i sposobnosti koje ti je Bog dao za ispunjavanje te svrhe?

Darove, talente i sposobnosti nisi primio zbog sebe; drugi ih trebaju primiti kroz tebe. U sebi nosiš ono što Bog želi dati drugima, kroz tebe. Svatko od nas treba prepoznati i vjerno upravljati darovima koje smo dobili, nastojeći ih koristiti za tuđe dobro i širenje Kraljevstva.

Sretan je i blagoslovljen onaj koji prepoznaje svoje darove i zna ih koristiti. Jadan i nezadovoljan je onaj koji pokušava djelovati u tuđim darovima. Vjerno i u suradnji s Božjom milošću i pod Njegovim pomazanjem trebali bismo težiti umnožavanju darova koje nam je Bog dao, ali ne u grču, nego mirno i s pouzdanjem.

Po Božjoj milosti i u Njegovom pomazanju primio si darove i silu. Želim ti da odlučno ideš naprijed, čineći velika djela za Boga.

S tobom sam u tome,

John.

MessengerX.com

John Bevere
JohnBevere@ymail.com

MESSENGER
INTERNATIONAL
MessengerInternational.org

 SYLOWM

JOHN BEVERE

**UMNOŽI POTENCIJAL
KOJI TI JE BOG DAO**

X: Multiply Your God-Given Potential, Serbian and Croatian, by John P. Bevere

© 2021 Messenger International

MessengerInternational.org

Originally published in English as *X: Multiply Your God-Given Potential*

ISBN 978-1-937558-25-3 (hardcover edition)

ISBN 978-1-937558-24-6 (electronic edition)

Additional resources in Serbian and Croatian are available for free download and video streaming at **MessengerX.com** and on the **MessengerX app**

To contact the author : JohnBevere@ymail.com

This book is a gift from Messenger International and is

NOT FOR SALE

Printed in Serbia

X: Umnoži potencijal koji ti je Bog dao, John P. Bevere

© 2021 Messenger International MessengerInternational.org

Prvotno objavljeno na engleskom jeziku kao *X: Multiply Your God-Given Potential*

ISBN 978-1-937558-25-3 (hardcover edition)

ISBN 978-1-937558-24-6 (electronic edition)

Dodatni materijali na srpskom i hrvatskom jeziku dostupni su za besplatno preuzimanje i video streaming na **MessengerX.com** i na aplikaciji **MessengerX**

Ako se želite obratiti autoru: JohnBevere@ymail.com

Knjiga je dar službe Messenger International
i **NIJE NA PRODAJU**.

© 2021 Syloam za srpsko i hrvatsko izdanje

Nakladnik: Syloam

Černyševského 11, 851 01 Bratislava

www.syloam.eu

Za nakladnika: Miroslav Fic

Urednik: Miroslav Fic

Prijevod: Nataša Sulić

Lektura i korektura: Nataša Sulić

Prijelom: Syloam.eu

Tisak: 1909.Minerva

Naklada: 4000

ISBN: 978-80-99940-06-3

Ako nije drugačije naznačeno, svi biblijski citati uzeti su iz Biblije u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb. Korišteno uz dopuštenje. Sva prava pridržana.

App Store is a trademark of Apple Inc., registered in the U.S. and other countries.
Google Play and the Google Play logo are trademarks of Google LLC.

Posvećeno prekrasnim suprugama naših sinova...

Lisa i ja vas volimo svim srcem. Svaka od vas posjeduje divne osobine koje smo naveli niže u tekstu, i više od toga, ali ovo su one koje se najviše ističu:

Julianna

U braku s Addisonom od 25.10.2009.

Ljupka si i mudra.

Uvijek ćeš biti moja prva kći.

Jessica

U braku s Austinom od 24.09.2018.

Nježna si i lako te voljeti.

Atmosfera radosti te prati gdje god dođeš.

Christian

U braku s Ardenom od 18.11.2018.

Puna si milosti i imaš mekano srce.

Čudesna je tvoja ljubav prema našem sinu.

Buduća žena gospodina *Aleca Beverea*

Srce mi čezne da što prije upoznam našu buduću kćer.

Već te volim svim srcem.

Svaka od vas velika je radost Lisi i meni.

Hvala vam što ste umnožile našu obitelj.

Zauvijek ćete biti naše kćeri.

Sadržaj

O knjizi **IX**

1. Spajanje dijelova slagalice **1**
 2. Udijeljene sposobnosti **17**
 3. Procijenite se razumno **35**
 4. Upravitelji **47**
 5. Vjernost **67**
 6. Marljivost i umnožavanje **87**
 7. Silno umnožavanje **105**
 8. Strateške ideje **121**
 9. Ulaganje **149**
 10. Katalizator **159**
 11. Ugledajte se u mene **175**
 12. Zapreke umnožavanju I **195**
 13. Zapreke umnožavanju II **209**
 14. Otkrijte i razvijte svoje darove **223**
 15. Pomazani **243**
- Dodatak : *Spasenje dostupno svima* **255**
- Zahvale **257**
- Bilješke **259**

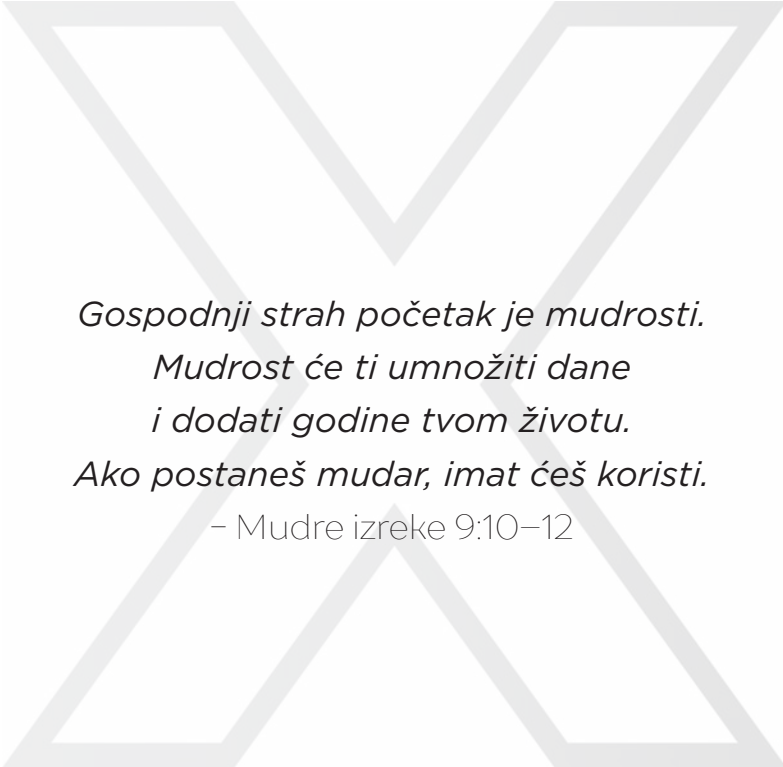
O KNJIZI

Na ovim ćeš stranicama pronaći biblijski uvid i strategiju koja će ti dati snagu da pronađeš svoju svrhu, raspiriš strast u sebi i otkriješ svoj potencijal. Svako poglavlje također sadrži pitanja za razmišljanje koja će ti pomoći da na vlastitom primjeru primijeniš pročitano.

Ako želiš saznati više o umnožavanju, postoje dodatni materijali, video lekcije i popratni priručnik koje možeš koristiti ili individualno ili u grupi. Možeš im pristupiti, kao i svim mojim materijalima učenja, na stranici **www.MessengerX.com**. Milijuni ljudi koriste naše materijale, a cilj nam je da ih omogućimo svakoj osobi, gdje god se nalazila, koji god jezik govorila, kakva god bila njezina financijska situacija (o tome ćeš saznati više u knjizi). Odvoji trenutak, posjeti našu stranicu i pridruži se globalnoj zajednici nositelja dobre vijesti.

Ako imaš neko pitanje, nemoj se ustručavati, obrati se meni i mom timu u službi Messenger International.

Navijam za tebe!
John

*Gospodnji strah početak je mudrosti.
Mudrost će ti umnožiti dane
i dodati godine tvom životu.
Ako postaneš mudar, imat ćeš koristi.*

- Mudre izreke 9:10–12

1

Spajanje dijelova slagalice

Bila je 2012. godina. Trebao sam propovijedati u Los Angelesu na službama u subotu i nedjelju. Inače bih otputovao u subotu popodne, služio u subotu navečer i nedjelju ujutro i vratio se kući u nedjelju popodne. No, ovoga puta nije bilo tako.

Jedan od partnera naše misije, nazovimo ga Stan, kad je vidio da trebam propovijedati u LA-u, nazvao me i upitao bih li igrao golf u poznatom klubu Riviera Country. Nisam trebao puno razmišljati jer mi je igranje na tom terenu bilo na listi želja. S oduševljenjem sam odgovorio: „Apsolutno, jako bih to volio!“

Dopustite mi da vas detaljnije uputim u cijelu priču. U više od 35 godina putovanja i propovijedanja Božje riječi, tu i tamo sam znao spomenuti i svoju ljubav prema golfu. I tako se tijekom godina nekoliko puta dogodilo da su me pozvali da igram golf na nekima od najljepših terena na svijetu. Ovo je bila takva prilika.

Radilo se o *jako posebnom* pozivu. Riviera je ekskluzivan i privatni klub – jako je teško ući u njega. Svake godine taj je klub mjesto održavanja poznatog turnira u golfu zvanog *Genesis Invitational* (nekad zvanog *Los Angeles Open*). Osim toga, u tom su se klubu održavali i mnogi drugi veliki turniri, poput *US Opena*, *PGA Prvenstva*, *US Amateura* itd.

Stan me u subotu ujutro pokupio i otišli smo na putovanje iz snova. Da stvar bude još bolja, jedan od mojih bliskih prijatelja, Aaron Baddeley, pobijedio je na LA Openu. Htio sam ponoviti neke od njegovih čuvenih udaraca iz 2011.

Prve četiri rupe odigrao sam sa tri udarca iznad para (strašno sam bio živčan), ali sam rundu završio sa dva ispod para. Stan i ja smo se odlično proveli; bilo je to jutro za pamćenje, u najmanju ruku.

Na putu nazad do mog hotela u Los Angelesu, Stan me iskreno upitao: „Johne, mogu te pitati nešto u vezi jednog problema s kojim se borim?“

„Naravno.“

Potpuno iskreno i otvoreno me upitao: „Johne, neumorno i vrijedno sam radio posljednjih nekoliko desetljeća, trošeći sate i sate na stvaranje svog poslovnog carstva. Moje kompanije sada vrijede oko 9 milijuna dolara. Sve teče po planu. Rezultat dugogodišnjeg teškog rada je da su mi žena i djeca financijski osigurani do kraja života.“

A onda je postavio iduće pitanje: „Sad kad ulazim u pedesete godine života, zašto da radim istim tempom? Zašto da se borim izgraditi poslovno carstvo koje će za deset godina vrijediti 35 milijuna dolara?“

Duh Sveti mi je odmah dao mudrost da mu znam odgovoriti. „Zamisli ovakav scenarij“, rekao sam. „Ja ti kažem: Stan, mnoge sam godine proveo naporno radeći da napišem 17 knjiga koje su sada prevedene na više od 80 jezika i tiskane u milijune kopija. Preletio sam više od 16 milijuna kilometara u zadnjih 25 godina, borio se sa vremenskim razlikama, upoznao mnoge kulture, isprobao različitu čudnu hranu, odsjedao u sićušnim hotelskim

sobama – i sve to da bih mogao govoriti evanđelje po cijelome svijetu. Služba sada napreduje i financijski dobro stojimo. Lisa i naša djeca su osigurana. Zašto da nastavim raditi istim tempom?“

Bio je to savršeni scenarij. Lagano se nasmiješio, odgovorivši: „Ne bih bio u tvojim cipelama kad se jednog dana susretneš s Isusom.“

Rekao sam mu: „Stane, upravo to si ti meni rekao za svoj posao.“

Smiješak mu je odmah iščeznuo s lica. Okrenuo se prema meni, pogleda punog čuđenja. U nevjerici je upitao: „Kako to misliš?“

„Stane, Bog je stavio darove u svako svoje dijete. Ti su nam darovi dani da izgradimo Njegovo kraljevstvo. Međutim, mi smo postavljeni za upravitelje i možemo odlučiti, u bilo kojem trenu, te darove koristiti na jedan od ova tri načina:

Možemo ih koristiti za izgradnju Kraljevstva.

Možemo ih koristiti za izgradnju samih sebe.

Možemo ih potpuno zanemariti.“

Zadobio sam Stanovu pažnju pa sam nastavio: „Neki od mojih očitih darova su pisanje i propovijedanje; tvoji darovi su vezani uz posao i davanje. Upravo si se nasmijao mojoj verziji priče! Međutim, tvoja priča je ista takva. Zapravo, tvoja je možda još i važnija, ali nisi povezoao dijelove slagalice!“

Nastavili smo razgovor. I vrlo brzo, moglo se vidjeti da Stan mijenja mišljenje i stav.

Šest mjeseci nakon toga, nazvao sam Stana da vidim kako je. Bio je to još jedan nezaboravan razgovor.

„Stane, kako si?“

„Želiš iskren odgovor?“ Zatekao me pomalo nespremnog.

„Naravno!“

„Proganjale su me, na dobar način, riječi koje si mi rekao prije šest mjeseci.“

„I što si napravio u vezi s tim?“

Nasmijao se, brzo odgovorivši: „Ubijam se od posla da izgradim poslovno carstvo vrijedno 35 milijuna dolara i tako gradim Kraljevstvo.“

„Odlično!“

Stan je shvatio da nije samo običan gledatelj u izgradnji Božjeg Kraljevstva, već itekako važan sudionik. Uhvatio je viziju koja izmiče mnogima – da su njegove jedinstvene sposobnosti važne za vječnost, a ne samo za ovaj svijet. Sad je znao da je nadaren zbog većeg cilja od samoga sebe i svoje obitelji. Zahvalan sam što je bio tako iskren, ponizan i jednostavan. Zbog tih se osobina uspio otvoriti za istinu koja mu je promijenila život. A zbog njegova svjedočanstva, nije se promijenio samo on, nego i mnogi drugi.

Stana je njegova spoznaja motivirala da umnožava, a ujedno predstavlja glavnu svrhu ove knjige. U razgovorima s vjericima diljem svijeta, shvatio sam da je jako puno onih koji razmišljaju poput Stana. Zapravo, mogu komotno reći da većina tako razmišlja. Međutim, nisu svi spremni to odmah priznati poput Stana, ali s vremenom razgovor dođe na tu temu i otkrije se istina.

Ako na sličan način preispitujete svoju svrhu, sretan sam što ste uzeli ovu knjigu u ruke. Iskreno se nadam da će se i vaša perspektiva promijeniti.

Kao i Stan, budite i vi iskreni sami sa sobom; bit će vam lakše povezati dijelove slagalice. U stavu poniznosti, otkrit ćete i povjerovati da možete umnožavati jedinstvene darove koje vam je Bog dao za izgradnju svog Kraljevstva. Jednako ste pozvani od Boga kao i vaš pastor ili ja. Vaš je poziv jednako važan kao onaj velikog Billyja Grahama ili bilo kojeg drugog poznatog službenika Božjeg.

Govorit ćemo o tome kako da otkrijete, razvijete i, što je najvažnije, umnožite svoje darove, ispunjavajući na taj način svoj jedinstveni poziv. Božja Riječ i priče u ovoj knjizi izgradit će vašu vjeru i povećati vam učinkovitost. Znam to iz prve ruke; dogodilo se i meni dok sam pisao i uređivao knjigu.

ROĐENI S RAZLOGOM ZA ODREĐENU SVRHU

Započnimo proučavanjem poznatog stiha iz Pisma:

Ta *milošću* ste spašeni po vjeri! I to ne po sebi!
Božji je to dar! Ne po djelima, da se ne bi tko hvalio.
(Efežanima 2:8-9)

Centar ova dva stiha je *Božja milost*. Jasno je – potpuno jasno – da smo spašeni milošću i da je to dar od Boga. Crkva 21. stoljeća itekako je dobro prenijela tu istinu. Nikada nećemo moći dovoljno naporno raditi, živjeti toliko sveto ili se dovoljno žrtvovati da zaradimo privilegiju da provedemo vječnost sa svojim Stvoriteljem, Svemogućim Bogom. Ovaj poznati stih bio je jedan od najvažnijih za otkrivanje te istine. Međutim, često se prijeđe preko onoga što slijedi:

Jer Njegovo smo djelo, stvoreni u Kristu Isusu za dobra djela, koja Bog unaprijed pripravi da bismo u njima živjeli. (Efežanima 2:10)

Primijetite da je prva riječ nakon devetog stiha „jer“. To je veznik koji spaja dvije izjave. Drugim riječima, početak misli ne može se gledati zasebno.

Riječ „jer“ znači „zato što“ pa ne bi trebalo izostavljati 10. stih kad citiramo 8. i 9. jer ne dobivamo cijelo značenje onoga što Riječ poručuje.

Deseti stih kaže da smo Njegovo djelo, stvoreni sa određenom svrhom – da činimo dobra djela. Dakle, Pavao zapravo u ta tri stiha kaže sljedeće:

Spašeni smo milošću prvo da budemo netko – Božje dijete; i po istoj toj milosti primili smo silu da činimo nešto.

Nikada ne bismo trebali previše naglašavati jednu istinu i tako zanemariti drugu. Dopustite mi da istaknem kako je to tko smo u Kristu Isusu ispred onoga što radimo, jer *sve što radimo trebalo bi izvirati iz toga tko smo.*

Lako je prestati razmišljati da trebamo „nešto raditi“ jer nas to oslobađa pritiska da djelima trebamo graditi Kraljevstvo. No, činjenica je da djelovanjem dobivamo snagu. Isus je rekao: „Moja je hrana činiti volju Onoga koji me poslao i dovršiti Njegovo djelo“ (Ivan 4:34). Također je rekao: „Kao što je mene poslao Otac, i ja šaljem vas“ (Ivan 20:21). Ako spojimo te dvije izjave, jasno možemo vidjeti da je naša hrana činiti i dovršiti volju Onoga (Isusa) koji nas šalje. Hrana je ono što nam daje snagu. Ako ne budemo jeli, postat ćemo slabi i neće od nas biti neke koristi.

Prenesimo to sada na naš duhovni život. Ako ne budemo vršili volju onoga koji nas šalje (Isus), postat ćemo slabi. I bit ćemo podložni kušnjama.

U više od 40 godina hoda s Isusom, primijetio sam da je jedan od glavnih razloga zbog kojeg ljudi otpadnu od vjere nedostatak „djelovanja“. Postanu lijeni i besposleni, ne rade više ono na što ih je Bog pozvao i prije nego se snađu, upadnu u opijenost nemorala ili se predaju onim interesima koji ih potpuno odvuču u svjetovan način života. Izgube duhovnu snagu. Evo zaključka:

Ono što činimo daje nam snagu.

Dopustite mi da ponovim istinu iz ova tri biblijska stiha: Nanovo ste rođeni milošću Božjom. Primili ste besplatni dar da postanete Božja djeca i po istoj toj milosti primili ste silu da djelujete. Pismo kaže da je za svakoga od nas unaprijed pripremio djela da u njima živimo.

David kaže:

Oči tvoje već tada gledahu djela moja,
sve već bješe zapisano u knjizi tvojoj:
dani su mi određeni dok još ne bješe ni jednoga.
(Psalam 139:16)

Bog je prije nego ste se rodili pripremio djela u kojima ćete živjeti. I zapisao ih je u knjigu! Možemo samo zamisliti kako je velika ta knjiga jer je u nju zapisan svaki trenutak našeg života. Zadaci koje je odredio za nas tiču se izgradnje Njegova Kraljevstva. Njegova najdublja želja je da ispunimo planove koje ima za naše živote, ali nije zajamčeno da ćemo ih ispuniti. Primijetite da u Efežanima 2:10 piše „bismo živjeli“. Ne kaže da „ćemo živjeti u njima“ nego da „bismo trebali“ živjeti u njima. Tu u igru ulazi naša slobodna volja. On je unaprijed pripremio naša djela, ali na nama je da odlučimo želimo li hodati u njima ili ne.

Duboko sam uvjeren u to da će Isus, kada dođemo pred njega na sud (gdje ćemo biti nagrađeni za svoj trud ili pretrpjeti gubitak zbog svoje lijenosti), otvoriti tu knjigu i reći: „Sada ćemo usporediti kako si živio u odnosu na originalan plan koji smo Otac i ja imali za tebe.“ Na dva mjesta u Pismu piše da će na sudu biti „otvorene knjige“ (vidi Daniel 7:10 i Otkrivenje 20:12). Vjerujem da je te knjige napisao Bog o našem životu prije nego smo se rodili. Kada je riječ o našem pozivu, nećemo biti suđeni na temelju onoga što smo činili, nego onoga na što smo bili pozvani činiti. A to je otrježnjavajuća istina.

Sad vas je možda pomalo uhvatila panika. Nemojte paničariti, molim vas! Trebate uočiti tri vrlo važne stvari: Prvo, Bogu je više stalo da dovršite ono na što vas je pozvao nego vama, tako da sigurno neće sakriti od vas svoje planove. Želi da znate u što vas je pozvao više nego što vi to želite! Drugo, proces ulaska u puninu poziva je putovanje, a ne jednodnevni izlet. Zato se nemojte prepustiti nestrpljenju. Treće, u ovoj ćete knjizi pronaći i istine iz Pisma i osobna iskustva koja će vam pomoći da otkrijete i razvijete svoj poziv.

Da biste bolje shvatili o čemu pričam, dat ću vam jedan primjer. Recimo da sam ja urbanist i želim izgraditi spektakularan stambeni, poslovni i rekreacijski kompleks u blizini centra grada. Budući da sam urbanist, to znači da sam glavni dizajner i mogu zajedno sa vještim graditeljima i arhitektima razviti plan tog zdanja. Želim da kompleks ima dječja igrališta, zabavni park, sportski teren, fontane, mjesto za druženje i šetnice. Također, želim da ima poslovni dio koji će na prvom katu imati i stanove za prodaju i najam, restorane, kino i sve ostalo zbog čega će biti jedinstven.

Kada dovršim plan, odlučit ću s kojim ću izvođačima sklopiti posao za izgradnju različitih dijelova kompleksa. Unajmit ću različite podizvođače i dati im rok za izvršenje njihova dijela posla. I tada projekt može započeti.

Ako svi podizvođači budu napravili točno ono što sam tražio od njih, taj ogromni projekt će teći glatko. Međutim, što ako netko od podizvođača ne učini što mu se reklo? Što ako prihvate zadatak, ali ne naprave posao u zadanom roku jer su se posvetili nečemu drugome? Što ako u to vrijeme budu išli u ribolov, na golf i na sportske utakmice i zbog toga zanemare posao? Što ako i ostali budu lijeni i ne shvate ozbiljno svoj posao? Ako se budem potpuno oslonio na njih, projekt neće biti gotov na vrijeme. Zapravo, možda nikad ni neće biti gotov.

Na radnicima je da odluče što će činiti sa svojim vremenom i darovima. Međutim, ja kao glavni urbanist ne mogu pristati na tako velika kašnjenja ili mogućnost da projekt nikada ne bude dovršen. Ako se to dogodi, morat ću posao dati nekome drugome.

I što će onda biti? Radnici s kojima sam prvima sklopio posao neće biti nagrađeni i imati tu čast da budu dio tima koji je izgradio prekrasan kompleks. Neće svojoj djeci, unucima i prijateljima moći reći da su sudjelovali u projektu koji je toliko uljepšao gradski centar. Njihova djeca neće moći pričati drugima o tome što su njihovi roditelji radili. A naravno, izgubit će i plaću za posao.

Isti taj princip provlači se kroz cijelo Pismo. Bog ima plan gradnje svog Kraljevstva. Međutim, kroz čitavu povijest, morao je raditi s ljudima koji nisu udovoljavali Njegovim željama. Zbog toga je puno puta morao mijenjati svoj originalni plan. (Govorim u ljudskim terminima jer Bog od početka zna kraj – On nije vezan uz vrijeme). „Promjena“ plana nije ga šokirala. Znao je unaprijed što će koji radnici odabrati. Već je pripremio njihovu zamjenu.

Dat ću vam nekoliko primjera iz Pisma (a ima ih mnogo). To možete vidjeti u slučaju Abrahamova oca, Teraha. (Naš najmlađi sin, Arden, nedavno me podsjetio na ovu istinu.) Većina nas zna da je Abraham rođen i da je odrastao u Uru Kaldejskom prije

nego ga je Bog pozvao da ode u Kanaansku zemlju. No, malo ljudi zna da je vrlo vjerojatno Abrahamov otac, Terah, bio prvi pozvan da to učini. Čitamo:

Terah povede svoga sina Abrama, svog unuka Lota, sina Haranova, svoju snahu Saraju, ženu svoga sina Abrama, pa se zaputi s njima iz Ura Kaldejskoga u *zemlju kanaansku*. Kad stignu do Harana, *ondje se nastane*. (Postanak 11:31-23)

Promotrimo dvije stvari. Prvo, zašto bi čovjek, bez ikakva razloga, poveo obitelj iz Ura i putovao skoro 1000 km od svih mjesta baš prema Kanaanu? Put na devama je spor i naporan. Sa ženama i djecom, vjerojatno im je trebalo nekoliko mjeseci. Terah nije mogao otići na Google i pronaći slike ili pročitati članke o tome kako je Kanaan predivna zemlja za život i posao. Nije to mogao pronaći ni na društvenim mrežama. Morao je dakle biti neki razlog zbog kojeg se uputio baš tamo.

Drugo, ako se bio uputio u Kanaan, zašto je stao u Haranu? Zašto nije dovršio svoje putovanje i stigao na odredište? Možda zato što je bio kušan da ga ne dovrši? Možda zato što se susreo s oprečnim željama, nevoljama ili članovima obitelji kojima je bilo dosta putovanja, ili nekim drugim teškim okolnostima? Možda je vidio da je Haran ipak bolje mjesto za život i nije im se htio suprotstaviti samo zato što mu je Bog nešto rekao?

Kad sagledamo sve to, možemo li zaključiti da je Terah bio prvi Božji izbor da postane „otac mnogih naroda“? Je li možda trebao biti i *otac vjere*, što je kasnije postao Abraham (vidi Rimljanima 4:16-17)?

Terah je odlučio da ipak neće otputovati toliko daleko i nastanio se u Haranu. Da je nastavio svoj put, vjerujem da bismo danas čitali o njegovim pothvatima i savezu sa Bogom. Vjerujem da bi on bio otac Izraelu i da bi se o Isusu pričalo kao o „Terahovom potomku“ umjesto o „Abrahamovu potomku“ (vidi Galaćanima 3:16).

Još jedan primjer promjene Božjeg prvotnog plana je sudac i visoki svećenik Eli. Njemu i njegovim potomcima dana je svećenička služba, da zastupaju narod pred Bogom. Međutim, prorok poslan Eliju ovako kaže:

Zato sam' – riječ je Jahve, Boga Izraelova – 'rekao doduše da će dom tvoj i dom oca tvojega stupati preda mnom do vijeka, ali sada' – riječ je Jahvina – 'neka je to daleko od mene! Jer ja častim one koji mene časte, a koji mene preziru, bit će osramoćeni. Gle, dolaze dani kad ću uništiti tvoju obitelj i oni više neće služiti kao moji svećenici.

(1 Samuelova 2:30-31)

Elijeva neposlušnost utjecala je i na njega i na njegove potomke. Da je bio ispravan pred Bogom, njegovi bi potomci mogli i dalje biti svećenici.

Još jedan primjer su svi izraelski kraljevi. Prvi je Davidov sin Salomon. Bog mu je rekao: „Kada je tako s tobom te ne držiš moga Saveza i naredaba koje sam ti dao, ja ću sigurno oduzeti od tebe kraljevstvo i dat ću ga jednom od tvojih slugu“ (1 Kraljevima 11:11). Kasnije, da je Salomon ostao vjeran, kraljevstvo ne bi nikada bilo oduzeto njegovu sinu Roboamu. Većina kraljevstva pripala je Jeroboamu, ali i on se na kraju iznevjerio Bogu. Zato mu je Bog rekao:

Podigao sam te iz naroda i učinio sam te knezom nad mojim narodom Izraelom, istrgnuo sam kraljevstvo iz kuće Davidove i dao ga tebi. Ali ti nisi bio kao moj sluga David, koji je držao moje zapovijedi i koji me slijedio svim srcem svojim i činio samo ono što je pravedno u mojim očima... Zato što si mi okrenuo leđa, ja ću netragom pomesti kuću Jeroboamovu.

(1 Kraljevima 14:7-10)

Jeroboamova vladavina dugo bi trajala da nije iskoristio svoj položaj i darove za vlastito dobro umjesto za izgradnju Božjeg Kraljevstva.

Sličnu poruku primio je izraelski kralj Baša (vidi 1 Kraljevima 16:1-7), kao i mnogi drugi kojima su bile povjerene odgovornosti u kraljevstvu.

Evo što želim reći: često kada smo nevjerni Božjem pozivu, to ne utječe samo na nas nego i na naše potomke. U Terahovu slučaju to nije bilo tako, ali u mnogim drugim slučajevima jest.

Sličnu situaciju nalazimo među prorocima. Elizej je služio Iliji i primio dvostruko Ilijino pomazanje. No, godinama poslije toga, Elizejev sluga, Gehazi, koji je mogao idući u nizu hodati u proročkim darovima, izgubio je iz vida ono što je uistinu bitno. Na kraju je ogubavio i napustio službu u koju je bio pozvan (vidi 2 Kraljevima 5:20-27). Zamijenio ga je drugi sluga (ne znamo mu ime).

U Novom zavjetu vidimo tu istu situaciju sa Judom Iškariotskim. Zloupotrijebio je svoj položaj i darove koji su mu bili povjereni pa ga je Bog zamijenio. Petar je rekao učenicima u gornjoj sobi: „Njegovo nadgledništvo neka dobije drugi! Moramo pronaći zamjenu za Judu“ (Djela 1:20-21).

Kako tužno, kako tragično! Zamislimo samo koliko će se mnogo ljudi kajati zato što se nisu posvetili svom pozivu ili darovima.

S druge strane, možemo gledati i pozitivno. Ti si, dragi čitatelju, rođen s razlogom za određenu svrhu. Igraš važnu ulogu u izgradnji vječnosti. I to nije odlučio čovjek, nego sam Bog.

TI ODREĐUJEŠ KOLIKO ĆEŠ BITI UČINKOVIT

Šokantna istina je: *Ne ovisi o Bogu koliko ćete biti učinkoviti nego o vama.* To vam se možda čini nebitno ako ste sva svoja životna postignuća stavljali u košaru „Božjeg suvereniteta“. Ali, uvjeravam vas, nije nebitno niti ta izjava oduzima išta Božjem suverenitetu. Riječ je jednostavno o Njegovom povjerenju i želji da Njegovi sinovi i kćeri provode slobodnu volju koju im je dao.

Pogledajmo ponovno tekst iz Pisma koji smo spomenuli na početku poglavlja:

Mudrost će ti umnožiti dane i dodati godine tvom životu.

Ako postaneš mudar, imat ćeš koristi.

(Mudre izreke 9:11-12)

Ova istina toliko je ohrabrujuća i silna! Što znači *umnožiti dane*? Ne znači produžiti život jer je to već pokriveno izjavom „i dodati godine tvom životu.“ Ne može značiti ništa drugo nego „povećavati tvoju učinkovitost iz dana u dan“. Drugim riječima, izvući ćete više iz svog dana nego netko bez Božje mudrosti.

Vjerojatno ste čuli izreku: „Kad zatupi željezo i oštrica mu nije nabrušena, tada treba više snage; a nagrada mudrosti je uspjeh“ (Propovjednik 10:10). Naglasak je na mudrosti. Nećete biti toliko učinkoviti niti produktivni s tupom oštricom (bez mudrosti). I obrnuto, moći ćete posjeći mnoga stabla s naoštrenom sjekirom (živeći mudro). Umnožit ćete svoj trud koristeći istu količinu snage.

Božja mudrost neizmjerljivo je važna. Ispričat ću vam priču nešto kasnije u knjizi, o prijatelju koji je desetljećima bio neproduktivan kao vjernik i na kraju mu je bilo dosta tog letargičnog stanja. Prva stvar koju je napravio je da je zaronio u Pismo na šest mjeseci. To mu je dalo mudrost da bude učinkovitiji, i vjerujte mi, iznenadit će vas njegova životna priča.

I nije samo mom prijatelju rečeno, nego svima nama: „Najvažnije je steći mudrost“ (Mudre izreke 4:7). Volim taj stih. I kad jednom stvarno povjerujete u njega, uložiti ćete vrijeme i energiju u stjecanje mudrosti. No, duboka istina iz Mudrih izreka 9:11-12 je sljedeća: Kada jednom steknete mudrost, *vama će to biti na korist!*

Božju mudrost o kojoj pišem u ovoj knjizi potrebno je tražiti godinama, čekati na nju i proučavati je – i kroz pozitivna i negativna iskustva. Ali kao što ćete otkriti, nisam samo ja u mudrosti donio mnogo roda, nego i mnogi drugi koje sam imao priliku intervjuirati. Mogu se samo nadati da ćete u kratkom razdoblju steći ono za što su meni trebale godine i da ćete otići puno dalje u toj mudrosti od mene. Jer što se tiče Kraljevstva – svi smo mi jedno pa ako se vi okoristite, i ja ću se okoristiti. Ako vi odete dalje od mene, to je ujedno i moja prednost jer smo jedno. Svi mi radimo za isti cilj i za slavu našega Kralja.

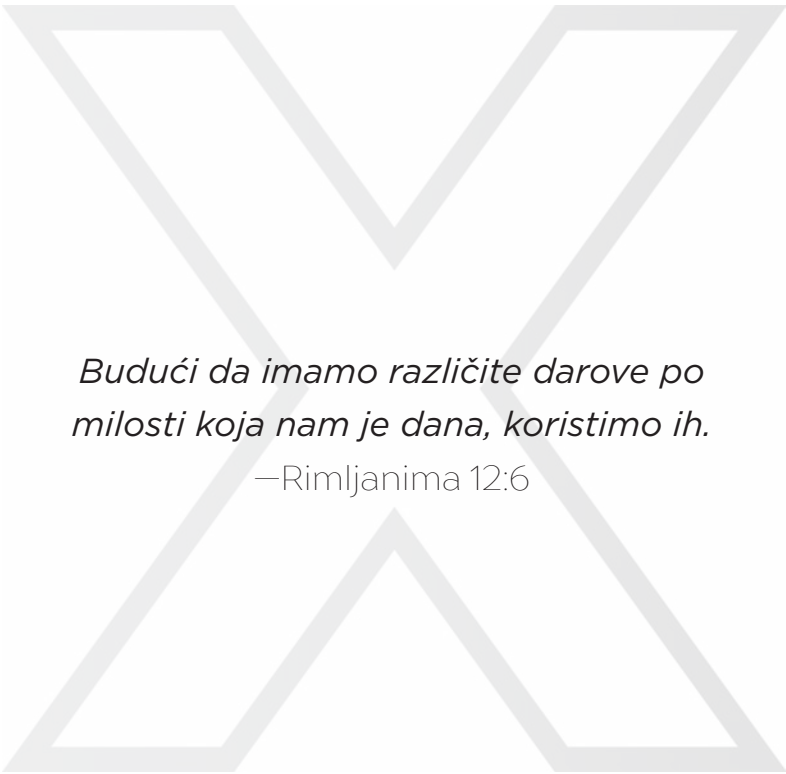
SKRIVENA TAJNA

Prijedimo na iduće poglavlje s ovim pitanjem: Biste li htjeli otkriti tajnu koje većina ljudi nije ni svjesna, a zbog koje ćete unaprijediti svoje sposobnosti više nego možete i zamisliti?

I mislio sam! Evo u čemu je stvar – postoji takva tajna. Skrivena istina koju ćemo uskoro otkriti.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Prema Poslanici Efežanima 2:10, Bog je unaprijed pripremio djela da u njima živite, prije nego ste se i rodili. Jeste li se ikada potrudili doznati ih? Što vas je spriječilo da ih otkrijete?
2. Rođeni ste s razlogom, za određenu svrhu. U svjetlu Stanove priče, kako gledate na svoje darove i sposobnosti? Smatrate li ih važnima za izgradnju Božjeg Kraljevstva? Ili, kao i Stan, ne uspijevate spojiti dijelove slagalice?
3. Izvršavanje Božje volje daje nam snagu. Pimate li snagu kroz ono što radite u životu? Volite li svoj posao? Ako ne, što vam nedostaje?

*Budući da imamo različite darove po
milosti koja nam je dana, koristimo ih.*

—Rimljanima 12:6

2

Udijeljene sposobnosti

I mam prijatelja, Jima, koji je bio trener ženskom srednjoškolskom košarkaškom timu punih 18 godina. Cijelo to vrijeme nisu nikako mogle osvojiti državno prvenstvo. Iz godine u godinu, ili bi bile poražene već na regionalnom natjecanju ili, ako bi i dogurale do državnog, već bi u prvoj rundi bile izbačene.

Jim mi je rekao: „Bio sam frustriran i skoro sam odustao, ali tada sam otkrio silu Božje milosti.“

Jim je donio čvrstu odluku. Više neće trenirati djevojke u vlastitoj snazi, kao što je to činio posljednjih 18 godina, nego će se u potpunosti osloniti na *Božju milost*. Pitao je Gospodina što da radi i On mu je odgovorio: „Drugačije organiziraj treninge. Umjesto da treniraju 90 minuta u dvorani, neka 45 minuta provedu u svlačionici čitajući Bibliju, moleći se, dijeleći svjedočanstva, i onda neka odu 45 minuta u dvoranu.“

Jim mi je rekao: „Johne, to se činilo potpuno kontraproduktivno. Trebali smo poraditi na vještinama i pripremati se za utakmice; trebala nam je svaka od tih 90 minuta za vježbu. Ali znao sam da mi je Bog progovorio.“

Nastavio je: „Iznio sam novu strategiju djevojkama. Mislile su da je pomalo religiozna i smiješna. Neke su čak bile ljute kad su je tek čule, ali nakon što sam razgovarao s njima, pristale su.“

S osmijehom na licu, rekao je: „Te smo godine osvojili državno prvenstvo prvi put. I ne samo to, i iduće godine smo ga osvojili.“

Zatim je prokomentirao drugo prvenstvo: „Bilo je čudesno jer smo promašili skoro svaki koš u završnoj utakmici. Nismo trebali pobijediti sa svim tim promašenim koševima! Međutim, na kraju smo pogodili tri trice. Te su trice nadoknadile sav naš gubitak s onim promašenim koševima i pobijedili smo.“

SNAGA

Jim je ulovio Božansku mudrost; zapravo, isto to otkrivenje imao je Pavao – isto ono koje više od 95 posto crkve 21. stoljeća ne uspijeva shvatiti. A ovo je to otkrivenje: biblijska *milost* nije samo Božji dar spasenja nego i Njegova *sila* za naše živote. Promotrite Pavlove riječi, ali imajte na umu, te je riječi izrekao sam Bog: „Dosta ti je moja *milost* jer se moja snaga u slabosti usavršuje“ (2 Korinćanima 12:9).

Sve je jasno. Bog o svojoj *milosti* govori kao o svojoj *snazi*. Riječ „slabost“ znači „nesposobnost“. Gospodin Pavlu govori, a i meni i tebi: „Moja snaga (milost) uključuje se u situacijama koje su iznad tvojih prirodnih sposobnosti.“

Kako je završilo 18 godina Jimova napornog rada, pokušaja da vodi djevojke u pobjedu? Brojnim neuspjesima. Ali sva ta muka i razočaranja isplatila su se jer su Jima odvela do otkrića: *Božja milost daje nam snagu da idemo preko svojih prirodnih sposobnosti*.

U drugoj poslanici, Pavao hrabro izjavljuje: „Trudio sam se više od svih drugih apostola.“ Zar je on to stvarno napisao? Razmislite o kome govori: Petru, Jakovu, Ivanu, Barnabi, Apolonu i mnogim drugim velikanima. Zvuči pomalo arogantno, ali ako pročitate ostatak izjave, shvatit ćete da nije:

Trudio sam se više nego svi oni – ali ne ja, nego milost Božja sa mnom. (1 Korinćanima 15:10)

Pavao se hvali Božjom snagom, a ne vlastitim sposobnostima, zato tu nema nikakve arogancije. Oslanjao se na milost za ispunjenje svoje misije. Nakon godina neuspjeha i napokon otkrivenja i uspjeha, Jim se sada u svom trenerskom poslu oslanja na Božju snagu (milost) koja može ići dalje od njegovih sposobnosti. I tu je mudrost prenio u sva područja života; njegova je sjekira bila naoštrena!

Imajući to na umu, vratimo se na svoje službe i pozive. Ponavljam, Božja riječ kaže: „Njegovo smo djelo, stvoreni u Kristu Isusu za dobra djela, koja Bog unaprijed pripravi da u njima živimo“ (Efežanima 2:10). Sam Bog je pripremio vaš zadatak, prije nego ste se rodili. I samo ako budete živjeli u tom pozivu, bit ćete uistinu ispunjeni; ništa drugo neće vas usrećiti! Jer to je vaša svrha i važna je. Zapravo, da biste je ispunili, morate znati nešto vrlo važno:

*Vaša sudbina, koju je Bog pripremio za vas,
iznad je vaših prirodnih sposobnosti!*

Bit ću vrlo jasan. Nama je potpuno nemoguće ispuniti naš božanski zadatak u vlastitoj snazi. Kako to znam? Jer Bog kaže da svoju *slavu neće dijeliti ni s kim* (vidi Izaija 48:11). Da bilo tko od nas može u vlastitoj snazi ispuniti svoju božansku sudbinu, onda bi Bog morao s nama podijeliti svoju slavu, a On to ne radi! Bog nam namjerno daje poziv koji je izvan naših prirodnih sposobnosti da bismo se oslanjali na Njegovu *milost!*

POSEBNE SPOSOBNOSTI

Trebamo se zapitati postoje li posebne „milosne karakteristike“? Drugim riječima, kao što nam milost daje snagu da živimo preko svojih prirodnih sposobnosti, postoje li tako i neke posebne

karakteristike koje primamo od Boga da bismo mogli izvršiti određeni zadatak?

Dopustite mi da vam odgovorim kroz nekoliko primjera. Roger Federer nikada ne bi mogao postati jedan od najpoznatijih svjetskih tenisača da nije imao pristup teniskom reketu i loptici. Najbolji majstor za obradu drveta u gradu nikada ne bi bio otkriven da nije imao alat. Nikad ne biste čuli za Michelangela da nije imao pristup dljetu, kistu ili boji. Je li tako i u slučaju naših božanskih poziva?

Dvije kratke priče dat će nam odgovor na to pitanje. Kad sam ušao u službu, upoznao sam iznimnog voditelja slavljenja. Taj je čovjek vodio slavljenje za poznatog evanđelistu u srednjim 90-ima. Evanđelist je preminuo 1970., a voditelj slavljenja je započeo svoju službu.

Posjetio je našu crkvu 1980., i često bih se zatekao da zurim u čovjeka i zadivljen slušam, razmišljajući kako je talentiran. Rijetko sam imao priliku čuti nekoga da tako dobro svira klavir, i to bez ikakva truda. U vrlo kratkom roku mogao je potaknuti 35 tisuća ljudi da ustanu, pjevaju i plešu. Kad bi slavio Boga, mijenjala se atmosfera; spuštala se Božja prisutnost.

Posljednjih nekoliko puta kad je dolazio u našu crkvu, imao sam tu čast da ga dočekujem i ugostim. Budući da smo provodili vrijeme zajedno, postavljao sam mu razna pitanja jer sam htio doznati više o njegovim sposobnostima. Otkrio sam da se njegova majka, pobožna i predana žena, molila satima svaki dan.

Rekao mi je: „Johne, još dok sam bio u majčinoj utrobi, jedan je čovjek (majka misli da je to bio anđeo) došao u naš dom jednog dana. Taj je čovjek, kojeg moja majka nikada prije nije vidjela, rekao: ‘Tvoj će sin voditi tisuće u Božju prisutnost i već u djetinjstvu bit će vrstan u sviranju klavira.’“

A onda je uslijedio dio priče koji me zaprepastio, zbog kojeg nikada nisam zaboravio što mi je rekao. Kao dvogodišnjak, sjedio je jednog dana kod klavira i počeo savršeno svirati, bez da ga je itko ikada prije učio. I to ne neku dječju pjesmicu nego kompleksno djelo koje bi samoiskusni student mogao odsvirati. I, naravno, odsvirao je to bez nota.

Od tada nadalje, vješto je svirao klavir, bez da je ikada morao čitati note; svaku je pjesmu svirao po sluhu. Mogao je čuti pjesmu prvi put i odmah je odsvirati bez greške.

U službu je ušao još kao mali dječak, svirajući u crkvi u svom rodnom gradu. S vremenom mu je dar otvorio vrata da služi s poznatim evanđelistom.

Bilo je očito da ima dar – božansku sposobnost.

Još jedna iznimno talentirana osoba, Akiane Kramarik, bez ikakvih satova crtanja, već je sa 4 godine počela prekrasno crtati. Sa šest godina, već je slikala kompleksne objekte, kao i svoje jedinstvene vizije. Sa osam godina naslikala je poznatog Princa mira, portret koji visi iznad mog radnog stola.

Očito je da ima dar – božansku sposobnost.

Zašto samo neki imaju darove? Je li to stvarno tako?

Pitanje koje si trebamo postaviti je sljedeće: Primaju li darove samo neki, ili mnogi, ili sva Božja djeca? Pogledajmo ponovno početak poglavlja i stih koji smo tamo spomenuli, ali u prijevodu New Living Translation:

U svojoj *milosti*, Bog nam je dao različite *darove* da određene stvari napravimo kako treba.
(Rimljanima 12:6)

Vidimo dvije vrlo važne, ali drugačije riječi u tom stihu. O prvoj riječi – *milost* – već smo razgovarali. To je grčka riječ *charis*. Dodajmo još nastavak –*ma* na *charis* i dobit ćemo drugu grčku riječ: *charisma* (karizma); ta riječ označava *darove* u gornjem stihu i na nju ćemo se fokusirati.

Nakon godina proučavanja grčkih rječnika i gledanja gdje je sve riječ *karizma* upotrijebljena u Novom zavjetu, došao sam do ove definicije:

*Karizma: posebna karakteristika milosti koja pojedinca
oprema određenom sposobnošću.*

Ta je sposobnost zapravo božanska sposobnost koju nam sam Bog povjerava i koja uvijek nadilazi našu prirodnu sposobnost. Neki darovi su očito nadnaravni. S druge strane, neki se čine poput ljudskih sposobnosti, ali zapravo su nadnaravni. Nekima su darovi dani pri rođenju, a drugima u određeno vrijeme po Božjoj riječi.

DAR PISANJA

Proučavanje darova (*charisma*) započet ćemo primjerom iz mog života. (Malo sam o tome pisao u knjizi *Vodeni vječnošću*.)

Dar koji sam ja primio je pisanje. Osim ako ne pratite našu službu već godinama, vjerojatno ne znate da su mi engleski, kreativno pisanje i strani jezici bili najgori predmeti u školi. Ponekad mislim da su me profesori iz engleskog puštali da prođem samo da me ne bi morali trpjeti iduću godinu!

Kad bismo u školi dobili zadatak da nešto napišemo, pa čak i samo par redaka, trebali su mi sati da napravim nešto bi drugi napravili u kratkom roku. Napisao bih rečenicu-dvije, gledao u njih par minuta i kako je vrijeme prolazilo, to što sam napisao činilo mi se patetično i nepovezano. Na kraju bih zgužvao papir i

sve počeo ispočetka. I to bih tako ponavljao, trošeći puno dobrog papira, vremena i mentalne energije. Sjećam se da sam jednom sat vremena pisao i nisam ni dva poglavlja uspio dovršiti.

Ako sumnjate u moju prosudbu, dopustite mi da vam kažem koje sam ocjene dobio na državnim testovima (nešto slično državnoj maturi, op. prev.). Kao što vjerojatno znate, državni testovi neophodni su prije upisa na većinu fakulteta. U vrijeme kad sam ih polagao, uključivali su dva velika područja: matematiku i verbalno izražavanje. Verbalno izražavanje je, zapravo, bio test iz engleskog jezika. Ocjenjivali su čitanje i pisanje. Najviše se moglo dobiti 800 bodova. Moja ocjena na verbalnom izražavanju je bila 370 (da, dobro ste pročitali). Ako pogledamo postotak, to je bilo 42 posto – tj. jedinica u većini sustava ocjenjivanja. Tijekom svih mojih putovanja u posljednjih 35 i nešto godina, sreo sam samo jednu osobu koja je lošije prošla na tom testu.

Idemo sad u moje rane tridesete. Jednog ljetnog jutra 1991. godine, dok sam se molio na osamljenom mjestu, Bog mi je progovorio: „Sine, želim da napišeš knjigu.“

Nasmijao sam se u sebi: „Bože, mora da imaš toliko puno sinova i kćeri na Zemlji pa si nas pomiješao. Ne želiš da ja pišem knjige; pitaj to nekog profesora engleskog.“

Nije bilo odgovora. Samo tišina.

Tišinu sam doživio kao slaganje s mojom tvrdnjom. Uvjerio sam samog sebe da sam se izvukao jer mi nije ništa povratno rekao. Ali u srcu sam ipak znao da nije tako.

Deset mjeseci kasnije, dvije različite žene su mi došle iz dvije različite države, u razmaku od dva tjedna, i rekle mi istu stvar: „Johne Bevereu, ako ne budeš pisao što ti Bog govori, On će tu poruku dati nekome drugome, a ti ćeš mu jednoga dana morati dati račun za to.“

Kad mi je druga žena iz Teksasa rekla iste riječi kao i žena sa Floride, Božji strah se spustio na mene i odreagirao sam. Bila je to 1992. i tada nije bilo iPada, samo papir i olovka, pa sam uzeo prazan papir i velikim slovima napisao: *UGOVOR*. Zatim sam napisao:

Oče, ja ne znam pisati. Zato, da bih te mogao poslušati, potrebna mi je tvoja milost! Ako budem pisao, onda te molim da svaka riječ bude nadahnutá tvojim Duhom i pomazana od tebe. Tražim te da mijenja muškarce, žene, djecu, crkve, gradove i nacije. Unaprijed ti dajem suu čast, slavu i hvalu. Pečatim ovaj ugovor (savez) sa tobom u Isusovo moćno ime.

Tvoj sin i sluga, John Bevere

Premotajmo do sadašnjeg trenutka, gotovo 30 godina kasnije. Do sada sam napisao više od 20 knjiga koje su tiskane u preko 10 milijuna kopija. Mnoge su završile na listama najprodavanijih knjiga i u kršćanskim i svjetovnim krugovima, na nacionalnom i internacionalnom nivou. Prevedene su na više od 100 svjetskih jezika i u nekoliko zemalja su to knjige koje su najviše puta izdane i u kršćanskim i sekularnim kategorijama.

U gotovo svakoj knjizi je 20 ili 30 posto sadržaja koji nisam niti čuo, niti pročitao niti o njemu razmišljao. Došao mi je dok sam pisao. Sjećam se da sam nekoliko puta, ili kući u uredu ili u hotelskoj sobi, bio iznenađen onime što sam napisao. Nekoliko puta sam skočio i viknuo: „Ovo je stvarno dobro!“

Možda mislite, pa kako si to mogao reći? To je oholo.

Mogu vam reći da sa sigurnošću znam odakle taj sadržaj nije došao – od mene. Duboko vjerujem da je moje ime na koricama tih knjiga jer sam prva osoba izvan neba koja ih je pročitala! Znam da su mi riječi došle od Duha Svetoga. I apostol Pavao je

zvučao pomalo oholo kad je rekao sljedeće riječi: „Trudio sam se više od ostalih apostola.“ Zar to ne zvuči kao da je umišljen i čak narcisoidan? Međutim, znamo iz Pisma da se Pavao hvalio Božjim darom milosti, a ne vlastitim sposobnostima.

Osobno vjerujem da kad mi je Bog progovorio u molitvi tog ljetnog jutra, *charisma* tj. dar pisanja se *oslobodio* u moj život. Ali sve dok nisam odlučio poslušati Boga, taj dar nije bio *aktiviran*. Neki se možda ne bi složili s tim i reći ću vam nešto, nije dovoljno važno da bi sad raspravljao o tome. Shvaćam da bih mogao biti u krivu pa ću vam reći što drugi kažu o tome.

Neki bi možda rekli da sam taj dar primio kad sam se nanovo rodio 1979. Ne mogu to potvrditi jer između 1979. i 1992. godine, kad sam sastavio ugovor, nisam ništa pokušao napisati. Jednu stvar mogu reći sa sigurnošću: nisam rođen s tim darom poput pijaniste o kojem sam govorio ranije u poglavlju. Ta priča govori u prilog tvrdnji da nam se neki darovi daju pri rođenju. Na primjer, znamo iz Pisma da je Ivan Krstitelj bio ispunjen Svetim Duhom (koji daje darove) još u majčinoj utrobi jer je prepoznao živoga Krista u Marijinoj utrobi dok je on još bio u Elizabetinom trbuhu (vidi Luka 1:41). Trideset godina kasnije, zbog tog istog dara Ivan je prepoznao Isusa (prije ikoga drugoga) kad mu je došao da ga krsti (vidi Ivan 1:29).

S druge strane, neki darovi nam se daju kasnije. Šaul, Kišev sin, bio je čovjek koji nije počeo svoj život prorokujući. To se nije dogodilo sve dok ga mladić imenom Samuel nije pomazao za prvog izraelskog kralja. Samuel je tada rekao da će Šaul kasnije vidjeti skupinu muškaraca koji će svirati instrumente i prorokovati. Da točno citiram Samuela: „Tada će na tebe sići Duh Jahvin te ćeš pasti u proročki zanos s njima i promijenit ćeš se u drugog čovjeka“ (1 Samuelova 10:6).

Promatrajući ta dva primjera iz Pisma, jasno vidimo da su neki darovi dani od rođenja, a neki kasnije.

DAR PROPOVIJEDANJA

Još jedan dar (*charisma*) u mom životu je javni govor. Reći ću vam nešto više o tom daru i pomoći vam da bolje razumijete o čemu pričam.

Kad me moja žena, Lisa, prvi put čula da govorim Božju riječ na službi, zapamtila je to za cijeli život. Blago rečeno, bilo je to strašno, i vjerujte mi, ne pretjerujem. U prvih pet minuta već je zaspala i nastavila spavati i buditi se cijelu propovijed. Propovijed je bila užasna. Njena najbolja prijateljica, Amy, sjedila je do nje, i utonula u tako dubok san da sam vidio kako joj slina curi iz širom otvorenih usta dok je bila u zemlji snova! Iskreno, bio sam jako loš javni govornik.

U to sam vrijeme služio u lokalnoj crkvi kao pomoćnik pastoru i njegovoj ženi. (Naša crkva je bila jako utjecajna u SAD-u, sa više od 400 zaposlenih službenika.) Moj posao je bio da se pobrinem za potrebe pastоровe obitelji i ugostim sve propovjednike koji su dolazili u našu crkvu. Sve je bilo jasno; moje odgovornosti u Kraljevstvu nisu bile dar propovijedanja nego služenje iza scene. (O tome ću govoriti u idućem poglavlju.)

Svejedno sam pokušavao započeti svoju službu jer mi je Bog pokazao da ću propovijedati Njegovu riječ diljem svijeta. Moja greška je bila sljedeća: činio sam to u vlastitoj snazi. I dalje sam bio u fazi da sam prvenstveno služio u tuđoj službi – bio sam „vjeran u tuđem“ (vidi Luka 16:12). Koristio sam sve svoje slobodno vrijeme i snagu da isporučim, upakiram i prenesem svoje poruke. (Bilo bi puno bolje da sam se usredotočio na to kako da budem bolji sluga i muž mojoj ženi tijekom tog vremena, ali ponekad moramo naučiti stvari na teži način.)

Ukratko, vodio sam tzv. „Išmaelovu službu“. Zašto je tako zovem? Odgovor vidimo u Pismu. Bog je rekao Abram (Abraham) kad je imao 75 godina da će postati otac obećanom

sinu kroz kojeg će s vremenom postati otac mnogih naroda. Deset godina nakon obećanja i dalje nije bilo djeteta, a Abraham je imao 85 godina. Zato su Abraham i njegova žena, Saraja, smislili plan da „pomognu“ Bogu ostvariti ono što je obećao. I iz tog jalovog ljudskog nastojanja rođen je Išmael. Zato takvu vrstu postupanja zovem išmaelskom službom.

Teško je vjerovati, ali neki su mi čak davali novac u mojoj samoimenovanoj službi, „Bevere služba“. Naš je slogan bio „Dosezanje svijeta kroz Njegovo čudesno svjetlo“. Smijem se koliko sam bio glup i nezreo tada. Naša prva išmaelska serija kazeta uključivala je poruku na koju su moja žena i njena prijateljica zaspale! Tko zna koliko je još ljudi zaspalo slušajući te kazete? Strah me i pomisliti na to!

Vjerovali ili ne, tu priči nije kraj. U tom razdoblju uzor mi je bio veliki evanđelist, T. L. Osborn, koji je sada na nebu. On i njegova žena doveli su više od 50 milijuna ljudi Kristu. Htio sam propovijedati poput njega. Satima bih slušao njegove poruke, oponašao njegov govor, učenje, pa čak i humor. Nisam bio samo izvorno dosadni propovjednik nego i užasan imitator nekog drugog.

T. L. je bio vrhunski govornik. Kad bi govorio u crkvi, svi bi pažljivo slušali svaku riječ. Jednom je govorio o silnom Božjem djelovanju na jednoj od njegovih velikih evangelizacija u Africi. Dok je pričao o tome, toliko je bio zanesen čudima o kojima je govorio da je uzbuđeno uzviknuo: „Oho!“ Zatim je zastao – mi smo bili na rubu stolica – da bi nadodao: „Ta riječ je toliko čudesna da je ista i kad je izgovorimo unatrag: „Oho!“ Svi su se nasmijali; to je samo on mogao dodati tako prirodno.

Bio sam naivan pa sam pokupio tu frazu i stalno govorio „Oho“. I to na isti način kao i T. L. Jedini je problem bio – nitko se nije smijao – nikada.

Nakon što sam više puta u svojim osobnim previranjima došao do kraja samoga sebe, na kraju sam se slomio. A onda se dogodila promjena. Počeo sam opet uživati u svojoj službi služenja. Sve svoje slobodno vrijeme posvetio sam ženi i prijateljima. Život je opet bio prekrasan. Čim sam uspio pronaći pravo ispunjenje, bilo je lako vidjeti da su sva moja nastojanja bila uzaludna pa nije bio problem prekinuti „Bevere službu“. Znao sam da će Bog jednoga dana učiniti ono što je obećao, ali to se neće dogoditi na moju inicijativu.

I čim sam primio mir i sigurnost; pogađate: Bog me nagradio unutar par mjeseci. Pozvali su me da budem pastor za mlade u jednoj od najbrže rastućih crkvi u SAD-u.

Nikada neću zaboraviti prvu nedjelju. Naš je pastor bio na svjetskom glasu. Ljudi bi nedjeljom više od sat vremena čekali u redu na vrućini da uhvate što bolje mjesto u crkvi. Uvijek je bilo gostiju iz drugih zemalja koji bi dolazili na naše službe.

Na jednoj službi, upravo je bilo završilo slavljenje, naš je pastor izašao za propovjedaonicu i obavijestio crkvu da sam ja novi pastor za mlade. Zatim me, na moje iznenađenje, pozvao da kažem nekoliko prigodnih riječi.

Moja žena se u tom trenu potpuno uspaničarila. Vjerojatno bi se i meni dogodilo isto da sam imao vremena razmišljati. Šok! Pozvao me da se obratim crkvi, a tamo je bilo skoro 3000 ljudi. Lisa je zamišljala da će se dogoditi što i prošli put. Kako ćemo se oporaviti od te nadolazeće katastrofe? To će vjerojatno mnogima biti i zadnji put da će me slušati jer me sigurno, nakon ovoga, nitko više neće tražiti da govorim na glavnoj službi. Svi su se ti strahovi motali po njenoj glavi dok sam se penjao za propovjedaonicu. Kasnije mi je rekla da se molila samo da ne počnem oponašati T. L. Osborna, pogotovo ne ono užasno neugodno „oho“ koje se isto čita i unatrag.

Došao sam i pastor mi je dodao mikrofon. U samo 60 sekundi, cijela crkva je bila na nogama, pljeskali su i uzbuđeno vikali zbog onoga što sam govorio. Govorio sam četiri ili pet minuta, i cijelo to vrijeme je skoro svih 3000 ljudi bilo na nogama. Vratio sam mikrofon pastoru i vratio se na svoje mjesto. Idućih pet minuta tresao sam se od adrenalina, ili od Božje prisutnosti, ili vjerojatno od oboje.

Moja žena je bila u šoku, u potpunoj nevjerici zbog ovoga što se upravo dogodilo. Kasnije mi je rekla: „Johne, pomislila sam – tko je to zaposjeo tijelo mog muža?“

Prije smo živjeli u Teksasu, ali ova nova crkva bila je na Floridi. Godinama je ovako ljudima tumačila promjenu koja se dogodila: „John se pretvorio u drugog čovjeka čim smo prešli granicu s Floridom.“ Slično je rečeno i o Šaulu kada je Božje pomazanje sišlo na njega (vidi 1 Samuelova 10:6).

Od tada sam propovijedao, poučavao i govorio pred publikom i uglavnom sam to radio s lakoćom (o teškim trenutcima ću govoriti u idućem poglavlju). Više mi to ne predstavlja nikakav napor. Dolazi bez truda i muke koju sam iskusio u mojim išmaelskim danima. A plodovi koji su proizašli iz išmaelskih i Izakovih vremena različiti su kao noć i dan.

Premotajmo sada priču unaprijed osam ili deset godina od te prve nedjelje na Floridi. Služba Messenger International već je bila uspostavljena. Upravo smo obavljali proljetno čišćenje u garaži. Kopajući po kutijama, nabasali smo na seriju kazeta, uključujući one koje su uspravale Lisu i njenu prijateljicu. Bez oklijevanja, uzeo sam ih, s namjerom da ih bacim u kantu za smeće. Odjednom sam čuo da mi Duh Sveti govori: „Sine, nemoj baciti tu kazetu.“

Odgovorio sam s negodovanjem: „Zašto ne? Užasna je; nitko više nikad ne bi trebao čuti tu poruku. Treba je uništiti.“

Opet sam čuo: „Nemoj to učiniti.“

Dobro sam znao da mi to Bog govori pa sam rekao: „Zašto?“

„To ti je zaštita“, jasno mi je Gospodin progovorio u srcu. „Zaštita?“

A onda je došla riječ mudrosti: „Sine, želim da uvijek znaš kakav si užasan govornik bez mene.“

Kako godine prolaze, sve mi je jasnije zašto mi je trebala „zaštita“. U posljednja tri desetljeća, dar je silno djelovao u meni, donoseći puno roda. U bezbroj situacija svjedočio sam promjenama u atmosferi, izljevima slavljenja i otkrivenja, mnogim spašenim životima i brojnim čudima. Mnogi su komentirali da su im se životi i crkve trajno promijenili. Uz sav taj plod, bilo bi lako pomisliti da je nešto i do mene, ali sada iskreno mogu reći, zajedno s apostolom Pavlom: „Ali ne ja, nego milost Božja sa mnom“ (1 Korinćanima 15:10). Tijekom svih tih godina nisam zaboravio koliko sam užasan bio bez Božje *charisme*.

JESI LI NADAREN?

Govorio sam vam o dva Božja dara koja sam primio za služenje i izgradnju drugih. Možete li se prepoznati u mukama koje sam proživljavao? Možda sad bolje razumijete vlastite borbe s otkrivanjem *charisme* tj. darova u svom životu? Ili možda, dok čitate ove retke, vaša frustracija samo raste jer mislite: *Ja uopće nemam darova*. Uvjeravam vas da ih imate, a bit će i vama jasno dok budete čitali iduća dva poglavlja.

Obećao sam vam odgovoriti na pitanje: Dobivaju li darove samo neka Božja djeca, mnogi ili možda svi? Odmah vam mogu reći: Da, svi! I dokazat ću vam to iz Pisma. Ne samo da ću odgovor detaljno potkrijepiti dokazima, nego ćete do kraja knjige znati locirati vlastitu *charismu*, znat ćete kako djelovati u svom daru, umnožavajući tako svoju učinkovitost u izgradnji Božjeg Kraljevstva.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Biblijska milost nije samo Božji dar spasenja nego i Njegova sila za naše živote. Kako ste doživljavali Božju milost? Nakon čitanja ovog poglavlja, je li se promijenilo vaše razmišljanje o milosti?
2. Vaša sudbina, koju je Bog za vas pripremio, daleko je iznad vaših prirodnih sposobnosti. Zašto je Bog to tako napravio? Kako možete pristupiti Božjoj silnoj milosti koja vam je dostupna u izobilju?
3. Primaju li darove samo neki, mnogi ili sva Božja djeca? Koje ste darove i sposobnosti vi primili? Kako ti darovi mogu biti na korist drugima?

Procijenite se razumno.

Rimljanima 12:3

3

Procijenite se razumno

Podijelio sam s vama koliko sam se mučio identificirati i onda hodati u darovima koje mi je Bog dao. Sad ću vam kratko ispričati za što *nisam* nadaren.

Ne mogu navesti sve jer je jednostavno previše toga. Prva stvar na popisu je pjevanje i sviranje glazbenih instrumenata. Kad god sam kući i pjevam, moja žena i djeca me ljubazno, ali odlučno zamole da pjevam u sebi.

Dok sam bio u srednjoj školi, u svlačionici za vrijeme treninga samo sam jednom zapjevao. Reakcija je bila vrlo intenzivna; hrpa momaka u isti mi je glas rekla da ušutim, a jedan mi je bacio šampon u glavu.

Moji roditelji su sve nas Bevere slali na sate klavira. Moja je učiteljica bila profesionalna pijanistica, dosta poznata u našem gradu. Izgradila je karijeru podučavajući klavir i bila je dobra u tome. Ali nakon četiri godine poduke, došla je mojim roditeljima i molila ih da me ispišu. Toliko sam bio loš!

Kako je vrijeme prolazilo, mislio sam da je tako samo s klavirom pa sam par godina poslije pokušao svirati još neke instrumente. Kupili smo klasičnu gitaru i našli poznatog učitelja. Bio je strpljiv i ustrajan; ja sam se silno trudio, marljivo vježbao, ali borio sam se. Tek sam nakon godinu i pol dana priznao samome sebi da jednostavno nisam nadaren za glazbu.

I što je bilo na kraju? Recimo samo da se kasnije ništa nije promijenilo. Potpuno drugačije je bilo s mojim pisanjem. Ni u jednom trenu se u mom životu nije očitovala sposobnost sviranja ili pjevanja.

SAMOPROCJENA

Mogao bih nastaviti nabrajati sve za što nisam nadaren, ali shvatili ste poantu. Komotno mogu reći da svi mi želimo naučiti ono u čemu nismo dobri. Ponekad bih volio da možemo identificirati darove s jednakom lakoćom kao što znamo u čemu nismo nadareni.

S tim na umu, pogledajmo još neke Pavlove upute:

Da, po milosti koja mi je dana svakomu između vas velim kao *upozorenje*: ne precjenjujte se više no što se treba cijeniti, nego cijenite se razumno, kako je već komu Bog odmjerio mjeru vjere. Jer kao što u jednom tijelu imamo mnogo udova, a nemaju svi isto djelovanje, tako smo i mi, mnogi, jedno tijelo u Kristu, a pojedinci udovi jedan drugomu. Darove imamo različite po milosti koja nam je dana. (Rimljanima 12:3-6)

Pavao započinje napominjući da će ono što slijediti biti *upozorenje*. Dopustite mi da istaknem njegovo upozorenje: „Ne precjenjujte se više no što se treba cijeniti, nego se cijenite razumno.“ Govori nam da se procijenimo razumno i iskreno. U čemu? U darovima koje je Bog stavio u naš život u tom *danom trenutku*.

Zašto sam upotrijebio riječi „u danom trenutku“? Sjetite se biblijskih primjera koje smo ranije naveli. Šaulova iskrena samoprocjena prije nego je sreo Samuela bila bi: „Ne znam prorokovati“. I to bi bilo točno za to vrijeme. Međutim, nakon što

se sreo sa Samuelom i Božji dar je sišao na njegov život, njegova iskrena samoprocjena promijenila bi se u: „Mogu prorokovati.“

Kako bih samo volio da sam pažljivije čitao taj stih u vrijeme kad sam se mučio u svojoj išmaelskoj službi. Da sam tad bio iskren, shvatio bih da *u to doba* nisam bio dobar govornik; zapravo, bio sam nadaren da služim svom pastoru. No, ja sam u svojoj ljudskoj snazi pokušavao ostvariti nešto što mi je Bog govorio, otkrio mi u molitvi i što su mi prorokovali starješine *da će se dogoditi*. Tada nije bilo *pravo vrijeme*, a i bilo je očito, da sam samo shvatio taj stih iz Pisma i iskreno se procijenio, znao bih da nisam spreman i uštedio bih si puno vremena, sredstava i energije. Osim toga, bio bih učinkovitiji u onome za što sam bio nadaren *u to doba*.

Pavao je vrlo jasan kad govori da su darovi različiti: „Jer kao što u jednom tijelu imamo mnogo udova, a nemaju svi isto djelovanje, tako smo i mi, mnogi, jedno tijelo u Kristu“ (Rimljanima 12:4). Jednostavna istina, a opet duboka, kad pomislite na vlastito tijelo. Razmislite; naši prsti mogu ono što nos ne može. Naš nos može ono što uši ne mogu. Naše uši mogu ono što naš želudac ne može. Naš želudac može ono što naša jetra ne mogu, i tako dalje. Evo što želim reći:

*Sretan i blagoslovljen je onaj koji zna za što je nadaren
i djeluje u svojim darovima.*

*Jadan i frustriran je onaj koji pokušava funkcionirati
u tuđim darovima.*

Zar ne bi bilo čudno da se jednoga dana probudite i vaš palac kaže: „Dosta mi je! Usta, već godinama govorite. Danas ću ja govoriti.“ To je smiješno; palac nema sposobnost da proizvede zvuk poput usta. Međutim, palac ima jedinstvenu sposobnost koju usta nemaju. Zamislite da usta kažu: „Danas želim pisati na kompjuteru!“ Opet, smiješno.

Iduće važno pitanje je: Zašto toliku važnost pridajemo „darovima za propovjedaonicom“? Zašto mislimo da propovjednici i voditelji slavljenja imaju najbolje darove? Pavao o tome govori korintskoj crkvi: „Naprotiv, mnogo su potrebni udovi tijela koji izgledaju slabiji“ (1 Korinćanima 12:22).

Dat ću vam praktičan primjer. Jeste li ikad primijetili da noge izazivaju pažnju? Ljudi komentiraju: „Ona ima dobre noge“ ili „Kako on ima mišićave noge!“

Sjećam se kad je moj tata – koji je bio jako konzervativan, discipliniran i tih – učinio nešto potpuno suprotno svom karakteru, dok sam bio tinejdžer. Praktički nikad nije privlačio pažnju na sebe. Ali jednoga je dana rekao: „Sine, imaš dobre noge.“

Potpuno šokiran, samo sam zurio u njega bez ikakva odgovora i sa znatiželjnim smiješkom, pitajući se što mi želi reći. Nastavio je: „Želiš znati zašto? Zato što ja imam dobre noge; naslijedio si ih od mene.“

Nisam znao da li da se valjam od smijeha ili mu nešto odgovorim jer me toliko iznenadilo to njegovo atipično ponašanje. Samo sam se nasmijao, rekavši: „Hvala, tata, što si mi dao dobre noge.“

Istina je – noge privlače pozornost. Ali jeste li ikad razmišljali o tome da ljudi mogu živjeti bez nogu? Znam čovjeka koji je izgubio nogu u automobilskoj nesreći, ali i dalje živi normalan život.

Ali jetra su potpuno druga priča. Nitko ne može živjeti bez jetre. Iznimno je važna, puno važnija od nogu. Međutim, jeste li ikada čuli da netko kaže: „Imaš super jetru. Prekrasna je“? To se sigurno neće dogoditi.

Zato, poslušajmo još jednom Pavlove riječi: „Naprotiv, mnogo su potrebni udovi tijela koji izgledaju slabiji“.

Opet vas pitam, zašto toliko cijenimo darove s propovjedaonice? Zato što su to „vidljivi“ dijelovi i potrebni, ali prema Božjoj riječi, nisu najvažniji.

Moj prijatelj Stan (iz prvog poglavlja) ima dar zahvaćanja ljudi u poslovnom svijetu, kao i dar stjecanja i davanja novca. Njegov se dar može činiti manje važnim od dara propovijedanja, što se u našoj crkvenoj kulturi nerijetko neverbalno i komunicira. Što je uobičajeni stav mnogih crkava? „Oni za propovjedaonicom su odabrani i uistinu imaju Božji poziv.“

Razmislite o tome. Da netko kaže: „On ili ona su pozvani od Boga“, svi bi odmah pretpostavili da su pozvani biti pastori, voditelji slavljenja, kršćanski pisci, misionari itd. Rijetki bi, kad čuju tu rečenicu, pomislili: „On je pozvan u medicinu da otkrije nove načine liječenja raka.“ Ili: „Ona je u vladi i donosi zakone da bi zaštitila interese Kraljevstva.“ Ili: „On radi u školi i u mlade umove usađuje Božje znanje i mudrost“. Ili: „Ona je pozvana u poslovni svijet da tamo zahvati izgubljene i financira izgradnju Kraljevstva.“

Posljedice takvog načina razmišljanja o darovima su očite: Stan je bio godinama u crkvi bez spoznaje da je „pozvan“ kao i ja. Njegove bogomdane sposobnosti, iako očite, nisu mu se činile važnima zbog tog neizgovorenog shvaćanja da su „darovi u crkvi“ važniji od drugih. To se mora promijeniti! Svi smo mi pozvani i posjedujemo jedinstvene darove pomoću kojih trebamo izvršiti zadatke u Kraljevstvu.

Evo što je sve Pavao rekao korintskoj crkvi:

A ovako, Bog je rasporedio udove, svaki od njih u tijelu, kako je htio. Kad bi svi bili jedan ud, gdje bi bilo tijelo? A ovako, mnogi udovi – jedno tijelo! Ne može oko reći ruci: »Ne trebam te«, ili pak glava nogama: »Ne trebam vas.« Naprotiv, mnogi su potrebni udovi tijela koji izgledaju slabiji. A udove koje smatramo nečasnijima, okružujemo većom čašću. I s nepristojnima se pristojnije postupa, a pristojni toga ne trebaju. Nego, Bog je tako sastavio tijelo da je posljednjem udu dao veću čast da ne bude razdora u tijelu, nego da se udovi jednako brinu jedni za druge.
(1 Korinćanima 12:18-25)

Možda darove vezane uz službu u crkvi više cijenimo jer smo Pavlov govor Korinćanima ograničili samo na crkvu. Očito je da su tu darovi propovijedanja i poučavanja potrebni. Ali Božje djelo svugdje se odvija, tako da je to još jedna paradigma koju moramo promijeniti. Grčka riječ za „crkvu“ je *ekklḗsías*, što znači „pozvani“. Grčki rječnik je definira ovako: „Pozvani ljudi ili oni koji su pozvani ili okupljeni u javnim poslovima slobodne države, tijelo građana pozvanih da se okupe.“¹

Jesmo li crkva samo kad se sastanemo u zgradi? Jesmo li crkva samo kad se okupimo na molitvi, slavljenju, propovijedanju i služenju? Zbog takvog se razmišljanja ljudi ponašaju na jedan način dok su u crkvi, a potpuno drugačije kad su izvan nje. Mi smo crkva i opremljeni smo darovima za izgradnju Kraljevstva gdje god se nalazili, 24 sata na dan, 7 dana u tjednu, 365 dana u godini!

Nedavno sam upoznao čovjeka koji je multimilijarder. Bio je na svojoj „Božjoj turi“. On i njegov tim obilazili su gradove, posjećivali crkve i konferencije i susretali se s nekim službenicima. Njegov cilj: Htio je da ga peterostruka služba dodatno izoštri i obuči za posao koji je radio. Ja sam s njim unaprijed dogovorio sastanak preko dobrog prijatelja. Bilo je to za vrijeme konferencije

u Dallasu na kojoj sam propovijedao. Kako je ispalo, odlično smo se proveli na trosatnom ručku i na kraju mi se činilo da sam više koristi ja imao od tog ručka nego on.

Ispričao mi je da se na početku karijere mučio, ali došao je dan kad su mu se oči otvorile. Počeo se pitati zašto se samo u crkvi ili na konferencijama događa nešto vezano uz Kraljevstvo – zašto ne svugdje? Znao je da je pozvan u poslovni svijet, ali zašto se ponašao u tom polju kao i nevjernici? Ništa ga nije razlikovalo od svijeta.

Odlučio je da će „hodati s Bogom“ u poslovnom svijetu i slušati glas Duha Svetoga, isto kao što to radi bilo koji propovjednik. Zapravo, susreo se s pitanjem za što je pozvan u životu i zaključio da ga je Bog pozvao kao i bilo kojeg pastora. Identificirao je svoje bogomdane darove, odlučivši ciljano djelovati u njima. Slušat će što mu Bog govori u molitvi, kao i na poslovnim sastancima. I naravno, Bog mu je davao riječ znanja i mudrosti za poslove koje je vodio.

Rezultati su bili očiti: nije se više mučio! Ispričao mi je neke stvari koje mu je Bog govorio, i često su se činile nebitnima. Međutim, odlučio je slušati, čak i kad su božanske upute išle protiv njegove konvencionalne poslovne mudrosti i bile neugodne. Suočio se s brojnim pitanjima, podignutim obrvama, zabrinutošću, pa čak i otporom i od strane klijenata i od članova vlastitog tima. Ali plod njegova čvrstog pouzdanja u Božju riječ bila je milijunska zarada. Oduševio sam se kad mi je ispričao svoja čudesna iskustva.

UČENICI SVIH NARODA SVIJETA

Kad bismo mogli preokrenuti takav način razmišljanja u vezi darova u današnjoj crkvi, što mislite koji bi bio rezultat? Da smo uspješno prenijeli svima koji slušaju poruku da je svaka osoba *pozvana, nadarena i vrijedna* za izgradnju Kraljevstva, što bi se

dogodilo? Svi bi radili sa svrhom i strašću Billyja Grahama, Orala Robertsa, majke Tereze i apostola Pavla. Tu istu strast i svrhu vidio sam u multimilijarderu na našem susretu. Bio je svjestan svog poziva i važnosti darova koje mu je Bog dao da taj poziv i ostvari.

Taj bismo način razmišljanja trebali imati da uspijemo učiniti sve narode svijeta Isusovim učenicima. Pogledajmo to malo detaljnije. Isus ne kaže: „Učinite mojim učenicima one koji idu u crkvu“. Zapovijeda nam da njegovim učenicima učinimo *sve narode*“ (Matej 28:19). Grčka riječ za „narod“ je *ethnos*, što znači „skupina ljudi ujedinjenih srodstvom, kulturom i zajedničkom tradicijom“.² To dakako uključuje i narode, plemena i etničke skupine. Međutim, obuhvaća i osobe s istim interesima, npr. doktore, glumce, poslodavce, pilote, odvjetnike, nezaposlene majke, državne službenike, sportaše itd. – popis je beskonačan. Mi trebamo učiniti Isusovim učenicima muškarce i žene u svim tim različitim područjima društva.

Idemo korak dalje. Isus ne kaže: „Učinite mojim učenicima ljude u narodima“. Kaže: „Učinite mojim učenicima sve narode.“ Jako je važno uvidjeti tu razliku: trebamo promijeniti način funkcioniranja u tim područjima kroz Božju riječ. Naravno, to će se prije svega dogoditi tako što ćemo zahvatiti ljude iz različitih područja. Međutim, ima više od toga. Trebamo krstiti (uranjati) ne samo ljude, već i njihove načine funkcioniranja – u načine Oca, Sina i Duha Svetoga. Dobar primjer je promjena načina razmišljanja poslovnih ljudi, poput slučaja onog milijardera. To je tek početak.

Pogledajte Zakeja. Bio je *glavni* sakupljač poreza; bez sumnje jedan od najboljih u toj regiji. On je, zapravo, bio glavni mafijaš u tom području. Vjerojatno su ga svi mrzili jer je radio ono što i većina sakupljača poreza – koristio svoj položaj za vlastiti dobitak. Vjerojatno je potkradao ljude, varao ih, zastrašivao i kontrolirao.

Bio je poznat i utjecajan, i njegov su primjer slijedili mnogi.

Svjedočio sam tome u nekim zemljama koje sam posjetio. Vođa naroda je korumpiran i ima službenike koji za njega ubiru mito. I to se lančano prelijeva na sve u hijerarhiji. Službenik na aerodromu želi mito i ne možeš napustiti zemlju bez njegova dopuštenja.

Vratimo se Zakeju. Isus ga je pozvao po imenu i, zanimljivo, rekao mu samo jednu stvar: „Zakeju!... Brzo, siđi dolje! Danas ću boraviti u tvojoj kući.“

A Zakej usta i reče Gospodinu: »Evo, Gospodine, polovicu svog imanja dajem siromasima! I ako sam koga u čemu prevario, vraćam četverostruko.« (Luka 19:5-8)

Što se u toj regiji dogodilo sa sakupljanjem poreza? Glavni sakupljač poreza više nije koristio mračne, svjetovne tehnike poslovanja već je počeo poslovati na Božji način, a to su onda slijedili i ostali u hijerarhiji! Taj se posao počeo tu na zemlji provoditi puno sličnije onome kako je zamišljen na nebu. Dogodila se promjena u društvu. I to ne za vrijeme bogoslužja u crkvi, niti je Isus propovijedao na konferenciji, uvjeravajući Zakeja da postane njegov sljedbenik. To se dogodilo u centru grada. Zakej se susreo s Isusom i njegov se način funkcioniranja odjednom promijenio. To bi se trebalo dogoditi svaki put kad pripadnici nekog naroda sretnu nas (područje utjecaja u koje smo pozvani) jer taj isti Isus živi u nama.

Trenutno poučavam bivšeg nogometaša nacionalne lige koji ima jako velik utjecaj na društvenim mrežama i u krugovima bodybuildera. On se tim bodybuilderima obraća tako da kultura Kraljevstva i neba utječe u tu skupinu ljudi (etničku skupinu), bilo da su njegovi sljedbenici već kršćani ili ne. U njegovim se riječima jasno vide metode i putovi Kraljevstva.

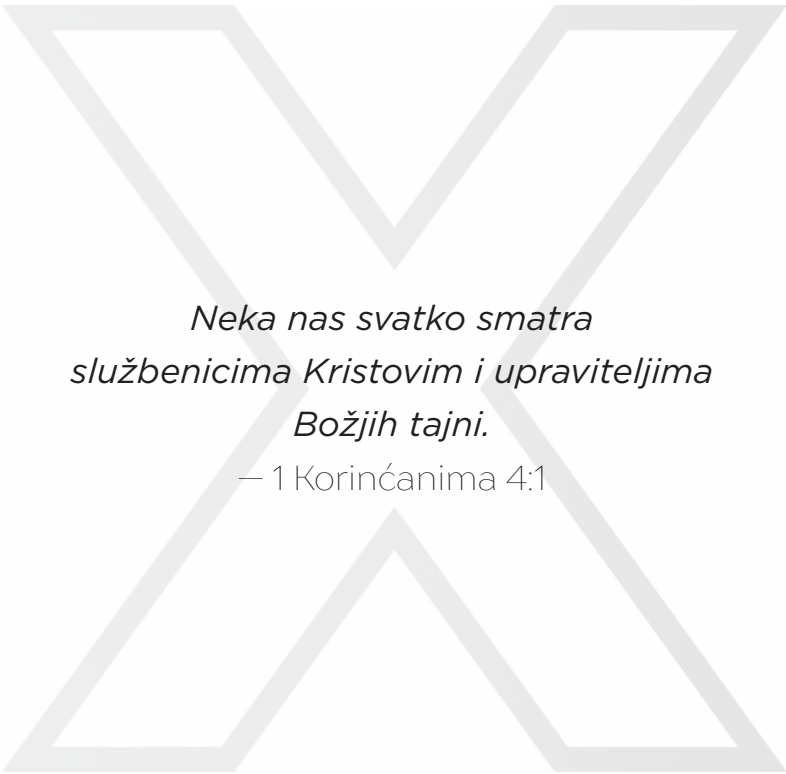
Darovi nam nisu dani samo za okupljanje svetih u zgradama iako je i to vrijedno i važno – nikako ne želim umanjiti važnost okupljanja. Želim samo proširiti naše vidike u vezi Božjih darova. Ako smo pozvani djelovati izvan crkve, što se odnosi na većinu nas, pozvani smo djelovati nadnaravno kroz darove koji su nam dani u našem području utjecaja – usred našeg *ethnosa*, tj. skupine.

Ako ste odvojili svjetovno od svetog, trebate promijeniti takav način razmišljanja. Kada uđete u prostoriju, gdje god to bilo – u bolničku sobu jer ste kirurg ili medicinska sestra; u učiniocu jer ste učitelj; tvornicu jer ste strojovođa, i tako dalje – primili ste darove da donesete svetost u tu atmosferu i prenesete je na druge u ime Oca, Sina i Duha Svetoga. Drugim riječima, s jednakim autoritetom možete donijeti nebo na zemlju kao što je Isus donio Zakeju i ostalima. Pozvani ste umnožiti kraljevske načine funkcioniranja u svom području utjecaja.

Odjednom se odlazak na posao ili u školu čini kao avantura, zar ne?

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Pismo nas upozorava da budemo iskreni u samoprocjeni. A procijeniti se trebamo u *stvarnom vremenu*. Podijelio sam s vama priču o tome kako sam prije vremena pokušao pokrenuti službu. Kako možete izbjeći ponavljanje te pogreške? Za što ste nadareni u ovom trenutku, u ovom razdoblju života?
2. Sretan i blagoslovljen je onaj čovjek koji zna za što je nadaren i funkcionira u svojim darovima. Jadan i frustriran je onaj koji pokušava funkcionirati u tuđim darovima. Jeste li ikada bili u iskušenju da funkcionirate u tuđim darovima? Ako da, zašto?
3. Darovi nam nisu dani samo za okupljanje svetih u zgradama nego i za naša područja utjecaja. Kako možemo naučiti promatrati vlastiti život kao da je važan za izgradnju Božjeg Kraljevstva? Na koje načine možete koristiti svoje profesije i poslove za izgradnju Božjeg Kraljevstva?

*Neka nas svatko smatra
službenicima Kristovim i upraviteljima
Božjih tajni.*

– 1 Korinćanima 4:1

4

Upravitelji

Proučili smo značenje riječi *milost* i *dar*, a sada ćemo se posvetiti riječi *upravljanje*. Kada steknemo razumijevanje te riječi, možemo spojiti sve tri riječi iz Pisma i otkriti jasan poziv za naše živote.

Rječnik Merriam-Webster definira *upravljanje* kao „pažljivo i odgovorno raspolaganje nečim što nam je povjereno na brigu.“ Jako je dobro proučavati grčko značenje riječi jer često prevedeni termini nemaju isto značenje. Međutim, to nije tako sa riječju *upravljanje*; značenje na grčkom i engleskom je gotovo jednako. Grčka riječ za *upravitelj* u gore navedenom tekstu je *oikonomos*. Odnosi se na „onoga koji ima autoritet i odgovornost za nešto – tko je postavljen nad nečim, odgovoran za nešto, administrator, upravitelj.“³

Tri očita aspekta upravljanja proizlaze iz obje definicije:

- Nadgleda nešto što pripada drugome.
- Dana mu je vlast da upravlja onime što mu je povjereno.
- Odgovoran je: on ili ona će dati račun za svoje upravljanje vlasniku.

Bog je stvorio cijeli svijet i posjeduje ga! Psalam 24:1 kaže: „Jahvina je zemlja i sve na njoj“. Dakle, mi smo upravitelji svega u ovom kraljevstvu. Trebamo upravljati zemljom i svime što je na njoj – poljima, vodom, zrakom, životinjama, ribama i stokom.

Odgovorni smo za duhovnu, emocionalnu, intelektualnu i fizičku dobrobit ljudskih bića. To uključuje sve božansko znanje, mudrost i razumijevanje. Mogao bih nastaviti, ali u biti, odgovorni smo za sve na zemlji, vidljivo i nevidljivo.

No, vratimo se značenju riječi koje je upotrijebio Pavao u svojoj izjavi. On piše da smo „upravitelji Božjih tajni.“ Prijevod New Living Translation kaže da smo „*postavljeni* na poziciju tumača Božjih tajni.“ Jedan od darova (*charisma*) u Pavlovu životu bilo je otkrivenje; prenošenje tajni – skrivenih istina koje još nisu bile otkrivene. Dakle, upravljanje o kojem on govori ne odnosi se na rukovanje novcem, vremenom ili resursima (što je sve dobro), nego na upravljanje darom (*charisma*) u njegovu životu. Odnosi li se to i na nas?

Petar kaže: „Jedni drugima služite – svatko po primljenom daru – kao dobri *upravitelji* različitih Božjih *milosti*“ (1 Petrova 4:10). Sve istaknute riječi nalaze se u tom stihu (dar: *charisma*, upravitelji: *oikonomos* i milost: *charis*). Petar nam, poput Pavla, govori da nam je povjereno upravljanje *charismom*. Puno toga se nalazi u tom jednom stihu pa ga trebamo pažljivo proučiti.

Primijetite da Petar kaže da je „svatko“ primio dar. Jako je važno istaknuti da nije rekao „svaki propovjednik“, „svaki pastor“, „svaki voditelj slavljenja“ ili nešto slično tome nego „svatko od nas“. Ako ste nanovo rođeni, primili ste dar ili darove koji su vam povjereni. To je odgovor iz Pisma na naše pitanje iz prethodnog poglavlja. *Primili ste dar ili darove i ponovit ću, ti su vam darovi dani po milosti koja vam daje posebne sposobnosti.*

Da bismo istaknuli važnost vaših darova, uzmimo za primjer Pavlov stav. On je svoje upravljanje doživljavao jako ozbiljno. Nešto kasnije u poslanici Korinćanima piše:

Jer što navješćujem evanđelje, nije mi na hvalu, ta dužnost mi je. Doista, *jao meni* ako evanđelja ne navješćujem. Jer ako to činim iz vlastite pobude, ide me plaća; ako li ne iz vlastite pobude – služba je to koja mi je povjerena na upravljanje. (1 Korinćanima 9:16-17)

Odmah mi je pažnju privukla fraza *jao meni*. To su vrlo ozbiljne riječi, puno ozbiljnije nego većina nas uopće razumije. Grčka riječ za jao je *ouai*. Znači „katastrofa, horor.“⁴ Još jedno značenje je „izraz tuge ili gorčine“. ⁵ Svako spominjanje te riječi u Novom zavjetu upućuje na jako ozbiljan i užasan sud koji čeka one uz koje se vezuje. Kada Pavao kaže: „Jao meni“, on zapravo zaziva kletvu na sebe. I to bi trebalo odmah privući našu pažnju. Jako je ozbiljna stvar zanemariti darove koje Bog daje.

Pavao je znao da mu je Bog povjerio nešto jako vrijedno. Evo otrježnjavajuće istine: da nije dobro upravljao tim darovima, drugi ne bi imali koristi, čak bi imali štetu i ne bi primili ono što im je Bog htio dati. Pavao je znao da dar nije dan njemu; dan je *drugima* kroz njega. Drugim riječima, nosio je ono što je Bog htio dati drugima – zato je tako ozbiljan kad kaže da je „jao“ njemu ako zanemari službu upravljanja.

Primijenimo to sada na nas. Dvije su stvari važne za istaknuti. Prvo, Pavlov dar je bio „vidljivi“ dar. Sjetite se, Bog je odlučio da će manje vidljivi darovi biti s više časti od onih vidljivih. Ako se Pavao prema svom vidljivom daru odnosio s takvom ozbiljnošću, ni mi ne bismo smjeli zanemariti dar koji nam je Bog dao, pogotovo ako nije poznat i vidljiv.

Još je važnija druga stvar koju želim naglasiti: darovi koje ti je Bog dao nisu namijenjeni tebi; drugi trebaju imati koristi od njih kroz tebe.

Dar pisanja nije za mene nego za vas. Dar propovijedanja nije za mene nego za one kojima se obraćam. Dar vodstva nije za mene nego za one koje vodim i tako dalje.

MI ODLUČUJEMO KAKO ĆEMO KORISTITI DAR

Dar koji smo primili od Boga možemo koristiti na ispravan način ili na loš – mi odlučujemo. Dar će i dalje biti tu, čak i ako ga ne koristimo onako kako je Bog htio, za izgradnju Kraljevstva. Adolf Hitler bio je nadaren vođa i mogao je voditi narod tako da korist imaju milijuni Nijemaca, Židova, Rusa, Francuza, Britanaca i tako dalje. Je li koristio taj dar za Božju slavu ili za svoju slavu? Je li ga koristio da naštetiti drugima? Nisu li Židovi i mnogi drugi uništeni, mučeni i ubijani iz razloga koji su bili sve samo ne božanski? Nije li zloupotrijebio dar vodstva koji je imao? Odgovore na ova pitanja ne moramo ni tražiti – potpuno su jasni.

Jasno je kako je Adolf Hitler upravljao, ali pogledajmo sada druge dvije, jako poznate, osobe kod kojih to možda nije toliko očito. Prva je Whitney Houston, pjevačica prekrasna glasa kakav se rijetko kada čuje. Božji dodir u njenom životu bio je očit. Kad bi Whitney pjevala, svi bi bili duboko dirnuti. Glas joj je bio poput anđeoskog, silan i prekrasan.

Drugi primjer je Freddie Mercury, pjevač rock benda Queen. Mogao je dići cijeli stadion na noge svojim darom skladanja pjesama i pjevanjem. Bio je iznimno talentiran, toliko da su neki njegov dar nazivali nadnaravnim. Mogao je podići publiku na noge u gotovo svakom trenu. Godinama nakon njegove smrti, pjesme su mu i dalje poznate i popularne širom svijeta.

Jesu li Whitney ili Freddie dobro upravljali svojim darovima? Bez sumnje, mnogi bi rekli da jesu. Ali pogledajmo što Isus kaže:

Ali opravda se Mudrost *djelima* svojim. (Matej 11:19)

I opet:

Ali opravda se Mudrost u životima onih koji je slijede.
(Luka 7:35)

Pogledajmo plod ova dva izvrsna zabavljača – kratkoročne i dugoročne rezultate njihova upravljanja. Je li Whitney koristila svoj dar da uvede ljude u Božju prisutnost? Je li njena publika, nakon što bi je slušali, poželjela živjeti sveto? Jesu li njene pjesme jačale brakove ili ih razarale, stvarajući nerealna romantična očekivanja? Je li Freddie koristio svoj dar da publiku približi pravednosti? Je li upućivao ljude da štuju Stvoritelja? Kako su Whitney i Freddie otišli s ove zemlje? Traje li njihovo naslijeđe ili prolazi? Hoće li trajati zauvijek ili će nestati s ovim svijetom?

Isus nas ohrabruje da preispitamo rezultat – pustit ću vama da ocijenite rezultate Whitneyena i Freddiejeva upravljanja. No, konačnu ocjenu dat će sam Stvoritelj. Oboje će dati račun za svoj život na sudu.

Možda vam nije ugodno razgovarati o ovome jer volite Whitney ili Freddieja. Ali dopustite mi da vam postavim pitanje koje će razjasniti kako će njihovo upravljanje biti ocijenjeno na sudu. Pogledajmo njihovo nasljedstvo s točke gledišta od recimo deset milijuna godina od danas. Kako će se činiti tada da su Whitney i Freddie upravljali darovima koje im je Bog dao? Možda će perspektiva vječnosti promijeniti vaš sadašnji pogled na to.

Sve je u perspektivi. Ako promatramo život kroz naočale životnog vijeka od 80 godina, svijet ćemo gledati na jedan način. No, ako ga gledamo kroz naočale vječnosti, sve će izgledati potpuno drugačije.

Zamislite ovakav scenarij: netko vas pozove na večeru u restoran. Možete jesti koliko želite. Postavljen je prekrasan švedski

stol sa najukusnijim kolačima. Ako budete promatrali taj stol iz perspektive jednog dana, što ćete učiniti? Vjerojatno ćete pojesti sve kolače na stolu. A što ako ga budete promatrali iz perspektive jedne godine? Vjerojatno ćete pojesti jedan ili nijedan kolač. Zašto? Nećete htjeti opteretiti želudac iduće jutro, dobiti pet kila u tjedan dana i ugroziti zdravlje!

Kada pogledamo Whitneyen i Freddiejev plod iz perspektive vječnosti, bit će nam jasno koliko mudro su upravljali svojim darovima.

Lako je pričati o Adolfu Hitleru, pa čak i o Frediju Mercuryju ili Whitney Houston. Ali reći ću vam nešto jako važno: i vi i ja morat ćemo dati račun za upravljanje darovima koji su nam povjereni. Vječni sudac će naše darove promatrati iz perspektive vječnosti, a ne perspektive životnog vijeka od 80 godina. Promatrat će ih u svjetlu vječne Božje riječi koja nam zapovijeda da gradimo Njegovo Kraljevstvo. Hoće li naše naslijeđe ostati ili će proći s ovim svijetom?

POGLEDAJMO POBLIŽE MOTIVE

Dopustite mi da ponovim što sam govorio u prvom poglavlju. Darovima možete upravljati u bilo kojem razdoblju života na jedan od ova tri načina:

- Možete ih koristiti za izgradnju Kraljevstva.
- Možete ih koristiti za vlastiti probitak i korist.
- Možete ih zanemariti i uopće ih ne koristiti.

Jako je važno naglasiti drugu točku, koja nas često može zavarati. Mnogi vjeruju da rade za druge, pa čak i za Kraljevstvo, a zapravo je u pozadini njihova djelovanja želja za osobnim dobitkom.

I sâm sam nesvjesno upao u to. Prije mnogo godina, u ranim danima službe, svima u našem timu, našoj crkvi, pa i svima ostalima koje sam susretao, govorio sam samo lijepe i ugodne stvari. Govorio sam ih čak i kad nisu bile istina. Zbog toga su o meni govorili da sam pun ljubavi i milosrdan. Ti su komplimenti samo još više ohrabivali moje ponašanje.

Jednoga dana, dok sam molio, Bog mi je rekao: „Ljudi kažu da si pun ljubavi, brižan i milosrdan, zar ne?“

Inače bih to doživio kao pohvalu, ali način na koji mi je Duh Sveti progovorio nije išao u tom smjeru. Zato sam oprezno odgovorio: „Da, tako je.“

Odmah je dodao: „Znaš li zašto govoriš samo ljubazne i pozitivne stvari?“

Još opreznije sam upitao: „Zašto?“

„Jer se bojiš da te ne odbace.“ Rekao je: „Tko je u centru tvoje ljubavi, ti ili oni?“

Svjestan da su mi motivi srca potpuno razotkriveni, priznao sam da je On u pravu.

Zatim je rekao: „Da stvarno voliš ljude, govorio bi im istinu – čak i pod cijenu da te odbace.“

Taj je ukor bio vezan uz način na koji se odnosim prema ljudima. Ali što se tiče naše rasprave, pitam vas: možemo li zloupotrijebiti Božji dar na sličan način? Drugim riječima, ljudima se može činiti da ga koristimo za izgradnju Kraljevstva, ali u biti, koristimo ga za vlastiti probitak, iz krivih motiva. Odgovor je, dakako, da, i ponovno ću uzeti sebe za primjer, a onda to potkrijepiti primjerima iz Pisma.

Uglavnom mi Bog nikada ne govori točno što da propovijedam na konferencijama ili u crkvi, nego slijedim vodstvo Duha Svetoga. Međutim, jednom mi je Bog definitivno dao riječ koju trebam propovijedati.

Trebamo sam služiti na konferenciji u središnjem dijelu SAD-a. Kad sam se probudio u hotelskoj sobi, na dan kad sam trebao propovijedati, bez sumnje sam čuo da mi Duh Sveti govori: „Želim da večeras propovijedaš o *Sotonskoj zamci* (To je knjiga koju sam napisao 1994. o nadvladavanju uvreda i opraštanju onima koji su nas povrijedili.)

Cijeli dan sam se borio s tom uputom. Knjiga *Sotonska zamka* već je bila godinama poznata. Bila je popularna i propovijedao sam tu poruku po cijeloj zemlji i mnogi su je već čuli. Osim toga, radio sam na novoj knjizi. A kad mjesecima pišete nešto, te su vam istine itekako svježije i snažne u srcu. Uglavnom, zapravo nisam želio propovijedati staru poruku. Ali Duh Sveti mi je jasno progovorio.

Kad sam te večeri stigao na službu, rekli su mi da su mnogi doputovali izdaleka da me čuju. Bilo mi je još gore jer sam pomislio da će ti jadni ljudi morati slušati staru poruku jer su vjerojatno pročitali *Sotonsku zamku*.

Kad sam se popeo na binu, primijetio sam da je atmosfera nabijena. Bilo je očito da ljudi očekuju nešto posebno. Bilo mi je još teže poslušati uputu Duha Svetoga. Jednostavno nisam želio razočarati te ljude. Popustio sam pod pritiskom i odlučio govoriti „svježu“ poruku i bio sam oduševljen kako je prošlo. Propovijedao sam u sili i ljudi su odlično reagirali. Neki su se čak na određene izjave koje sam davao dizali sa svojih mjesta. Činilo se kao da je sve super prošlo i da sam se „izvukao“ ili da mi to jutro zapravo Bog nije govorio. Kako god, bio sam sretan. Kasnije su mi svi zahvaljivali na odličnoj propovijedi.

Uglavnom grad napustim s osjećajem zadovoljstva i sreće; kao da se sam Bog osmjehuje u mom srcu. Ovoga puta to se definitivno nije dogodilo. Probudio sam se s težinom u srcu, bez snage, boreći se s depresijom. Odmah sam znao zašto je tako – nisam poslušao Boga. Prva stvar koju sam tog jutra napravio je da sam kleknuo, pokajao se i tražio Boga da mi oprost. Molio sam da me Isusova krv očisti.

Međutim, nisam osjećao olakšanje. Cijeli dan me pratila težina i tuga – preostalo vrijeme u hotelu, na putu do aerodroma, dok sam čekao avion i na letu. Tuga, težina i depresija bile su gotovo neizdržive. Na kraju, kad smo već letjeli iznad San Diega, sve je to samo otišlo od mene.

Pitao sam: „Oče, pokajao sam se i tražio oprostenje još jutros. Zašto mi nisi tada obnovio radost, mir i zadovoljstvo?“

Čuo sam da mi Gospod kaže: „Htio sam da nosiš težinu neposlušnosti da bi mogao razumjeti koliko je ozbiljno. Sinoć je na službi bio pastor koji je trebao čuti poruku koju sam ti dao – *Sotonska zamka*. Sada prolazi kroz jako teško razdoblje u životu i službi. Nisi me poslušao i to ima svoje posljedice. Težina koju si osjetio upozorenje je da ti se to ne dogodi opet. Ovo je novi grad, slušaj me.“

Razmišljajući o prethodnoj večeri, ljudima koji su bili tamo, timu na konferenciji i voditeljima, zaključio sam da su svi bili sretni. Pozvali su me opet i čuo sam što se sve dogodilo kao posljedica te službe. Bilo je očito da je Božji dar djelovao kroz mene te večeri iako ga nisam koristio kako je Bog htio.

Niste sigurni da se to može dogoditi? Pogledajmo primjere lošeg korištenja Božjeg dara iz Pisma. Uzmimo za primjer Mojsija. Bio je pozvan odvesti izraelski narod u Obećanu zemlju te je primio darove da čini čudesa kako bi ispunio svoj zadatak.

Jednom mu je prilikom Bog rekao da izgovori riječ stijeni kako bi voda potekla iz nje i ljudi mogli piti. Ali Mojsije je iz ljutnje udario stijenu, odbivši tako poslušati Boga.

Međutim, voda je svejedno potekla, u izobilju, dovoljno da se milijuni Izraelaca napiju usred pustinje. Bilo je to još jedno čudo u Mojsijevu životopisu! I ljudi su se još jednom mogli diviti darovima svoga vođe. No, kasnije, kad je „konferencija“ završila, Mojsije je prozvan što nije upravljao darom kako mu je Bog rekao. Zabranjen mu je ulazak u Obećanu zemlju zbog toga. Jako ozbiljno.

Drugi primjer je Bileam. Prorokovao je nad Izraelom i njegove riječi i dan-danas stoje u Pismu. To je veliko svjedočanstvo, zar ne, da nečije proroštvo bude zapisano u Božjoj riječi! Ali tu priči nije kraj: Bog je Bileamu rekao da ne ide – da ne učini ono što drugi traže od njega. I njegov je dar djelovao iako mu je Bog zapovjedio: „Ne idi s njima“ (Brojevi 22:12). Dakle, i ovoga je puta dar djelovao, ali ne po Božjoj uputi.

Što želim reći? Bog ne upravlja darovima koje nam daje. Kad bi to bilo tako, onda ne bi nas nazivao *upraviteljima*. Jer upravitelju se daje vlast da upravlja onime što mu je povjereno bez da ga se nadgleda. Duhovni primjer toga je Isusova prispodoba o nepravednom upravitelju:

Bijaše neki bogat čovjek koji je imao *upravitelja*. Ovaj je bio optužen pred njim kao da mu rasipa imanje. On ga pozva pa mu reče: „Što to čujem o tebi? Položi račun o svom upravljanju jer više ne možeš biti *upravitelj*!“ (Luka 16:1-2)

Budući da je takva vrsta upravljanja bila nešto uobičajeno u biblijsko vrijeme, nije neobično da mi danas propustimo poantu onoga što želi reći. Primijetite da je postojalo razdoblje u kojem je bogataš ignorirao što se događa. Nije svaki dan nadgledao

upravitelja. Netko drugi mu je privukao pažnju, rekavši mu da upravitelj loše upravlja već neko vrijeme.

Isto to vidimo i u Josipovu slučaju u Postanku. U Egiptu je počeo kao rob u Potifarovoj kući, ali s vremenom je promaknut, postavši *upravitelj* cijelog kućanstva. Čitamo: „I tako sve svoje prepusti brizi Josipovoj te se više ni za što nije brinuo, osim za jelo što je jeo.“ (Postanak 39:6) Potifar nije svaki dan nadgledao što Josip radi. Povjerio mu je posao upravljanja.

Slično je i sa darovima koje smo mi primili. Apostol Petar nas upozorava da budemo dobri upravitelji milosti Božje u našim životima – *charisme*.

OČITI VJEČNI DAROVI

Idemo još dublje. Kao prvo, sjetimo se Petrovih riječi: „Jedni drugima *služite* kao dobri upravitelji“. Od nas kao upravitelja očekuje se da služimo tj. da koristimo darove. Ponavljam, darovi nisu tu zbog nas nego zbog drugih. Riječ za *služiti* je *diakonéō* i znači „služiti, s naglaskom na to da se posao obavi.“⁶ Trebamo zadržati stav služenja u vez s našim darovima. Besplatno smo ih primili i zato ih trebamo koristiti tako da njima izgrađujemo tuđe živote.

Trebamo „služiti jedni drugima *darovima koje smo primili*, kao dobri upravitelji *mногоstruke* milosti Božje.“ Riječ *mногоstruke* ovdje znači „različite“.⁷ Potrošio bih puno stranica da nabrojim darove koje je Bog dao svom narodu. Zapravo, vjerojatno ne bih ni mogao sastaviti takav popis. Neki su darovi očito povezani s izgradnjom Kraljevstva. No, mnoge je teško povezati. Na primjer, nedavno sam čuo poznatog pastora kako prepričava zanimljivi razgovor netom prije njegove godišnje konferencije. Taj je događaj jako popularan i dobro posjećen. Dok je tim postavljao pozornicu, pastor je vidio doktora koji je član njegove crkve, kako stavlja brošure na stolice za posjetitelje.

Pastor je otišao do doktora i ispričao se: „Doktore, ne biste vi to trebali raditi. Imamo volontere koji se time bave.“

Pastor je ispričao da ga je doktor ljubazno ispravio: „Svake godine dolazim na ovu konferenciju. To mi je najvažniji tjedan u godini jer mogu raditi nešto za izgradnju Božjeg Kraljevstva.“

Dok sam slušao svog prijatelja pastora kao prepričava tu priču, bilo mi je žao doktora. Shvatio sam da uopće nije povezoao dijelove slagalice, razumjevši koliko je njegov dar važan u izgradnji Božjeg Kraljevstva. Ponavljam, neki su darovi očito povezani, ali neki nisu, no to ne znači da su manje važni.

Doktor nije ništa drugačiji od Stana iz prvog poglavlja. Što da nema doktora? Što kad se oni koji su pozvani u neka druga područja da grade Kraljevstvo razbole? Mnogi bi umrli puno brže bez medicinske pomoći.

Ispričat ću vam hipotetski scenarij, samo da vam pokažem poveznicu. Doktor koristi svoj dar pomažući majci koja je ostala kući brinuti se za djecu da ozdravi. Zbog toga, budući da ta žena nije bespomoćna i bolesna leži u krevetu i onda prerano umre, može cvjetati u svom daru i podići djecu na ispravan način. Jedno dijete nadareno je za inovacije i majka to potiče u njoj. Nakon što joj kćer diplomira u kompjuterskim znanostima, počne raditi u tvrtci koja razvija softvere. Kćer sada već skroz funkcionira u svom daru i osmisli novi način komuniciranja koji je puno učinkovitiji od bilo čega drugoga sličnog na tržištu. No, njezina inovacija neće daleko dospjeti bez kolege u odjelu oglašavanja. On koristi svoj dar da tvrtkama i potencijalnim kupcima predstavi taj novi softver.

Jedan od prodavača, tvrtka čiji je vlasnik darovita poslovna žena, kupi proizvod. Njihov odjel za prodaju, i to pogotovo jedan zaposlenik koji ima dar za prodaju, proda softver službi koja se bavi učenštvom.

U toj službi radi daroviti IT tehničar koji prepozna potencijal tog softvera i preporučiti kupovinu istoga. Ugrađuje zatim softver u njihov postojeći sustav.

Zbog toga ta služba sada puno učinkovitije može doseći mnoge pastore i globalne vođe. Rezultat: puno više muškaraca i žena spašava se i biva poučeno zbog tog komunikacijskog softvera.

Jednoga dana na sudu Isus će pokazati doktoru koji je pomogao majci da ozdravi mnoštvo ljudi koji su diljem svijeta zahvaćeni i spašeni. Možemo zamisliti što će se dogoditi. Doktor će upitati: „Ne, to nije do mene. Nikad nisam otišao među te narode.“

Isus će mu zatim pokazati da je, budući je bio vjeran u svom daru, to rezultiralo lančanom reakcijom koja je na kraju dovela do spasenja mnogih i do jačanja učenika koji su prošli učeništvo u toj misiji. Isus će vrlo vjerojatno reći doktoru: „Radio si u svojoj ordinaciji kao da radiš meni, a ne ljudima i zbog toga je tvoj plod očit. Mnogi su zbog tvoje poslušnosti dotaknuti. Bravo, vjerni i dobri slugo!“

Možda se pitate: *Je li to stvarno tako prema Bibliji?*

Pogledajte ovo:

Što god radite, zdušno činite, kao Gospodinu,
a ne ljudima, znajući da ćete od Gospodina primiti nagradu,
baštinu. Gospodinu Kristu služite.
(Kološanima 3:23-24)

To je samo jedan scenarij. Bezbroj je mogućih poveznica i lančanih reakcija.

Vratimo se stvarnoj priči o mom prijatelju pastoru. Što ako doktor ostane uvjeren da može biti ispunjen samo jedan

tjedan u godini? (Naravno, nedostatak zadovoljstva potaknut je nesvjesnošću o važnosti njegova dara.) Lako je moguće da zbog toga na kraju napusti svoj medicinski poziv, u želji da bude ispunjen 52 tjedna u godini. Pretpostavimo da prihvati poziciju u crkvi da bude učitelj. Što će se dogoditi na sudu? Hoće li primiti nagradu budući da je ostavio dar koji mu je bio povjeren?

Nažalost, često imam priliku upoznati muškarce i žene koji se bore sa punovremenom službom jer nisu prepoznali da je njihov dar izvan crkvenog okruženja.

Potrebno je znanje, duhovna osjetljivost i zrelost da se vide neočiti darovi u Kraljevstvu.

Reći ću vam nešto: Vaš dar, bilo da je u području medicine, obrazovanja, vlade, sporta, biznisa, umjetnosti, medija, kućanskih poslova ili bilo čega drugoga, ima veze sa izgradnjom Kraljevstva. Glavni arhitekt tako ga je osmislio.

Lako je moguće da ne prepoznamo poveznicu između naše poslušnosti i uspjeha dok ne dođemo pred Isusa na sudu. Kao što Pavao kaže: „Tako su i dobra djela očita, a ako i nisu očita na početku, s vremenom će biti prepoznata“ (1 Timoteju 5:25).

Dakle, bilo da je naš dar očit ili ne, važno je da znate sljedeće: „Svatko neka živi kako mu je Gospodin dodijelio, kako ga je Bog pozvao“. (1 Korinćanima 7:17)

MOTIVACIJA JE KLJUČNA

Vratimo se Pavlovim riječima koje smo uzeli za primjer našeg upravljanja:

Jer što navješćujem evanđelje, nije mi na hvalu, ta dužnost mi je. Doista, jao meni ako evanđelja ne navješćujem. Jer

ako to činim *iz vlastite pobude*,
ide me *plaća*. (1 Korinćanima 9:16-17)

Iduća istina koju ćemo istaknuti je da je naša „plaća“ ili „nagrada“ direktno povezana s našom *voljnošću* tj. s našim stavom. Jednostavno rečeno, ako smo *nesebični*, primit ćemo nagradu; ako smo *sebični*, nećemo je primiti.

Puno je mogućih scenarija sebičnih motiva, previše da bismo ih tu pobrojali. Istaknut ćemo samo nekoliko usporedbi. Nesebični stav može biti: *Kako sam povlašten što mogu služiti drugima sposobnostima koje su mi povjerene*. Sebični motiv bi zvučao više ovako: *Što ja mogu dobiti od te moje sposobnosti?* Da budem jasniji, prvi je: *Što mogu učiniti za druge?* A drugi je: *Što ću ja imati od toga?*

Još jedan nesebični stav bi bio: *Potrudit će se primio ili ne primio nešto zauzvrat*, dok bi sebični stav bio: *Zašto da se mučim kad neću imati nikakve koristi?*

Još jedan nesebični motiv: *Moram nastaviti dalje; toliko je još posla ostalo*. A sebični bi bio: *Uspješan sam; sad mogu malo usporiti*.

Pavao govori o važnosti našeg stava i motivima: „Neka nas svatko smatra slugama Kristovim i *upraviteljima* Božjih tajni“, a odmah nakon tih riječi slijede ove:

Meni pak nije nimalo do toga da me sudite vi ili bilo koji ljudski sud; a ni ja sam sebe ne sudim. Doista, ničega sebi nisam svjestan, no time nisam opravdan: moj je sudac Gospodin. Zato ne sudite ništa prije vremena dok ne dođe Gospodin koji će iznijeti na vidjelo što je sakriveno u tami i razotkriti nakane srdaca. I tada će svatko primiti *pohvalu* od Boga. (1 Korinćanima 4:3-5)

Pavlu nije stalo do toga da ga njegovi prijatelji prosuđuju, ili kritičari ili bilo koji drugi samoprozvani autoritet – nije mu stalo čak ni do vlastita mišljenja. Ti su stavovi njemu beznačajni u usporedbi s onim s čim ćemo se svi na kraju suočiti – božanskom prosudbom. Jedino je bitno kako će *Isus* prosuditi naše upravljanje.

Naša djela iz poslušnosti i ono što smo radili sigurno će nešto značiti na sudu. *Isus* jasno kaže: „Evo, dolazim ubrzo i plaća moja sa mnom: naplatit ću svakome po njegovu djelu“ (Otkrivenje 22:12). Ne radi se, dakle, o ili/ili scenariju nego o i/i scenariju – i *motivi* i *djela* će biti ocjenjivani na sudu.

Netko bi možda mogao pomisliti da Pavao govori o sudu za grešnike – „veliko bijelo sudačko prijestolje“ – gdje će nevjernici dati račun za svoje grijeha i zato što nisu primili spasonosnu milost *Isusa Krista*. No, to nije tako jer na velikom bijelom sudačkom prijestolju nitko neće primiti „pohvalu“ od Boga, kako kaže Pavao.

Važno je shvatiti koji je kontekst toga o čemu Pavao govori. On govori o *upravljanju*. Bez sumnje, o tome govori. Ono što je „sakriveno u tami“ i „motivi srca“ u upravljanju darovima bit će razotkriveni na dan suda. E, to je bez sumnje privuklo moju pažnju!

Bit ću kristalno jasan i uzet ću za primjer priču koju sam vam ispričao u prethodnom poglavlju, o tome kako nisam poslušao *Gospodina* i propovijedao što je On htio. Oni koji su bili na tom sastanku vjerojatno i dan-danas misle da sam bio poslušan *Bogu* propovijedajući „novu“ poruku. Ali nisam. Vrlo je moguće da će na sudu postati svjesni moje neposlušnosti jer *Isus* kaže:

Ništa nije skriveno što se neće otkriti ni tajno što se neće saznati. Naprotiv, sve što u tami rekoste (naši motivi i tajne), na svjetlu će se čuti; i što ste po skrovištima u uho šaptali,

propovijedat će se po krovovima.
(Luka 12:2-3, tekst u zagradi je moj)

Lako je moguće da ću se na sudu trebati ispričati pastoru i ostalima koji nisu primili poruku iz knjige *Sotonska zamka* te večeri.

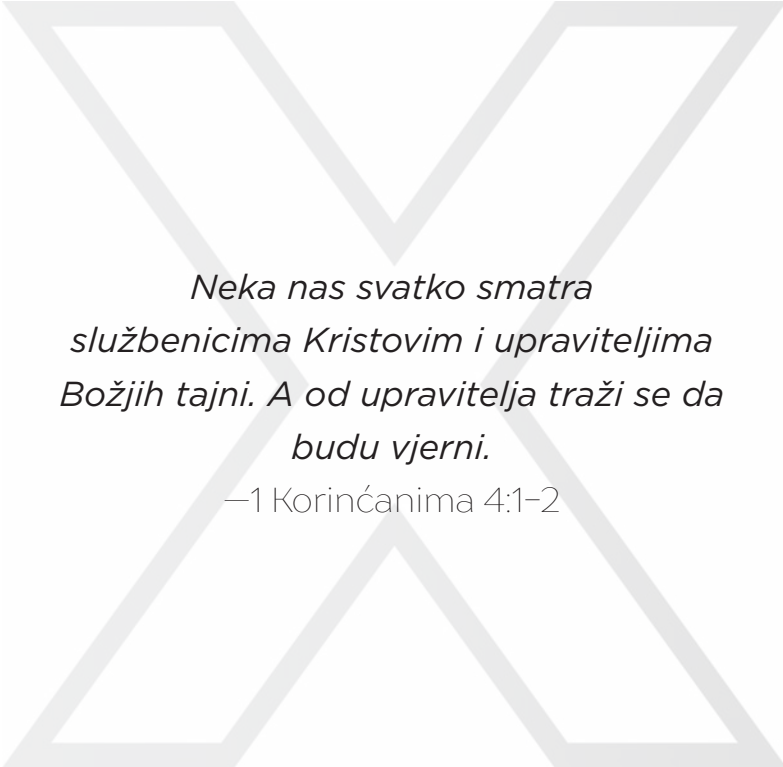
ŠTO SE OČEKUJE?

Naglasili smo koliko je bitno razumjeti važnost upravljanja. Iduće bitno pitanje je: Što se očekuje od nas? Drugim riječima, koje će rezultate Isus tražiti na sudu kada bude prosuđivao naše upravljanje darovima koji su nam povjereni? Možemo li to znati? Apsolutno jer Isus kaže da ćemo na dan suda biti suđeni prema „istini koju sam rekao“ (Ivan 12:48).

Ovu važnu raspravu započet ćemo u idućem poglavlju. Ona je i središte ove knjige.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Prije nego ste pročitali ovo poglavlje, jeste li sebe smatrali upraviteljem? Zašto da ili zašto ne?
2. Darovi koje ste primili nisu tu zbog vas nego da ih drugi prime kroz vas. Drugim riječima, vi nosite ono što Bog želi dati drugima. Imajući to na umu, zašto je važno da vjerno upravljate svojim darovima? Što riskirate ako zanemarite svoje darove?
3. Možete u bilo kojem trenutku odlučiti koristiti darove koje vam je Bog dao, na jedan od tri načina. Možete ih koristiti za izgradnju Kraljevstva. Možete ih koristiti na vlastitu korist. Ili ih možete zanemariti – tj. uopće ih ne koristiti. Kako koristite svoje darove? Što biste trebali promijeniti u vezi upravljanja darovima koje vam je Bog dao?

*Neka nas svatko smatra
službenicima Kristovim i upraviteljima
Božjih tajni. A od upravitelja traži se da
bude vjerni.*

—1 Korinćanima 4:1-2

5

Vjernost

Apostol Pavao za sebe i Apolona kaže da su *sluge* Isusa Krista i *upravitelji* povjerenih im darova. U prethodnom poglavlju naučili smo da se taj identitet ne odnosi samo na ta dva velika sveca ili na crkvene vođe, već na svakog vjernika. I ti i ja smo također sluge Isusa Krista, a da bismo mogli ispuniti tu ulogu, moramo biti dobri upravitelji darova koji su nam povjereni.

Sada ćemo vidjeti što se traži od upravitelja, a tu je navedena samo jedna karakteristika: *vjernost*. Prije nego počnemo dublje proučavati, zadržat ćemo se na činjenici da nisu nabrojane dvije, tri ili više karakteristika. Pavao je mogao reći da se od upravitelja traži da odiše radošću, da bude snažan, da poznaje Pismo, da je suosjećajan ili da ima bilo koju drugu vrlinu. Ne želim reći da ove vrijednosti nisu važne, naravno. Međutim, želim naglasiti da je samo jedna nabrojana i da nju upravitelj *mora* imati. Dakle, jako je važno da posjedujemo tu vrlinu ako želimo biti dobri upravitelji kojima će Gospodar jednoga dana reći: „Bravo, dobri slugo.“

DEFINICIJA VJERNOSTI

Imao sam priliku govoriti vođama po cijelome svijetu – ne samo službenicima u crkvi, nego i poslovnim ljudima, vladinim službenicima, sportašima itd. Često sam ih znao pitati da mi jednom riječju opišu *vjernost*. Budući da je riječ o ljudima koji su na vodećim pozicijama, uglavnom nemaju problem s tim da nešto kažu. Nakon što sam više puta, u različitim okolnostima, čuo slične odgovore, odlučio sam napraviti popis najčešćih odgovora:

- Postojan
- Dosljedan
- Povjerljiv
- Pouzdan
- Lojalan
- Iskren
- Vjerodostojan
- Predan
- Pošten
- Odlučan
- Poslušan.

Bilo je i drugih opisa, ali ovo su najpopularniji. Što je još važnije, svi su ti opisi u skladu s definicijom iz rječnika.

No, jednu važnu definiciju nisam nijednom čuo: umnožavanje.

Možda sad mislite: *Umnožavanje?* To nije definicija *vjernosti!* Možda sumnjate u moje verbalne vještine, poput mog nekadašnjeg učitelja engleskog jezika. Međutim, uvjeravam vas da ćete se do kraja poglavlja ne samo slagati sa mnom, nego ćete tu definiciju smatrati jednom od najvažnijih definicija vjernosti.

PRIČA O TALENTIMA

Prije nego počnemo pričati o umnožavanju, pogledajmo Isusovu priču o talentima. Molim vas, pročitajte je pažljivo, čak i ako ste je pročitali puno puta do sada.

Kraljevstvo nebesko je kao kad čovjek, polazeći na put,
dozva sluge i dade im svoj imetak.
(Matej 25:14)

Kao prvo, riječ je o priči; dakle, simbolična je, ne doslovna. Zato je trebamo protumačiti u svjetlu biblijskog razumijevanja

– Božje riječi. Čovjek koji odlazi na daleki put predstavlja Isusa. Sluge kojima daje svoj imetak predstavljaju tebe i mene.

Primijetite zatim da je put dalek, što govori o dvije stvari. Prvo, prošlo je gotovo dvije tisuće godina otkad je Isus otišao, ostavivši nas da izgrađujemo ono zbog čega je umro – Kraljevstvo. Nije se još vratio, ali komotno možemo reći da je prošlo puno vremena, tj. da je taj put dalek.

Treće, priča nam opet pokazuje da kod upravljanja nema mikro razine. Čovjek u priči odlazi i neće se vraćati svaki mjesec da bi provjerio kako upravitelji napreduju. Prema priči, on uopće neće nadgledati njihov posao sve dok se ne vrati.

Idemo dalje:

Jednomu dade pet talenata, drugomu dva,
a trećemu jedan – svakomu po njegovoj sposobnosti.
I otputova.
(Matej 25:15-16)

U priči im gospodar povjerava novac. Većina prijevoda koristi riječ talent, i to je zapravo najtočnija riječ jer u grčkom originalu glasi *tálanton*. Talent je mjera za težinu i najčešće se koristila za mjerenje zlata ili srebra. Jedan talent je ugrubo 35 kg. Većina stručnjaka procjenjuje da je jedan talent srebra vrijedio otprilike kao danas 18 tisuća dolara (druge procjene se razlikuju, ali ne znatno). Svi stručnjaci se slažu da se talent u Novom zavjetu spominje kao velika svota novaca. Trideset pet kilograma srebra nije mala stvar!

Ja osobno mislim da točan iznos uopće nije bitan za smisao priče. Ono što definitivno možemo zaključiti jest da je jedan talent predstavljao veliku odgovornost.

Mislim da Isus tu ne govori o novcu iako se može odnositi i na to. Rijetko kad Isus u pričama govori stvarno o onome što daje kao primjer. Pšenica su oni koji vjeruju, kukolj zli ljudi, sjeme su riječi, trnje su brige ovoga života, žetva je kraj svijeta, žeteoci anđeli i tako dalje. Uzevši cijeli Novi zavjet u obzir, gotovo je sigurno da ovi talenti predstavljaju *charisme*, tj. darove koji su nam povjereni.

Važno je primijetiti i da svaki sluga dobiva drugi iznos. O tome ćemo više govoriti nešto kasnije, ali zato sam puno puta o tome što nam je povjereno govorio kao o „darovima“. Neki su primili jedan, neki dva, a drugi puno darova.

Različit iznos može se odnositi i na veličinu naših darova. Moramo se složiti da su neki ljudi primili veće darove od drugih. Mnogi imaju dar pjevanja i nadahnjuju sve koji ih slušaju. Ali nemaju svi koji pjevaju veličinu dara poput Celine Dion ili Andree Bocellija. Dakle, moje mišljenje je da svaki talent predstavlja određeni dar ili veličinu tog dara. Nastavimo:

Onaj koji je primio pet talenata odmah ode, upotrijebi ih i stekne drugih pet. Isto tako i onaj sa dva stekne druga dva.

Onaj, naprotiv, koji je primio jedan ode, otkopa zemlju i sakrije novac gospodarov.

(Matej 25:16–18)

Davanjem imena slugama priču ćemo učiniti osobnijom. Nazovimo prvu sluškinju Allison, drugog slugu Bob, a trećeg Larry. Allison je počela sa pet i *umnožila* što joj je povjereno te je završila sa deset talenata. Bob je umnožio dva i završio sa četiri. No, Larry nije *umnožio* dar koji mu je povjeren nego ga je *zadržao*. Ponovimo:

Allison: $5 \times 2 = 10$

Bob: $2 \times 2 = 4$

Larry: $1 \times 1 = 1$.

Od sada nadalje, te ću sluge iz Pisma nazivati imenima koje smo im dali i ubacivat ću njihova imena u tekstove.

SUD

Jako je važno da opet naglasimo riječ “dalek” u ovoj priči. Priča počinje opisom dalekog, dugog puta i opet kaže: „Nakon dugo vremena dođe gospodar tih slugu i zatraži od njih račun.“ (Matej 25:19). Račun koji gospodar traži od svakog sluge predstavlja sud na kojem ćemo se svi mi pojaviti da bismo objasnili kako smo koristili darove koji su nam povjereni. Pogledajmo prvo Allison:

Pristupi mu Allison što je primila pet talenata i donese drugih pet govoreći: ‘Gospodaru! Pet si mi talenata predao. Evo, drugih sam pet talenata stekla!’

Pogledajte Gospodarov sud:

Reče gospodar: ‘Bravo, sluškinjo dobra i vjerna!
U malome si bila vjerna, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga!’ (Matej 25:20-21)

Jako je važno da ne promašimo poantu: Gospodar kaže: „Bila si vjerna“. Koliko god analizirali gospodarevu rečenicu, nema drugog tumačenja: Isus povezuje *vjernost sa umnožavanjem*. Pročitajte ponovno gospodarevu izjavu; ne naglašava se ništa što je Allison učinila! Nije rekao da je bila ustrajna, lojalna, predana, iskrena ili bilo što drugo povezano sa definicijom vjernosti. Nemojte me krivo shvatiti, sve te hvalevrijedne karakteristike stvarno opisuju vjernost, ali ovdje se ne spominju niti ističu. Također, nije istaknuo nijednu drugu njezinu vrlinu, djelo ili rezultat njezina upravljanja, osim činjenice da je umnožila ono što joj je bilo povjereno. Dakle, povezuje *vjernost sa umnožavanjem!*

Ista stvar je i sa Bobom. Pročitajte pažljivo što njemu kaže:

Bob, koji je primio dvije vreće srebra, dođe pred gospodara i reče: „Gospodaru, dao si mi dvije vreće srebra da ih uložim negdje i ja sam ti zaradio još dvije.“

Pogledajmo gospodarev sud:

Reče mu gospodar: „Bravo, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svojega!“ (Matej 25:22-23)

Opet Isus jako jasno povezuje *vjernost s umnožavanjem*. Ne naglašava ništa drugo što je sluga učinio, niti ističe neku njegovu vrlinu! Isus želi da nam svima bude jasno: taj je čovjek umnožio što mu je bilo povjereno i to mu se uračunalo u vjernost.

Osim toga, Bobu je gospodar rekao identičnu stvar, od riječi do riječi, kao i Allison. To nam pokazuje da će se na dan suda naša „ocjena“ umnožavanja temeljiti na našem trudu. Isus će biti jednako zadovoljan s nama bez obzira na veličinu naših darova. Sve što će vrijediti je: jesmo li umnožavali?

Primjer je majka kućanica koja je umnožila svoju učinkovitost. Na isti će je način pohvaliti kao i poduzetnika koji je umnožavao svoje poslovanje i financiranje Kraljevstva.

Pogledajmo sad Larryja:

Tada pristupi *Larry* s jednom vrećom srebra te reče: „Gospodaru, znao sam da si strog čovjek, žanješ gdje nisi sijao i kupiš gdje nisi vijao. Uplašio sam se da ću izgubiti tvoj novac pa sam ga zakopao u zemlju i sakrio. Evo ti ga.“ (Matej 25:24-25)

Prije nego odemo na Larryjev sud, želim naglasiti nekoliko važnih činjenica. Kao prvo, Larry nije ništa umnožio; samo je sačuvao ono što mu je bilo povjereno. Također, pogledajte zašto nije umnožio: Prvo, nije poznavao karakter svoga gospodara pa ga je krivo doživio kao grubog. Nakon godina služenja vjericima iz različitih krajeva svijeta, primijetio sam da je jedna od glavnih zapreka njihovoj plodonosnosti nepoznavanje Božje prirode. (O tome ću više govoriti u idućem poglavlju.)

Kada ga krivo doživljavamo, razlog našeg neuspjeha postaje – *strah*. Larry se bojao! Strah, strašljivost ili plahost zatvara dotok Božjim darovima u našim životima. To je iznimno važno. Znam to iz prve ruke jer sam patio od toga godinama. (I o tome ću više govoriti u idućem poglavlju.)

Pogledajmo sada Larryjev sud:

A gospodar mu reče: ‘Slugo zli i lijeni! (Matej 25:26)

Zamislite to! Zastanimo na trenutak i pogledajmo malo bolje tu izjavu. Sjetite se da su svi troje, ne samo Allison i Bob, nego i Larry, *sluge*; nisu stranci. *Njihov* im je gospodar zadao zadatak. No, Larry nije poput ostalih dvoje čuo: „Bravo, slugo dobri i vjerni“. Umjesto toga, čuo je: „Zli i lijeni slugo!“ To nam je definitivno privuklo pažnju. Isus ne govori o spasenju nego o prosudbi kako upravljamo svojim darovima – hoćemo li biti nagrađeni ili kažnjeni.

Pogledajmo pažljivije obje Gospodareve riječi. Počet ćemo s blažom. Grčka riječ za *lijen* je *oknērós*. Riječ znači: „koji oklijeva, spor je, kasni, lijen je.“⁸ Drugi rječnik istu riječ ovako tumači: „Odnosi se na osobu koja oklijeva ili se uklanja od upuštanja u nešto vrijedno, moguće zbog nedostatka ambicije.“⁹

Moj prijatelj Rick Renner, stručnjak za grčki jezik, kaže da se riječ *oknērós* „odnosi na osobu koja ima bezvoljan, letargičan, neodlučan, apatičan, indiferentan i mlak stav prema životu.“ Iz ta tri izvora vidimo da grčka definicija rasvjetljava naš cilj.

Ako ste plašljivi, oklijevat ćete ili izbjegavati upustiti se u nešto što se mora obaviti. Ako ste letargični, nećete imati volje dovršiti što je potrebno. Ako ste apatični, neće vam biti stalo da išta radite. I svi se ti scenariji odnose na grčku riječ, ali sluga priznaje. „Bojao sam se.“ I drugi aspekti lijenosti možda su odigrali neku ulogu u slučaju ovog slugu, ali na kraju je ključan bio strah jer je zbog njega oklijevao djelovati.

Jeste li ikad osjetili poriv da nešto učinite – niste se mogli otarasiti tog dojma, pogotovo u molitvi – ali ste predugo oklijevali jer ste se bojali neuspjeha? I onda ste vidjeli da je netko drugi to učinio. Pa ste pomislili: *Ja sam to trebao učiniti. Meni je prvom došla ta ideja.* Upravo o tome Isus govori kad priča o slugama. Oklijevao je i oklijevao, ne jednom ili dvaput nego cijelo to vrijeme dok gospodara nije bilo. Prihvatljivo je da oklijevamo jednom ili dvaput jer uglavnom nam te situacije služe da rastemo. Ali ako počnemo koketirati s oklijevanjem, to će postati obrazac našeg ponašanja koji će nas na kraju odvesti do besplodnog upravljanja.

Kad mi je Gospodin prvi put rekao da pišem, oklijevao sam deset mjeseci. Bojao sam se pisanja. U školi sam toliko bio neuspješan u pisanju. Na fakultetu sam imao kolegu koji je pred svima iskritizirao moje pisanje! Dobili smo zadatak da svatko od nas pročita tuđi rad i tijekom rasprave na satu, moj je kolega na glas izrazio svoje nezadovoljstvo mojim radom. Bio sam jedini student kojeg je kolega iskritizirao.

Moj strah od pisanja bio je itekako utemeljen: imao sam užasne ocjene, mnogi su me profesori kritizirali, tako da povijest nije bila na mojoj strani. I sve je to hranilo moje oklijevanje. Za pisanje

knjige potrebno je puno vremena, a vrijeme je ključno. To će me odvući od ulaganja u rast službe za mlade. Puno strahova i briga morao sam ostaviti po strani da bih mogao poslušati što mi Bog govori.

A što da sam predugo oklijevao i da na kraju nisam poslušao? Dogodilo bi se upravo ono što je Bog rekao kroz dvije žene koje sam ranije spomenuo. Dao bih taj dar nekome drugome, nekoj „Allison“, da tako kažem, koja bi ispunila zadatak. Ona bi dobila moj zadatak. I gdje bih onda ja bio danas? Bih li na kraju završio kao „lijeni“ sluga na Kristovu sudu?

Nisam ni slutio da mi je suđeno pisati knjige! Da ste mi u mojim 20-ima rekli: „Johne, Bog će te poslati narodima po cijelome svijetu kroz knjige koje ćeš napisati“, rekao bih vam, smijući se na sav glas: „Mora da ste sišli s pameti! Ne znam napisati ni esej od tri stranice.“ Ali evo, knjige su mi bestselleri po cijelome svijetu, prevedene na više od stotinu jezika, tiskane u desetine milijuna kopija. Što da nisam poslušao? Što da sam dopustio strahu da me zakoči? Ne usudim se ni pomisliti koliki bi razmjer bio te propuštene prilike!

Pogledajmo sad onu „težu“ riječ koju je gospodar rekao trećem sluzi. Riječ *zli* može se učiniti odveć grubom, ali Isus nikada ne koristi riječi slučajno. Grčka riječ za *zli* je *ponērós*. Odnosi se na nešto što „ima toliko ozbiljnu manu ili pogrešku da postaje beskorisno zbog toga“.¹⁰

Kad pogledamo kako se Larry odnosio prema onome što mu je bilo povjereno, ta ga definicija dobro opisuje. Isto to kaže Pavao kad zaključi da je „jao njemu“ ako ne bude vjeran Božjem daru u svom životu. Larryjevo krivo doživljavanje Gospodareva karaktera bila je ta ozbiljna pogreška zbog koje se bojao. Bio je *beskoristan* za djelo koje mu je bilo povjereno. To su snažne izjave; no, ako usporedimo Pavlove riječi o potencijalnom nekorištenju svoga dara sa Larryjevim ponašanjem, vidimo da su istinite.

Dopustite mi da naglasim kako se ovdje ne radi o našem spasenju, nego o tome kako upravljamo darovima koji su nam povjereni. Bog to gleda ovako:

Oni koji umnožavaju su dobri i vjerni.

*Oni koji samo čuvaju što im je dano imaju ozbiljnu grešku
i beskorisni su i lijeni.*

Je li moguće da je naše shvaćanje vjernosti nepotpuno? Pogledajte ovaj primjer: Poslovni čovjek živi u ekonomski vrlo naprednoj regiji. Posjeduje mali dućan koji je naslijedio od oca. Dućan dobro posluje, ali ne napreduje. Čovjek je imao više prilika da otvori dućane i u drugim dijelovima grada, ali unatoč svom daru za vođenje posla, bilo mu je dovoljno da „ima to što ima“.

Idemo korak dalje. U svjetlu Larryjeva suda u priči, postaviti ćemo dva važna pitanja. Je li ovaj poslovni čovjek trebao iskoristiti svoj dar za vođenje posla i otvoriti nove dućane u drugim dijelovima grada i tako graditi Kraljevstvo? Je li njegova želja da „igra na sigurno“ isto što i strategija nevjernog sluga da „sačuva“ ono što ima“?

Prosuđujemo li vjernost na isti način kao i Isus? Iako ovaj poslovni čovjek živi dobro, ne bismo li trebali postaviti sljedeće pitanje: umnožava li ili održava svoje darove? Budimo poštenu u svojoj prosudbi. Mjerimo li vjernost samo prema tome koliko je netko bio pouzdan ili smo uključili i faktor umnožavanja? Ustrajnost bez širenja? Integritet bez želje za umnožavanjem? Shvaćamo li što stvarno znači biti vjerman – umnožavati svaki dar koji smo primili?

Božja prva zapovijed čovječanstvu kad je stavio muškarca i ženu u vrt bila je: „Budite plodni i množite se“ (Postanak 1:28). Naravno, govorio je o rađanju djece i naseljavanju zemlje. Ali zapovijed se odnosi i na sljedeće: *Što god nam da na*

upravljanje, moramo mu to vratiti umnoženo. Trebamo stvarati umnožavajući. U priči o talentima, Isus povezuje prvu zapovijed iz Postanka s darovima koji su nam povjereni.

TO NIJE TVOJA SPOSOBNOST!

Osjećate li se nelagodno? Vjerojatno da, ali zapamtite, sve što vam treba je Božja milost. Nitko od vas ne traži da to radite u vlastitoj snazi, već kroz *charis* i *charismu* Božju. Nisam napisao knjigu da bih vas obeshrabrio, već da vam pomognem shvatiti koliki je Božji potencijal u vama pa da vaša vjera u Božju milost i Njegove darove u vašem životu naraste. Ne želim na vas staviti pretežak teret. Pavao je tri puta tražio Boga da makne teret s njega, ali pogledajte što mu je Gospod odgovorio:

„Dosta ti je moja milost jer snaga se u slabosti usavršuje.“
Najradije ću se dakle još više hvaliti svojim slabostima da se nastani u meni snaga Kristova. Zato *uživam* u slabostima.
(2 Korinćanima 12:9-10)

Jedna od definicija grčke riječi za „slabost“ je „ograničenje“. Ne čini se samo vama ili meni da ponekad dođemo do kraja samih sebe. Svi mi imamo ograničenja, kao što je imao čak i apostol Pavao. U ovom stihu koji smo naveli on govori o protivljenjima, pa čak i fizičkim progonstvima s kojima se susreo na putovanjima (vidi 11. Poglavlje), ali ta se istina također odnosi i na ograničenja i nemogućnosti s kojima se susrećemo – kad nam se čini da je neki zadatak nemoguće izvršiti. Iako sigurno nije lako, to bi nas trebalo potaknuti da se još odlučnije oslonimo na Njegovu snagu. Umjesto da *slušamo* što nam govore ograničenja, trebamo *proklamirati* Božja obećanja. Slušamo li prečesto same sebe umjesto da sami sebi govorimo?

Pavao je molio Boga da intervenira tri puta, i svaki put ga je Bog podsjetio na *charis*. Pavao je treći put shvatio; uvidio je

da bi ga njegova ograničenja u biti trebala još više potaknuti da vjeruje u Božju milost i darove koji su mu povjereni. Zato se njegov stav: „Bože, odmakni to od mene!“ promijenio u „*Uživam u slabostima*“. Je li stvarno rekao da „uživa“? Da! Shvatio je da što je izazov teži i više se čini nemoguć, to će se snažnije Božja sila očitovati u njegovom životu – *ako bude vjerovao!*

Reći ću vam jednu vrlo važnu istinu: *Milost koju trebamo umnožiti dostupna nam je samo ako vjerujemo!* Pavao piše: „Imamo pristup po vjeri u ovu milost“ (Rimljanima 5:2). Zamislite to ovako: Vjera je cjevovod koji do našeg srca dovodi milost koju trebamo umnožiti. Kada čujemo ovu poruku, naša bi se vjera ili cjevovod trebali napuniti, narasti, a ne smanjiti se. Ali to je vaš izbor. Rečeno nam je:

Riječ poruke koju su čuli njima *nije* koristila jer se vjerom nisu pridružili onima koji su poslušali. *U Počinak doista ulazimo* mi koji povjerovismo. (Hebrejima 4:2-3)

Nemojte ovo što čitate promatrati na *neprofitabilan* način; umjesto toga, združite riječ koju čujete s vjerom. Ista ta riječ od Boga postigla je dvije različite stvari kod Izraelaca. Za Mojsija, Jošuu i Kaleba bila je *profitabilna*; ojačala ih je jer su je sagledali u pozitivnom svjetlu. No, ista ta riječ bila je *neprofitabilna* ostalim Izraelcima jer su je doživjeli na negativan način. To je razlika između vjere i nevjere.

Vjerujte da vas je Bog opremio da idete puno dalje od svojih sposobnosti. Nije vam ostavio drugu mogućnost da primite snagu i silu osim da ovisite o Njegovoj milosti. Kada to učinite, *ući ćete u pravi počinak* – odustat ćete od svojih nastojanja, nećete više težiti samo postizanju rezultata. Što je taj počinak? Suradivanje s Božjom sposobnošću da ostvari vaš zadatak. Kada uđete u počinak, Bog će vas voditi da umnožavate!

Zbog toga je David bio poznat kao „čovjek po Božjem srcu“. Ovisio je o Božjoj snazi, a ne vlastitoj. Stalno je govorio: „Gospod je moja snaga“ (Psalam 27:1). Sve što bi postigao bilo je potaknulo jednom te istom stvari: ovisio je o Božjoj sposobnosti u sebi i izvan sebe. Zato je Pavao rekao svom duhovnom sinu, Timoteju, koji se borio sa strahom i plašljivošću: „A ti se, sine, ojačaj milošću koja je u Kristu Isusu“ (2 Timoteju 2:1).

Zato sam drugo i treće poglavlje ove knjige posvetio objašnjavanju *charisa* i *charisme*, prije Isusove priče o talentima. Bilo bi strašno i obeshrabrujuće da se moramo samo u svojoj snazi nositi s upravljanjem koje nam je povjereno.

Molim vas, nikada nemojte zaboraviti: *Vaš je poziv puno veći od vaše prirodne sposobnosti*. Možda nam je zato rečeno:

Ta gledajte, braćo, sebe, *pozvane*: nema mnogo mudrih po tijelu, nema mnogo snažnih, nema mnogo plemenitih. Nego lude svijeta izabra Bog da posrami mudre, i slabe svijeta izabra Bog da posrami jake; i neplemenite svijeta i prezrene izabra Bog, i ono što nije, da uništi ono što jest, da se nijedan smrtnik ne bi hvalio pred Bogom.
(1 Korinćanima 26-29)

Zašto je to tako? Zašto je samo malo mudrih, jakih i plemenitih pozvano? Možda zato što je prirodno nadarenima lakše „uspjeti“ u vlastitoj snazi? Ludi su! Uspoređuju se s drugima i pobjeđuju. A trebali bi se sagledati u svjetlu Božjeg poziva.

Pavao je bio drugačiji. Iako je u usporedbi s ostalim ljudima svoga doba bio mudar i plemenit prije nego se spasio, došao je do točke da je sve svoje prirodne sposobnosti počeo smatrati „blatom“ da bi mogao primiti Kristovu silu u svom životu. Bio je jedan od rijetkih jer je shvatio da čak iako je bio mudriji od većine, bio je lud u usporedbi s Božjom mudrošću (vidi Filipljanima 3:4-11).

SOCIJALIST ILI KAPITALIST?

Vratimo se na Isusovu priču. Kraj je posebno oštar i šokantan. 'Uzmite stoga od njega talenat i podajte onomu koji ih ima deset'. (Matej 25:28)

Samo malo! Jesmo li dobro pročitali? Rekao je da se vreća srebra (talent) uzme Larryju i da Allison. Idemo to staviti crno na bijelo:

Allison: $5 \times 2 = 10 + 1$ (od Larryja) = 11

Larry: $1 - 1$ (za Allison) = 0

Allison ima 11, a Larry nula!

Jednog jutra dok sam se molio, šokirao sam se onim što sam začuo u srcu. Reći ću vam iskreno. Uopće nisam razmišljao o priči o talentima, već duže vrijeme. Tog sam jutra čuo da mi Božji Duh govori: „Sine, ja sam više kapitalist nego socijalist u razmišljanju.“

Što?! Začudeno sam podigao obrve, ali hodam s Bogom dovoljno dugo da znam prepoznati kada mi otkriva ono što ne znam. Često zvuči suprotno religioznom ili normalnom razmišljanju, a ponekad čak zvuči apsurdno! Ovoga puta su mi se Njegove riječi učinile apsurdnima. Tražio sam pojašnjenje jer sam pomislio da je Bog – ako išta – više socijalist u načinu kako djeluje.

Tog me jutra vodio kroz priču o talentima, pokazavši mi da bi priča završila drugačije da mu je razmišljanje socijalističko. Priča bi počela ovako: Svi troje bi dobili isti broj talenata:

Allison: 3

Bob: 3

Larry: 3

Allison i Bob bi bili vjerni (umnožili bi), ali Larry – zbog svojih mana, zbog lijenosti i beskorisnosti – bi zadržao početni broj. Rezultat bi bio:

Allison $3 \times 2 = 6$

Bob $3 \times 2 = 6$

Larry $3 = 3$

Hipotetski gledano, socijalistički Bog bi učinio sljedeće:

Allison $6 - 1 = 5$

Bob $6 - 1 = 5$

Larry $3 + 1$ (od Allison)

$+ 1$ (od Boba) = 5

Svi bi završili sa pet talenata! Ali to se nije dogodilo. Bog je oduzeo vreću srebra Larryju i dao je Allison koja je zaradila 10. Zašto? Isus objašnjava:

Doista, onomu koji ima još će se dati (umnožavanje), neka ima u izobilju, a od onoga koji nema (čuvanje) oduzet će se i ono što ima. (Matej 25:29)

Ne kažem da je Bog kapitalist. Ne, nikada! Nego je kapitalizam, pogotovo ovdje, puno sličniji Njegovu razmišljanju od socijalizma. Mladi u SAD-u i drugdje u 21. stoljeću poučeni su da razmišljaju na socijalistički način. Socijalizam nije od Boga; zapravo, ide protiv Božje mudrosti. To je duh antikrista, zamaskiran u opću dobrobit koja nagrađuje lijenost i kažnjava marljivost, uspjeh i obilje.

Božji način je nagraditi one koji umnožavaju, dajući im još više, i nema nikakav problem da imaju obilje. Isus kaže: „Neka ima u izobilju.“ Bog želi da imamo obilje, dokle god nam je na srcu izgradnja Kraljevstva i dok svoje bogatstvo koristimo za druge.

Vjerojatno ste već čuli ovu izjavu: *Bog nije protiv obilja; On je protiv toga da nas obilje preuzme.* To je živa istina. Onima čija

srca gore Božjom strašću ispunjenje ne dolazi iz obilja, već iz bliskog hoda s Gospodinom i korištenja tog obilja za izgradnju Njegova Kraljevstva. Obilje je samo alat kojim izgrađuju druge. A, očigledno, ako smo mudri, nećemo se zaljubiti u alat.

Važno je da sad stanemo i naglasimo jednu jako bitnu istinu: Trebamo se brinuti za siromašne – one koji su nesposobni za rad i kojima treba pomoć da se pokrenu. Pavao piše: „Nosite jedni bremena drugih i tako ćete ispuniti zakon Kristov! Jer misli li tko da je previše važan da bi pomogao drugome, sam sebe vara“ (Galaćanima 6:2-3).

Kad su se vođe rane crkve našli, shvatili su da imaju različite zadatke, a čak su im se mišljenja razišla oko nekih manjih pitanja. Ali svi su se složili da je važno pomagati onima u potrebi. Pavao piše:

Jednu su stvar tražili od mene. Samo neka se sjećam siromaha, što sam revno i činio. (Galaćanima 2:10)

Važno je odrediti je li netko *u potrebi* ili je samo *lijen*. Socijalistički pristup znači dati jednako lijenome kao i siromašnome. Davanjem onima koji su u kategoriji lijenih, samo povećavamo njihovu ovisnost o nama. Naš je cilj uvijek usmjeriti ljude na darove koje im je Bog dao pa da i oni mogu biti plodonosni i izgrađivati Božje Kraljevstvo.

PRAKTIČNI PRISTUP

Ono što je važno jest to da su nam povjereni darovi i da se od nas očekuje da ih koristimo i umnožavamo. Ako volite Boga, strastveno ćete željeti koristiti svoje darove za Njegovu slavu.

Moja glavna namjera je osvijestiti vas da uvidite svoje unutarnje želje i potencijale. Stvoreni ste s razlogom i za određenu svrhu.

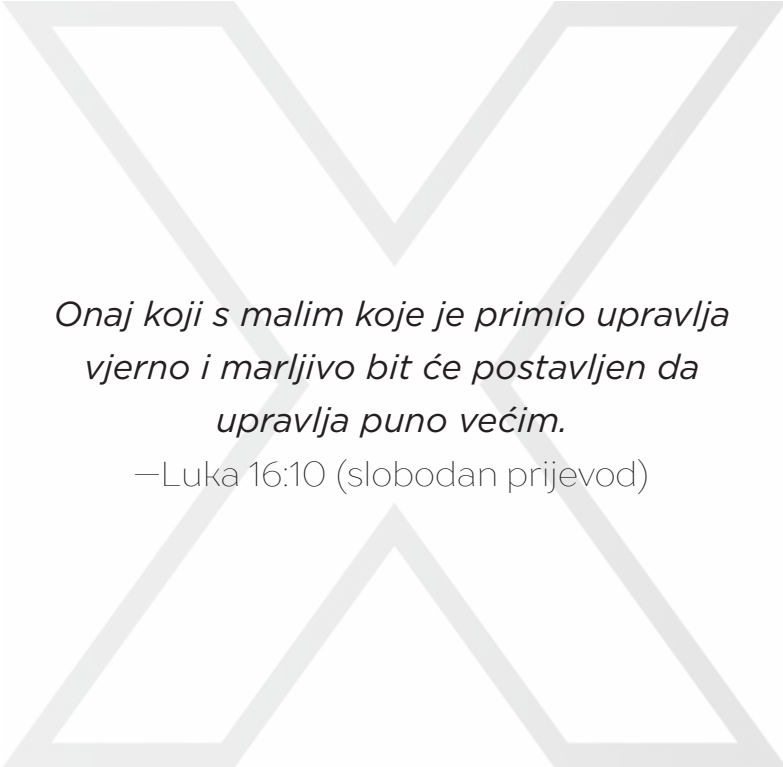
Imate sposobnost umnožavati ono što ste dobili na slavu svoga Kralja. To je najvažnije što trebate zapamtiti iz ovog poglavlja.

Sad kad smo proučili priču o talentima i vidjeli što predstavlja, spremni smo prijeći na praktične stvari. Kako to funkcionira? Kako se to može sprovoditi u našem svakodnevnom životu?

Naše će putovanje krenuti u tom smjeru u idućem poglavlju.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Karakteristika koja jasno opisuje upravitelja je vjernost. Kako ste doživljavali vjernost? Nakon što ste pročitali ovo poglavlje, je li se vaše razumijevanje promijenilo?
2. Vječno umnožavanje nije nešto što možemo postići u vlastitoj snazi već je rezultat suradnje s Božjom milošću. Pokušavate li umnožiti svoje darove u vlastitoj snazi? Kako možete umnožiti darove, a u isto vrijeme biti u počinu, umjesto da se trudite?
3. Bog nije protiv obilja; On je protiv toga da nas obilje preuzme. Što mislite, zašto je Bogu važno da umnožimo svoje darove? Kako umnožavanje darova može odati čast Bogu i izvršiti utjecaj na druge?

*Onaj koji s malim koje je primio upravlja
vjerno i marljivo bit će postavljen da
upravlja puno većim.*

—Luka 16:10 (slobodan prijevod)

6

Marljivost i umnožavanje

Prema onome što Isus kaže, ako budemo postojani, poštteni, marljivi i umnožavamo ono čime trenutno upravljamo, bit će nam povjerena veća odgovornost. Jednostavno rečeno, *kada budemo dosljedni u umnožavanju, Bog će nam povjeriti veće odgovornosti*. Unaprijedit će nas na višu poziciju. To je zakon Njegova Kraljevstva.

Preispitajte se. Imate li svjetonazor umnožavanja? Ili više imate mentalitet zadržavanja i čuvanja onoga što posjedujete? Jeste li išli dalje kad ste dosegli razinu uspjeha koju ste smatrali većom nego je imaju drugi, boljom od vaših roditelja ili dovoljnom da živite ugodan život?

Pošteno se procijenite. Ako ste više tip koji čuva ono što ima, a ne onaj koji umnožava, dobra vijest je: i dalje živite na zemlji i imate se vremena promijeniti, umnožavati i na kraju vam može biti povjerena veća odgovornost!

DVA RAZLIČITA ISHODA

Čak i kad sam bio mali, nije mi bilo teško prepoznati te dvije različite motivacije – onoga koji umnožava i onoga koji čuva jer su moja dva djeda predstavljala točno ta dva svjetonazora.

Jedan je otišao u penziju sa 65 godina i počeo živjeti usporenim životom. Dolazio bi kod nas na dva tjedna godišnje i ja bih ga

promatrao, iz dana u dan, kako ne radi apsolutno ništa. Sjedio bi ispod našeg velikog hrasta u dvorištu i pušio lulu. A isto je bilo i kad bismo mi njega posjetili. Nažalost, činilo se kao da se u svojim poznim godinama pomirio sa pukim preživljavanjem, umjesto da živi.

Moj drugi djed je otišao u penziju sa 62 godine i počeo svoj drugi život. U svojim 60-ima upisao se na fakultet Rutgers i studirao poljoprivredu. Iduća dva desetljeća napisao je dvije knjige, održavao veliki vrt, uzgajao životinje, gradio dom za starije na Floridi i bio aktivan u mnogim poslovnim i društvenim projektima. Uvijek je pomagao onima u potrebi.

Kad bi nam došao u posjetu, ili kad bismo mi posjetili njega, to je uvijek bio događaj koji smo jedva čekali. Isplanirao bi zajedničko pecanje, posjet zabavnim parkovima, put u New York. Igrao se s nama, vodio nas da upoznamo susjede, pomagao lokalnim poslovnim ljudima u dućanima i svake bi večeri skuhao ukusnu večeru. Moj drugi djed nije čak ni pomagao u kuhinji.

Jedan djed je umro sa 75 godina, a drugi sa 91. Pogađate koji je živio duže? Da, onaj sa vizijom, koji je umnožavao. Zanimljivo je da se spasio tek sa 89 godina. Ali čak i prije toga živio je prema Božjem principu – zakonu Kraljevstva – i bio je itekako blagoslovljen.

Prije nego sam imao tu čast dovesti ga Kristu, moj me djed progonio zbog mojih uvjerenja! Rugao se mojoj vjeri gotovo svaki put kad bismo se našli. Nakon što sam puno puta pokušao podijeliti evanđelje s njim, gotovo sam pao u nesvijest kad mi je rekao: „Želim primiti Isusa za svog Spasitelja“. Bio je to prekrasan dan!

Mjesec dana nakon tog razgovora, ponovno sam ga posjetio. U to je vrijeme živio samo sat vremena od nas. Preselio se iz svog

stana sa Dayton plaže u dom za starije na Ormond plaži. Tijekom te posjete rekao mi je: „Johne, želiš znati moj zadatak? Zbog čega sam na zemlji?“

Bio sam zadivljen da tek spašeni čovjek u toj dobi razmišlja na takav način. Ali nisam ništa rekao nego sam samo odgovorio: „Da, djede, reci mi, koji je tvoj zadatak?“

Rekao je sa osmijehom na licu: „Duh Sveti mi je rekao da sam tu da svim ovim ljudima pričam o Isusu.“ (još je nekoliko stotina starijih ljudi bilo u tom kompleksu.)

Dvije godine nakon toga moja majka i njen brat preselili su ga u Oklahomu da bude bliže sinu jedincu. Prvi tjedan je ostao budan cijele noći jer je njegovateljici pričao svoje svjedočanstvo. U sitne jutarnje sate, netom prije svitanja, rekao joj je: „Vrijeme je da idem kući. Recite mom sinu da napravi proslavu za mene.“ I tada je napustio tijelo i pridružio se nebeskoj obitelji.

Majka se brinula da su ga podvrgnuli prevelikom stresu seleći ga iz Floride u Oklahomu. Kad mi je to rekla, odmah sam joj objasnio da to nije istina: „Mama, kad je djed imao 89 godina, rekao mi je da mu je Bog pokazao da ima još dvije godine na zemlji da ispuni svoj zadatak u Ormondu. To je bio njegov prvi tjedan u Oklahomi; njegov je zadatak bio dovršen.“

Moja majka je bila u isto vrijeme utješena i zadivljena.

Iako moj djed nije bio spašen, Božji principi ustrajnosti i vjernosti očitovali su se u njegovu životu. Promatrajući dva različita izbora koja su odabrali moji djedovi, prije nego sam postao vjernik odlučio sam slijediti primjer djeda koji je umnožavao i živio sa svrhom do posljednjeg daha.

Ali bit ću iskren. Puno puta je kušnja da krenemo plivati niz struju – živimo lagodan život – prevelika. Moramo svjesno uložiti trud da ne podlegnemo mentalitetu čuvanja jer je tako lakše živjeti.

Umnožavanje neće proizaći iz nemarnog ili apatičnog stava. Apostol Pavao nam kaže: „Nikada nemojte biti *lijeni*, nego *revno* i *gorljivo* služite Gospodinu“ (Rimljanima 12:11).

Shvatite da je ovo zapovijed, a ne savjet. Pogledajte ove riječi: „Revno služite“. Da biste mogli umnožavati, morate biti gorljivi u vezi onoga što radite. Nemojte me krivo shvatiti – vjera, vizija i upornost tri su jako bitna faktora za umnožavanje. Ali nema od njih koristi bez dobrog, starog teškog rada!

Lisa i ja smo marljivo radili od prvog dana otkad smo postali vjernici. To je utisnuto u nas, a isto Bog čini za svakog vjernika. Naš entuzijazam ne dolazi od izvanjskih okolnosti, već od duboke strasti koja izvire iz dva izvora: naše nepokolebljive ljubavi za Isusa i Njegov narod. Ta se strast temelji na čvrstoj odluci srca, a ne na osjećajima, i pogonjena je gorljivom željom da izgrađujemo Njegovo Kraljevstvo. To je jako važno jer uzbudljive emocije dođu i prođu. U nekim razdobljima čak uopće nema osjećaja.

Korijen riječi *entuzijazam* je grčka riječ *entheos*, što znači „imati Boga u sebi“.¹¹ Naša marljivost mora imati izvor u Njegovoj prisutnosti, a ne u emocijama ili izvanjskim okolnostima.

UMNOŽITE ŠTO PRIPADA DRUGOME

Nakon što smo se vjenčali, prva crkva u koju smo Lisa i ja išli bila je u Dallasu u Teksasu. Bila je to jedna od najpoznatijih crkvi u SAD-u sa više od stotinu različitih službenika. Kao volonteri, stalno smo se prijavljivali da radimo što god je bilo potrebno. Ja sam sakupljao dobrovoljni prilog, odlazio služiti u zatvore,

u maloljetničke popravne domove, posjećivao sam domove za stare i nemoćne, pomagao na konferencijama, pomagao službenicima u raznim zadacima, čak sam pastorovoj djeci davao sate tenisa. Nikad nisam odbio služenje, kakvo god ono bilo, a u isto to vrijeme radio sam 40 sati tjedno kao inženjer u tvrtci Rockwell International.

Nakon nekog vremena me, budući da je vidjela moju strast za služenjem, pastorova žena (on je bio stariji pastor) pitala bih li se htio pridružiti crkvi i početi raditi na puno radno vrijeme. Na mom intervjuu za posao, rekla mi je: „Johne, mislim da te ne možemo priuštiti, preskup si za nas.“

Odgovorio sam joj: „Da, možete me priuštiti.“ Nije mi bilo stalo koliku će mi plaću ponuditi. Bio sam spreman prihvatiti bilo koju poziciju i bilo koju plaću. Nakon razgovora za posao, ponudila mi je poziciju asistenta izvršnom timu. Lisa i ja se nismo trebali previše moliti u vezi s tim jer smo znali da je to Božja volja. Prihvatio sam ponudu za plaću od 18 tisuća dolara godišnje, što je bilo puno manje nego sam do tada zarađivao, ali svejedno sam se osjećao kao da sam dobio promaknuće. Lisa i ja smo znali da će nam trebati čudo da preživimo od te plaće, ali nije nas bilo briga. Htjeli smo to jer smo vjerovali svim svojim srcem da je to ono u što nas je Bog pozvao.

Moj posao je uključivao pomoć pastoru, njegovoj obitelji i njihovim gostima. Tri su me stvari vodile u poslu. Prvo, da im služim kao da služim Isusu. Drugo, da uvijek razmišljam unaprijed, preduhitrim njihove potrebe i ispunim ih prije nego me zatraže. I na kraju, ako bi me nešto tražili da napravim, da nikada ne kažem: „To je nemoguće.“ Uvijek bih našao način da se nešto napravi, kroz molitvu, kreativnost i težak rad. Ako nešto ne bi bilo moguće izvršiti (a to se rijetko događalo), uvijek bih im došao s najboljim alternativnim rješenjem. Često bi to bio još bolji način za ispunjavanje zadatka nego kako su me prvotno tražili.

Lisa i ja u to doba nismo imali djece. Radni tjedan bi nam trajao od 50 do 70 sati. I ona i ja smo smatrali važnim da što više rasteretimo našeg pastora. Htjeli smo da se potpuno posveti vođenju crkve.

Mogao bih vam ispričati puno priča koje jasno oslikavaju naše motive, ali dat ću vam samo jedan primjer. Mom je pastoru dolazio gost, koji je služio u timu jako poznatog, sada preminulog, evanđeliste. Moj pastor je htio doznati što više o pokojnom evanđelistu pa bi njih dvojica znali pričati do kasno u noć. Telefon mi je zazvonio u jedan sat iza ponoći. Pastor me tražio da dođem do njega (dvadeset pet minuta vožnje od našeg stana) i odvezem njegovu gosta u hotel.

„Odmah dolazim“, rekao sam bez oklijevanja.

Došao sam tamo i čekao da se pozdrave, a onda odvezao gosta nazad u hotel. U krevet sam otišao poslije 2 sata iza ponoći.

Moj pastor nije znao da trebam pokupiti na aerodromu još jednog gosta koji je propovijedao u našoj crkvi iduću večer. Njegov je avion sa Havaja slijetao u 5 i 40 ujutro. Morao sam ustati u 4 i 30 da bih sve to stigao. Nikada nisam rekao pastoru da sam spavao manje od tri sata te noći. Odlučio sam ispunjavati svaku njegovu potrebu i stalno sam se podsjećao da je velika privilegija tako moći služiti.

Nakon što sam četiri godine služio kao pomoćnik pastoru i njegovoj ženi, jednoga dana, dok smo bili sami, rekao sam im: „Molim i tražim Boga da čovjek koji će me zamijeniti obavlja posao dvostruko bolje od mene.“ Htio sam da moje mjesto bude dobro popunjeno i da posao bude obavljen kako treba.

„To je nemoguće“, odgovorili su. „Ti si to izvrsno radio.“

Bilo je to veliko ohrabrenje. Zbog njihove pohvale sav taj naporan rad činio se laganim, ali htio sam vidjeti poboljšanje. Na kraju su morali staviti dvije osobe na moju poziciju. Pastor nas je otpustio uz blagoslov i otišli smo služiti u drugu poznatu crkvu u Floridi – gdje sam dobio poziciju pastora za mlade, o čemu sam govorio u drugom poglavlju.

Kad sam počeo služiti u Floridi, bio sam frustriran što ne zahvaćamo više tinejdžera. Bilo je to sredinom 80-ih, kad je naš jedini vizualni medij bila televizija. Nije bilo kompjutera, tableta niti pametnih telefona. Emitiranje uživo još nije bilo izmišljeno. Jednostavno rečeno, do ljudi se moglo najlakše doći preko televizije.

Napravili smo jedno istraživanje i otkrili da televizija s najvećim dosegom u središnjoj Floridi ima slobodan termin emitiranja u 10 navečer u subotu. Pitao sam koliko bi koštalo da zakupimo termin od 30 minuta. Bilo je jako skupo.

Došao sam pastoru i pitao ga možemo li zakupiti taj termin za program za mlade. „Johne, nemamo toliko novaca“, rekao je.

Pitao sam ga: „Smijemo li tinejdžerima dati priliku da doniraju novce i tako plate program?“

„Naravno, ako si to mogu priuštiti“, odgovorio je. Mislim da nije vjerovao u to.

Stao sam pred mlade i podijelio s njima viziju dosezanja izgubljenih. U to vrijeme puno mladih je gledalo televiziju subotom navečer. Na tom smo programu prvo propovijedali Božju riječ, a onda bismo pozvali gledatelje da dođu u crkvu na grupu za mlade. Poticao sam mlade u našoj grupi da doniraju novce od svog džeparca, honorarnih poslova itd. Kad smo skupili prilog, moj pomoćnik i ja smo ostali zapanjeni – imali smo dovoljno da platimo termin.

Moj pastor je bio još više zadivljen. Dao nam je dopuštenje i počeli smo s programom, nazvali smo ga *Zapaljena mladež*. Svaki mjesec smo skupili dovoljno novaca i puno mladih koji do tada nisu išli u crkvi dali su živote Isusu i krenuli na našu grupu. Ljudi bi mi znali prilaziti dvadeset godina poslije i reći da su krajem 80-ih gledali *Zapaljena mladež* i da je emisija jako utjecala na njih.

Kad sam napustio poziciju pastora za mlade, podijelili smo grupu za mlade u tri grupe. Tri voditelja radila su što je u početku radio jedan. Ponovno su Božja milost, poslušnost i težak rad proizveli umnožavanje.

Isus je rekao:

I ako u tuđem ne bijaste vjerni, tko li će vam vaše dati?
(Luka 16:12)

Ponovimo što je rekao, ali u kontekstu priče o talentima:

Ako niste umnožili tuđe, tko li će vam dati vaše da umnožavate?

Stariji pastor je bio taj koji je objavio Božji plan za Lisu i mene da započnemo službu Messenger International. On je prvi to spomenuo, ne mi. Kad sam postao pastor za mlade, rekao sam: „Pastore, ostat ću ovdje dok se Isus ne vrati osim ako Bog ne pokaže i tebi i meni da trebamo ići dalje.“ Da mu Bog u molitvi nije otkrio našu buduću službu, siguran sam da se ne bismo osjećali slobodnima napustiti crkvu. Do današnjeg dana vjerujem da je Bog zato prvo njemu pokazao, a onda nama.

RAĐANJE SLUŽBE „MESSENGER INTERNATIONAL“

Kratko nakon napuštanja crkve u Floridi, služili smo u Kolumbiji, u Južnoj Karolini. Bilo je rano jutro i ja sam otišao na

osamljeno mjesto da molim. Bog mi je progovorio: „Sine, požnjet ćeš veliku žetvu od vjernog sjemenja koje si sijao proteklih sedam godina služeći drugim službenicima. Počet će odmah i trajat će godinama.“

Kad sad pogledam unazad, zadivljen sam tom žetvom.

Nakon što smo poslani iz svoje crkve da započnemo službu Messenger International, marljivost je opet bila ključni faktor našeg umnožavanja. Lisa i ja smo proveli mnoge večeri obavljajući zadatke poput kopiranja kazeta, izrade naljepnica itd. Prijatelji su nam dolazili pomagati da stavljamo naljepnice na naše novine i u drugim poslovima. Lisa i ja smo pisali pisma, plaćali račune, vodili budžet i obavljali svu potrebnu papirologiju. Vodili smo bilješke, zaprimali poštu – i to je tek dio. Počeli bismo s poslom odmah nakon molitve ujutro i često radili do 9 navečer ili još kasnije.

Radili smo s radošću i smatrali to povlasticom. Naša je motivacija dolazila iznutra i opstala je unatoč mnogim razočarenjima i suhim razdobljima. Vjerujem da smo ostali ustrajni zbog tih molitvi svakoga jutra.

Neprestano smo se vozili po cesti I-95, što je glavna cesta na Istočnoj obali, u našoj Hondi Civic sa dva mala dječaka u sjedalicama iza, i propovijedali u malim crkvama od 80 do 100 ljudi. Naš prvi sastanak bio je u crkvi koja se sastajala u pogrebnom poduzeću – koji glamurozan početak!

Prodavali smo kazete i te novce koristili za širenje službe. Obvezali smo se da ta sredstva nećemo koristiti za svoje plaće; bilo je važno da služba raste i umnožava se. Bilo je trenutaka kad su nam novci neophodni za život došli točno u vrijeme kad je bilo potrebno. Imali smo novca od prodaje audio propovijedi, ali obećali smo da ga nećemo dirati.

Tek nakon godinu i pol dana teškog rada došla nam je riječ od Boga da trebam početi pisati. Jako sam se brinuo da neću imati dovoljno vremena za pisanje i obavljanje ostalih stvari. Činilo se previše riskantno obvezati se, ali učinio sam to. I trebalo mi je dosta vremena da napišem prvu knjigu. Nisam mogao pretpostaviti da će mi nekoliko mladih pomoći s tim usputnim zadacima koji su me odvlačili od pisanja. Uskočili su u istu onu ulogu u kojoj sam ja bio s našim pastorom u Dallasu. Vidjeli su potrebu i samo su uskočili bez da smo ih to tražili.

Završio sam rukopis knjige *Pobjeda u pustinji* nakon godine dana teškog i često frustrirajućeg rada. Naučio sam nešto jako važno iz toga: *Trebamo rasti u milosti (darovima) koja je nad našim životom*. Većina nas nema neke fantastične rezultate na početku. Petar piše: „Rastite u milosti... našeg Gospodina i Spasitelja Isusa Krista“ (2 Petrova 3:18). Danas je moja sposobnost pisanja puno razvijenija nego kad sam pisao prvu knjigu.

Lisa i ja smo poslali rukopis poznatom uredniku. Na moje iznenađenje, oštro je iskritizirao knjigu, rekavši da sam premlad i neiskusna da pišem o tako ozbiljnoj temi Kristovom tijelu.

Nakon tog udarca, Lisa i ja smo odmah počeli tražiti drugog urednika. Našli smo jednog koji je odlučio doraditi rukopis. Kad nam ga je vratio, šokirali smo se. Potpuno je ublažio poruku i izmijenio sadržaj. I što je bilo još gore, više to nije imalo smisla! Jednostavno rečeno, izmasakrirao mi je knjigu. Još jedan udarac – što da sad radimo? Već je bila prošla godina dana.

No, nismo odustajali. Našli smo drugu urednicu. Nakon što je pročitala knjigu, složila se da je prvotni rukopis uništen. „Johnne i Lisa“, rekla je, često nije pametno ići popravljati izmjene. Pomirite se s gubitkom zbog onoga što ste platili uredniku i počnite ispočetka. Savjetovala nam je da Lisa uredi original i pošalje joj ga.

Poslušali smo je i Lisa je provela sate i sate uređujući originalni rukopis, popravljajući ga tako da bude čitljiviji. Urednica je zatim uzela tekst koji je Lisa doradila i uredila ga. Odlično je obavila posao, tako da smo se na kraju osjećali kao da napokon imamo izvrsnu knjigu.

Poslao sam je na dvije poznate izdavačke kuće. Jedna nam se nikada nije javila, no iz druge su nam odgovorili. Rekli su da mi je knjiga previše „propovjednička“, a budući da nisam poznati propovjednik, neće je objaviti. Poslao sam je u manje poznate izdavačke kuće, ali nitko nije bio zainteresiran.

Možete li zamisliti koliko smo bili razočarani? Nakon više od godinu dana napornog posla i utrošenog vremena, činilo se kao da smo došli u slijepu ulicu. Bio sam obeshrabren, ali nisam bio spreman odustati.

U to vrijeme samoizdavaštvo praktički da nije ni postojalo. Nitko poznat to još nije bio učinio, ali prijatelj mi je predložio da pokušam. Doznali smo da bi nas to koštalo 12 tisuća dolara za nekoliko tisuća primjeraka knjige, a to nije uključivalo trošak dizajna i prijeloma; a već smo dvaput platili urednika.

Za nas je to bio preveliki iznos. Prihod Messenger Internationala 1990. godine bio je 40 tisuća dolara. Ulazili smo u treću godinu postojanja službe i nismo zarađivali puno više nego u prvoj godini. Pred kraj druge godine, sjećam se da mi se činilo previše kupiti kompjuter od nekoliko stotina dolara – 12 tisuća dolara se činilo nemoguće! Trebalo nam je čudo da skupimo toliki novac.

Upoznali smo gospođu koja je radila na grafičkom uređivanju knjiga, u jednoj maloj izdavačkoj kući specijaliziranoj za knjige o sportu na otvorenom. Čula me da pričam o knjizi pa je došla Lisi i ponudila joj da besplatno napravi prijelom knjige. Bili smo toliko sretni što ne moramo platiti tisuće dolara za tu uslugu.

Bog nam je na čudesan način pronalazio novac i na kraju smo tiskali pet tisuća primjeraka knjige *Pobjeda u pustinji* (koja je nakon toga promijenila naslov u *Bože, gdje si?!*). Naše prvotno uzbuđenje nije dugo trajalo jer smo shvatili da nemamo nikakve kanale prodaje. Distributeri i knjižare nisu pojma imali tko smo, a u to su vrijeme knjižare otkupljivale samo knjige od poznatih izdavačkih kuća. Nitko nije htio knjigu koju je autor sam izdao.

Knjigu smo stavljali uz naše audio poruke i prodavali je gdje god bismo služili. Kad god bih propovijedao o pustinji, prodavali smo knjigu. Ljudima se poruka sviđala, ali to je uglavnom bilo to.

Bog mi je u molitvi progovorio da napišem drugu knjigu, pa sam proveo idućih devet mjeseci pišući knjigu *Glas onoga koji plače* (*The Voice of One Crying*, op. prev.). I dalje nijedna izdavačka kuća nije bila zainteresirana pa smo ponovno sami izdali tu knjigu 1993. Sad smo imali dvije knjige na stolu, ali nijednu u knjižarama ili dućanima.

OTVORENA VRATA

Godinu dana nakon toga, jedan me prijatelj pozvao na ručak. „Želim da upoznaš mog prijatelja“, rekao je.

Pristao sam otići. Doznao sam da je riječ o novom voditelju izdavačke kuće koja me odbila prije dvije godine. Ručak je dobro prošao, a čovjek se zainteresirao za našu službu. „O čemu u posljednje vrijeme propovijedaš?“ upitao me.

Počeo sam mu govoriti o temi koja mi je gorjela u srcu. Radilo se o važnosti prevladavanja povreda i opraštanju onima koji su nas povrijedili. Nastavio me ispitivati pa sam mu rekao nešto više o toj poruci. Nakon petnaest minuta, rekao mi je: „Johne, znaš da ne možemo to izdati jer objavljujemo samo 22 ili najviše 24 knjige godišnje, a njih su pisali dobro poznati autori ili propovjednici.“

Pogledao sam ga iznenađeno, rekavši: „Nisam ti to ni govorio da bi izdao moju knjigu; pitao si me o čemu propovijedam na svojim putovanjima.“

Nasmijao se, shvativši. „O da, imaš pravo, nastavi.“

Nastavio sam mu pričati. Nakon petnaest minuta, opet me prekinuo: „Možeš li mi poslati rukopis knjige u iduća tri mjeseca?“

Iznenađen, odgovorio sam: „Mislio sam da ne možeš objaviti moju knjigu.“

„Predomislio sam se“, odgovorio je. „Svijetu je potrebna ova poruka.“

U šestom mesecu 1994. izdali su knjigu *Sotonska zamka*. Bio sam jako uzbuđen. Bog je otvorio vrata koja mi sami nismo mogli otvoriti. Bio sam siguran da će knjiga postati popularna i dobro se prodavati; međutim, to se nije dogodilo prvih sedam mjeseci. Mjesec za mjesecom dobivao sam razočaravajuća prodajna izvješća od izdavača. U srcu sam vjerovao da je ta poruka predodređena za to da je čuje velik broj ljudi – mnogobrojni narodi svijeta. Nisam htio odustati od te nade, ali svi pokazatelji upućivali su na to da će knjiga biti još jedno veliko razočaranje.

Nekoliko mjeseci kasnije, nazvala me članica marketinškog tima izdavačke kuće. Rekla je: „Johne, jedna međunarodna TV emisija želi da nastupiš u njihovom programu 16. siječnja 1995. Dat će ti 20 minuta, ali prije svega žele da pričaš o sebi, Lisi, vaša četiri sina i tvojoj službi. Međutim, voljni su dopustiti ti da spomeneš i knjigu. I to je nešto, lagano odškrinuta vrata, da tako kažem. Želiš li prihvatiti poziv?“

„Apsolutno!“

Otišao sam i jedan jako poznati bračni par je vodio emisiju te večeri. Nakon što su me pozdravili, prva stvar koju je muž spomenuo bila je knjiga *Sotonska zamka*. Pitao je: „Što je to sotonska zamka? O čemu se radi u knjizi?“

Iznenadio sam se da je ta tema, a ne tema moje obitelji, prva iskrsnula, ali odmah sam iskoristio priliku i počeo pričati o knjizi. Kao da se sve zaustavilo u studiju. Rekli su mi da pratim kretanje osobe koja iza kamere pokazuje koliko je još vremena ostalo za intervju. Naglasili su mi da ću imati samo 20 minuta. No, nisu pokazivali nikakve znakove koliko je vremena ostalo. Voditelji su bili zarobljeni onime što sam govorio i nisu me prekidal, niti su išta govorili. I oni i ja smo izgubili pojam o vremenu. Tek smo kasnije shvatili da sam bez prekida govorio 40 minuta.

Voditelj je bio jako dotaknut. On je vodio jednu od najvećih konferencija u zemlji. Jedna od prvih stvari koju je napravio uživo jest da me pozvao da dođem na njegovu konferenciju govoriti o toj temi.

Nekoliko dana kasnije, izdavač me obavijestio da je svaka knjižara u SAD-u rasprodala knjigu *Sotonska zamka* pa su ponovno naručili novih 20 tisuća primjeraka. „Johne, ovo nismo nikad prije vidjeli“, rekao je, „a iz TV emisije su nam rekli da nikada nisu imali takav odaziv.“ Znao sam u srcu da je to sve Bog napravio te mi je tako bilo potvrđeno da je poruka stvarno bila od Boga.

Sotonska zamka je kasnije postala međunarodni bestseller te je u posljednjih 25 godina jedna od najprodavanijih knjiga. Dok ovo pišem, ta je knjiga tiskana u 2 milijuna primjeraka – tiskano izdanje, e-knjiga i audio knjiga. Smiješno je kad pogledam unazad i promotrim kako se sve razvijalo. Izdavač koji me prvi odbio sada ima *Sotonsku zamku* kao jednu od svojih najprodavanijih knjiga ikada. Bog stvarno ima smisla za humor!

Da sam odbio poslušati Boga kad mi je rekao da pišem, poruka ne bi pomogla tolikom broju ljudi. Zbog pisanja se ta poruka umnožila jer je knjiga dosegala puno više ljudi nego bih ja ikada mogao propovijedajući.

Zapravo, to širenje nije počelo s pisanjem knjige. Umnožavanje je počelo puno ranije, dok smo ustrajali unatoč mnogim udarcima koje smo pretrpjeli. Marljivo sam radio da sa svog prvog pastora maknem teret, a onda sam umnožavao službu u crkvi dok sam bio pastor za mlade. To se nastavilo kroz službu Messenger International – kroz sve one sate danju i noću dok smo radili i na kraju dok sam bio poslušan Božjem glasu i počeo pisati i izdavati knjige.

Mislio sam da je proces umnožavanja za knjigu *Sotonska zamka* bio uspostavljen te da će prodaja prirodno nastaviti rasti kako budem propovijedao tu poruku na konferencijama i crkvama po svijetu. Bio sam u krivu. Bog nam je htio povjeriti veću odgovornost.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Je li vaš mentalitet da umnožavate? Ili ste više tip koji će čuvati ono što je primio? Živate li udobno i samo čekate da sve prođe ili stalno pred sebe postavljate nove izazove?
2. Nećete ništa umnožiti ako ste lijeni i pasivni. I nije dovoljno samo naporno raditi, nego i raditi sa strašću. Doživljavate li sebe kao osobu koja se trudi i naporno radi? Radite li svoj posao sa strašću? Jeste li se zadovoljili određenom razinom uspjeha koju smatrate dovoljno ili boljom od ostalih?
3. Kad sam počeo pisati, bio sam frustriran puno puta, osjetio sam se odbačeno i bio sam razočaran; ali proboj je došao jer sam nastavio biti poslušan onome što mi je Bog rekao da radim. Kako vi rastete u milosti koja je nad vašim životom? Je li vas moja priča ohrabrila da ustrajete unatoč frustraciji i obeshrabrenju?

MessengerX

Vaša aplikacija za svakodnevno učenje

Potpuno besplatna!

Samo je preuzmite na svoj prijenosni uređaj i to je to!
Ili koristite web verziju na:

MessengerX.com

110+ jezika i taj broj raste

Odmah pristupite prevedenom sadržaju na više od 110 različitih jezika.

A mi neprestano dodajemo nove prevedene sadržaje.

Gledaj. Čitaj. Slušaj.

Istraži bogatu biblioteku sadržaja koja uključuje tečajeve, e-knjige, audio knjige, kratke filmove i još puno toga što možeš gledati, čitati i slušati.

Još mnogo odličnih značajki koje će ti se svidjeti!

- Jednostavan i lagan alat za dijeljenje koji će ti pomoći da širiš riječ.
- Chromecast i AirPlay za tvoje omiljene smart TV-e.
- Sačuvaj svoj napredak na svim uređajima. Sačuvaj značajke u svojoj biblioteci za brzo pristupanje
- Preuzmi na svoj uređaj za offline gledanje.
- Detaljna tražilica i filtriranje da nađeš točno ono što tražiš.

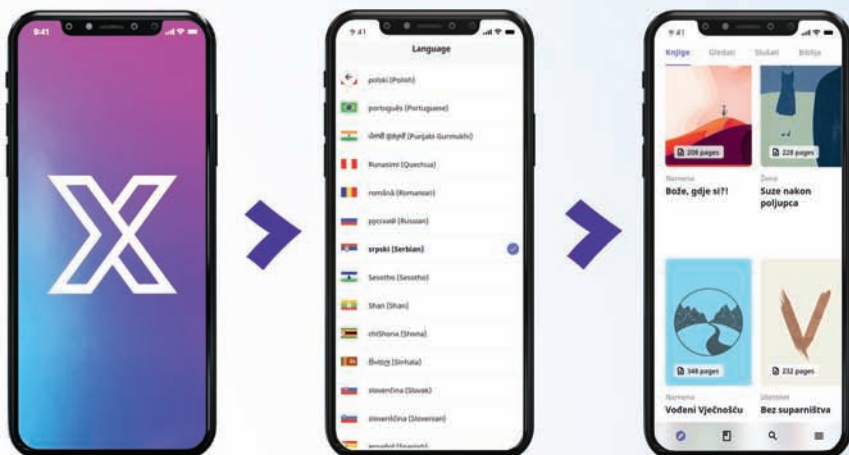

Rasti u onome što je najvažnije

Istražuj teme poput: obiteljska dinamika, zdravi odnosi, pronalazak svrhe, sloboda od pornografije, kako izgraditi vjeru, čuti Boga, poslovno vodstvo i još mnogo toga!

Tvoj put rasta

MessengerX je tu da te odvede do idućeg koraka, zato smo osmislili učenje i alate koji će ti pomoći da ostaneš na tom putu.

- 1 Preuzmi aplikaciju **MessengerX** iz trgovine Apple Store ili Google Play
- 2 Napravi račun i odaberi svoj jezik
- 3 Pretražuj, čitaj, gledaj, slušaj, preuzmi i dijeli svoje omiljene materijale

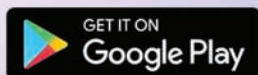
Budi učenik, čini učenike

Kao dio **MessengerX-a**, pomoći ćeš da ljudi po cijelome svijetu također dobiju prevedene materijale.

Jer svi zaslužuju znati!

MessengerX

MessengerX.com

I on ih blagoslovi te se namnožiše silno.

—Psalam 107:38

7

Silno umnožavanje

Bog će često iskoristiti frustraciju i nezadovoljstvo da zapali našu vjeru ili da započnemo umnožavati ili da umnožavamo još više nego do tada. Primjer toga vidimo u Abramovu slučaju (Abrahamovu). Bog mu se objavio kad je imao 75 godina, rekavši mu u viziji:

Ne boj se, Abrame, ja sam ti *zaštita*,
a *nagrada tvoja bit će vrlo velika*. (Postanak 15:1)

Zamislimo tu situaciju. Svemogući Bog Onaj je koji je stvorio i koji posjeduje cijelu zemlju, uključujući sve što je na njoj. On nema početka ni kraja. Nijedno drugo stvorenje ne može se niti približiti Njegovoj veličini. On nema život, On *jest* život. Sve znanje, mudrost, blago i zadovoljstvo je u Njemu. Izvan Njega nema ničeg vrijednog.

To čudesno Biće kaže da će *štititi* Abrama i dati mu *veliku* nagradu. Pogledajmo sad malo detaljnije što znači *zaštita* i što znači *velika* nagrada.

Prvo ćemo govoriti o zaštiti. Zamislite da predsjednik SAD-a zaduži svu vojsku koju ima da vas štiti. Svi generali izdaju naredbu svojim vojnicima da ste vi prioritet i da trebaju učiniti sve potrebno da vas zaštite. Ako treba, stavit će vam na raspolaganje svakog vojnika kojeg imaju, sa svim oružjem koje ima. To je gotovo nemoguće zamisliti, ali da se dogodi, siguran sam da biste se osjećali jako sigurno i zaštićeno. A opet, to je ništa u usporedbi s tim kad Svemogući Bog kaže: „Ja ću te *štititi*.“

A što je sa *velikom nagradom*? Da vam susjed kaže: „Dat ću ti ogromnu nagradu“, to je jako ljubazno od njega i velikodušno, no, on vam i nema puno toga za ponuditi. Da vam najbogatiji čovjek u zemlji kaže to isto, bili biste puno više uzbuđeni. Ali ni to se ne može usporediti s ovim o čemu pričamo. Onaj koji posjeduje sve na zemlji i u svemiru nudi nagradu! Kaže Abram: „Nagrada koju ću ti dati bit će vrlo velika.“ Iskreno, teško je uopće shvatiti veličinu tog obećanja. I tu nije kraj.

Čudesno je i to da Stvoritelj nije poslao glasnika – došao je osobno. Svemogući Bog mu je to rekao licem u lice. Možete li to zamisliti? Kako bismo mi reagirali? Kojim bismo riječima opisali uzbuđenje, sreću, radost i divljenje koje bismo osjetili? Ali Abramova reakcija nije ni blizu bila takva. Zapravo, on uopće nije bio uzbuđen; zapravo je bio frustriran!

Abram odgovori: »Gospodine moj, Jahve, čemu mi tvoji darovi kad ostajem bez poroda?“ (Postanak 15:2)

Čujete li nezadovoljstvo u njegovom odgovoru? Nevjerojatno! Ali je li moguće da je Abramov nedostatak entuzijazma zapravo nešto pozitivno? Zamislite da je Abram rekao: „Pa to je čudesno! Idemo u akciju!“ Bi li krajnji rezultat bio drugačiji? Zapravo, bolje pitanje je, bi li se Bog uopće objavio Abramom da mu je ovako odgovorio? Ne vjerujem – dopustite mi da objasnim zašto.

Pauzirajmo na trenutak Abramovu priču i razjasnimo situaciju. Godinama nakon toga, kad su Izraelci lutali po pustinji, njihovo je nezadovoljstvo proizlazilo iz neudobnosti, koja ih je, na kraju, koštala sudbine. Međutim, apostol Pavao pokazuje vlastiti pobožni stav kad kaže:

Naučen sam u svakoj prigodi biti zadovoljan. Znam i oskudijevati, znam i obilovati! Na sve sam i na svašta navikao: i sit biti i gladovati, i obilovati i oskudijevati. (Filipljanima 4:11–12)

I u Pavlu i u Abramom Bog je pronašao nekoga tko je spreman prihvatiti teškoće i gledati izvan sebe. Njihovo nezadovoljstvo nije bilo osobno, već usmjereno na druge.

Evo kako možete provjeriti o čemu se radi: ako vaše nezadovoljstvo proizlazi iz nečega što vama osobno nedostaje, to onda nije ugodno Bogu. S druge strane, ako je nezadovoljstvo usmjereno na potrebe drugih i izgradnju Kraljevstva, onda je ugodno Bogu. To je bio razlog Abramove frustracije, i kako je na kraju završilo? Bog mu je proširio viziju, pokazavši mu zvijezde na nebu i pijesak uz more, obećavši da će njegova nagrada biti veća nego može izbrojati. Potaknuo je Boga da kaže: „Savez svoj sklapam s tobom i *silno ću te umnožiti*“ (Postanak 17:2).

A što da je Abram bio zadovoljan s tim da samo on bude silno blagoslovljen? Bi li, u dobi od 75 godina, imao razloga vjerovati da će postati otac? *Njegovo je nezadovoljstvo dovelo do umnožavanja.*

Uvidio sam da to nezadovoljstvo nije nešto što treba ignorirati već je odskočna daska za rast učinkovitosti. To je ono što je nedostajalo crkvi u Laodiceji. Isus ih ukorava jer smatraju kako im ništa ne treba (Otkrivenje 3:17). Nisu bili nezadovoljni s tim što se ljudi oko njih ne spašavaju jer su bili usmjereni na same sebe i vlastitu udobnost. Zbog toga nisu težili umnožavanju.

S tim se iskušenjem i Stan borio. I ja sam se u nekim trenucima borio s tim i morao sam odbacivati takve misli. Zapravo, svi se mi susretnemo s takvim mislima.

Što duže služim Bogu, sve više shvaćam da je pravi plod iskrenog vjernika duboka strast za dosezanjem izgubljenih za Kraljevstvo. U trenu našeg spasenja, mijenjamo se u potpuno drugu osobu. Rađamo se ponovno sa strašću za služenjem. Isus kaže:

Neka vam bokovi budu opasani za služenje i svjetiljke upaljene. (Luka 12:35)

U toj je uputi našeg Gospodina stav koji svi mi koji smo vjernici trebamo sačuvati: *služenje* i *strast* za služenjem. Odabrao sam riječ „sačuvati“ jer je već dio naše nove prirode. To često previdimo jer se bojimo da ćemo previše naglasiti „djela“, dok znamo da je spasenje besplatan dar. Međutim, ovdje se uopće ne radi o tome; u naš je duh usađena želja za služenjem. Zašto bismo izbjegavali razgovor o tom velikom dijelu našeg novog života? Možda ta želja da ponovno izmislimo kršćanstvo proizlazi iz poriva da prakticiramo potrošački oblik vjere? Privlači li nas duhovna lijenost ljudske pale prirode?

Zašto bi Isus rekao: „Neka vam bokovi budu opasani za služenje“? Zašto povezuje oblačenje i odjeću sa službom? Knjiga Otkrivenja nudi odgovor:

Radujmo se i kličimo i slavu mu dajmo. Jer dođe svadba Jaganjčeva, *opremila se* Zaručnica njegova! Dano joj je odjenuti se u lan tanan, blistav i čist!
A lan – pravedna su *djela svetih*. (Otkrivenje 19:7-8)

Kao prvo, vidimo da se zaručnica sama priprema, ne priprema je Bog. Kao drugo, vidimo kako se priprema. Svaka zaručnica izdvaja vrijeme da odabere svadbenu odjeću. To je jedan od najvažnijih zadataka za taj važan dan. U našoj zapadnjačkoj kulturi, mladenka troši puno vremena na *kupovinu* vjenčаницe. U Kraljevstvu Božjem, kao zaručnica Kristova, trošimo puno vremena da *izradimo* sebi vjenčanicu. Naša je odjeća sačinjena od najfinijeg lana, što se prema Pismu, odnosi na našu službu u izgradnji Kraljevstva. Dakle, služba je naš duhovni DNK. Isus kaže: „Kao što je Otac poslao mene, tako ja šaljem vas“ (Ivan 20:21). Došao je da služi (vidi Marko 10:45) pa je i naše poslanje isto to. Dao nam je i odgovor zašto je važno služiti: „Jelo je moje vršiti volju onoga koji me posla i dovršiti djelo njegovo“ (Ivan 4:34).

Bez hrane i jela ne bismo mogli izdržati fizički. Isto tako, vjernik koji ne služi i ne izgrađuje Kraljevstvo neće moći dugo izdržati bez hrane i s vremenom će otpasti od Boga. A taj scenarij Isus opisuje dalje u Luki 12. Zato će se sile ovog palog svjetovnog sustava dobro potruditi ne bi li nas uvukle u lagodan život i svjetonazor, umjesto da prihvatimo nezadovoljstvo koje dovodi do umnožavanja.

Zato, dragi čitatelji, nemojte prezreti razočaranje koje osjetite kad niste zadovoljni razinom utjecaja na svijet! Najčešće je to način na koji Bog raspiruje vašu vjeru u božansko umnožavanje.

MOJE NEZADOVOLJSTVO

Kad je knjiga *Sotonska zamka* napokon postala uspješna, ne samo u SAD-u nego i u drugim zemljama, mnogi bi pomislili da sam trebao biti zadovoljan. Ali nisam. Počeo sam se mučiti s nezadovoljstvom na jednoj sasvim drugoj razini.

Sada sam se obraćao puno široj publici, govorio u puno većim crkvama i na konferencijama, ali moja frustracija proizlazila je iz nemogućnosti da u jednoj propovijedi prenesem cijelu poruku. Trebalo mi je otprilike četiri stotine sati da napišem knjigu i Duh Sveti mi je u to vrijeme toliko toga otkrivao. Te su mi istine bile otkrivene da bi Božji narod, kojeg On toliko silno voli, bio osnažen, oslobođen i privučen bliže Njemu.

Vrijeme predviđeno za propovijedanje u većini crkava i konferencija je od 35 do 45 minuta. Zato, kad bih govorio o *Sotonskoj zamci*, uspio bih ispričati poglavlje, najviše poglavlje i pol. To znači da bi 90% poruke ostalo skriveno ljudima osim ako ne bi kupili – i pročitali – knjigu. A knjigu bi otprilike kupila petina onih koji su bili na sastanku.

Iz te frustracije se rodila ideja, četiri ili pet godina nakon izdavanja knjige: zašto ne napraviti dodatne materijale za proučavanje uz knjigu? Mogao bih u dvanaest 30-minutnih video lekcija poučavati o najvažnijim istinama iz svakog poglavlja. Tako bi ljudi, bilo sami ili u grupama, mogli primiti cijelu poruku, ne samo čitajući knjigu nego i slušajući i gledajući je. To bi također povećalo učinkovitost poruke. Mogli bismo napraviti pitanja za grupne rasprave ili za pojedince, što bi Duhu Svetom dalo priliku da dublje utisne poruku i prilagodi je svakome ponaosob.

Razgovarao sam o tome sa svojim timom. Jedan je član predložio da nam neka obrazovna ustanova napravi radnu bilježnicu za učenike, zajedno s priručnikom za voditelje, uz 12 video pouka. Ti bi materijali mogli biti korišteni u različitim okolnostima.

Pronašli smo izvrsnog nakladnika koji je takav posao već obavio za više od 2 500 klijenata, uključujući neke od najvećih kompanija u SAD-u. Odmah u startu smo im rekli da ne želimo „nikakvu cenzuru, kompromis u kvaliteti“ te da želimo da materijali budu inovativni. „Želimo da i po stilu i tehnologiji materijali budu ispred svog vremena.“

Imao sam priliku držati biblijsku grupu za zaposlenike jednog od predsjednika SAD-a. Kad sam ulazio u zapadno krilo Bijele kuće, nisam mogao ne primijetiti koliko je sve prekrasno. Tog mi je dana sinulo: *Ovo predstavlja predsjednika SAD-a; a mi u Messengeru predstavljamo Kralja svemira.* Iako smo od početka naglasili da želimo da sve bude na visokom nivou, nakon tog iskustva, još smo bili odlučniji da ni na koji način ne smanjujemo kvalitetu materijala.

Kad su materijali bili gotovi, dva člana tima prebačena su na puno radno vrijeme samo da obavljaju telefonske pozive (u ranim 2000-ima to je ipak bio najučinkovitiji način za komunikaciju s vođama crkvi). Rekli smo im da kontaktiraju svaku crkvu u kojoj

smo gostovali u proteklih deset godina te da obavijeste pastore i starješine o našim materijalima za pouku. Htjeli smo pomoći pastorima da pouče svoje ljude te tako ojačaju lokalne crkve. U to vrijeme nije bilo puno takvih priručnika.

Bili smo izuzetno sretni kad smo vidjeli da su pastori prihvatili našu ideju – oduševila nas je njihova reakcija! Nakon kratkog vremena, crkve su nam se počele povratno javljati da im sve više ljudi dolazi na službe i na kućne grupe. U početku smo mislili da će samo crkve sa manje od 300 članova koristiti naše materijale. Međutim, nekoliko crkvama sa više od 1000 članova koristilo je naše video materijale na službama nedjeljom. I te su crkve rasle. Pastori su nam javljali da ih ljudi mole da ne pokazuju iduću lekciju za vrijeme praznika jer njih neće biti. Neke su nas crkve izvijestile da im je broj članova dvaput, čak triput veći.

Pastori su podijelili s drugim pastorima što se događa u njihovim crkvama i na kućnim grupama. Sad su pastori počeli nas zvati, tražeći da im pošaljemo materijale. U samo nekoliko godina, tisuće crkvi bilo je uključeno – od toga više od 20 tisuća crkvi u SAD-u i više od 1000 u Australiji. Naš odjel za odnose s crkvama narastao je na sedam osoba zaposlenih na puno radno vrijeme. Stalno su pristizala svjedočanstva o promijenjenim životima, obiteljima i crkvama.

Idućih nekoliko godina, napravili smo popratne materijale za proučavanje za svaku veću knjigu koju smo izdali. U 12 godina, više od 10 naših materijala za pouku koristile su crkve diljem SAD-a i Australije.

Jedan aspekt umnožavanja nismo predvidjeli nego smo ga otkrili tek kasnije. Nebrojeno mnogo ljudi koji nikada možda ne bi kupili knjigu ili došli mene slušati kako propovijedam, sada su ipak primali poruku. To su bili oni ljudi koji su zajedno sa svojim voditeljima i pastorima prolazili kroz materijale za pouku.

“BIO SI VJERAN”

Razumije se, bili smo preplavljeni zahvalnošću! Broj prodanih knjiga brojao se u milijunima, a materijali za pouku u stotinama tisuća. No, i dalje sam se borio s nezadovoljstvom. Znao sam da su te poruke namijenjene tijelu Kristovom i da donose mnogo roda, ali i dalje je bilo puno vjernika kojima su te istine bile potrebne.

Molio sam Boga da mi omogući da podijelim još više knjiga nego smo ih prodali. Znao sam da posvuda postoje pastori, vođe i vjernici koji ne mogu priuštiti knjige ili nemaju priliku doći do njih. Milijuni vjernika u tajnim crkvama nisu mogli doći do knjiga jer im vlasti nisu dozvoljavale da čitaju kršćanske knjige. Osim toga, još je više bilo onih koji nisu mogli platiti uvoz knjiga.

Kako smo im mogli pomoći?

Znao sam da je potreba velika, ali činilo mi se nemogućim povezati se s tim pastorima i vođama. Svejedno, morali smo nešto učiniti. Počeli smo tako što smo reagirali na svaku situaciju koja je došla pred nas. Rekli smo našim međunarodnim direktorima da ako bilo koja skupina pastora u zemljama u razvoju ili progonjenim narodima treba knjige, sve ćemo im pokloniti ili dogovoriti plaćanje tiskanja knjiga u njihovim zemljama.

Frustracija se nastavila jer smo mogli učiniti jako malo: 10 do 20 tisuća knjiga na godinu. Te su se brojke činile kao kap u moru u odnosu na sve one kojima je materijal za učenje bio potreban, ali iz godine u godinu smo ustrajali, iskorištavajući svaku priliku koja bi došla na naš put.

A onda je došao Dan sjećanja 2010. (31. svibnja¹). Lisa je bila u Engleskoj gdje je služila na konferenciji za žene. Ja sam baš bio završio partiju golfa. Uzeo sam svoju Bibliju i otišao u naš

1 maja

podrum, osjećajući potrebu da čitam Daniela. Dok sam čitao drugo poglavlje, odjednom je Božji Duh ispunio naš podrum i čuo sam ove riječi u svom srcu: „Sine, bio si *vjeran* u cijelom engleskom govornom području. Sada želim da tvoja poruka dođe u ruke svakog pastora i vođe na svijetu.“

Božja prisutnost je bila tamo nekoliko minuta. Zadivljen i u čudu, ostao sam potpuno miran sve dok nije otišla. Znao sam da je tog dana došlo do promjene. Nećemo više grabiti prilike nego od sada imamo Božje poslanje: tražit ćemo pastore i vođe u potrebi – u svakom narodu, jeziku i bez obzira na njihovu financijsku situaciju.

Posebno mi je u tom susretu sa Duhom Svetim privukla pažnju upotreba riječi *vjeran*. U to vrijeme nisam povezivao riječ „*vjeran*“ sa „umnožavanjem“ – ta mi istina još nije bila otkrivena. Da me netko tada pitao koja je biblijska definicija vjernosti, moj odgovor ne bi sadržavao riječ *umnožavanje*. Božje riječi u podrumu bile su početak otvaranja mog srca za to razumijevanje. Znao sam da mi je Bog govorio, ali i dalje sam se pitao kako će naša služba izvršiti tako velik zadatak.

Tijekom tog vremena, naš je dugogodišnji prijatelj, Rob Birkbeck, radio za poznatog propovjednika i evanđelistu u velikoj međunarodnoj službi. Rob je bio direktor u toj službi i jedna od njegovih dužnosti bila je tiskanje i distribucija propovjednikovih knjiga pa je Rob bio jako dobro povezan s izdavačima i crkvenim mrežama u gotovo svakoj zemlji svijeta. Upravo je bio izgubio posao jer je poznati propovjednik otišao u mirovinu. Lisa i ja smo pozvali Roba i njegovu ženu, Vanessu, da dođu u naš tim jer je i nama netom prije toga otišao naš međunarodni direktor. Nitko od nas nije tada shvaćao koliki će utjecaj izvršiti to partnerstvo.

Bio je siječanj² 2011. i Rob i Vanessa, zajedno s voditeljima u našoj službi, našli su se u našoj konferencijskoj dvorani. Nakon

što je sastanak neko vrijeme trajao, upitao sam: „Koliko smo knjiga podijelili prošle godine pastorima i vođama u drugim zemljama?“

Jedan od članova tima je pogledao u tablice i odgovorio: „Trideset i tri tisuće knjiga.“ Očekivao je odobravanje, ali bilo je upravo suprotno. Progovorio sam iz frustracije: „To je tako jadno!“ A onda sam izvalio: „Ove ćemo godine podijeliti 250 tisuća knjiga pastorima i vođama u zemljama u razvoju i progonjenim narodima.“

Svi su naglo utihnuli u prostoriji. Lisa mi je kasnije rekla da je u tom trenu skoro povratila! (Ima izvrstan smisao za humor!)

A onda je naš operativni direktor, koji je ujedno i naš najstariji sin, prvi progovorio: „Tata“, rekao je Addison, „jesi li siguran da želiš podijeliti tako puno knjiga?“

„Da, siguran sam“, odgovorio sam, uvjeren svim srcem u to.

Nastavio me ispitivati idućih 20 minuta. Raspravljali smo se pred svima, dok su svi ostali šutjeli. On je bio pun poštovanja, ali davao je do znanja da su mi očekivanja previsoka. Napokon je, frustriran, rekao: „Jednostavno ne želim pred cijeli tim stavljati nerealan cilj!“

Već mi je bilo dosta svega. Lupio sam šakom o stol i čvrsto zaključio: „Rekao sam da ćemo podijeliti 250 tisuća knjiga ove godine.“ Svi su šutjeli. Uskoro je sastanak završio i svi smo napustili prostoriju osjećajući se nelagodno.

Iduće jutro kad smo ostali sami, sin mi je rekao: „Bilo mi je malo neugodno zbog načina na koji si razgovarao sa mnom.“

Sad smo obojica bili smireni i htjeli smo izgledati stvar. „Sine, znaš da cijenim savjete svog tima“, odgovorio sam. „Uglavnom odvagнем svačiji savjet prije nego donesem konačnu odluku. Ali

jučer je bilo drugačije. Nisam vas pitao: ‘Mislite li da bismo trebali podijeliti 250 tisuća knjiga?’ ili ‘Što mislite, koliko knjiga bismo trebali podijeliti iduće godine?’ Rekao sam da ćemo to učiniti! A ti si se raspravljao sa mnom 20 minuta.“

Složio se, ali je smireno dodao: „Tata, možeš li moliti za to 24 sata? Ako i nakon toga i dalje budeš vjerovao da to trebamo uraditi, svi u timu će dati sve od sebe da se to i ostvari.“

„Naravno, može“, odgovorio sam.

Iskreno, nisam se baš puno molio za to! Nekoliko puta sam se pomolio samo da održim svoju riječ, ali već sam znao, zbog susreta u podrumu, da to trebamo učiniti.

Možda se sada pitate: „Jesi li bio nervozan?“ Jesam. Bio sam užasnut! Silio sam se da ne počnem razmišljati o financijama. Da sam si dopustio te misli, brzo bih se složio sa sinom i sveo brojke na ono što se činilo „razumnim“. Cilj od 250 tisuća knjiga činilo se nemoguće dosegnuti, ali bio sam odlučan ostati pri riječi koju sam primio. Znao sam da će ili iskrsnuti neka kreativna strategija ili ćemo doživjeti čudo. Nisam ni slutio da ćemo se susresti s oboje.

Poslije tri tjedna, bio sam u hotelskoj sobi na Floridi, pišući novu knjigu. Svi u timu znaju da me ne smiju zvati ujutro kada pišem – to mi je najbolje vrijeme za koncentraciju. Mobitel mi je zazvonio i vidio sam da me zove netko iz ureda. Javio sam se jer sam znao da mora da je nešto hitno ili jako važno. Čuo sam uzbuđene glasove s druge strane. Svi koji su prije tri tjedna bili na onom sastanku, sada su bili tamo i činilo se kao da slave i smiju se.

Addison je rekao: „Tata, nismo još počeli informirati naše financijske partnere o inicijativi za podjelom 250 tisuća knjiga,

ali jedan član našeg tima pričao je s poznanikom i kad je čuo za naš plan, rekao je da će donirati 300 tisuća dolara za taj projekt!“

Do tog trenutka, najveći dar koji je naša služba primila od jedne osobe bilo je 50 tisuća dolara. Sad sam i ja počeo slaviti! Nakon što smo se svi nekoliko minuta radovali, rekao sam svima: „Razumijete li sada zašto sam bio toliko uporan na onom sastanku od prije tri tjedna?“

Moj se sin nasmijao, rekavši: „Tata, ako nam kažem da podijelimo milijun knjiga, ja sam totalno za to.“ Ostali su se odmah složili.

Nikada neću zaboraviti to jutro. Poklopio sam slušalicu i nisam više mogao pisati. Samo sam hodao po sobi, govoreći: „Hvala ti! Hvala ti! Hvala ti!“ Cijelo to vrijeme, suze su mi tekle niz lice. U srcu sam vidio tolike gladne pastore i vođe kako dobivaju materijale za učenje za kojima su toliko dugo čeznuli.

Toliko sam zahvalan Addisonu što je bio iskren prema meni i što me izazvao. Drago mi je što nije tu misao zadržao za sebe, nego je rekao ono što su mnogi u toj prostoriji mislili i osjećali. Vjerojatno su u Addisonovim riječima prepoznali vlastite strahove i bojazni, i zato smo se trebali razračunati s tim mislima. Cijela ta drama navela nas je da se suočimo s unutarnjim strahovima koji bi nas, da smo ih poslušali, vjerojatno prisilili da odustanemo i ostanemo unutar svojih okvira. Naša bi vizija uvenula i ne bismo primili tako velik dar! Možda bismo podijelili 50 tisuća knjiga ili ostali pri starim brojkama.

Odredili smo cilj i Duh Sveti ga je čuo, a onda je dotaknuo srce onog čovjeka da donira tako velik iznos. Kao tim, narasli smo do nove razine vjere.

Te smo godine, po milosti Božjoj, uspjeli podijeliti 271.700 knjiga pastorima i vođama u 48 naroda diljem svijeta. Neke od tih zemalja su Iran, Irak, Sirija, Libanon, Uzbekistan, Kazahstan, Turkmenistan, Hrvatska, Albanija, Srbija, Egipat, Vijetnam, Mijanmar, Kambodža, Kina, Mongolija, Turska, mnoge afričke zemlje i drugi. Prethodnih smo godina podijelili desetke tisuća; a sada smo došli do brojke od 250 tisuća. Naš je doseg bio osam puta veći. Slava Bogu – to je veliko umnožavanje!

JOŠ NEZADOVOLJSTVA

Može li biti bolje?

U svibnju³ 2011., četiri mjeseca nakon onog sastanka, Rob i ja smo bili u Bejrutu, u Libanonu, gdje smo služili pastorima i vođama koji su došli sa cijelog Bliskog istoka. Za vrijeme sastanka, Rob mi je postavio pitanje: „Tu je jedan pastor iz Irbila, iz Iraka, koji bi htio provesti malo vremena s tobom. Bi li se htio upoznati s njim?“

„Naravno!“

Rob je dogovorio da se nađemo u predvorju hotela. Pastor je bio tridesetogodišnjak i oči su mu gorjele od strasti i želje. Vidio sam da silno želi graditi Kraljevstvo.

Bio je opremljen za službu i svjetiljka mu je gorjela! Iz Irbila je došao samo iz jednog razloga – da ga učenje i sastanci ojačaju. Odmah sam vidio da je bio progresivan i inovativan vođa, koji je razumio koliko je važno ispravno dosegnuti izgubljene.

Prvo smo neobavezno razgovarali. No, s vremenom smo se uozbiljili pa je u jednom trenu rekao: „Pastore Bevere, doživljam vas kao duhovnog oca. Čitam sve što napišete.“ (Nije bilo puno

³ 3. maju

knjiga na njegovom jeziku, ali čitao je na engleskom). „Čak koristim kreditnu karticu da skinem materijale s vaše internetske stranice...“

U tom sam se trenu isključio. Iskreno, ne sjećam se baš o čemu smo još razgovarali. Moj um je vrištao: *Gledam u pastora iz razorene, ratom uništene zemlje, a on mora koristiti kreditnu karticu da skine materijale s naše internetske stranice?* Jedva sam čekao da ostanem sam s Gospodinom i uputim mu tu ogromnu potrebu.

Pozdravili smo se i ja sam otišao ravno u sobu, zatvorivši za sobom vrata. Toliko sam bio frustriran da sam vikao: „Bože, moraš mi pokazati kako da poruku koju si mi povjerio donesem pastorima i vođama koji je trebaju.“ Stvarno me nije bilo briga tko je u sobi do mene. Morao sam čuti nebesku strategiju kako da ostvarim Njegovo poslanje i donesem te materijale vođama.

Nedugo nakon te intenzivne molitve, ideja je došla. Ideja za strategiju zbog koje ćemo dosegnuti puno više ljudi; zapravo, s kojom ćemo biti puno učinkovitiji bez puno dodatnog posla ili troškova.

Bila je to briljantna ideja... po čemu se vidjelo da je došla ravno od Boga. Tako jednostavna, a svejedno je se nismo sjetili. Čitajte dalje!

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Frustracija i nezadovoljstvo često mogu biti katalizator koji će zapaliti našu vjeru za umnožavanjem. Potiče li vas Bog da rastete u određenom području života? Ako da, kako reagirate na Njegove poticaje?
2. Ako nezadovoljstvo proizlazi iz nečega što vam osobno nedostaje, to nije ugodno Bogu. S druge strane, ako je vaše nezadovoljstvo usmjereno na tuđe potrebe i izgradnju Kraljevstva, to mu je ugodno. Što je fokus vašeg nezadovoljstva?
3. Sjetite se priče o podjeli 250 tisuća knjiga. Zašto je vjera ključna za držanje Božjih obećanja i postizanja nove razine umnožavanja? Zašto je važno poslušati Boga, čak i kad se drugi ne slažu?

*Ako ne znate što trebate raditi,
molite se Ocu. On voli pomoći.*
—Jakovljeva 1:5 (prijevod Message Bible)

8

Strateške ideje

Godine su prolazile, a ja sam sve više uviđao važnost *nadahnutih strateških ideja*. Često očekujemo da se Bog pobrine za nas ili da djeluje bez nekog posebnog plana, ali to se uglavnom tako ne događa. Božje strateške ideje su ono što se ostvaruje i događa! Toliko je mnogo biblijskih primjera koje bih mogao navesti, ali pogledajmo samo nekoliko koji podupiru ovo što pričam:

- *Strateška ideja* da se u gorku vodu ubaci komad drveta pa da milijuni ljudi mogu piti (vidi Izlazak 15:22–25).
- *Nadahnuta ideja* da se udari po stijenu pa da voda poteče za milijune (vidi Izlazak 17:5–6).
- *Strateška ideja* da se jednom tiho obiđu neprobojni zidovi moćnoga grada tijekom šest dana. A onda sedmog dana drugačija strateška ideja – da se sedam puta obiđe oko zidina, trubeći u rogove i kličući. Sve to da bi ušli i osvojili grad (vidi Jošua 6).
- *Strateška ideja* da se odaberu najbolji ratnici tako što će desetine tisuća piti vodu iz izvora i onda će se izdvojiti oni koji su spustili pogled i oni koji su zadržali pogled na bojnopolju (vidi Suci 7:4–6).
- *Strateška ideja* da se na neprijatelja ne ide izravno u napad, nego da mu se priđe odostraga iz šume, čekajući na zvuk topota koraka po bekaimskim vrhovima, što je označavalo Božju pomoć u bitci (vidi 2 Samuelova 5:22–25).
- *Strateška ideja* usred velike gladi da udovica i njezin sin nahrane proroka posljednjim obrokom koji su imali,

umjesto da ga sami pojedu; poslušavši, nisu umrli od gladi poput mnogih drugih obitelji (vidi 1 Kraljevima 17:8-15).

- *Strateška ideja* da se zaduženu udovicu, koja je upravo trebala izgubiti svoja dva sina, upita što ima u kući. Onda joj reći da posudi dvije prazne posude od drugih i tamo izlije jedino što ima – malo maslinova ulja – da napuni posude; zatim je prodala ulje i tako otplatila dug (vidi 2 Kraljevima 4:1-5).
- *Strateška ideja* da se bolesni vojnik uroni u rijeku Jordan sedam puta, i tako potpuno ozdravi od svoje bolesti (vidi 2 Kraljevima 5:1-19).
- *Strateška ideja* da se ispred vojnih trupa pošalju pjevači i svirači, što je donijelo fenomenalnu pobjedu (vidi 2 Ljetopisa 20:21-26).
- *Strateška ideja* da će prehrana koja se sastoji samo od povrća, umjesto od bogate kraljeve trpeze, biti zdravija, hranjivija i uzrokovati da mladić postane jedan od najljepših i najzdravijih u cijeloj zemlji (vidi Daniel 1:8-16).
- *Strateška ideja* da se od posuda za vodu i svježe vode napravi najbolje vino i tako spasi svadba (vidi Ivan 2:6-10).
- *Strateška ideja* da se malim ručkom, uz blagoslov i lomljenje kruha, nahrane tisuće ljudi (vidi Matej 14:13-21).
- *Strateška ideja* da se od pljuvačke napravi blato i stavi na slijepčeve oči. A onda mu reći da ode i opere se i tako povрати svoj vid (vidi Ivan 9:6-7).
- *Strateška ideja* da se ne napusti brod koji tone i tako se spasiti (vidi Djela 27:21-44).

U svakom slučaju, nadahnuta ideja dovela je do božanske intervencije. Vidite li istu poveznicu u svim događajima? Strategije su uključivale korištenje onoga što su osobe već imale, poput

dostupnog izvora ili njih samih. U svim navedenim slučajevima božanska intervencija bila je upakirana u nešto poznato. Drugim riječima, ključni sastojak koji je doveo do čuda nije se magično pojavio.

Bog često daje strategije koristeći obično na neobičan način, da bi postigao izvanredne rezultate. To naglašava važnost nadahnute ideje. Rečeno nam je: „Najvažnija stvar koju možeš učiniti jest steći sebi mudrost“ (Izreke 4:7). Jedan oblik božanske mudrosti je strateška ideja, a dobra vijest je da Bog ne zadržava mudrost za sebe. Kad se susretnemo s neuobičajenim izazovima, apostol Jakov nas upućuje:

Nedostaje li komu od vas mudrosti [strateške ideje], neka traži od Boga koji svima daje rado i bez negodovanja, i dat će mu se. (Jakovljeva 1:5, objašnjenje u zagradi je moje)

Napravit će plan i neće ga sakriti ni zadržati za sebe. To je ono što nam je obećao. Međutim, za primanje strateške ideje moraju biti zadovoljena dva uvjeta:

Ali neka traži s *vjerom*, bez ikakva kolebanja da će primiti. Jer kolebljivac jednu minutu vjeruje, a već iduću sumnja. Kad ste *neodlučni*, poput morskih valova ste koje vjetar nosi amo-tamo. U jednom trenu ste gore, u drugom dolje. Ako se kolebate i podvojene ste duše, nestabilni ste. Možete li onda očekivati da ćete išta primiti od Gospodina u takvom stanju? (Jakovljeva 1:6–8 Passion prijevod Biblije)

Trebamo tražiti s *vjerom* – ne s nadom da ćemo primiti stratešku ideju – nego vjerujući i očekujući da ćemo je primiti. Osim toga, trebamo biti strastveni u vezi onoga što tražimo – moramo očajnički to htjeti. Odgovor na našu molitvu neće doći ako smo pasivni i mislimo: *Ako primim, super; ako ne primim, opet ok*. Da bismo primili, trebamo biti očajni i odlučni da će se to i dogoditi.

Strateška ideja je dar od Boga i kad je jednom primimo, otvorit ćemo se za potpuno novu razinu učinkovitosti. Počet ćemo umnožavati.

NADAHNUTA, STRATEŠKA IDEJA

Kad sam se vratio u svoju hotelsku sobu u Bejrutu, nisam tiho molio; jednostavno nisam mogao. Bio sam na kraju samoga sebe, bez ideja, i znao sam da će mi biti povjerena odgovornost da nekako dostavim materijale za učeništvo do tih gladnih pastora. Inače ne vičem u hotelskim sobama, ali iskreno, tog dana, nije me bilo briga tko me može čuti. Bio je to očajnički vapaj da primim *strategiju* (mudrost) za umnožavanje naše učinkovitosti.

Nakon intenzivne molitve, mir je ispunio moje srce. Znao sam da je Bog čuo moju molitvu i doživio sam olakšanje, vjerujući da će odgovor doći. Zahvalnost mi je ispunila srce iako još uvijek nisam primio stratešku *ideju* niti *plan*.

Nekoliko dana kasnije, pomislio sam: *Trošimo toliko vremena, novaca i energije na tiskanje i distribuciju tih knjiga, a svejedno svaki pastor dobije samo jedan primjerak. Zašto ne napraviti ono što smo prije puno godina napravili na engleskom jeziku? Zašto pastorima ne omogućiti sve materijale online na njihovim jezicima? Tako ćemo povećati svoju učinkovitost!*

Ali ipak je i dalje to bio ogroman izazov; kako distribuirati toliko materijala? Čak i ako im platimo tisak, u većini zemalja koje su u potrebi naši će distributeri biti odgovorni za tolike količine materijale koje neće moći fizički nositi jer se većina podjela knjiga događa u prašumama, na planinama, u pustinjama ili teško dostupnim mjestima. Često uopće nema pravih cesta. I ne samo to, u progonjenim narodima vlasti bi vrlo lako mogle otkriti distributere i oduzeti im knjige i priručnike.

Još sam molio i razmišljao o tome pa mi je na pamet pala još jedna ideja – da se svi materijali stave na DVD (DVD koji bi se mogao pogledati na kompjuteru). Ali i taj plan je imao svoje izazove: imaju li pastori u tim zemljama kompjutere? Ako imaju, mogu li uopće očitavati DVD diskove? A onda nešto potpuno drugo: ima li dovoljno prostora na tim DVD-ima da se pohrane svi materijali?

Želio sam to istražiti pa sam došao Robu. On je najbolje bio upućen u tehničke mogućnosti tih naroda jer je bio u više od 160 zemalja. Pitao sam ga: „Koriste li pastori i vođe u većini zemalja kompjutere, čak i ako su siromašni?“

„Većina koristi, ali nekoliko ih ne koristi.“

„Mogu li očitavati DVD diskove? I ako mogu, koliko materijala možemo staviti na DVD?“

Rob je odgovorio: „Da. A što se tiče drugog pitanja, pa mislim da dosta toga može stati.“

Onda sam mu iznio ideju: „Možemo li na zadnju koranicu knjige nalijepiti DVD?“

„Da!“ oduševljeno je rekao.

„Koliko će to više koštati po knjizi?“

Rob je istražio i za par dana mi došao s odgovorom: „Imam izvrsnu vijest. Gledajući prosječni trošak tiskanja i distribuiranja knjiga, to će nas koštati samo 5 centi više.“

Bio sam jako uzbuđen ali i dalje oprezan, nesiguran u to koliko ćemo materijala moći staviti na DVD.

„A evo stvarno dobre vijesti“, rekao je Rob. „Ne samo da na DVD možemo staviti sve materijale za pouku, nego i audio knjigu, dvije ili tri druge knjige, Novi zavjet i PDF dokument (za slučaj da lokalni pastori mogu dodatno tiskati knjige)!“

Malo je reći da smo bili oduševljeni.

To nas je odvelo do nove *strateške ideje*. Opet je sve ovisilo o tehničkim mogućnostima naroda u koje smo slali materijale. Pitao sam: „Ima li većina tih naroda pristup Internetu?“

„Većina ima“, odgovorio je Rob.

„A što ako napravimo web stranicu i prevedemo sve materijale? Možemo je nazvati tako da se ne ističe kao kršćanska web stranica; tako je vlade progonjenih naroda neće blokirati. Adresu web stranice ćemo staviti na naslovnu stranicu knjige i uputiti pastore/vođe da potaknu svoje ljude da skinu materijale sa stranice potpuno besplatno i tako cijela crkva zajedno može prolaziti pouku.“

Bili smo poput dva djeteta u dućanu sa slatkišima – našem oduševljenu nije bilo kraja. Dolazile su nam nove ideje i tako smo učvršćivali strategiju.

Nakon što smo sve detaljno ispitali, zaključili smo da zbog velike količine, možemo proizvesti i distribuirati te „komplete za vodstvo“ po cijeni od otprilike 4 dolara za svaki komplet. Članovi našeg tima u Messengeru napravili su web stranicu.

Uskoro smo uvidjeli da je ta nebeska ideja omogućila pouku, trening i jačanje cijelih crkvi i kućnih grupa, a ne samo vođa i pastira. U mnogim malim mjestima na svijetu postoji samo jedna crkva, što znači da smo uspješno utjecati na zajednicu, i to potrošivši samo par dolara. Koji povrat investicije! Je li to stvarno moguće?

Na idućem sastanku našeg tima u Messengeru, podijelili smo viziju sa drugima. Svi su se oduševili planom. Strastveno sam rekao: „Nije bitno hoće li nam trebati deset, dvadeset ili koliko god je potrebno godina, ali doći ćemo do svakog pastora na svijetu i donijeti mu knjige i priručnike koje nam je Bog povjerio.“

Mjesec dana nakon toga, jedan poslovni čovjek iz Teksasa nazvao je naš ured. Tražio je kratki sastanak sa mnom i Lisom. On i njegova žena doletjeli su u Kolorado. Za vrijeme sastanka, on je iznenada počeo plakati. Kroz suze i drhteći je rekao: „Znam što radite! Znam da svojim knjigama i materijalima pomažete pastorima u udaljenim zemljama. Želim biti dio toga.“ A onda je prema nama gurnuo ček. Skoro sam pao sa stolice; ček je bio na 750 tisuća dolara.

Idućih nekoliko mjeseci napravili smo web stranicu i smišljali plan kako ćemo „komplet za vođe“ dostaviti u mnoge zemlje svijeta. Definirali smo cijenu prijevoda za različite jezike, za knjige i priručnike, i dodatne knjige koje smo stavljali na DVD. Rob je zaposlio i vodio tim najboljih prevoditelja iz raznih naroda. Dvije darežljive donacije, od više od milijun dolara zajedno, pokrile su troškove naše prve godine.

IDEJA O IZGRADNJI TIMA

Vratimo se sad u siječanj¹ 2011. i dane odmah nakon odluke da ćemo podijeliti 250 tisuća knjiga. Još uvijek nije bilo onih dviju velikih donacija, i drago mi je da nije jer smo zbog nedostatka financija i počeli tražiti Boga da nam da strategiju. Trebao nam je plan da priopćimo svoju viziju i izgradimo veliki tim muškaraca i žena koji će darom davanja podržati ovaj ogromni pothvat. Tako ćemo moći opskrbiti svakog pastora i vođu, bez obzira na to otkud dolazi, kojim jezikom priča i koliko novaca ima.

¹ januar

Nakon nekoliko mjeseci molitve, Duh Sveti mi je šapnuo u srce: „Sine, poznat si po tome koliko voliš golf. Iskoristi to. Ja ću privući muškarce i žene da se pridruže timu i podrže misiju.“ Odmah sam pomislio na to da u Colorado Springsu imamo jedan od najljepših hotela u zemlji, Broadmoor hotel, u kojem se upravo održavaju dva turnira golfa. Došao sam Addisonu i Lisi sa planom.

Saslušali su me i zatim rekli: „Kad će se to sve održati?“

„Ovo ljeto“, odgovorio sam.

Nismo bili sigurni da je to dovoljno vremena za organizaciju. Hoće li biti dovoljno soba u hotelu, koji je ujedno hotel koji najduže ima 5 zvjezdica na svijetu. Uglavnom je zauzet godinu dana unaprijed, a mi smo ciljali na sami vrh sezone. Još jedna stvar: jesu li naši potencijalni gosti već isplanirali sebi ljeto?

Moj sin je preuzeo organizaciju i za par tjedana se vratio s vijestima: „Tata, potpuno su bukirani osim jednog tjedna. Možemo rezervirati oko 100 soba, a baš ste taj tjedan i ti i mama slobodni.“

„Može, rezervirajmo!“ rekao sam bez oklijevanja.

Oprezno je dodao: „Moramo potpisati ugovor; obvezat ćemo se. Možemo li popuniti sve te sobe?“

Sigurno sam odgovorio: „Sobe će biti popunjene.“ Nisam htio puno razmišljati o tome; nisam svojim razmišljanjem htio uništiti plan. Znao sam da je u SAD-u puno crkvi i poslovnih ljudi koji bi voljeli poduprijeti naš pothvat. Nazvao sam sve kojih sam se mogao sjetiti, i svi su htjeli sudjelovati. Vrlo brzo smo popunili sve sobe.

Dok smo planirali turnir, odlučili smo da to neće biti samo turnir u golfu, nego i odmor za pamćenje. Sve smo pažljivo isplanirali, tako da odmor bude zabavan i za supruge koje ne igraju golf. Lisa je održavala druženje sa ženjama. Kad smo stigli tamo, svima smo poklonili prekrasne košare pune grickalica i darova. Pripremili smo im izvrsna jela, izlete, radionice za vođe i nagrade za sve sudionike – sve to da bismo im izrazili zahvalnost što su se pridružili timu.

Naš prvi Messenger turnir održan je krajem lipnja² 2011. Prije turnira nazvao sam profesionalne sportaše i poznate glazbenike i pitao ih bi li donirali potpisane predmete. Još neki poznati brendovi su nam poklonili vrijedne predmete ili iskustva. Na svečanoj večeri održali smo aukciju tih predmeta. Prikupili smo nešto više od 340 tisuća dolara na prvom turniru, ali bilo je pomalo nezgodno. I dalje nismo imali najbolju strategiju za širenje vizije.

Te je jeseni jedan član našeg tima iznio izvrsnu ideju. Dok smo planirali drugi godišnji turnir u ljeto 2012., rekao je: „Organiziramo aukciju za potpisane lopte, kacige, gitare, i tako dalje. Ali uz sve to, ne uspijevamo pokriti ni sve materijale za jednu zemlju. Možda da ne organiziramo aukciju predmeta – nego zemlje. Vrijednost neke zemlje puno je veća.“

Svima nam se svidjela ideja, ali to nije bilo sve! Nastavio je: „Na naš turnir dolaze ljudi koji se vole natjecati. Napravimo jednu ploču s rezultatima i kako budu davali donacije za zemlje, vidjet će se koliko smo prikupili na ploči i onda ćemo dati lopte, gitare i ostale nagrade onima koji su donirali najviše.“

Nastavile su pristizati kreativne ideje. U jednom trenu sam se pobunio: „Mrzim aukcije; tih par minuta tišine čini se poput vječnosti. Staviti ćemo pješčani sat od recimo 35 minuta i reći ćemo

2 juna

sudionicima da kad vrijeme iscuri, aukcija je gotova. Zemlja čiji projekt nije sufinanciran bit će izostavljena. To će stvoriti osjećaj hitnosti među sudionicima.“

Dopustite mi da ukratko objasnim što je to *projekt*. Uključuje dvije stvari – prvo, trošak prijevoda svih tiskanih, audio i video materijala kompleta za vođe, što košta otprilike 17.500 dolara po jeziku. Drugo je trošak proizvodnje i podjele knjiga ili kompleta za vođe po zemljama. Svaka zemlja ima od 500 do 40 tisuća vođa. Većina zemalja ima od 5 do 10 tisuća vođa, što znači da je prosječan trošak oko 20 do 40 tisuća dolara.

Na kasnijim sastancima članovi tima iznijeli su nove ideje o tome kako da prenesemo viziju i organiziramo drugi turnir.

Te smo godine na aukciji prikupili duplo više sredstava od godine ranije. Više od 50 projekata sufinancirano je u potpunosti. Iduće godine, na trećem Messengerovu turniru, prikupili smo više od 1,3 milijuna dolara za još mnogo projekata.

Potreba za financijama svake je godine bila sve veća. Novi narodi su slali svoje izaslanike Robu, moleći da i njihov narod dobije knjige. S vremenom smo imali više od 100 projekata, a do šestog Messengerova turnira više od 140 projekata i više od 2 milijuna prikupljenih dolara. Devete godine smo prikupili skoro 3 milijuna dolara za skoro 200 projekata!

Kad je ova knjiga izašla, krajem 2020., tim Messengerova turnira podijelio je više od 30 milijuna knjiga i materijala pastorima i vođama u više od 100 zemalja na više od 120 jezika.

Kroz to vrijeme, sve nas je nadahnuo jedan od mojih heroja, Andrew Carnegie. On je jedan od najpoznatijih filantropa kroz povijest, koji je podijelio većinu svog imanja. Kada bismo to preračunali u dolare, Carnegie je podijelio milijarde dolara u

dobrotvorne svrhe! Velik dio donirao je za izgradnju javnih knjižnica. U razdoblju između 1883. i 1918. pomogao je u izgradnji preko 2 500 knjižnica, od kojih je većina u 47 zemalja SAD-a.

Dopustite mi da vam postavim jedno pitanje: Kad su Sjedinjene Američke Države postale svjetska sila? U razdoblju između 1883. i 1925., dakle, u istom razdoblju kad je Carnegie gradio knjižnice! Vjerujem da je približavanjem znanja široj javnosti doprinio tome da je Amerika postala svjetska sila broj jedan.

Taj se princip može primijeniti i na duhovno znanje! Bog kaže:

Moj narod gine jer *nema znanja*. (Hošea 4:6)

Moj će narod u ropstvo odvesti jer *nemaju znanja*.
(Izaija 5:13)

Nakon mnogo godina u našoj službi postalo je očito da najučinkovitiji način da se neko mjesto ili grad promijeni nije taj da tamo izgradimo crkvu. Tako samo lokalno vodstvo postane ovisno o nama. Puno smo učinkovitiji ako vođama damo duhovno znanje zbog kojeg će postati snažniji i moći utjecati na svoje selo ili grad. To će im znanje pomoći da prime vjeru potrebnu za rast djela koje obavljaju, a koje će onda, ako bude potrebno, uključiti i zgrade i ostale stvari.

A što se tiče naše strategije za dijeljenje materijala, čudesna stvarnost je da bi nas crkvena zgrada koštala desetke tisuća dolara. A komplet za vođe, koji sadrži stotine dolara materijala, košta nas samo djelić toga!

Deset godina dijeljenja kompleta za vodstvo crkvama u razvoju nesumnjivo je najljepše doba u 40 godina moje službe. Volim biti dio tima muškaraca i žena ujedinenih u strasti i viziji da čine

sve narode Isusovim učenicima (vidi Matej 28:19-20). Ujedinjeni, učinili smo puno više nego bi bilo tko od nas mogao učiniti sam. Taj naš trud stvarno dobro ilustrira riječi: „Petorica će u bijeg nagoniti stotinu, a stotina nagonit će u bijeg deset tisuća.“ (Levitski zakonik 26:8). (Što jasno ilustrira još jednu komponentu umnožavanja – ujedinjenje – o čemu ću govoriti više u idućem poglavlju.)

Naša misija je poput ove Isusove prispodobe:

A i onome koji ga pozva, kaza: »Kad priređuješ objed ili večeru, ne pozivaj svojih prijatelja, ni braće, ni rodbine, ni bogatih susjeda, da ne bi možda i oni tebe pozvali i *tako ti uzvratili*. Nego kad priređuješ gozbu, pozovi siromahe, sakate, hrome, slijepe. Blago tebi jer oni ti nemaju čime uzvratiti. Uzvratit će ti se doista o uskrsnuću pravednih.« (Luka 14:12-14)

Vođe i pastiri u koje smo uložili možda nisu sakati, hromi ili slijepi, ali naša poveznica s tom prispodobom je ta da nam oni *nisu mogli uzvratiti*. Da služim u crkvi ili na konferenciji u SAD-u, oni bi mi zahvalili donacijom službi Messenger International. Ovi vođe u narodima u koje smo uložili ne mogu to učiniti. Svi članovi tima – donatori, crkveni vođe i naš tim u Messengeru – znaju da imamo veliku privilegiju: da damo bez očekivanja zauzvrat od onih kojima smo pomogli.

Prije nekoliko godina, Lisa i ja smo putovali u Yerevan, grad u Armeniji, gdje su tisuće pastira i vođa sa Bliskog istoka došle na konferenciju. Dok smo bili tamo, u drugoj smo dvorani okupili pastore iz Irana, Afganistana, Sirije i sličnih naroda. Kamere tamo nisu bile dopuštene, a identitet pastora bio je tajan. Božja prisutnost je bila snažna, a ja sam mislio: *Oni bi trebali nama govoriti, a ne da Lisa i ja propovijedamo njima*. U jednom trenu sam čak rekao: „Svi promatrate Lisu i mene kao heroje. Ali ne,

nisu to John i Lisa Bevere učinili, nego poslovni ljudi i crkve – oni su donirali milijune dolara da vas blagoslove ovim knjigama. Oni su pravi heroji.“ U tom trenu svi smo se slomili i počeli plakati.

Nakon sastanka, jedan iranski pastor je upitao: „Kako neki ljudi mogu donirati toliko velike iznose ljudima koje nikada nisu upoznali?“

Moj se odgovor činio previše jednostavnim, ali bio je istinit: „Zbog Božje ljubavi u njihovim srcima.“ Još su jednom potekle suze.

JOŠ VEĆE UMNOŽAVANJE

Godine 2019. uvidjeli smo da naša službena web stranica za distribuciju materijala ima svoja ograničenja. Bila je dobra za 2011. kad smo tek krenuli, ali sada je bila nespretna i ograničena. Na primjer, bilo je jako teško pretraživati stranicu sa mobitela. Lisa, mnogi članovi našeg tima i ja posjetili smo puno siromašnih i napaćenih naroda. Nismo mogli ne primijetiti da čak i kad ljudi žive u šatorima, kućama od blata ili straćarama, većina njih ima pametni telefon. Procjenjuje se da će od 2020. više od 5 milijardi ljudi imati pametni telefon.

Nakon toliko mnogo putovanja, postalo je očito da će ubrzo, ako već nije, biti moguće doći do bilo koga na svijetu putem online komunikacije. Činilo mi se kao da ponovno proživljavamo „rimski put“ povijesni trenutak.

Dopustite mi da ukratko objasnim. Pismo kaže: „U pravo vrijeme, Bog posla svoga Sina“ (Galaćanima 4:4). Pod „pravo vrijeme“ misli se puno toga. Jedna od bitnih stavki „pravog vremena“ je da će evanđelje doći u sve dijelove svijeta. Godine 312. prije Krista, Rimljani su počeli graditi ceste i brodske putove koji bi pokrili cijeli svijet. Do trenutka kad je Isus rekao: „Idite

po cijelom svijetu“, te su ceste već bile izgrađene. Zbog njih se evanđelje moglo brže proširiti po svijetu.

Vjerujem da je ponovno došlo „pravo vrijeme“ u kojem se priprema put za Isusov drugi dolazak – Internet je rimski put današnjeg doba. Imamo priliku i mogućnost širiti Božju riječ po cijelome svijetu i tako činiti sve narode njegovim učenicima.

Kad smo to shvatili, ponovno smo se počeli moliti, sanjati i smišljati strategije. Nakon nekoliko mjeseci istraživanja, kontaktirali smo jednu od najpoznatijih tvrtki za razvoj aplikacija i web stranica u SAD-u. Napravili smo platformu za učeništvo koja je bila brza, multifunkcionalna i prilagođena korisnicima iPhonea, Androida, tableta i kompjutera. Odlučili smo podići najmoderniju online platformu. Htjeli smo da pastori i vođe po cijelome svijetu, ali pogotovo u zemljama u razvoju, dobiju najbolje. Sa zadovoljstvom možemo reći da trenutno imamo više milijuna korisnika iz 227 zemalja koji proučavaju naše knjige, prolaze tečajeve i ostale materijale za učeništvo, dostupne na online platformi. Ostalo nam je još samo nekoliko naroda do kojih nismo došli i moći ćemo reći da smo došli do svih!

Nakon nekog vremena, počeli smo razmišljati o novim načinima umnožavanja.

Da bismo povećali učinkovitost naše online platforme, odlučili smo uključiti i druge poznate učitelje s jedinstvenim, snažnim porukama da sudjeluju kao gosti. Sada vođe po cijelome svijetu mogu pomoću svojih kompjutera, tableta ili telefona doći do materijala iz kojih će poučavati pojedince ili grupe ili crkve. Ne samo da smo povećali učinkovitost online platforme, nego smo i pronašli način koji je puno dugovječniji od fizičke knjige i može trajati generacijama*³.

A što da smo Lisa i ja odlučili ne pisati knjige? Ili, što da smo se zadovoljili time što smo uspješni pisci i nismo išli raditi dodatne

3 Za više informacija kako se i vi možete uključiti, posjetite www.MessengerX.com.

materijale za učenje? Što da je naš tim ostao zadovoljan zahvaćanjem pojedinaca i crkvi u engleskom govornom području? Što da nisu htjeli uložiti trud u pronalaženje drugih članova tima iz cijelog SAD-a u onom hotelu? Svaka razina nosila je sa sobom određene izazove zbog kojih smo se itekako morali rastegnuti, pouzdajući se samo u Božju milost. Na svakoj je razini bilo puno lakše usidriti se umjesto ustrajati i povećavati učinkovitost u služenju drugima.

Ako budemo slušali Božjega Duha, korak po korak ćemo ulaziti u sve veće umnožavanje. Neće nam odmah na početku pokazati svaki korak puta, pa čak ni tri koraka unaprijed. Bilo bi toliko lakše jednostavno pogledati u kristalnu kuglu u mojim ranim tridesetima i vidjeti cijeli ovaj put, ali onda ne bismo za svaki novi korak tražili vodstvo od Boga u molitvi. Ne bi nam vjera rasla niti karakter jačao sa svakim korakom koji smo napravili u poslušnosti.

Nije naša ideja da umnožavamo – već Božja. To je bila Njegova prva zapovijed nama ljudima: „Svaki dar koji vam dam za cilj ima umnožavanje mog Kraljevstva“ (moja parafraza Postanka 1:22 i Mateja 25:14-19). Dopustite mi da ponovim: Ne biste trebali osjećati pritisak jer morate umnožavati, to je Božji dar. Vi samo trebate moliti, slušati, vjerovati i činiti ono što vam On stavi u srce.

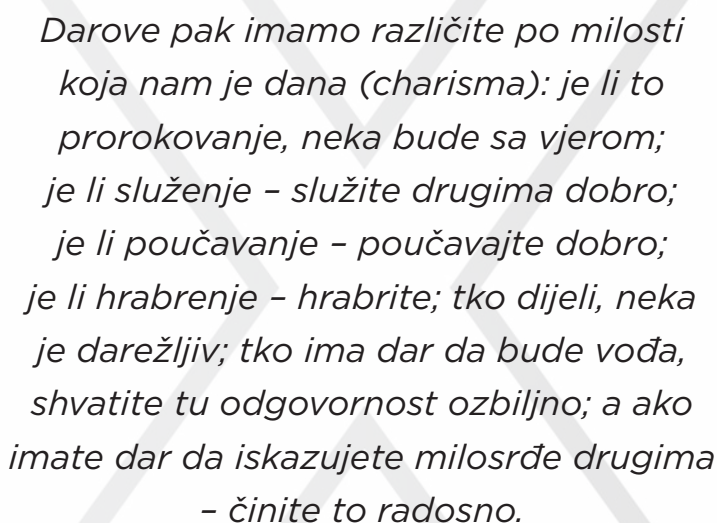
Poanta je: On će vas voditi, učeći vas da umnožavate.

Možda sad mislite: Srce mi se zapalilo dok sam čitao/čitala ova tri poglavlja. Ali ja sam mlada majka, student, profesionalni sportaš, zaposlenik – kako da umnožavam Kraljevstvo?

O tome ćemo više govoriti u idućem poglavlju.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Kada tražimo Boga da djeluje i pomogne nam, On to često čini kroz stratešku ideju. Jeste li doživjeli da su vam se okolnosti promijenile nakon što vam je Bog dao nadahnutu ideju?
2. Najvažnije što možete učiniti jest primiti mudrost. U kojem području života vam je potrebna mudrost? Kako biste trebali pristupiti Bogu da primite Njegovu mudrost?
3. Strateška ideja je dar od Boga i može nas otvoriti za novu razinu učinkovitosti, osnaživši nas da počnemo umnožavati. Kada primimo ideju, što se iduće očekuje od nas?

*Darove pak imamo različite po milosti
koja nam je dana (charisma): je li to
prorokovanje, neka bude sa vjerom;
je li služenje - služite drugima dobro;
je li poučavanje - poučavajte dobro;
je li hrabrenje - hrabrite; tko dijeli, neka
je darežljiv; tko ima dar da bude vođa,
shvatite tu odgovornost ozbiljno; a ako
imate dar da iskazujete milosrđe drugima
- činite to radosno.*

—Rimljanima 12:6–8

9

Ulaganje

Apostol Pavao nabraja različite darove koje je Bog dao svakome od svojih slugu. Ne vjerujem da je to cijeli popis, ali pokriva mnoge božanske sposobnosti. Možda se ne slažete sa mnom, ali dopustite mi da nešto kažem.

Nigdje na apostolovom popisu ne vidim sposobnost lijepog pjevanja, dobivanja slučajeva na sudu, kirurškog uklanjanja tumora, slikanja prekrasnih slika, sviranja glazbenih instrumenata i mnogih drugih bogomdanih sposobnosti kojima svjedočimo svaki dan. Zato kažem da apostol nije nabrojao sve darove. Ako se i dalje ne slažete sa mnom, poštovat ću vaše mišljenje; to ionako nije naša tema i ne trebamo o tome dalje raspravljati.

Vratimo se na ono što Pavao govori. Volim kako u engleskom New Living Translation prijevodu Biblije riječ *charisma* opisuje sposobnost „da se nešto učini kako treba“. To je i tema ove knjige. U zadnja tri poglavlja govorili smo o umnožavanju *prorokovanja* i *poučavanja*. Sad ćemo se usmjeriti na jedan drugi dar – *davanje*.

ULAGANJE U KRALJEVSTVO

Imam prijatelja koji se zove Mike. Postavo je kršćanin kad je imao samo 11 godina; međutim, nije bio plodonosan u izgradnji Kraljevstva. Bio je sve nezadovoljniji svojim stanjem, a sa 35 godina mu je dojadilo ne činiti ništa što ostaje za vječnost. Često ljudi u takvoj situaciji pokušaju na brzinu nešto promijeniti bez uvida, mudrosti ili vjere. Mike je, nasreću, tome pristupio

drugačije. Odlučio je prvo „napuniti spremnik“ pa je u idućih šest mjeseci napamet naučio dvije tisuće biblijskih stihova!

Nakon toga, otišao je na konferenciju o vodstvu u Pheonix, u Arizonu. Bio je toliko siromašan da si nije mogao priuštiti hotelsku sobu nego je spavao sa 11 studenata u dvosobnom stanu.

Na konferenciji su skupljali dobrovoljni prilog za posebnu svrhu. Voditelj je potaknuo sudionike da mole i odluče koliko će dati. Mike je čuo Gospodina da mu govori: „Želim da daš 200 dolara.“

Mike se pobunio: „Bože, ali to je sve što imam!“

Gospodin je nježno odgovorio: „Ne tražim te da daš više od toga.“ Mike je poslušao i dao sav novac koji je imao. Bog ga je zatim uputio da daje 100 dolara više od svoje desetine svaki mjesec do kraja godine.

Uskoro mu je Gospodin počeo davati strateške ideje i njegov novi posao počeo je vrtoglavo rasti. Iduće godine, Mike je vjerovao da treba davati 400 dolara mjesečno povrh svoje desetine za izgradnju Kraljevstva.

Godinu dana nakon toga, iznos se popeo na 1000 dolara povrh desetine. Iduće godine na 4000 dolara, a godinu dana nakon toga na 10.000 dolara mjesečno povrh desetine.

U tom trenu, Mike je tražio Gospodina da mu omogući da donira 10 milijuna dolara za Kraljevstvo. Bio je to veliki zahtjev, skoro pa nemoguć, ali bio je čvrst u svojoj odluci i tražio je to od Boga. Ali ono što je čuo šokiralo ga je: „Sine, zašto me ograničavaš?“ Mike je maknuo ograničenja i vjerovao i za više. Vrlo brzo nakon toga, počeo je davati sve više pa je iduće godine davao 17.000 dolara mjesečno povrh desetine. Zatim je to postalo

25.000 dolara mjesečno, pa 40.000 i onda 50.000 mjesečno. Na kraju je Mike davao 100.000 dolara mjesečno povrh desetine za izgradnju Kraljevstva. Zadnji put kad sam pričao s njim, davao je 150.000 dolara mjesečno!

Mike je živio jako dobro, ali sa otprilike 10 do 15 posto svog prihoda. Da, dobro ste pročitali; davao je otprilike 85 do 90 posto svoje godišnje zarade. Svoj je uspjeh pripisao poznavanju Božje riječi, slušanju Boga u molitvi i dopuštanju samome sebi da bude poučen od onih koji su zreliji od njega.

Kad je riječ o umnožavanju, ne možete ignorirati riječ *davanje* jer je to često ključni sastojak. U području financija, mnogi dobronamjerni vjernici gledaju na *davanje* ovako: *Čega sam se voljan odreći za dobrobit drugih?* To je plemenito i pobožno, ali ako se radi samo o tome, onda to nije cijela slika. Dopustite mi da objasnim.

Prvo da potvrdim – Bog je uistinu stavio svoju ljubav za ljude u naša srca; zato imamo unutarnju želju da *dajemo* i *služimo*. To bi trebao biti motiv svakoga koji želi davati. Međutim, *mudar* davatelj neće na davanje gledati samo kao na dar ili ljubav i službu, već i kao na *ulaganje*. Ulagati znači suzdržati se od trošenja resursa dok ne izraste, napreduje. Konkretno, kad je riječ o financijama, to znači suzdržati se od trošenja novaca, uložiti ih da bi se umnožili u budućnosti.

Lisa i ja smo nedavno vidjeli dva zemljišta. Bila su podcijenjena i mislili smo da će im s vremenom vrijednost porasti. Imali smo gotovinu da kupimo oba pa smo odlučili uložiti novac umjesto da ga potrošimo za osobne potrebe. Zemljišta su na kraju postigla puno veću vrijednost od očekivane i naša se investicija u samo dvije godine udvostručila. Tako smo imali dvaput više novaca nego prije dvije godine. Sad možemo uložiti u nešto više.

Isus kaže da će nam kad ulažemo u Kraljevstvo, „biti vraćeno višestruko u ovome životu“ (Luka 18:29-30). Nije rekao „u *idućem* životu“ nego u „*ovome* životu“. Lisa i ja smo bili uzbuđeni zbog dvostruko veće vrijednosti zemljišta, ali ovo što Isus kaže ne može se ni usporediti s tim; ogromna je razlika između *dvostruko* veće vrijednosti i *višestruko* veće. Koliki je potencijal investicije čija je vrijednost narasla *višestruko*? Mikeov život je primjer toga.

Apostol Pavao uspoređuje naše davanje sa sijanjem sjemena. Iako varira ovisno o uvjetima, u prosjeku će jedno zrno pšenice, ako se ne potroši nego posije u zemlju, roditi sa više od stotinu zrna pšenice. To spada u kategoriju „višestrukog“. Zato nam Božja riječ kaže: „Tko dijeli obilato, sve više ima, a tko škrtari, sve je siromašniji“ (Izreke 11:24). Što se tiče davanja, Salomon, Isus i Pavao ne bi naglašavali tu istinu da vjernici trebaju izbjegavati razmišljati o povećanju i umnožavanju.

Većina će reći da je Mikeova odluka da živi od 10 ili 15 posto svog prihoda isključivo žrtva ljubavi; međutim, Mike vidi širu sliku. Budući da je ispunjen Božjom mudrošću zbog memoriranja dvije tisuće biblijskih stihova, on to ne gleda samo kao čin ljubavi, već i kao ulaganje.

Gleda na to kao što smo Lisa i ja gledali na ona dva zemljišta. Pristupa tome poput obitelji koja posjeduje uspješan restoran. Umjesto da svu zaradu potroše na sebe, oni određeni postotak profita koriste za kupovinu novih zgrada, zapošljavanje novih ljudi, kupovinu hrane i svega ostaloga što je potrebno za napredak poslovanja. Ako im to uspije, na kraju će možda imati pet restorana, zbog čega će zarađivati pet puta više. Rezultat: moći će blagosloviti puno više ljudi nego da posjeduju samo jedan restoran.

Da je Mike na to gledao drugačije, a ne kao na ulaganje, ne bi proniknuo u dublje značenje davanja. Upravo o tome govori

prispodoba o talentima. Pogledajte Isusove riječi: „Sluga koji je primio pet vreća srebra počeo je ulagati novac i zaradio je pet puta više“ (Matej 25:16). Upotrijebio je riječ *ulagati* da bi pokazao kako je sluga umnožio ono što je imao.

JOŠ JEDNA PRIČA O UMNOŽAVANJU

Pogledajmo još jednu Isusovu priču o umnožavanju:

Kako su oni to slušali, dometnu on prispodobu – zato što bijaše nadomak Jeruzalemu i oni mislili da će se odmah pojaviti kraljevstvo Božje. (Luka 19:11)

Volim početak te priče. Narod je očekivao od Isusa da uspostavi Kraljevstvo i oslobodi ih od rimske vladavine. A on im mijenja mentalitet, nudeći im ispravnu perspektivu – Njegovu želju da mi gradimo Kraljevstvo nakon Njegova odlaska. Ali kako ćemo to postići? Kroz *ulaganje*. Poslušajte priču:

Neki je ugledan čovjek trebao otputovati u daleku zemlju da primi svoje kraljevstvo pa da se vrati. Dozva svojih deset slugu, dade im deset mina i reče:
‘*Trgujte dok ne dođem.*’ (Luka 19:12-13)

Kao i u Matejevoj priči, dao im je zadatak da ulažu. Ne smijemo biti lijeni i zanemariti ono što nam je povjereno, već trebamo *marljivo raditi* i biti *mudri*.

Iako se ove dvije priče čine istima, različite su. Pogledajmo što ih razlikuje. Kao prvo, Matej govori o troje slugu, a Luka o deset. Kao drugo, u Matejevoj priči, svakom sluzi je povjeren različit iznos, a u ovoj isti – deset mina. Treće, u Matejevoj priči se radi o 35 kg srebra. Kad usporedimo ove dvije priče, vjerujem da Matejeva priča govori o darovima koji nisu raspoređeni jednako, dok Lukina govori o onome što svaki vjernik prima jednako od

Boga – temeljnu vjeru, Božju ljubav, Riječ Božju, naš blagoslov zbog saveza i tako dalje. Međutim, princip je isti. Nastavimo s pričom:

Kad je on primio kraljevstvo i vratio se, naredi da mu dozovu one sluge kojima je predao novac da sazna što su zaradili. Pristupi prvi i reče: ‘Gospodaru, *uložio* sam tvoj novac i zaradio deset puta više.’ Reče mu: ‘Bravo, slugo dobri! U najmanjem si bio *vjeran*, vladaj nad *deset gradova!*’ (Luka 19:15-17)

Htio bih istaknuti nekoliko stvari. Prvo, sluga je uložio ono što mu je bilo povjereno. Drugo, radio je marljivo i bio mudar, zbog čega je desetostruko umnožio novac. Biti mudar znači uskladiti se s Božjom mudrošću, a to se događa samo kad slušamo što nam Bog savjetuje, poput mog prijatelja Mikea. Treće, *umnožavanje* se opet povezuje s *vjernošću*. Nijedna druga vrлина se ne spominje jer u Božjim očima biti vjeran znači umnožavati. I napokon, vječna nagrada koju je sluga dobio proporcionalna je njegovu umnožavanju – povjerena mu je vladavina nad deset gradova.

Pogledajmo sad drugog slugu:

Dode i drugi govoreći: ‘Gospodaru, uložio sam tvoj novac i zaradio pet puta više.’ I tomu reče: ‘I ti budi nad pet gradova!’« (Luka 19:18-19)

Ovaj nije zaradio deset puta više, nego pet puta. Njegova vječna nagrada odražavala je razinu njegova ulaganja – pet gradova, ne deset. Zašto nije umnožio deset puta kao prvi sluga? Nije pažljivo slušao što mu Bog savjetuje? Je li propustio neke prilike? Je li se opustio pod stare dane, kao što je Stan iz našeg prvog poglavlja planirao učiniti? Je li imao mentalitet umirovljenika?

Prije nekoliko godina na konferenciji za vođe govorio sam o umnožavanju. Jedan od najuspješnijih kalifornijskih trgovaca nekretninama, koji je već donirao milijune dolara za Kraljevstvo, došao mi je nakon propovijedi. Izgledao je kao da je u stanju šoka, ali i prosvijetljen. Rekao je: „John, upao sam u mentalitet odustajanja i opuštanja jer sam postao jako uspješan. Lako se opustiti u takvoj situaciji, ali sada vidim da sam pogriješio. Odsad ću puno više paziti da umnožavam ono što mi je Bog dao.“ Moguće je da će zbog tog stava pokajanja umjesto pet puta zaraditi deset puta više.

A što je bilo s trećim slugom?

Treći, opet, dođe govoreći: ‘Gospodaru, evo ti tvoje mine. Držao sam ih na sigurnom. Bojao sam te se jer si čovjek strog: uzimaš što nisi pohranio, žanješ što nisi posijao.’ Povika na njega: ‘Iz tvojih te usta sudim, zli slugo! Znao si da sam čovjek strog, da uzimam što nisam pohranio i žanjem što nisam posijao? Zašto onda nisi uložio moj novac u banku? Ja bih ga po povratku podigao s dobitkom. (Luka 19:20-23)

Kao i u Matejevoj priči, ovaj sluga je imao dvije ogromne mane. Prvo, bojao se i drugo, nije poznao karakter svoga gospodara. Ova priča ponovno pokazuje da *čuvanje* onoga što nam je Bog dao nije *vjernost*, nego *pokvarenost*. Primijetite da je kralj vikao! Taj lijeni stav ga je razljutio i pokazao je to! Vrlo otrežnjujuće kad malo bolje razmislite.

Ono što se poslije dogodilo samo potvrđuje naš zaključak Matejeve priče:

Nato reče nazočnima: ‘Uzmite od njega minu i dajte onomu koji ih ima deset.’ Rekoše mu: ‘Gospodaru, ta već ima deset mina!’ ‘Kažem vam: svakomu koji ima još će se dati,

a onome koji nema oduzet će se i ono što ima.
(Luka 19:24-26)

Opet vidimo da Bog nije socijalistički Stvoritelj nego više ima kapitalistički mentalitet. Isus kaže da su se promatrači pobunili jer je prvi sluga već imao deset mina, ali im je gospodar odmah ispravio taj „pravedni“ mentalitet, izjavivši: „Svakomu koji dobro uloži, još će se dati.“ I obrnuto: „Svima koji čuvaju, i ono malo što imaju, oduzet će im se.“

U isto vrijeme je i čudesno i zastrašujuće znati da ako ne učinimo ono što je Mike učinio, provedemo puno vremena u Božjoj riječi i zajedništvu s Njim, lako možemo Božji karakter promatrati kroz filtar okruženja u kojem živimo. To je možda društveni filtar, holivudski filtar, Instagram filtar, medijski filtar, filtar grubog oca, religijski filtar ili bilo koje drugo životno iskustvo ili sociološki mentalitet koji nam se sviđa ili ne sviđa. Kada blisko poznajemo Gospodina i Njegovu Riječ, prepoznamo te pogrešne filtre.

SVI SU POZVANI DAVATI

Mike ima dar davanja; on se ističe po tome. Međutim, svi smo pozvani davati.

Da razjasnim, usporedit ću to sa Isusovim nalogom da idemo po cijelome svijetu i propovijedamo evanđelje (vidi Marko 16: 15-16). Taj je nalog dan svim vjernicima. Svi bismo trebali biti nositelji radosne vijesti izgljubljenima. To govori i Pavao: „Vrši djelo evanđeliste“ (2 Timoteju 4:5), što je uputa za sve vjernike.

Iako, postoji i posebna služba i darovi evanđeliste. Pavao piše: „A on dade jedne... za evanđeliste“ (Efežanima 4:11). Ne sve, nego neke je pozvao u tu službu. Ti ljudi imaju poseban dar i sposobnost da mnoge duše dovedu Kristu. U Djelima apostolskim, Filip – ne svi vjernici – pozvan je za evanđelistu (vidi Djela 21:8).

Billy Graham, T. L. Osborn i Reinhard Bonnke su daroviti evanđelisti. Oni su, uz pomoć svojih timova, zadobili desetke milijuna duša. Umnožili su darove koje im je Bog dao, poput Mikea i drugih o kojima sam ranije pričao.

Poput njih, i mi smo pozvani davati, iako postoje neki ljudi koji imaju *dar (charisma) davanja*. Oni prednjače u davanju kao što evanđelist prednjači u zadobivanju duša. Poruka ove knjige usmjerena je na umnožavanje Božjih darova. Međutim, budući da je financijsko davanje tako važan aspekt umnožavanja, do kraja ovog poglavlja želim pričati o tome na što smo svi mi pozvani – umnožavanje u području financija.

U četrdeset godina službe, vidio sam dva ekstrema kad se radi o financijama i davanju. Ti ekstremi utječu na puno ljudi u crkvi i iskreno se nadam da će se to promijeniti. Prvo, postoje oni koji daju samo da bi dobili; žele više iz sebičnih razloga. Ako smo objektivni i nazovemo stvari pravim imenom, riječ kojom bismo ih opisali je *lakomost*.

Nažalost, zbog tog iskvarenog mentaliteta rodio se još jedan ekstrem. Uglavnom se dogodi ljudima koji ne proučavaju cjelovito Božju riječ poput Mikea. Oni onda preziru bilo kakvo učenje koje za cilj ima izgraditi vjeru u vezi davanja. Taj stav čak ide u toliki ekstrem da ljudi zaziru od bilo kakvog davanja i dobrovoljnog priloga. Zapravo, zagovornici ovakve ideje sami sebe priječe da budu učinkoviti, kao i one koji ih slušaju. Zbog toga je djelo evanđelja umanjeno.

Nakon što smo došli Isusu, Lisa i ja smo bili članovi crkve koja je dosta poučavala o davanju. Bila je to 1980. godina i u to doba većina kršćana bila je usmjerena na sebe, a puno manje na misiju. Iako je učenje naše crkve bilo točno, mnogi su nažalost davali da bi dobili veće kuće, luksuznije automobile, skupa ljetovanja i ostale narcisoidne „želje“. Fokus im je bio na istim stvarima kao

i grešnicima, osim što su se držali određene pisane formule. Lisa i ja smo od početka znali da nešto tu ne štima, ali nismo mogli jasno reći o čemu se radi.

Iskreno, nakon što smo neko vrijeme bili u tom okruženju, trebalo nam je vremena da se očistimo i sazrijemo kako bismo davanje počeli promatrati u posve drugačijem svjetlu. Pastor crkve je na kraju podlegao iskušenju i izgubio sve. Kad smo vidjeli kako je to sve završilo, bili smo kušani otići u posve drugačijem smjeru, ali odlučili smo držati se Božje riječi i ne pouzdavati se u vlastita iskustva.

Nakon što smo nekoliko godina bili u vlastitoj službi, dogodilo se nešto što nam je otvorilo oči. Upravo sam se pripremao za propovijed kad me Duh Sveti upitao: „Sine, znaš li što je religiozni duh?“

Čitao sam o tome, slušao druge, pa čak i pisao o tom religioznom mentalitetu, ali kad me upitao, istog trenutka sam shvatio da postoji nešto što ne shvaćam. Odgovorio sam: „Očito ne znam jer me inače ne bi to pitao. Reci mi, što je?“

Čuo sam da mi Duh Sveti govori: „Religiozni duh je na onom čovjeku koji uzima moje riječi da bi provodio svoju volju. Nije ga briga što ja želim niti što mu govorim. On primjenjuje moju riječ za vlastiti dobitak.“

Zbog otrovnog okruženja u kojem sam bio te su mi riječi itekako trebale da dovedem srce u ispravno stanje. Poruka Duha Svetoga otkrila mi je da možemo davati, pa čak i imati korist, a da to svejedno bude učinjeno s krivim namjerama. Božji zakon će i dalje funkcionirati iako motivi nisu ispravni.

Budući da apostol Pavao koristi usporedbu s poljoprivredom da bi objasnio davanje, dopustite mi da učinim istu stvar.

Poljoprivrednik sije sjeme s jednim jedinim razlogom: da poveća svoje usjeve. Sve što ne uspije potrošiti za hranu, odlučio je pohraniti u silose, i sam sebi kaže: „Imaš u zalihi mnogo dobara za godine mnoge. Počivaj, jedi, pij, uživaj!“ (Luka 12:19).

A Bog mu odgovori: „Bezumniče!“ (stih 20). Princip sijanja i žetve funkcionirao je u slučaju tog poljoprivrednika iako Isus kaže da je bio lakom.

S druge strane, recimo da postoji poljoprivrednik koji želi pomagati i hraniti gladne. I njemu će roditi sjeme kao i prvome, ali on će drugačije reagirati. Reći će samome sebi: „Ne samo da ću ja jesti od ove žetve, nego ću pomoći i selu da svi budu snažniji i zdraviji! Sad mogu biti darežljiv!“

Zakon sijanja i žetve isto je djelovao u slučaju obojice muškaraca. Bilo bi smiješno da svi prestanu sijati zato što je prvi imao krive motive. Pa ipak, upravo to naprave mnogi u Kraljevstvu kad je riječ o davanju.

Pogledajmo detaljnije Pavlove riječi: Prvo kaže:

Smatrao sam dakle potrebnim zamoliti braću da unaprijed
pođu k vama i da pripreme vaš još prije obećani dar te bude
pripravan – kao dar *darežljivosti*,
a ne *škrtosti*. (2 Korinćanima 9:5)

Bez sumnje, Pavao govori o davanju novaca, tj. o dobrovoljnom prilogu. Uspoređuje davanje s poljoprivrednim principima da bi pokazao što će Bog učiniti onima koji daju:

Zapamtite: tko sije oskudno, oskudno će i žeti; a tko sije
obilato, obilato će i žeti. (2 Korinćanima 9:6)

Ako dajemo novac isključivo da bismo pomogli drugima, zašto onda Pavao govori o tome da ćemo žeti obilato ako dajemo obilato? Je li krivo imati drugu želju umnožavanja, pogotovo ako će pomoći da prva želja – izgradnja ljudi za Kraljevstvo – bude veća? Je li moguće da Pavao podučava nove vjernike u korintskoj crkvi o tome kako da umnože svoju učinkovitost, kao što je Isus to učinio s pričom o talentima? Potiče li ih Pavao da budu suosjećajni i milosrdni, ali i da u isto vrijeme ulažu kako bi bili još veći blagoslov? Vjerujem da je to Pavlov motiv jer pogledajte što dalje kaže:

Svatko neka da kako je srcem odlučio; ne sa žalošću ili na silu jer *Bog ljubi vesela darivatelja*. A Bog vas može obilato obdariti svakovrsnim darom da u svemu uvijek imate *svega dovoljno za sebe i izobilno za svako dobro djelo*.

(2 Korinćanima 9:7-8)

Dvije stvari će se ispuniti. Osobne potrebe će biti zadovoljene, ali Pavao također kaže da će ostati puno za dobra djela, tj. da se podijeli s drugima. Naš se kapacitet darežljivosti umnožava jer smo uložili tj. posijali sjeme. Taj motiv se još više naglašava:

A onaj koji pribavlja *sjeme sijaču i kruh za jelo*, pribavit će i umnožiti sjeme vaše i povećati plodove pravednosti vaše.

Tako ćete se u svemu obogatiti za svakovrsnu darežljivost.

(2 Korinćanima 9:10-11).

Pavao kaže da će Bog, ako mi budemo davali, *umnožiti naše financije*. Tako ćemo imati priliku biti još *darežljiviji*. Ova poruka nije samo za one s darom davanja, nego za svakog vjernika. Riječ je o duhovnom zakonu koji je Bog davno utemeljio. Kad smo Lisa i ja započeli službu, naš je prihod iznosio 18 tisuća dolara godišnje. Jedva smo plaćali račune. Sjećam se našeg prvog Božića u službi. Morali smo uzeti našu malu uštedevinu i kupiti potrepštine da napravimo poklone u malim košarama. Nismo imali dovoljno novaca da kupimo išta drugo.

Nekoliko godina kasnije, naš je pastor potaknuo na prikupljanje dobrovoljnog priloga za posebnu svrhu. Lisa i ja smo htjeli biti dio toga. Bog nam je rekao: „Dajte 1000 dolara.“ Dvije godine smo štedjeli gdje god smo mogli jer smo htjeli dati predujam za malu kuću.

Skupili smo 1800 dolara; bilo je to sve što smo imali – nismo imali štednju, dionice niti bilo što drugo. Ako damo taj iznos, ostat će nam samo 800 dolara. Godine štednje bit će bačene u vjetar zbog tog jednog dobrovoljnog priloga. Činilo nam se da će nam trebati godine i godine da skupimo za predujam za kuću. Međutim, dali smo novac jer smo htjeli biti dio priče doseganja izgubljenih za Kraljevstvo. Znali smo iz Pisma da ćemo obilato žeti samo ako obilato budemo davali, koliko god malo imali.

Godine su prolazile, a mi smo uspjeli dati puno više od košara i puno više od 1000 dolara priloga. Samo ove godine smo za misiju dali 50 puta više od tog dobrovoljnog priloga. Želimo utjecati na što više života. Bog je umnožio naše sposobnosti i pomogao nam da budemo darežljivi. Passion prijevod Biblije na prekrasan način ističe tu istinu:

A taj darežljivi Bog koji pribavlja sjeme sijaču, koje onda postaje kruh za jelo, bit će još darežljiviji prema nama.
Pobrinut će se za svaku vašu potrebu,
i još i više. Umnožit će vaše sjeme i povećati plodove vaše darežljivosti. Tako ćete se u svemu obogatiti dok budete darežljivo davali.
(2 Korinćanima 9:10-11)

Pogledajte što piše, da će Bog biti još darežljiviji prema nama. Umnožit će sve što uložimo u izgradnju Kraljevstva pa će i naša *darežljivost* narasti. Skupljamo blago na nebu, gdje ga moljac ni hrđa ne mogu dohvatiti, niti lopov ukrasti, a primit ćemo i u ovom životu. Da, postoji vječna nagrada, ali i nagrada u ovom

životu koju primamo zbog darežljivosti. Pavao to jasno ističe kad piše Filipljanima:

Ne, ne tražim (vaš) dar; tražim samo plod izobilan u vašu korist (žetvu blagoslova koju ćete primiti).
(Filipljanima 4:17)

Neki ljudi imaju bankovne račune, račune za ulaganja i dionice, a svi vjernici imaju nebeske račune. Taj nam račun omogućuje da budemo učinkovitiji u izgradnji Kraljevstva na ovoj zemlji. Što bi se dogodilo kad bi svi vjernici shvatili i povjerovali u taj duhovni zakon? Puno brže bismo dosegнули svijet evanđeljem! Jasno je zašto neprijatelj Kraljevstva na svaki mogući način nastoji spriječiti vjernike u sisanju financijskog sjemena.

Lisa i ja smo bliski prijatelji s bračnim parom, Philom i Danom, koji jako puno daju za Kraljevstvo. Daju otprilike 50 posto svog ukupnog prihoda. Nedavno su dali jednoj službi 100 tisuća dolara za misiju. Dva dana kasnije, dali su drugoj službi dodatnih 100 tisuća dolara za misiju. Znam to jer smo mi bili ta druga služba.

Phil je prije mnogo godina otvorio svoju firmu i bio je prosječan poslovni čovjek – daleko od toga da je bio bogat. Međutim, prije 25 godina, Phil i Dana su se obvezali Bogu da će u iduće tri godine za službu dati 250 tisuća dolara. Činilo se nemoguće, ali htjeli su dati Bogu prostora da djeluje.

Philov posao je procvjetao, ali nije ni bio svjestan koliko će napredovati. Tri mjeseca nakon toga, shvatio je da na računu ima dodatnih 250 tisuća dolara. Tako su on i Dana odlučili odmah dati iznos koji su obećali Bogu, umjesto da ga rastegnu na tri godine. Rekao mi je: „Johne, od tada smo počeli jako puno zarađivati.“

Poput Mikea, ni oni se nisu htjeli povući. Ustrajali su i nastavili davati kad se činilo lakše odustati. Zbog toga se njihov nebeski

račun toliko povećao da to nisu mogli niti sanjati. Je li to dostupno i vama i meni? Pavao nam govori:

Nikada nemojte sumnjati u veliku Božju moć da djeluje u vama i ostvari sve to. Učinit će puno više od onoga što ste tražili, puno više od onoga što ste mogli sanjati i zamisliti! Učinit će puno više jer je Njegova silna moć djelatna u vama i osnažuje vas. (Efežanima 3:20 TPT)

PROBOJ

Kroz godine službe naučio sam da ćemo biti testirani i u našim darovima (*charisma*) i u *davanju novaca*. Možda će doći razdoblje u kojem nijedan izdavač neće biti zainteresiran za vašu knjigu; zapravo, možda će to razdoblje trajati godinama. Već ćete razmišljati o odustajanju jer ste se toliko trudili, a niste ništa postigli i ne znate kako dalje. Ali nastavite iz poslušnosti. I odjednom će *proboj* doći.

Ili ste davali i davali, ali niste vidjeli nikakav blagoslov u svom životu i činilo se kao da imate sve manje novaca. Ali onda vam je Bog progovorio, kao Mikeu, i poslušali ste ga iako se činilo nemogućim. Svjedočili ste *proboju* i došli na potpuno drugu razinu davanja.

Što je to *proboj*? Online rječnik Dictionary.com definira *proboj* kao „čin ili trenutak uklanjanja ili prevladavanja prepreke ili ograničenja.“¹² Zamislite ovo: Vodu okružuje zid. Voda nastavlja rasti, ali zid je i dalje sprječava da se izlije. Odjednom, zid počinje pucati; ubrzo voda probije kroz zid. Sad više nema prepreke i voda slobodno teče tamo gdje prije nije mogla. To je *proboj*.

Kralj David kaže: „Bog je prodro među moje neprijatelje *mojom rukom*, kao što voda prodire.“ (1 Ljetopisa 14:11) Slika vode koja prodire primjer je naše stalne poslušnosti istine i nakon *proboja*, voda koja slobodno teče predstavlja plodonosnost ili obilje.

Nakon što su naši prijatelji Phil i Dana donirali prvih 100 tisuća dolara, Phil mi je rekao da im je posao zabilježio rekordan tjedan, gdje su odmah povratili tih 100 tisuća dolara – i više – u samo tjedan dana. Tako izgleda proboj. To nije bio njihov početak; davali su i davali i nisu odmah vidjeli blagoslove. Ali nakon što su godinama ustrajno sijali, doživjeli su proboj i žetvu.

To je ispunjenje riječi proroka Amosa: „Doći će vrijeme“ – riječ je Jahvina – „kad će žito i grožđe rasti brže nego se može pobrati“ (Amos 9:13). U prijevodu New King James, ta je istina oslikana na prekrasan način:

„Evo dolaze dani“ – riječ je Jahvina – „kada će orač stizat žeteoca, mastilac grožđa sijača, kad će planine procuriti mladim vinom i svi se bregovi prelijevati njime.“

Žetelac će imati tako obilnu žetvu da će ga orač sustići.

Mastilac grožđa će raditi na prethodnoj sezoni grožđa, a sijač će već početi sijati novu sezonu! Ali slika tih rezultata je nevjerojatna. Sijač, žetelac i mastilac, svi oni žele napraviti vino. Poslušajte što je rezultat njihova rada: „Vino će neprekidno teći; neće prestati, neće više biti besplodnih godina“ (autorova parafraza).

Upravo se to može dogoditi s našim darovima (*charisma*) i davanjem novaca. To se dogodilo Mikeu, kao i Philu i Dani. Što se tiče Messenger Internationala, brojna su svjedočanstva o promijenjenim životima zbog sredstava koja smo posijali kroz godine. Grožđe raste brže nego ga možemo obrati!

Mnogi su odustali od proboja. Ne mogu se više nositi s teškoćama ili su prestali očekivati željene rezultate. Lisa i ja smo se lako mogli okrenuti logici i razumu, zanemariivši glas Duha Svetoga. Trebalo nam je barem 5000 dolara da platimo polog za kuću koja nam je bila prijeko potrebna. Većina lijepih stanova u

našem gradu nije bila prikladna za obitelji i djecu. Mogli smo ovako razmišljati: „Možda da se prvo uselimo u kuću, a onda možemo kasnije uštedjeti i donirati 1000 dolara za misiju.“ Propustili bismo priliku da uložimo u Kraljevstvo i tako umnožimo svoje financije.

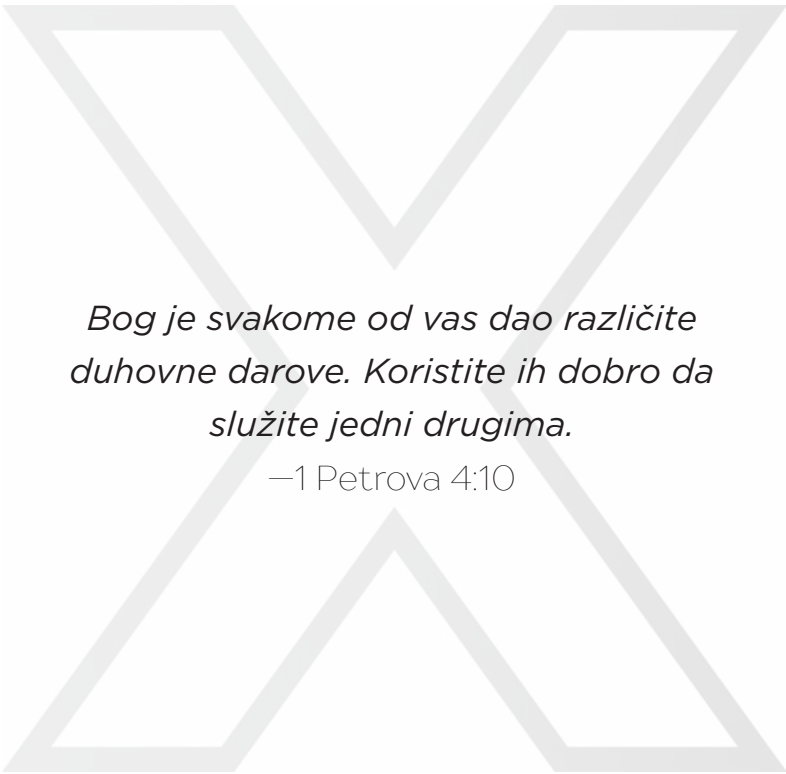
Šest mjeseci nakon toga na čudesan smo način došli do 5000 dolara. Lisa je shvatila da ima taj novac na računu za kojeg nije ni znala jer joj ga je otac otvorio. Osim toga, dvije različite osobe, koje nisu znale za našu potrebu, donirale su nam 2000 dolara. U manje od godinu dana uselili smo se u novu kuću. Bilo je to čudo, što je za našu vjeru i ustrajnost bilo puno bolje jer smo iskusili da se On pobrinuo za nas kad se činilo „nemoguće“. Ne vjerujem da bi se to dogodilo da nismo donirali onih 1000 dolara koje nam je Duh Sveti rekao da damo.

Ipak vas želim na nešto upozoriti: Ne biste trebali postupati nerazumno. Što želim reći? Uvijek trebamo za savjet pitati našeg starijeg Partnera, Duha Svetoga. On nam kaže: „Ja, Jahve, Bog tvoj, tvojem dobru te učim, vodim te putem kojim ti je ići“ (Izaija 48:17). Nužno je da zadržimo osjetljivu savjest (gdje nam Duh Sveti govori) i poslušnost onome što nam pokazuje jer je On taj koji nas uči i pomaže da uspijemo ulagati u Kraljevstvo. Mi ne bismo dali tih 1000 dolara da nam Duh Sveti to nije šapnuo u srce.

Neki ljudi ne slušaju Njegove savjete. Drugi ne mogu čuti Njegov savjet jer su mu već toliko puta rekli „ne“. Njihova savjest više nije osjetljiva. Ako to opisuje vas, jednostavno se pokajte, tražeći oprost od Boga jer ste potiskivali Njegov glas. Vaša će se osjetljivost odmah vratiti. On je brz na opraštanje! Ali onda ga slušajte i nemojte dopustiti da vas razum odgovori od onoga što vam Duh Sveti govori.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Bog je u vaše srce stavio ljubav za ljude, zbog čega možete *davati* i *služiti*. Kako trenutno služite i dajete drugima? Na koje kreativne načine biste mogli rasti u područjima davanja i služenja?
2. Mudri darivatelj ne doživljava dobrovoljni prilog samo kao dar iz ljubavi i službe, već i kao *ulaganje*. Kroz vaše davanje i služenje, kakav povrat uloženog možete očekivati? Na koji se način vaš stav prema služenju i davanju promijenio kad ste to počeli doživljavati kao ulaganje?
3. Vaši darovi (*charisma*) i vaše *davanje* bit će na kušnji. Tijekom tih kušnji, iskusit ćete trenutke kad će vam se činiti da blagoslovi ne stižu i da se uzalud mučite i trudite. Kad budete kušani da odustanete, što zapravo trebate činiti? Kako ćete se ohrabriti?

*Bog je svakome od vas dao različite
duhovne darove. Koristite ih dobro da
služite jedni drugima.*

—1 Petrova 4:10

10

Katalizator

U ovom ključnom poglavlju govorit ću o *katalizatoru učinkovitog rasta*. Kad kažem da je nešto učinkovito, mislim na umnožavanje koje ostaje za sva vremena.

Katalizator je neizbježan spoj koji ubrzava neki događaj ili pospješuje promjenu (moja definicija, na temelju više rječnika). Svi smo mi primili neke darove, ali ono što aktivira njihov potencijal pronalazimo u riječima apostola Petra: „Koristite ih za *služenje*“. Služenje je *katalizator*, a iskreno služenje uvijek je potaknuto ljubavlju. Apostol Pavao kaže:

Sjećamo se pred našim Bogom i Ocem vaše djelotvorne vjere, kad vas je ljubav potaknula da služite drugima.
(1 Solunjanima 1:3 TPT)

Služenje proizlazi iz srca koje gori ljubavlju. Riječ je o nutarnjoj spremnosti koju ne mogu uzdrmati ni teškoće, nevolje niti bilo kakve negativne okolnosti. Ponekad se očituje riječima, ali češće djelima.

GOSPOĐA S PURICAMA

Ispričat ću vam jednu priču u kojoj želim istaknuti služenje. Par o kojem ću pričati naši su vrlo bliski prijatelji i htjeli su ostati anonimni. Zato ću im izmisliti imena.

Riley i Dave žive u predgrađu jednog od najvećih gradova u SAD-u. Bilo im je suđeno da se upoznaju jer su im stanovi bili jedan pored drugoga.

Ubrzo nakon što su se vjenčali, Riley se počela pitati zašto većina crkava, skloništa za beskućnike i ostalih dobrotvornih organizacija, daje tople obroke i poklone za Božić, ali vrlo malo za Dan zahvalnosti. Smatrala je da je taj blagdan itekako važan jer u središte stavlja obitelj i obrok. Mnoge samohrane majke, osobe s invaliditetom i beskućnici ne mogu si priuštiti poštenu obrok.

Smatrala je da obrok koji javna kuhinja servira ispunjava svoju svrhu, ali tu nema intimnosti domaćeg jela koje se može pojesti u obitelji.

Riley je rekla: „Svi mi možemo nešto učiniti, promijeniti nešto, ali zajedno ta će promjena biti puno veća.“ Dobro je poznavala Pismo i znala da se trud dvojice isplati deset puta više nego kad jedan sam radi (vidi Ponovljeni zakon 32:30). Znala je i da su rezultati veći ako se više vjernika udruži. Još jedna istina joj je gorjela u srcu, da pravi sluge žele biti dio tima i nije im važno hoće li se rezultati uračunati njima. Rileyen stav odražavao je te važne sastojke za umnažanje.

Kad je došao Dan zahvalnosti, Riley je prikupila novac od obitelji i prijatelja da kupi purice. Imajući na umu umnožavanje, ona i Dave su se obvezali da će za svaki dolar koji prikupe oni dati dodatni dolar. Te godine, kupila je 11 purica i dostavila ih anonimno, vozeći ih u prtljažniku svog automobila. Iduće godine, taj je broj porastao na 31 puricu.

Treće godine, rekla je obitelji i prijateljima da slobodno podijele viziju s drugim prijateljima, ali da cijela priča ostane anonimna. Učinili su to i rezultat se brzo umnožio. Do pete godine, uspjeli su doći do 500 obitelji i dodati još dvije konzerve povrća i nadjeva u svaku donaciju.

Tada je i službeno dogovorila anonimnu distribuciju sa Vojskom spasa (Salvation Army, op. prev.). Ta je služba povezana

sa centrima za socijalnu skrb koji su imali popis obitelji u potrebi i siromašnih. Odabrali su obitelji koje su zaista bile u potrebi (na socijalnoj pomoći itd.). Riley i njezin tim organizirali su dostavu pješke i automobilima u suradnji sa Vojskom spasa.

Mnogi su improvizirali ne bi li nekako došli do potrebnog obroka. Dolazili su biciklima, vlakom, tražili susjede da ih voze ili bi jednostavno došli pješice i odnijeli puricu, povrće i nadjev – ponekad daleko – u svoje prikolice, stanove, parkove i druga mjesta na kojima su živjeli. Jedan je beskućnik smislio kako ispeći puricu na otvorenom, za sebe i svoje prijatelje beskućnike, pomoću bačenog kuhala i friteze.

S vremenom je distribucija postala toliko raširena da su morali iznajmiti novi prostor da prime toliko ljudi. Neprofitna organizacija za mlade YMCA bila je u susjedstvu i imali su puno prostora, ali nisu bili u najboljim odnosima sa Vojskom spasa. No, potreba je prisilila dvije organizacije da se suoče. Izmirili su se i otad zajedno rade na Rileyinom projektu, kao i na drugim projektima u zajednici.

Svake su godine Riley i Dave postavljali novi cilj – distribuciju veću od prošlogodišnje. Odlučili su da nitko iz njihova kraja neće proslaviti Dan zahvalnosti bez pravog obroka. Kako je broj korisnika rastao, distribucija je postala kompleksnija i teža, pogotovo zbog rasta cijena i činjenice da su se neki prijatelji odselili ili napustili projekt. Riley i Dave su dobro stajali financijski i nisu htjeli da se napredak uspori pa su odlučili da će za svaki donirani dolar oni dodati dva dolara. (Samo napomena: nije čudo da su sve bolje stajali financijski tijekom tih šest godina. Bog je umnožavao ono što su davali da bi mogli biti učinkovitiji.)

Kako je Riley znala govoriti: „Bog će nekako uvijek pronalaziti novac iz različitih izvora, ne bi li naš projekt sve više napredovao.“ Još je fascinantnije da su Riley i Dave odlučili ne uzeti nijedan

dolar od vladinih programa ili od velikih korporacija. Sve je dolazilo od obitelji, prijatelja i prijateljevih prijatelja.

Kad su brojke narasle, pojavili su se i novi izazovi. Postalo je nemoguće dostaviti sve purice u jednom danu jer je broj korisnika jako narastao. Riley i Dave su bili prisiljeni ubaciti još jedan dan za distribuciju, ali to je stvorilo problem: gdje će preko noći stajati sve te purice koje su trebale biti dostavljene idući dan? Riley je ustrajno tražila odgovor. Kasno navečer jedan je trgovački lanac od kojeg su kupovali purice uskočio i donirao im hladnjače. Sad su sav onaj novac koji je trebao biti potrošen na skladištenje mogli potrošiti na hranu.

Bilo je još puno prepreka koje su trebali prevazići, previše da ih ovdje nabrojimo. No, oni su bili ustrajni, čvrste vjere. Kad su se suočili s teškoćama, ustrajno su molili, vapili Bogu, koji bi im davao strateške ideje i pronalazio ljude koji bi im pomogli.

Upravo teče 26 godina njihove službe, i dok ovo pišem, samo su ove godine nahranili 10 i pol tisuća obitelji (recimo da se obitelj sastoji od četiri člana, to znači da su nahranili 42 tisuće osoba). Nahranili su svakog čovjeka u svom kraju i u dva susjedna okruga (imajte na umu da to uključuje i jedan od najvećih gradova u SAD-u). Napunili su puricama pet traktorskih prikolica (svaka dugačka 14 metara) i tri traktorske prikolice s povrcem i nadjevom. Mobilizirali su više od 200 volontera, od kojih su mnogi neumorno radili uzastopno više dana bez predaha. Mnogi su bili sa Riley od samog početka. Evo što je predivno: većina volontera i dalje ne zna tko je „gospođa s puricama“!

Bilo bi nemoguće navesti sva čuda, priče i svjedočanstva o promijenjenim životima na koje je utjecalo njihovo umnožavanje. Mnogi su došli Isusu, uključujući Rileyina muža, Davea, i mnogi su se vratili Bogu. Obitelji su se izmirile i mnogi su bili nadahnuti – uključujući vladine službenike, trgovce u dućanima,

zaposlenike YMCA-e i Vojske spasa, volontere i, na neki način, cijelu zajednicu.

Dopustite mi da podijelim nekoliko kratkih priča. Jedan od Rileyinin prijatelja je blagajnik u lokalnom moto klubu. Svake godine ih traži da doniraju nešto za gospođu sa puricama. Zapravo oni svake godine izazivaju jedni druge da vide tko će najviše donirati. Prošle godine je nakon Dana zahvalnosti dobila poruku da motoristi podižu svoju donaciju za 3000 dolara za idući Dan zahvalnosti.

Jedne je godine tim gospođe s puricama odlučio sav višak prikupljenog novca donirati lokalnoj crkvi. To je nadahnulo crkvu da preuzme Rileyin model i započne vlastiti program pomaganja siromašnima za Dan zahvalnosti i druge blagdane.

Članovi Vojske spasa koji djeluju u drugim državama započeli su vlastite programe nadahnute Rileyinim. Neki su se doselili u njezino područje i jedva su čekali da doznaju nešto više o službi jer su za Rileyinu priču čuli samo iz druge ruke, od drugih članova Vojske spasa.

Riley nije pastor, ne radi za crkvu i nije poslovna žena. Ona je obična žena, majka i posvećena vjernica koja redovito pohađa crkvu. Svjesna je da služi svemogućem Bogu koji uživa u njezinom umnožavanju. Počašćen sam što poznajem nju i njezinog supruga.

NAJBOLJI PRIMJER VJEČNOG UMNOŽAVANJA

Služenje koje je motivirano ljubavlju katalizator umnožavanja. Sjetite se velikih priča o umnožavanju iz Svetoga pisma. Naravno, najveća od svih je priča o Isusu. On kaže:

Ako želite biti najveći, onda živite tako da služite svima. Put do takvog uspjeha je da imate srce sluga, koji je spreman

svima služiti. Jer i Sin čovječji nije došao očekujući da njemu služe, nego da on *služi svima*, i da svoj život kao otkup za spasenje mnogih. (Marko 10:43-45 TPT)

Isus nam pokazuje put do istinske veličine – moramo služiti, a ne očekivati da drugi nas poslužuju. Kao svoj najveći čin služenja navodi sljedeće: „Zaista, zaista, kažem vam: ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod“ (Ivan 12:24). Opet govori o *sijanju* (ili *ulaganju*) i žetvi. Kao što jedno zrno pšenice donosi mnogo roda, tako je i Isusova poslušnost donijela rod - mnoge sinove i kćeri Božje. Koji primjer! Utabao je put za nas i visoko postavio letvicu, pokazujući nam kako *učinkovito* umnožavati. Isus nam kaže:

Vi me zovete Učiteljem i Gospodinom. Pravo velite jer to i jesam! Ako dakle ja – Gospodin i Učitelj – vama oprah noge, treba da i vi jedni drugima perete noge. *Primjer sam vam dao da i vi činite* kao što ja vama učinih.
(Ivan 13:13–15)

Kao vođi i govorniku, jasna mi je važnost *završne riječi*. To je poruka koju ostavljate svojim čitateljima, slušateljima, studentima, članovima tima, zaposlenicima, djeci ili bilo kome drugome. To je ono što želite da vaši slušatelji zapamte dok odlaze od vas.

Dok je hodao po zemlji, koje su bile zadnje Isusove riječi? Zanimljivo, bila je to slikovita propovijed koju je iznio prije uskrsnuća – o pranju nogu.

Bit ću iskren s vama; kao mladom vjerniku, bilo mi je strašno odbojno kad bi netko u maloj grupi rekao: „Hoćemo li oprati jedni drugima noge?“ Odmah bih smislio neki izgovor samo da se izvučem jer jednostavno nisam volio da mi muškarci diraju noge!

Godinama nakon toga, shvatio sam da je pranje nogu bilo samo tradicija koju smo pokušavali držati. Sličan primjer je kad je Mojsije na štap stavio zmiju (vidi Brojevi 21:8-9) i svi koji bi je pogledali, bili bi iscijeljeni od zmijina ugriza. Bilo je to čudesno i moćno. Međutim, godinama nakon toga, Izrael je napravio idola od te iste zmije (vidi 2 Kraljevima 18:4). Istaknuli su predmet umjesto da razumiju poantu, a to je poslušnost Božjim uputama.

U 1980-ima, slijedili smo sličan put na našim biblijskim grupama. Totalno smo krivo shvatili tu priču s pranjem nogu. Više smo se usmjerili na sam čin nego na njegovo značenje. U prvom stoljeću, ceste nisu bile asfaltirane, životinje su bile jedino prijevozno sredstvo i nije bilo Adidas ili Nike tenisica. Ljudi su nosili sandale, a često uopće nisu imali cipele na nogama pa su im stopala bila izložena prljavštini, životinjskom izmetu i ostaloj nečistoći. Slobodno možemo reći da su u takvom okruženju ljudima noge bile toliko prljave da mi danas u zapadnom svijetu to ne možemo niti zamisliti.

Kad bi netko ušao u kuću nekog bogataša, sluge i robovi su bili zaduženi za pranje nogu svoga gospodara, njegove obitelji i svih gostiju. U kući prosječnog bogatijeg čovjeka, postojala su mnoga zaduženja: štale koje je trebalo urediti, hrana koju je trebalo pripremiti, sobe koje je trebalo urediti itd. Pranje nogu bilo je rezervirano za najniži rang slugu. U nekim slučajevima taj su zadatak dobivale isključivo žene – sluškinje jer se jedino njih smatralo dovoljno „nedostojnima“ da rade tako nešto odvratno.

Na posljednjoj večeri, 12 učenika je boravilo u takvoj kući, dovoljno velikoj da ugosti Isusa i sve njegove učenike u zasebnoj sobi. To je vjerojatno bila najveća kuća u gradu. Satima prije toga, svim učenicima su najniži sluge oprali noge. Ali, dogodilo se nešto šokantno. Iste te večeri Isus je zgrabio lavor i vrč vode. Također je skinuo ogrtač – simbol svoje pozicije učitelja, i počeo im prati noge. Oni su znali što se događa i što to predstavlja. Za

razliku od njih, ja sam na fakultetu bio zbunjen i čak mi je bilo odbojno to pranje nogu jer su mi noge bile čiste; otuširao sam se netom prije biblijske grupe. A i bilo mi je nelagodno. *Zašto bi mi neki tip kojeg jedva poznajem htio prati noge?*

Ako ste još jednom pročitali Isusove riječi, znate da nose puno dublje značenje. Htio je ostaviti posljednji dojam, ono što će učenicima ostati urezano u sjećanju cijeli njihov život. *Završna riječ.*

Ukratko, ako želimo biti važni i prvi, trebamo dobrovoljno zauzeti mjesto najnižeg sluga. Je li zato Isus rekao: „Ja sam ponizan i krotak srcem“. (Matej 11:29)

Trebalo mi je dosta vremena da to uistinu shvatim. Dok sam još bio mladi vjernik, čini mi se da smo službu doživljavali upravo suprotno. Naše neizrečeno uvjerenje bilo je: *Nisi postigao ništa ako ne propovijedaš ili ne vodiš mnoge.* Služenje je bilo za one koji nemaju neku službu u crkvi. Ako se dovoljno trudiš, s vremenom ćeš postati važan. Kako smo krivo doživljavali stvari!

Toliko sam zahvalan što je Duh Sveti bio strpljiv sa mnom u mom procesu sazrijevanja! Promijenio je moje razmišljanje, ali trebalo je dosta vremena. Kao što sam već rekao, prve četiri godine službe uglavnom sam se brinuo za pastoreve osobne potrebe.

Jednoga dana dok sam obavljao posao, Božji duh mi je šapnuo: „Sine, ako te unaprijedim na višu poziciju, to će biti *veća pozicija služenja.* Ako sad zezneš nešto, to će biti samo košulja sa kemijskog čišćenja. Ali u javnoj službi nećeš moći otići kupiti drugu košulju; radit će se o ljudskim životima; ljudi koje volim bit će oštećeni.“ Zanimemio sam zbog tih riječi. Ne samo da mi je rekao kako će viša pozicija značiti više služenja, nego mi je i naglasio koliko je važno da uvijek budem vjeran u malim stvarima. Moja razina služenja neće se promijeniti kad budem radio sa onim što je uistinu vrijedno: ljudima.

Rebeka

Odličan primjer umnožavanja zbog nesebičnog služenja nalazimo u Starom zavjetu – Rebeku. Pogledajmo ukratko priču.

Abraham je poslao najvjernijeg slugu u zemlju koju je napustio da pronade ženu njegovu nasljedniku Izaku. Sluga je ubrzo otišao, uzevši deset deva za dugačak put.

Kad je stigao, Abrahamov sluga shvatio je da je stigao u doba kada mlade žene iz grada dolaze na studenac po vodu. Molio je: „Ovo tražim. Jednu od njih ću upitati: ‘Daj mi da pijem iz tvog vrča.’ Ako ona kaže: ‘Pij, a dat ću i tvojim devama da se napiju!’ to će značiti da si tu izabrao da bude Izakova žena“ (Postanak 24:14).

Prije nego je završio molitvu, došla je Rebeka sa svojim vrčem pa ju je zatražio vode. Ono što se zatim dogodilo je nevjerojatno:

»Pij, gospodine!« – odgovori ona. *Brzo* spusti krčag na ruku i dade mu piti. Kad je njega napojila, reče: »Nalit ću i tvojim devama da se napoje.« Izlivši *brzo* krčag u korito, *otrča* natrag na studenac da ponovo zahvaća, i tako nali svim njegovim devama. (Postanak 24:18-20)

Sluga ju je tiho promatrao, sve dok nije napojila svih deset deva. U tih nekoliko stihova možemo naći mnogo izvanrednih osobina Rebekina služenja. Nabrojat ću jednu po jednu:

- *Revnost*. Nije vukla noge. Sve je radilo brzo, čak trčeći do studenca. Spori sluga nije pravi sluga. Jeste li ikad vidjeli ljude da služe, ali radili bi to toliko sporo, kao da zapravo hoće reći: „Toliko sam umoran od ovog posla“? To nije Rebeka, a nije ni jedan pravi sluga. Pravi sluga je voljan i pun energije, što se onda vidi u njegovim djelima.

- *Dodatna milja.* Sluga radi i više od onog što se traži od njega. Rebeka je bila takva. Budući da većina nas nema deve niti smo ikada živjeli u pustinji na Bliskom istoku, ne znamo zbog čega je Rebekino služenje bilo još čudesnije. Nakon dugog puta, žedna deva može popiti od 110 do 185 litara vode. Abrahamov sluga je imao deset deva! Izračunajmo: Ako je svaka deva popila samo 110 litara vode, to znači da je Rebeka morala nositi više od 1000 litara vode od studenca do deva! Ako je tipični vrč vode mogao primiti do 20 litara vode, morala je 60 puta ići od zdenca i nazad. Ali što je još nevjerojatnije? U to vrijeme su postojale dvije vrste studenaca. Kod jednog se vrč mogao zavezati za uže i spustiti do vode. Kod drugog se trebalo spustiti 20 do 30 koraka do razine vode. Znamo li koji je zdenac bio taj koji je Rebeka koristila? Sigurni smo – drugi jer kasnije kad je sluga prepričavao Rebenikoj obitelji što je učinila, rekao je: „Siđe k izvoru i zahvati vode“ (stih 45). Ne samo da je 60 puta nosila vodu na ramenima nego je to radila dok se spuštala do izvora. I imajte na umu sljedeće – sve je to napravila dobrovoljno, nitko je nije to tražio! Što nas dovodi do iduće točke.
- *Osjetljivost na tuđe potrebe.* Pravi sluga ne čeka da mu netko kaže što da radi ako je potreba očita; odmah reagira. Iz mog dugogodišnjeg iskustva, shvatio sam da kad ljudi čekaju da im netko kaže što da rade, ne umnožavaju. Umnožavaju oni koji prvi reagiraju.
- *Predanost.* Iako je zadatak bio težak, Rebeka je marljivo služila. Tijekom godina uočio sam sljedeći obrazac: što je teži zadatak, brže iščezne velika ustrajnost – to je ljudska priroda. Međutim, mi imamo prirodu i narav Isusa Krista. On nikada ne odustaje, čak ni kad je morao proći kroz nezamisliv otpor i teškoće. Živite život u naravi Isusa Krista i neka vas Rebeka nadahnjuje!
- *Spremnost da se ide do kraja.* Rebeka nije stala dok nije završila sav posao. Nije bila osoba koja odustaje. Ako

obavite 99 posto zadatka, niste obavili cijeli zadatak. Sjetite se što je kralj Šaul učinio u bitci sa Amalećanima: ubio je desetke tisuća ljudi, ali je poštedito jednoga i Bog ga zbog toga nije nagradio za njegov trud (vidi 1 Samuelovu 15). Rebeka je napravila sve što je trebala, ni ne znajući da će primiti nagradu za svoj trud. To je znak pravog služenja: sluge ne rade za nagradu već im je sam čin služenja nagrada. Vole tu radost, osjećaj ispunjenja i zadovoljstvo koje im služenje donosi. Ako postoji nagrada, onda je to samo dodatni blagoslov, a ne motiv zbog kojeg rade. Rebekina nagrada je bila čudesna. Nije ni znala da svih deset deva nose blago i darove upravo za nju i da će se udati za bogobojznog čovjeka. Ali ni ništa od toga nije bila najveća nagrada: vječna nagrada bio je ulazak Rebeke u Božje obećanje Abrahamu. Postat će majka mnogih naroda. Svi će narodi kroz nju biti blagoslovljeni. Rebeka je silno umnožila svoj trud.

OSTALI PRIMJERI

Mnogi su drugi biblijski primjeri vječnog umnožavanja koje je proizašlo iz srca spremnog na služenje. Evo nekoliko primjera koje možete dalje istražiti u svom osobnom proučavanju.

Ruta

Poput Rebeke, Moapku Rutu njezina je svekrva, Naomi, triput potaknula da se vrati u svoj rodni kraj. Ali Ruta je odbila, izjavivši:

Nemoj me tjerati da te ostavim i da odem od tebe:
jer kamo ti ideš, idem i ja i; gdje se ti nastaniš, nastanit ću se
i ja; tvoj narod moj je narod i tvoj Bog moj je Bog.
(Ruta 1:16)

Ruta je, poput Rebeke, bila spremna ići dodatnu milju, naporno raditi i ostati vjerna, čak i usred teškoća i nevolja. Rutin je život

vjerojatno bio teži od Rebekinog. Budući da je bila Moapka, vjerojatno su je njezini sugrađani progonili zbog njezine rase i podrijetla. Svejedno je podnijela svaku nevolju, vjerno služeći svojoj svekrvi.

I što je bio rezultat toga? Postala je pramajka mnogih plemenitih osoba, uključujući kralja Davida, kralja Solomona i svih Judinih kraljeva. I što je najvažnije od svega, dio je Isusove loze. I ona je ušla u savez vječnog umnožavanja, obećanog Abrahamu.

Elizej

Elizej je odlučio ostati i služiti Iliji, čak i kad ga je Ilija tri puta potaknuo da ode. Čak i kad su mu se drugi proroci, više nego jedanput, rugali, uvjeravajući ga da gubi vrijeme služeći Iliji, Elizej je ostao. Analiza tih proroka bila je zapravo logična – oni su postali punovremeni proroci, stekli su status i iskustvo. A što će Elizeju ostati kad Ilija bude uznesen? Hoće li zaključiti da je izgubio godine služeći Iliji bez ikakve prilike da izgradi vlastitu službu? To je bila logika tih ostalih proroka, ali Elizej nije slušao. Umjesto toga, smireno im je rekao da „šute“! (vidi 2 Kraljevima 2). Nije htio biti ometan u svom služenju i ispunjavanju zadatka koji mu je povjeren.

Elizejev stav bio je sličan Rebekinom i Rutinom. I koji je bio rezultat? Na kraju je radio dvostruko više čuda od Ilije, učinivši ono što ni Ilija nije mogao – prekinuo je Jezebelinu dinastiju. Umnožavao je!

Gehazi

Gehazi je imao priliku umnožiti Elizejev rad, ali nije imao srce slugе. Bio je pohlepan i sebičan pa nije umnožavao učinkovito (vidi 2 Kraljevima 5).

X

U Novom zavjetu vidimo muškarce koji su posluživali udovice za stolom. Ozbiljno su shvatili svoj zadatak. Starješine su položile ruke na njih ne bi li osigurali da posao bude dobro obavljen. I rezultat je bio impresivan jer u Djelima apostolskim čitamo ovu nevjerovatnu izjavu:

I riječ je Božja rasla, *uvelike se množio*
broj učenika u Jeruzalemu. (Djela 6:7)

Što je bilo toliko nevjerovatno? Recite ove riječi naglas: „Uvelike se množio“. Razmislite o tome! Te riječi nisu upotrijebljene nakon Petrove propovijedi koja je rezultirala time da se tri tisuće ljudi nanovo rodilo na Pedeseticu. Ne, tada je upotrijebljena riječ *pridruži* (vidi Djela 2:41). Opisujući dnevna obraćenja, ponovno nalazimo riječ *pridruži* (vidi Djela 2:47). Isto je i kad je pet tisuća ljudi predalo živote Isusu ubrzo nakon toga (vidi Djela 4:4).

Riječ *umnožiti* upotrijebljena je tek u šestom poglavlju Djela apostolskih, kad je cijela crkva postala aktivna u izgradnji Kraljevstva. Danas se umnožavanje događa kad ljudi poput Stana, Mikea, Phila, Riley i Davea uđu u svoju službu i počnu koristiti darove. Tada čujemo za *veliko umnožavanje*.

KLJUČNI SASTOJAK

Razumijete li koji je ključni sastojak učinkovitog umnožavanja? Sjetite se opet naših prijatelja Riley i Davea u svjetlu onoga što smo vidjeli iz Pisma. Taj je par, primijenivši nadahnute strategije i služeći Bogu, već utjecao na desetke tisuća ljudi. Postali su veliki, da se poslužimo Isusovim riječima. Isto je i sa Stanom, Mikeom, Philom i Danom. Svi oni imaju osobine pravih slugu.

Međutim, molim vas, poslušajte ove iznimno važne riječi: *Možete umnožavati iz sebičnih razloga*, ali tada vaš utjecaj neće vrijediti za vječnost. Postoje ljudi koji umnožavaju, ali će svejedno

jednoga dana sav njihov trud izgorjeti jer ih je motivirala osobna korist. To je dobro prikazano u Isusovoj priči o čovjeku koji je gradio veći silos. Čovjek je sam sebi čestitao, rekavši: „Sad se odmori, jedi, pij i budi radostan jer si stekao sve što ti treba, i više od toga“. Ali ta priča nije dobro završila, sve što je stekao nestalo je u trenu.

Glavna poruka ove knjige nije da vas potaknem na sebično umnožavanje nego da svoj život posvetite služenju drugima. Isus kaže da kad to odlučimo, sve ono za čim nevjernici trče bit će nadodano nama (vidi Matej 6:33). Znam to jer se meni dogodilo.

Vratimo se Lisinoj i mojoj priči o našoj prvoj crkvi. Šest smo godina proveli u toj toksičnoj atmosferi pa imao sam nezdrave stavove u vezi umnožavanja. Ubrzo nakon našeg odlaska, dok sam se ujutro vozio u autu, dogodio mi se susret s Duhom Svetim koji me potpuno promijenio i oslobodio. Rekao mi je: „Sine, nemoj me tražiti zbog blagoslova. Pusti me da ti ih ja sam dam.“

Odmah sam pomislio na stih iz Mateja 6:33: „Prvo tražite Kraljevstvo i njegovu pravednost, a sve će vam se ostalo nadodati.“ Riječi Duha Svetoga donijele su pravu perspektivu i pomogle mi da uklonim sebične nakane.

Toliko sam mu zahvalan. Znam kako je to biti sebičan i pohlepan – nezadovoljstvo, stres i udaljenost od Božje prisutnosti. To što sam naučio slijediti Njegov put i Njegovo srce – tražiti uvijek prvo Kraljevstvo – donijelo mi je radost, mir i Njegovu prisutnost svakoga dana u životu!

X

Sada smo došli do točke gdje se trebamo zapitati: kako umnožavati ako nismo vođe nego služimo u nečijem timu? Na to ćemo pitanje odgovoriti u idućem poglavlju i otkriti velike blagoslove.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Isus kaže da je služenje put to istinske veličine. Kako je Isus služio? Koji su bili rezultati njegova služenja? Po čemu se Božji put do istinske veličine razlikuje od svjetovnoga?
2. Sjetite se Rebekine priče. Koje je izvanredne osobine pokazala u svom služenju?
3. Možete umnožavati iz sebičnih razloga, ali tada vaš utjecaj neće ostati za vječnost. Koja je razlika između služenja da *dobijete* i služenja da *date*? Zašto je važno služiti nesebično?

Zaklinjem vas, ugledajte se u mene.

Upravo zato...

—1 Korinćanima 4:16–17

Ugledajte se u mene

Prije nego počnemo razgovarati o tome što prijeći umnožavanje, a što ga potiče, trebamo se osvrnuti na još jedno važno područje.

Kako umnožavati ako smo zaposleni za nekog drugog ili služimo pod nekim? Jer većini nas – većinu vremena – je upravo tako.

Usmjerit ćemo se na jedno određeno područje službe, ali ti se principi mogu primijeniti na bilo koju poziciju koju možda imate u poslovnom svijetu, na tržištu, u obrazovanju, zdravstvu, vladi, medijima, sportu, umjetnosti ili bilo kojem drugom području života.

Pavao kaže: „Od upravitelja se traži da bude vjeran“ (1 Korinćanima 4:2). Kao što smo već imali prilike vidjeti iz Pisma, jedna od glavnih karakteristika vjernosti je umnožavanje. Nekoliko stihova nakon toga u svojoj poslanici Pavao navodi ključni sastojak masovnog umnožavanja. Piše:

Jer da imate u Kristu i deset tisuća učitelja, ipak ne biste imali više otaca. Ta u Kristu Isusu po evanđelju ja vas rodih. (1 Korinćanima 4:15).

Pavao je otac korinjskoj crkvi. Kao što je istaknuto u ovom stihu, *otac* je onaj koji vodi druge do vjere. Međutim, oca se može definirati i na druge načine. U Pismu, otac je češće opisan kao onaj koji nije uključen u obraćenje.

Isti taj Pavao, obraćajući se Galaćanima, kaže sljedeće: „U židovstvu sam prerevno odan *otačkim* predajama, nadmašio mnoge vršnjake u svojem narodu“ (Galaćanima 1:14). Pavao ne govori o nekoj konkretnoj osobi kad upotrebljava riječ „otačkim“. To potvrđuje i njegova izjava: „Nemate *mnogo* očeva.“ Riječ *mnogo* u grčkom jeziku znači „brojčano puno“. To nam govori da možemo imati više od jednog „oca“ u životu.

Pavao se često Timoteju obraća kao „sinu“. Međutim, on nije doveo Timoteja do spasenja, jer čitamo da je Pavao otišao „u Listru, gdje je bio mladi *učenik* imenom Timotej. Majka mu je bila židovska vjernica, a otac mu je bio Grk. Timoteja su poučili vjernici iz Listre i Ikonija“ (Djela 16:1-2). Jasno je, Timotej je već bio vjernik kad ga je Pavao upoznao. Ako pogledamo u Stari zavjet, vidimo da se David svom grubom i oštrom vođi obraća kao „ocu“ (vidi 1 Samuelova 24:11), a Elizej svom vođi kao „svom ocu“ (2 Kraljevima 2:12). Ilija kaže da nije ništa bolji od svojih „otaca“ (vidi 1 Kraljevima 19:4), i dugačak popis se nastavlja.

Ne želim u ovoj knjizi razgovarati o tome što *znači biti otac*, nego vam želim pokazati *što otac može predstavljati*. Otac je onaj koji donosi vodstvo, odgoj i kulturu pojedincu ili organizaciji. Otac može zauzimati različite pozicije: to može biti šef za kojeg radite, voditelj vašeg odjela, vaš pastor, voditelj vaše kućne grupe, nadglednik vašeg pokreta, vaš učitelj, vaš trener, doktor kojem služite – i to je mali popis. Naravno, vjerojatno ste zaključili da „otac“ u svim ovim situacijama može biti i žena. Zato, govoreći o očevima, mislim i na žene koje zauzimaju te uloge.

DRUGAČIJE DJELOVANJE

Pavao, kao otac korinthske crkve, u idućem stihu kaže: „Zaklinjem vas, ugledajte se u mene“ (1 Korinćanima 4:16). Pavao ne kaže: „Ugledajte se u mene kao što se ja ugledam u Krista“ (kaže to kasnije u jedanaestom poglavlju.) Međutim, ovdje je uputa jako

jednostavna: „Ugledajte se u mene.“ Za to postoji dobar razlog, a otkriva nam ga u idućoj rečenici:

Zato upravo poslah k vama Timoteja, koji mi je sin ljubljeni i vjeran u Gospodinu, da vas podsjeti na naputke moje, u Kristu, kako posvuda u svakoj crkvi učim.

(1 Korinćanima 4:17)

Njegove prve riječi, „zato upravo“, iznimno su važne. Pavao je upravo rekao svojim čitateljima da se ugledaju u njega. I da ne bi bilo nejasnoća u vezi vizije, metoda, kulture i uvjerenja, šalje svog vjernog sina. Što je pokazatelj *vjernog sina*? *Vjeran sin ili kći će umnožiti putove svoga oca!* O tome ću detaljnije govoriti kasnije, ali sada prvo pogledajmo ovo: Pavao ne piše Korinćanima, govoreći im da će ih Timotej „podsjetiti na Petrove naputke u Kristu.“ Je li Petar bio autentični vođa u crkvi? Naravno da jest. Je li bio pobožan i pomazani vođa? Da, jest. Ima dvije poslanice u Bibliji! Je li Petar bio apostol puno duže od Pavla? Da.

Osim toga, Pavao ne piše da će ih „Timotej podsjetiti na naputke apostola Jakova u Kristu“. Poput Petra, i Jakov je bio istinski otac u crkvi i apostol duže od Pavla te pouzdani vođa. I on ima poslanicu u Bibliji i služio je kao nadglednik crkve u Jeruzalemu.

Jesu li Petar i Jakov drugačije djelovali od Pavla? Da. Znači li to da Pavlove poslanice i naputci negiraju ono što su Petar i Jakov govorili? Naravno da ne! Međutim, ti naputci nisu bili prikladni za korintsku crkvu gdje je Pavao bio duhovni otac.

Pavao je bio u procesu uspostavljanja svojih putova u korintskoj crkvi. Njegove su metode bile drugačije od ostalih „očeva“, ali su isto bile vjerne temeljnim načelima i učenjima Isusa Krista. Pa ipak, svatko od njih imao je svoje metode, putove i uvjerenja koja su držali da bi izvršili povjereni im zadatak – da učine sve narode Isusovim učenicima.

Time dolazimo do istine koja je nepoznata mnogim vjernicima – nerazumijevanja koje je često izvor razornih podjela u Kristovu tijelu. Evo istine: Postoji više različitih *djelovanja* u crkvi. Drugim riječima, različiti su putovi za postizanje istog cilja – izgradnje Kraljevstva.

Pavao govori korintskoj crkvi:

Različita su djelovanja [djela kojima se postižu određeni ciljevi], ali isti je Bog koji čini sve u svima.

(1 Korinćanima 12:6)

Putujući po cijelome svijetu, svjedočio sam iz prve ruke različitim kulturama, metodama i uvjerenjima u globalnoj crkvi. I doživio sam Božju prisutnost u svim tim atmosferama.

Pavao često koristi vojne termine da pouči crkvu. I nije to samo slikovita usporedba; mi smo uistinu pripadnici Božje vojske na zemlji. Poslužit ću se njegovom usporedbom da opišem različita djelovanja u službi. Naša vojska u SAD-u sastoji se od različitih dijelova. Imamo vojsku, mornaricu, zrakoplovstvo, marince, obalnu stražu itd. Te podružnice imaju različite procedure i metode za postizanje svojih ciljeva i izvršavanje obveza. Ali sve su one na istoj strani kad je u pitanju zaštita i služenje našoj zemlji.

Kadet zrakoplovstva bit će posebno obučen da postane uspješan član zrakoplovstva SAD-a. Velik dio učenja odnosit će se na zračne taktične operacije jer će uglavnom služiti u zračnim prostorima. Ako slučajno taj kadet bude prebačen u mornaricu, trebat će mu nova obuka. Naravno, velik broj temeljnih tehnika isti je i za mornaricu i za zrakoplovstvo. Međutim, budući da mornarica uglavnom djeluje u moru, taj bivši član zrakoplovstva morat će naučiti mnoge nove manevre i vojne strategije.

Slično je i u Božjem Kraljevstvu. Zamislite ovu hipotetsku situaciju. Recimo da su vaši pastori Joe i Terry Anderson. Oni i

njihov tim su, po Božjoj milosti, podigli crkvu od 1800 članova te su definirali putove – metode i kulturu – jedinstvene njihovom stilu vodstva. Vaša je crkva utjecala na zajednicu na čudesan način. Prepoznata je među ljudima, ali to je uglavnom to.

E sad, na jednom drugom mjestu, recimo da postoji jako popularna crkva koja ima desetke tisuća članova i prepoznata je globalno. Njihovi pastori zovu se Kevin i Marissa Smith. U vodstvu upotrebljavaju svjež i nove taktike kojima utječu na puno više ljudi nego vaši pastori. Čije ćete putove slijediti, obitelji Smith ili svojih pastora, Andersonovih?

Možda ćete biti kušani da slijedite putove popularnih vođa, pokušavajući nagovoriti svoje pastore da prihvate njihove metode. Ako pokleknete pod tim iskušenjem, rekao bih vam da niste vjerni sluga Isusa Krista nego hranite i potičete razjedinjenost, podjele i čak neslogu. Trebali biste, poput Korinćana, radi jedinstva slijediti metode svojih pastora. Istina je da Smithovi nisu vaši pastori. Andersoni jesu.

Na svojim putovanjima po svijetu, promatrao sam Kristovo tijelo iz ptičje perspektive i mogu reći da sam svjedočio brojnim tragedijama koje su bile rezultat nesvjesnosti te temeljne istine. Promatrao sam one koji su otišli u drugu crkvu ili drugu biblijsku školu od one u kojoj su odrasli. Često su te škole povezane s velikim crkvama. Studenti imaju priliku iskusiti djelovanje crkve i u školi i vikendom na službama.

Nakon studija, studenti se vrata kući, puni strasti i revnosti da promijene kulturu i metode svoje lokalne crkve. Možda je i istina da su putovi koje su naučili učinkovitiji i uspješniji, ali ako budu previše ustrajni, lako mogu unijeti razjedinjenost u lokalnu crkvu.

Ako crkva odbije primijeniti metode tih studenata, bilo bi im najbolje da mole i pitaju Boga trebaju li otići u drugu crkvu ili se svim srcem podložiti kulturi i metodama svojih pastora. Ako odu dalje, to treba biti na način koji neće povrijediti njihovu staru crkvu. Uglavnom je najbolje da se odsele iz tog kraja. Bog uvijek može dovesti novog vođu u kraj koji će početi ispočetka i neće odvlačiti ljude iz njihovih starih crkvi.

VJERNI SIN

Promotrimo sad činjenicu da apostol Pavao Timoteja naziva „vjernim sinom“. Kao što je već rečeno, vjerman sin nastojat će umnožiti putove svoga oca. Vjerojatno imate darove koje vaš vođa nema; postavlja se pitanje: Umnožavate li svoje darove onako kako on želi? Podudara li se razlog zbog kojeg umnožavate sa njegovim uvjerenjima i kulturom, ili nastojite uspostaviti vlastiti put koji je suprotan željama njegova srca?

Što to konkretno znači? Dvije stvari – prvo, da svoje darove koristite ne biste li umnožili rezultat svoga vođe i radili ono što bi i on radio da ima vaše darove. To ne znači da trebate zanemariti svoj zadatak postajući klon svoga vođe. Evo što želim reći: Pretpostavimo da ste pastor za mlade. Nećete doći do mladih u svojoj zajednici kopirajući pastorovu nedjeljnu službu.

Bilo bi mudro da svoju službu prilagodite mladim ljudima, ali u isto vrijeme to učinite s očevim srcem. A to ćete uspjeti samo ako budete razgovarali s njim. Trebali biste razgovarati otvoreno o svojim strategijama i metodama. Kada čujete što vam ima za reći, trebali biste vidjeti kako se njegovo srce uklapa u vaše parametre.

Da biste mogli biti učinkoviti, nužno je da imate otvorenu i iskrenu komunikaciju. Ako se uhvatite da radite nešto za što se „nadate da on neće primijetiti ili čuti za to“, već znate da idete krivim putem. Ako sumnjate, donesite sumnje pred njega; budite

konkretni tako da može razumjeti što vas muči. Možda ne bi bilo loše da ga zamolite da bude na jednoj vašoj službi. Ako ga muče neke od vaših metoda, objasnite mu zašto ste nešto napravili na određeni način. Ako ga to i dalje bude mučilo, onda se potrudite da nađete zajedničko rješenje.

Drugi način je da umnožite sebe. Pretpostavimo da vodite najveću grupu za mlade u gradu. To je odlično; Bog blagoslivlja vaše metode, a Njegov dar u vašem životu privlači ljude. Ali pronalazite li druge sa sličnim darovima i u njih usađujete mudrost i putove koje ste naučili? Podižete li nekoliko potencijalnih pastora? Čineći tako, da vaš „otac“ kaže da će crkva započeti novu zajednicu u drugom dijelu grada, vi već imate obučene ljude i spremni ste ići. Vjerujem da je jedan od razloga zašto mnoge crkve ne mogu započeti zajednice u drugim dijelovima grada ili u drugim regijama taj da oni ispod pastora ne umnažaju sami sebe.

Možete biti najbolji montažer zvuka, urednik videa, pastor za djecu, voditelj slavljenja, gitarist, govornik ili bilo što drugo, ali to samo po sebi ne definira uspjeh u Kraljevstvu. Prava važnost leži u umnožavanju sebe. Zapitajte se: *Molim li se i tražim druge sa sličnim darovima kao što su moji?* Kad ih pronađete, poučavate li ih, izvlačeći njihove darove na površinu, usađujući svoje očinsko srce u njih u isto vrijeme?

To su dva načina da budete vjerni kad služite pod nekim. Trebate se sjetiti da je Isus rekao: „Ako niste vjerni u tuđem, tko će vam dati vaše?“ (Luka 16:12)

Ponovimo Isusove riječi, koristeći njegovu definiciju vjernosti: „Ako niste umnožavali što je tuđe, tko će vam dati vaše?“ Ili: „Ako niste umnožavali putove svoga pastora, kulturu, snagu, viziju, resurse i najvažnije od svega, srce, tko će vam dati vaše?“ Recimo to na još jedan način: „Ako niste uložili svu svoju snagu, pamet, energiju i srce u širenje svog područja odgovornosti, tko će vam dati vašu službu?“ Otrežnjuje kad to ovako čujemo.

Na putovanjima srećem mnoge uspješne ljude i svi su oni bili vjerni u onome što je pripadalo nekome drugome. Često sam ih znao upitati kako su počeli. Nikada nisam susreo nekoga tko je uistinu uspješan, a da prvo nije bio vjeran u onome što je pripadalo njegovu ili njenom ocu ili očevima.

MOJA NAJVEĆA BORBA

Rano u službi, moja najveća borba bila je prikrivena nesigurnost zbog koje sam htio biti poznat i važan. Morao sam dokazati drugima, a pogotovo sebi, da sam vođa sa originalnim idejama. Otad sam shvatio da se mnogi potencijalni vođe bore s tom istom nesigurnošću, i ako to ne bi riješili na razini srca, kasnije bi ih odvelo u propast.

Ja sam bio pastor za mlade u velikom gradu u jednoj od najbrže rastućih crkvi u zemlji, a naš se tim dosjetio kako dosegnuti svakog srednjoškolca u gradu. Bio je to jedinstven i jako dobar plan. Budućnost naše grupe za mlade potpuno se promijenila zbog te inicijative, koju smo ja i moj asistent razvijali osam mjeseci. Podijelio sam viziju sa svojom grupom i oni su je prihvatili.

Ali kako se približavao početak provedbe plana, otkrio sam da se moj pastor s njim ne slaže. Tražio je da ne provodimo plan. Raspravljao sam se s njim otprilike 20 minuta, ali nije popuštao. Nisam se ničeg drugog sjetio što bih mogao reći pa sam zašutio – ali bio sam bijesan. Osam mjeseci posla bilo je bačeno u vjetar, veliki plan uništen, a najgore od svega, naša cijela vizija bila je izgrađena oko tog programa. Morali smo početi ispočetka. Kako da to kažem svojim vođama i cijeloj grupi za mlade? Toliko naporno su radili.

Potpuno razočaran, otišao sam Lisi da me utješi. Istresao sam svoju frustraciju, a onda mi je ona slatkim tonom rekla: „Johne, izgleda da te Bog želi nešto naučiti.“ Sad sam bio ljut i na svog pastora i na ženu!

Htio sam se maknuti što dalje od nje jer sam smatrao da me ne podupire. Po meni je to bio jedan od najboljih planova za doseganje izgubljenih srednjoškolaca. *Moj pastor i žena su totalno slijepi*; barem sam tako ja mislio! Osjećao sam se samim u svemu tome, frustriran i neutješan. U jednom trenu sam čak pomislio da sam u noćnoj mori iz koje ću se uskoro probuditi i sve će opet biti normalno. *Događa li se sve ovo?*

U tom mi je trenu Bog jasno progovorio u srce. Rekao je: „Sine, kad budem sudio tvoje postupanje kao pastora za mlade, neću prvo suditi koliko si mladih pridobio za mene. Prvo ću suditi koliko si bio *vjeran* čovjeku kojeg sam stavio iznad tebe.“

Te su me riječi iznenadile, ali ni blizu kao Njegova iduća izjava. Čvrsto mi je rekao u srcu: „Možeš zadobiti svakog srednjoškolca u cijelom gradu i izgubiti nagradu za svoj trud jer si bio *nevjeran* svom pastoru.“

Počeo sam drhtati u svetom strahu. Odmah sam se pokajao i tražio oprost. Nazvao sam svog pastora i isto učinio s njim. Nakon što smo završili razgovor, razmišljao sam o svemu što se upravo dogodilo. Tada mi je Gospodin iznenada dao viziju. Vidio sam sebe na sastanku sa naših 24 vođa. Bio sam tužan i opterećen te sam sa žaljenjem u glasu najavio: „Ljudi, znate da smo na ovome radili mjesecima; to je vizija naše grupe za mlade, ali naš glavni pastor upravo je otkazao cijeli program. Propalo je sve na čemu smo radili.“

Vidio sam da su neki spustili glave u ljutnji, dok su drugi u nevjerici širom otvorili oči i usta. Svi su bili uzrujani i u šoku. Znao sam u viziji da su svi oni ljuti na našega glavnog pastora i da smatraju kako smo svi mi žrtve njegova nedostatka kreativnosti.

Bog me pitao jesam li to htio. Odgovorio sam: „Ne, Gospodine! Ne, Gospodine! Ne, Gospodine!“ Znao sam da govori o stavu

mog srca. Vizija koju mi je dao pokazala mi je da i dalje nisam imao očevo srce. Odmah sam se pokajao na jednoj dubljoj razini.

Sjećam se da sam par dana nakon toga došao na sastanak s vođama. Sad kad mi je u srcu gorio sveti strah, imao sam sjaj u oku i iskru u glasu. Rekao sam s velikim entuzijazmom: „Ljudi, imam odlične novosti! Naš glavni pastor poštedio nas je od rađanja Išmaela. Rekao je da ono na čemu radimo nije u skladu sa smjerom kojim želi da naša crkva ide pa prekidamo program!“

Reagirali su radosno. Neki su se nasmijali, drugi su si čestitali, a ostali su glasno odobravali. Svi su oni ulovili stav moga srca jer sam ja napokon ulovio stav srca mog pastora.

Godinu dana nakon toga, ponovno sam bio kušan na jednom drugom velikom projektu na kojem smo radili nekoliko mjeseci. Ovoga puta pastor je odobrio naš smjer. Međutim, predomislio se nakon tri mjeseca. Ja sam se ponio potpuno drugačije nego prvi put. Otkazao sam sve, nisam forsirao, raspravljao se ili glasno negodovao. Dobro se sjećam razlike u tome kako sam se osjećao; zadovoljstva zbog toga što sam se složio s pastorom, iako bih, da sam mogao, ostao pri svom prvotnom planu.

Opet sam vođama prenio vijest o otkazivanju projekta kao da se radi o mojoj ideji. Bog je blagoslovio našu grupu za mlade. Tripit se umnožila u dvije godine otkad sam je ja vodio. Uvjeren sam da ne bih bio ovdje gdje sam danas da sam pao na tim testovima. Mogu vam reći što bi se dogodilo jer mi je Duh Sveti pokazao. S vremenom bih otkazao program jer ne bih imao drugog izbora. Pritom bih imao stav koji bih prenio na svoje vođe, trujući ih gorčinom. S vremenom bih otišao iz crkve i zbog darova u svom životu, utjecao bih na mali broj ljudi. Ali nikada ne bih imao službu koju danas imamo, u kojoj pišem i propovijedam milijunima ljudima po cijelome svijetu. Zašto? Jer ne bih bio vjeran u tuđemu pa mi ne bi bila povjerena Božja služba.

Nije bilo lako naučiti sve to. Budući da sam bio takav tip vođe, težio bih tome da se borim za ono što mislim da je najbolje. Ali naučio sam da Boga više brine moj karakter nego rezultati. Htio je postaviti čvrsti temelj prije nego Lisi i meni povjeri današnju službu.

Dragi prijatelji, i vi ste vođe. Ako hodamo Njegovim putovima, Bog svoj svojoj djeci obećava priliku za vodstvo. Mi smo „glava, a ne rep“, mi smo „iznad, a ne ispod“ (vidi Ponovljeni zakon 28:13). Molim vas, nemojte se protiv ostana praćakati, poput mene. Učite od mene pa da i vi možete napredovati u kraljevstvu i odgovornosti.

VAŽNOST JEDINSTVA

Dragi prijatelji, i vi ste vođe. Ako hodamo Njegovim putovima, Bog svoj svojoj djeci obećava priliku za vodstvo. Mi smo „glava, a ne rep“, mi smo „iznad, a ne ispod“ (vidi Ponovljeni zakon 28:13). Molim vas, nemojte se protiv ostana praćakati, poput mene (vidi Djela 26:14, op. prev). Učite od mene pa da i vi možete napredovati u Kraljevstvu i odgovornosti.

Organizacija treba biti ujedinjena da bi se mogla umnožavati. Jedan od stihova iz Pisma koji najbolje otvara oči je u Postanku. Skupina bezbožnika planirala je učiniti nešto gotovo nemoguće u to doba – izgraditi kulu koja će sezati u nebesa. Ali pogledajte što kaže Svemogući Bog:

Zbilja su jedan narod, s jednim jezikom za sve! Ovo je tek početak njihovih nastojanja. Sad im ništa neće biti neostvarivo što god naume izvesti. (Postanak 11:6)

Razmislite malo o tome tko izgovara te riječi: Bog osobno. Poslušajte što kaže: „Ništa im neće biti neostvarivo, što god naume.“ Zašto je to rekao? Zato što su bili „jedno“ i imali „jedan“ jezik. Bili su ujedinjeni. Sлагali su se.

Ako je Bog to mogao reći za nespasene ljude, što tek kaže za ljude u savezu? Još i više jer kad se Njegov narod ujedini, tamo „Gospodin zapovijeda svoj blagoslov“ (Psalam 133:3). Riječ zapovijedati znači „narediti, odrediti.“¹³ Nema prostora za nešto drugo; jedinstvo privlači blagoslov, što uključuje i umnožavanje.

A to je još više istina za Njegovu djecu novog saveza! Nije čudo da toliko često vidimo ovakve izjave:

Ispunite me radošću: složni budite, istu ljubav njegujte, *jednodušni, jedne misli budite.* (Filipljanima 2:2)

Uostalom, braćo, radujte se, usavršujte se, tješite se, *složni budite*, mir njegujte i Bog ljubavi i mira bit će s vama. (2 Korinćanima 13:11)

Samo se ponašajte dostojno evanđelja Kristova, pa – došao ja i vidio vas ili nenazočan slušao što je s vama – da mogu utvrditi kako ste postojani u *jednome duhu* i *jednodušno* se zajednički borite za evanđeosku vjeru. (Filipljanima 1:27)

To govori *otac* tih crkvi. Pavao koristi riječi poput „svim srcem budite složni“, „jednodušni“, „jednog duha“. Želi dovesti te crkve do točke da mu primati Božji blagoslov. On zna da će tek tada uistinu početi umnožavati u svim područjima.

Evo izvrsnog primjera o blagoslovu koji je rezerviran za one koji žive u jedinstvu: Isusovi vjerni sljedbenici poslušali su Njegovu zapovijed da ostanu u gornjoj sobi (vidi Djela 1:4). Tijekom tih 40 dana nakon Njegova uskrsnuća, Isus se objavio barem pred 500 muškaraca i žena (vidi 1 Korinćanima 15:6), ali deset dana nakon uznesenja, samo ih je 120 ostalo u Jeruzalemu. Gdje su bili ostali? Mislim da je više od 75 posto njih otišlo, ne poslušavši Isusove riječi. Ne znamo gdje su završili, ali znamo da im Njegova želja nije bila najvažnija.

Muškarci i žene u gornjoj sobi bili su ujedinjeni pod vlašću Božje riječi. Zatim se postavilo pitanje: Kako će reagirati na činjenicu da im je Petar postavljen za autoritet, kao crkveni *otac* kojeg je Isus postavio na to mjesto?

U evanđeljima vidimo da je Petar često bio impulzivan te da je postupao izvan Božje volje. Kad je neustrašivo rekao da je Isus Krist, Sin živoga Boga, Isus je nad njim zapovjedio blagoslov. Ali nakon samo nekoliko trenutaka, Isus se „okrenuo i rekao Petru: ‘Odlazi od mene Sotono! Sablazan si mi, jer tvoje misli nisu Božje nego ljudske’“ (Matej 16:23).

Jednom drugom prilikom, Petar je hodao po vodi dok su drugi učenici promatrali. Opet je bio predvodnik. Ali nakon samo nekoliko trenutaka, počeo je tonuti. Isus se požalio, izjavivši: „Malovjerni, zašto si posumnjao?“ (Matej 14:31).

U jednoj drugoj situaciji, Petar je zajedno s Ivanom i Jakovom išao s Isusom na goru preobrazbe. Tamo su vidjeli da mu je lice zasjalo poput sunca te da mu se čak i odjeća izmijenila. Mojsije i Ilija su došli i razgovarali s Isusom. Koja čast! A svejedno je Petar, prije nego su se spustili s gore, rekao da bi trebali sagraditi sjenice – od čega dvije za Iliju i Mojsija (vidi Matej 17). Opet je bio potpuno neusklađen s Božjim planovima i svrhom.

Imajući sve to na umu, pogledajmo jednu od prvih Petrovih odluka kao vođe nove crkve. Prije toga, sjetimo se jedne druge važne stvari: U tom trenu, bilo je prošlo tek nekoliko dana otkad je Petar zaniijekao Isusa. Pretpostavljamo da je to bio dobar razlog mnogim muškarcima i ženama da ne slijede Petra, pogotovo ako se nisu slagali s njegovim odlukama i smjerom vodstva. Postavimo dakle scenu. Prošlo je nekoliko dana od Isusova uznesenja, a Petar je pronašao proročku riječ u knjizi Psalama koja izravno opisuje događaje u vezi Judine izdaje Isusa. Petar je okupljenima u gornjoj sobi pročitao: „Ovo je zapisano u knjizi Psalama, gdje stoji: ...

‘Neka *netko drugi zauzme njegovu poziciju*’“ (Djela 1:20). Opet je Petar vidio što drugi nisu, ali je li riješio to na dobar način?

Ovo što ćete sada pročitati može se doživjeti kao spekulacija i nagađanje, ali nadam se da ću vam dati dovoljno dokaza iz Pisma da vam pokažem kako ovo što govorim ima smisla. Vjerujem da je, opet, Petar bio izvan Božje volje u svom donošenju odluka jer je predložio da dovedu sve muškarce koji su bili s njima od početka pa da „bace kocku“ i vide koga će Bog postaviti na Judino mjesto.

Nigdje u Novom zavjetu nećete naći da Bog bira apostola putem lutrije! Isus je tim ljudima pokazao put dajući im primjer: Molio je cijelu noć i onda čuo od Boga što mu je činiti prije nego je odabrao 12 apostola (vidi Luka 6:12-13). Bilo bi puno bolje da je Petar odlučio odabrati novog apostola kao što je to Isus radio.

Sjetite se, samo nekoliko dana prije toga, proroci i pismoznanci u crkvi u Antiohiji slijedili su Isusov primjer. Postili su i molili prije nego su Barnabu i Saula otpustili u službu (vidi Djela 13:1-4). To je još jedan dokaz da je Petar krivo odlučio.

Sto dvadeset učenika u gornjoj sobi odabralo je dva kandidata: Matiju i Justa. Matija je dobio „na lotu“ i bio pribrojan apostolima (vidi Djela 1:23-26); međutim, nigdje poslije ne vidite da se Matija spominje u Novom zavjetu. Zašto? Jer iz Pisma doznajemo da je Pavao bio Božji izbor da zamijeni Judu, a ne Matija. Evo što je Pavao napisao:

Zatim se [Isus] ukaza Jakovu, onda svim apostolima.
Najposlije, kao nedonoščetu, ukaza se i meni. Da, ja sam najmanji među apostolima. (1 Korinćanima 15:7-9)

Pavao o sebi govori kao da je rođen u krivo vrijeme; drugim riječima, bio je premlad da bude jedan od 12 apostola. Dok sam

istraživao, pronašao sam različita tumačenja u vezi s datumom Pavlova rođenja; različiti izvori govore o čak 14 godina razlike. No, jedno je sigurno; nitko ne zna koje se godine rodio. Pogledajmo vremensku liniju Novog zavjeta da shvatio koliko je godina imao.

Prema većini izvora, Stjepanova mučenička smrt dogodila se četiri godine nakon Isusova uskrsnuća, što znači da je Isus odabrao 12 apostola sedam godina ranije. Kad je Stjepan bio kamenovan, Pismo navodi da je Savao (Pavao) „bio mladić“ (vidi Djela 7:58). Prema Grčko-engleskom rječniku, grčka riječ za „mladić“ odnosi se na nekoga tko je tek ušao u pubertet. Dakle, uzevši u obzir tih sedam godina, pretpostavljamo da je Pavao bio premlad da bi bio među prvih 12 apostola.

Uvjeren sam u to da je Pavao bio Božji izbor. Očito je imao plodove i autoritet apostola, puno više od Matije. Što želim reći: vjerujem da je Petar donio naprasitu odluku koja nije bila u skladu s Božjom voljom. Da je to danas napravio, u modernoj crkvi, vjerojatno bi se crkva raspala na tri dijela: na „protivnike biranja apostola bacanjem kocke“, na „protivnike biranja novih apostola uopće“ i na „pobornike biranja apostola bacanjem kocke“ (koji bi ostali). Pogledajte što iduće piše u Pismu nakon tog događanja:

Kad je napokon došao dan Pedesetnice,
svi su bili zajedno na istome mjestu. (Djela 2:1)

Riječ *zajedno* zapravo je grčka riječ *homothumadon*. Znači da su bili „jedne misli, jednodušni“. ¹⁴ Iz takvog tumačenja riječi jasno je da tu nije bilo mjesta podjelama, bilo mentalnim ili nekim drugim. Bili su ujedinjeni u istom cilju, jednodušni, jednog srca i duha. I što je bio rezultat? Pismo kaže da je tri tisuće bilo pridruženo Gospodinu toga dana! Ako taj broj podijelite sa 120, doći ćete do umnažanja od 25 puta.

Razmislite o tome – crkva je narasla 25 puta na samo jednoj službi. Bog je zapovjedio svoj blagoslov na njihovo jedinstvo! To je duhovni zakon.

Siguran sam da je u gornjoj sobi bilo nekih vjernika koji bi drugačije radili nego Petar. Bez sumnje, bilo bi bolje da su slijedili Isusov primjer i prvo tražili Boga pa onda donijeli odluku.

Iako je postojao bolji način da se to napravi, ljudi u toj sobi su na umu imali nešto važnije – da ostanu kao *jedno*, prihvativši strategiju svoga vođe. Svi su pristali na to kao da je njihova ideja. Koliko se mi često podijelimo zbog najglupljeg neslaganja u metodama? (Dopustite mi da vam kažem jednu jako važnu istinu: Ako vaš vođa donese odluku koja je prema Pismu *griješ*, jedino tada nam je rečeno da ne pristajemo uz nju. Međutim, većina razmirica događa se zbog metoda, a ne zbog grijeha.)

SUPROTNE MORSKE STRUJE

Imajmo na umu da razdor nije ograničen samo na riječi ili djela; ide puno dublje – u um, srce i duh. Pogledajte tri prethodna stiha u Pismu. Možemo izvana biti ujedinjeni, ali svejedno biti razjedinjeni u motivima i mislima.

Moja majka živi u Vero Beachu, na Floridi. Otprilike 20 km sjeverno od njezine kuće nalazi se mjesto Sebastijanova uvala. Poznato je lokalnom stanovništvu zbog snažnih morskih struja. Morske struje fenomen su nevidljiv golom oku. Sva voda na površini oceana izgleda kao da teče u jednom smjeru – prema plaži. Međutim, ispod površine, voda brzo teče u suprotnom smjeru. Ta suprotna struja često ugrabi žrtve i odvuče ih daleko od kopna, ponekad im oduzevši i život.

Postoje li i u našim crkvama, u našim poslovima, u našim školama, vladama, sportskim timovima i klubovima takve

suprotne struje koje unose razdor i priječe umnožavanje? Dakako. A zašto? Zato što pokušavamo graditi Božje Kraljevstvo demokratskim načinom razmišljanja umjesto Božjim. Mi smo stanovnici stvarnog Kraljevstva i ne možemo samo tako prijeći preko vlasti koju naš Kralj ima. Njegovi blagoslovi očituju se kad se u srcu podložimo svojim pastorima i vođama.

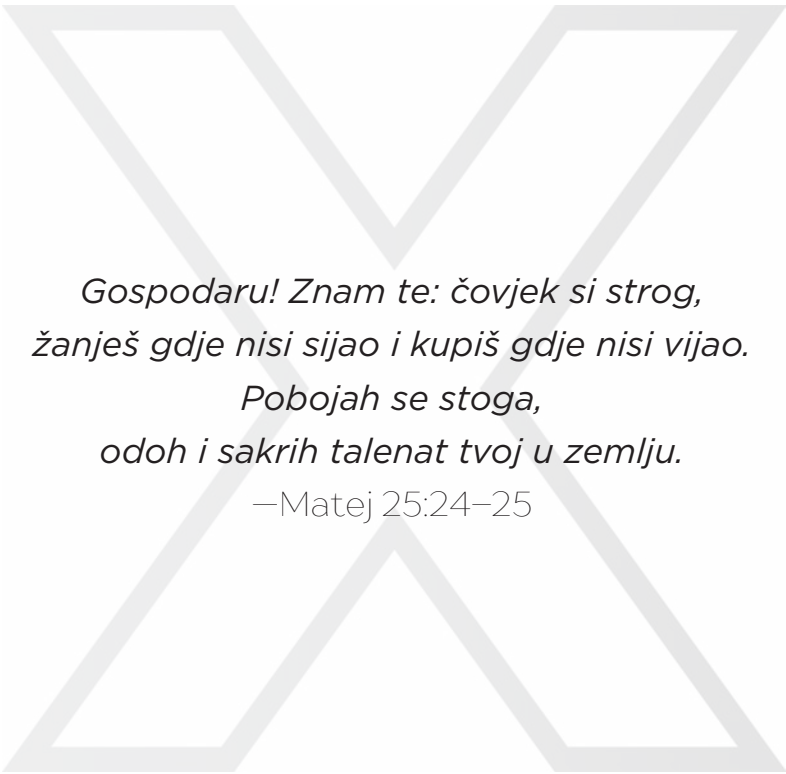
Moramo se zapitati: *Je li važnije da smo u pravu ili da budemo ujedinjeni?* Možete biti 100 posto u pravu, a opet biti 100 posto u krivu. Da je u Petrovo vrijeme došlo do pobune dijela grupe, koji su smatrali da ne treba poslušati Petra i bacanjem kocke birati apostola nego postiti i moliti (prema onome što piše u Pismu), vjerojatno bi ta grupa bila 100 posto u pravu. Međutim, zbog toga što bi time unijeli razdor, Božji blagoslov bi prestao teći.

Ako se sjećate, prvi put kad se u Pismu dogodilo *izvanredno umnožavanje* bilo je nakon što su crkveni očevi dali jasnu uputu. Nakon toga čitamo: „Svima u crkvi svidjela se ta ideja“ (Djela 6:5 TPT). Što je bio rezultat? „Broj učenika *uvelike se umnožio*“ (Djela 6:7). Svi u crkvi to su doživjeli kao vlastitu strategiju. Pa ipak, siguran sam da su se mogli pobuniti, ali otkrili su sljedeću istinu: *Bolje je biti blagoslovljen nego biti u pravu.* Zato su prihvatili metodu svog vođe kao da je njihova.

Sada moramo postaviti najteže pitanje: Koliko će nas, kad dođemo pred Isusa, biti šokirano onime što će nam On otkriti? Kad nam pokaže, sa suzama u očima, da smo svojim postupanjem zapriječili Njegov blagoslov. Kad vidimo koliko smo života mogli spasiti za vječnost i kad zaplačemo zajedno s Njim, shvativši da smo propustili priliku za umnožavanje. Koliko će se nas poželjeti vratiti nazad i htjeti biti u jedinstvu s braćom umjesto da budemo u pravu? Ali bit će prekasno.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Postoje ljudi koji su na pozicijama vodstva, koji odgajaju i izgrađuju pojedince ili zajednice – i mogu biti na različitim položajima: pastori, voditelji kućnih grupa, učitelji, šefovi, treneri (to su samo neki primjeri). Tko je takva očinska figura u vašem životu? Na koji način su vam te osobe bile u ulozi oca?
2. Vjeran sin ili kći umnožavat će putove svoga oca. Zašto je važno ugledati se u vođe? Kako nam to jamči da neće doći do nesloge u viziji, metodama i kulturi?
3. Da biste mogli umnožavati nešto što je tuđe, trebate umnožiti samoga sebe. Pronalazite li druge ljude slične sebi, usađujući im mudrost i putove koje ste naučili? Podižete li druge da rade ono što vi trenutno radite? Ako ne, kada možete početi?

*Gospodaru! Znam te: čovjek si strog,
žanješ gdje nisi sijao i kupiš gdje nisi vijao.
Pobojah se stoga,
odoh i sakrih talenat tvoj u zemlju.*

—Matej 25:24–25

Zapreke umnožavanju I

Pogledajmo sad motive i misli lijenoga sluge iz Isusove priče. Zašto su druga dvojica slugu umnožavala, a on nije? Zašto je njima rekao da su „dobri i vjerni“, a ovome da je „zli i lijeni“?

Prije nego nastavimo, odvojit ćemo trenutak da ustanovimo jednu istinu: *Kada je netko u Isusovoj prisutnosti, on ne može lagati.* Zašto to spominjem? Dopustite da vam odgovorim kroz smiješnu ilustraciju. Jeste li ikada gledali špijunski film u kojem, za vrijeme ispitivanja, osobi daju „serum istine“ kako bi izvukli sve skrivene tajne? Špijun ili tajni agent potom otkriva što se zakleo da neće reći; istina je razotkrivena.

Vratimo se sad u stvarni život. Kad smo se Lisa i ja tek vjenčali, bio sam nezreo i nesiguran. Bilo je situacija u kojima sam se naizgled ponašao ispravno, ali Lisa bi me razotkrila. Kad bismo razgovarali, čvrsto bih branio svoje postupke i motive. Često bih u tim raspravama hrabro branio istinitost svojih izjava! Kasnije, kad bih se molio i bio u Božjoj prisutnosti, shvatio bih da je ona bila u pravu. Došao bih do nje i ponizno joj priznao da sam pogriješio.

Poanta: Prevara, nepoštenje, podvale, dvoličnost i ostali slični grijesi ne mogu opstati u kraljevskoj prisutnosti našega Boga. Isus kaže:

Ništa nije skriveno što se neće otkriti ni tajno što se neće saznati. Naprotiv, sve što u tami rekoste,

na svjetlu će se čuti; i što ste po skrovištima u uho šaptali, propovijedat će se po krovovima. (Luka 12:2–3)

Isus tu govori o sudu kad će biti nemoguće pomisliti ili izgovoriti nešto neistinito jer će istina ispunjavati atmosferu i neće se podnositi nikakva laž niti prijevarena riječ. Sama činjenica da se priča o upraviteljima odnosi na sud znači da možemo biti sigurni da su riječi lijenoga sluge istinite. Razotkrio je samoga sebe, iako se time osudio.

Dva su važna faktora zbog kojih nije umnožavao za *vječnost*:

- Nije poznavao karakter svoga gospodara.
- Bojao se.

Ta dva razloga nabrojao sam namjerno ovim redoslijedom. Uglavnom drugom prethodi ovaj prvi jer nepoznavanje Božjeg karaktera često izaziva strah. O tome ćemo više govoriti nešto kasnije kad detaljnije uđemo u obje ove pogreške.

“U ŠTO JA VJERUJEM”

Govoreći o prvoj pogrešci, dopustite mi da vam ispričam jednu priču. Upravo sam letio osam sati da bih došao na konferenciju na Havaje. Još uvijek u putnoj odjeći, čekajući da mi u hotelu donesu ključ od sobe, pronašao sam mjesto da se odmorim pod suncobranom na bazenu. Tamo je čekala i jedna poslovna žena – došla je na drugu konferenciju. Započeli smo razgovor i kad je saznala da sam kršćanski pisac i propovjednik, počela je pričati o svom odnosu s Bogom.

Nije mi trebalo više od minute da shvatim kako uopće ne poznaje Boga. Nastavila je samouvjereno objašnjavati u što *vjeruje*, gotovo se uopće ne pozivajući na ono što piše u Pismu. Dok je još uvijek govorila o svojim uvjerenjima, tražio sam Duha Svetoga da mi da mudrost. Pokazao mi je što joj trebam reći.

Kad je završila svoj monolog, upitao sam je: „Vidite li onog čovjeka pored bazena?“

„Da, zašto?“ odgovorila je.

„Dopustite mi da vam ispričam nešto o njemu“, rekao sam. „On je zagriženi vegan – ne jede ništa životinjskog porijekla, čak ni med. Velika želja mu je ući u olimpijski plivački tim SAD-a. Pliva i vježba tri sata dnevno. Hobiji su mu tenis, padobranstvo i slikanje. Žena mu je ona gospođa pored jacuzzija, deset godina mlađa od njega.“

Žena se iznenadila, ali je bila i zbunjena činjenicom da sam tako naglo promijenio temu. Upravo je sa mnom podijelila najdublje misli o Bogu, a ja sam, zauzvrat, odjednom počeo opisivati čovjeka na bazenu. Ljubazno me upitala: „Je li i on došao na konferenciju s vama?“

„Ne, gospođo.“

„Pa otkud ga onda poznajete?“ upitala je znatiželjno.

„Nikada ga nisam sreo.“

Sad je bila potpuno zbunjena i pomalo zabrinuta te me upitala kako onda znam toliko toga o njemu. Zaključujući prema izrazu njezina lica, možda je mislila da sam u tajnoj službi, CIA ili FBI, detektiv ili da čak uhodim čovjeka.

Zastao sam, a onda joj rekao: „To ja *vjerujem* o njemu.“ Ostala je bez teksta.

„Upravo ste samouvjereno govorili o tome što vi vjerujete o Bogu“, nastavio sam. „Ali gotovo ništa od toga što ste rekli nije istina. I ja to znam jer ga poznajem.“

Zatim sam se okrenuo, pogledao je pravo u oči i rekao: „Ovo što sam ja učinio u vezi tog čovjeka kojeg nikada nisam sreo isto je kao i ono što ste vi učinili u vezi s Bogom. Rekao sam vam što ja *vjerujem* o tom čovjeku na bazenu i zvučao sam poprilično uvjerljivo. Ali vrlo je vjerojatno da ništa od toga nije istina i to zato što nikada nisam odvojio vrijeme da upoznam čovjeka.“

Žena je slušala, ali djelovala je potreseno.

„Bog nam je dao svoju riječ, zapisanu na stranicama Biblije, koja otkriva tko je On“, rekao sam umirujuće. „Poslao je i svog Duha da nam otkrije Isusa, koji nam zauzvat otkriva Svemogućeg Boga jer je On utjelovljeni Bog.“

Zastao sam, upitavši je nježno: „Mislite li da ste možda izmislili svog Boga koji zapravo ne postoji?“

Nažalost, ili nije bila spremna suočiti se sa istinom, priznavši da ne poznaje Boga, ili se bojala susresti ga. Čavrljali smo još nekoliko minuta, a onda je svatko otišao na svoju stranu.

Možda se smijete dok ovo čitate, misleći: *Pa ja poznajem Boga. Idem u crkvu i čitam Bibliju.* Međutim, prije nego se bilo tko od nas opusti u toj misli, sjetimo se farizeja. Oni su stalno išli u crkvu, molili se i postili na redovnoj bazi, a mogli su napamet citirati prvih pet biblijskih knjiga. (Ja to sigurno ne mogu!) Pa ipak, nisu prepoznali utjelovljenog Boga – Isusa, koji im je bio pred nosom.

POZNAVATI BOGA

Tko ima tu privilegiju da poznaje Boga? Svi su pozvani, ali postoje jasna pravila. Vrata su otvorena za istinski bliski odnos kada mi iz sveg srca odlučimo potpuno mu predati život. I to ne samo riječima nego i popratnim djelima. Isus kaže: „Tko izgubi svoj život zbog mene, naći će ga“ (Matej 16:25). Što želi reći pod

tim: „naći će ga“? Jednostavno je; pravi život znači *poznavati Njega*.

Boga nećemo upoznati odlazeći u crkvu, okružujući se kršćanskim prijateljima, čitajući knjige, slušajući slavljenje, moleći „molitvu spasenja“, pa čak ni činjenjem dobrih djela. O Isusu se u Pismu često govori kao o zaručniku, a o nama kao o zaručnici. Kad se zaručnik i zaručnica vjenčaju, postaju jedno. Pavao piše: „*To je slika ujedinenja Krista i crkve*“ (Efežanima 5:32). Da bi objasnio što znači poznavati ga, Bog nam govori u *slikama*, na način poznat svima nama. Jasno možemo vidjeti što znači imati odnos s njim, na dnevnoj bazi: *brak. Sveti brak*.

Kada žena, obučena u vjenčanicu, korača prema oltaru, ona nešto poručuje. Ona se zauvijek oprašta od otprilike 3.930.000.000 muškaraca na svijetu! Predaje cijelo svoje srce, dušu, tijelo i život muškarcu koji je čeka na oltaru. Zanimljivo, njezina odluka slika je pravog „obraćenja“. Odriče se svih mogućih prilika da se uda za bilo kojeg drugog muškarca na svijetu. Ona i njezin odabrani muž stupaju u savez: on postaje u potpunosti njezin, a ona njegova. Njih dvoje kreću na putovanje koje ima potencijal razvijanja bliskog odnosa, poznavanja svog supružnika bolje nego ikoga drugoga.

Sad ću reći nešto što može zazvučati kontroverzno, ali poslušajte me! Osobno vjerujem da je jedna od najvećih prepreka *u poznavanju* Boga uvođenje „molitve spasenja“. Naša tradicija izgleda otprilike ovako: Nudimo ljudima odnos s Bogom kao da prodajemo proizvod kupcu. Nakon iznošenja poruke ili razgovora, kažemo: „Želiš li upoznati Boga? Želiš li imati odnos sa svojim Stvoriteljem? Onda moli ovu molitvu: „Isuse, dođi u moj život. Kajem se za svoje grijehе. Primam te kao svog Spasitelja. Hvala ti što mi opraštaš i što sam postao/-la Božje dijete.“

Zatim svima prisutnima iznesemo radosnu vijest, objavivši da je naš novi obraćenik zauvijek siguran kod Boga te ih pozovemo u našu crkvu. Međutim, nismo uopće pričali o obraćenju – tome da se moraju u potpunosti odreći starog života i položiti život za Njega. Poslušajte cijelu Isusovu izjavu:

Ako me uistinu želite slijediti, trebate u potpunosti odbaciti i odreći se svoga života. Morate biti voljni dijeliti moj križ i moje iskustvo kao da je vaše, stalno se podlažući mojim putovima. Jer ako se budete žrtvovali i izgubite svoj život za moju slavu, stalno ćete otkrivati pravi život. Ali ako odlučite zadržati svoj život za sebe, izgubit ćete to što nastojite sačuvati. (Matej 16:24-25 TPT)

Uistinu poznavati Boga možemo jedino ako uđemo u bliski odnos s Njim, o čemu Isus i govori u tim stihovima. Poznavati Boga nije nešto što se dogodi samo jednom, već je čvrsta odluka da ćemo se podložiti Njegovim putovima i pouzdati se u Njega, a ne u ono što mi mislimo da je najbolje za nas. Tu odluku donosimo iz dana u dan, iz trenutka u trenutak. Ako je nešto tako jasno otkriveno u Njegovoj riječi, onda nema rasprave i razmišljanja što je prava poslušnost. Slijediti Isusa znači odlučiti duboko u srcu da ćemo se odvratiti od svega onoga što ga vrijeđa i služiti mu iz dana u dan.

Apostol Jakov kaže: „Budite vršitelji riječi, a ne samo slušatelji, zavaravajući sami sebe“ (Jakovljeva 1:22). Osoba koja čuje Božju riječ i ipak joj se ne pokori riječju i djelima, zavarava samu sebe. Passion prijevod Biblije to naziva „samozavaravanje“ i mislim da je to dobar opis trećeg sluga, farizeja, žene na bazenu na Havajima i mnogih drugih koje sam sreo i koji su bili potpuno uvjereni da imaju odnos s Bogom jer idu u crkvu i znaju citirati Bibliju, ali pod normalno žive suprotno Božjoj riječi. Zavedeni su. To se zove samozavaravanje.

Dopustite mi da na brzinu još nešto istaknem. Lisa bi vam rekla da je puno puta griješila u našem braku (ja još i više, ali ovdje se želim fokusirati na zaručnicu!), ali da nikada nije namjerno stavljala svoje želje ispred dobrobiti našeg bračnog saveza. Nije bila savršena, ali njezino srce nikada nije bilo nevjerno.

Slično tome, u našem odnosu s Bogom, ako smo povremeno neposlušni, On će nam oprostiti. Isto tako, ni muž i žena ne raskidaju odmah svoj bračni savez zato što je netko od njih pogriješio. Odnos s našim Stvoriteljem je prava vjernost iz samoga srca, a ne puste riječi bez iskrenih djela.

Isus nam govori nešto jako važno: „Ako tko *hoće* vršiti volju njegovu, *prepoznat će...*“ (Ivan 7:17). Započinje u samoj srži našeg bića; kada zaista želimo i djelovati, a ne samo slušati. Tada činimo štogod nam kaže i *znamo*. Prepoznamo i znamo Boga i Njegovu riječ. Passion prijevod Biblije prekrasno prevodi Ivana 7:17: „Prvo trebate strastveno željeti vršiti Božju volju, a onda ćete moći razaznati je li moje učenje iz samoga Božjeg srca.“

U priči o talentima, gospodar je svim upraviteljima dao istu uputu prije nego je otišao. Dvoje je konkretno djelovalo na temelju njegovih uputa, dok treći nije učinio ništa. Nije slučajnost da treći upravitelj uopće nije *poznavao* svoga gospodara pa je olako shvatio njegove upute. Samoga sebe je zavarao.

SVETI STRAH

Ovako Biblija opisuje ono o čemu smo do sada razgovarali: *strah Gospodnji*. Uzevši u obzir količinu straha kojoj smo izloženi, posebno u današnje vrijeme, nije nam ugodno slušati o strahu Gospodnjem. Međutim, *dvije su vrste straha* i potpuno se razlikuju. Jedna je „duh straha“, a druga „strah Gospodnji“. Pismo ih razlikuje. Mojsije je rekao Božjem narodu nakon što su se povukli iz Božje prisutnosti:

»*Ne bojte se*«, reče Mojsije narodu. »Bog je došao da vas samo iskuša; da *strah pred njim* ostane s vama te da ne griješite.« Narod ostane *podalje*, a Mojsije *pristupi* gustom oblaku gdje se Bog nalazio. (Izlazak 20:20–21)

Na prvi pogled čini se kao da Mojsije govori dvije potpuno suprotne stvari. Dopustite mi da parafraziram njegovu izjavu i tako je pojasnim: „*Ne bojte se* jer je Bog došao vidjeti je li Njegov *strah* u vama.“ Ne proturječi samome sebi nego razlikuje dvije stvari: „bojati se Boga“ i imati „*strah* Gospodnji“ – postoji razlika. Čovjek koji se boji Boga pokušava nešto sakriti. Sjetite se kako se Adam sakrio od Boga nakon što je sagriješio (vidi Postanak 3:8). S druge strane, čovjek koji ima *strah* Gospodnji ne pokušava ništa sakriti. Boji se biti daleko od Boga.

Dopustite mi da sada iznesem zaključak: *Strah* Gospodnji znači *ne bojati se Boga*. Kako možemo imati bliski odnos s nekim koga se bojimo? Kao što je već rečeno, pravi sveti *strah* imaju oni koji se boje biti daleko od Boga. Ne žele biti nigdje drugdje osim u Njegovoj prisutnosti, ljubavi i pod Njegovom zaštitom. Nepomični su, bez obzira na okolnosti, kako god se njihova situacija činila; znaju da nema boljeg mjesta za njih nego u Njegovoj blizini. A to se očituje u poslušnosti.

Bojati se Boga na pozitivan način znači častiti ga i poštovati više nego bilo što i bilo koga drugoga. Znači smatrati ga najvišim od svih, a želje Njegova srca vrednijim nego vlastite. Voljeti ono što On voli i mrziti ono što On mrzi. Smatrati važnim ono što On smatra; a nevažnim ono što On smatra nevažnim.

Tada se možemo ubrojiti u one koji su pozvani boraviti u Njegovoj blizini. Ako malo bolje promotrite Božji narod Izrael, vidjet ćete da je njihova ljubav prema Bogu bila uvjetna. Kad bi im okolnosti bile povoljne, onda su ga slavili, slušali i voljeli. Ali kad bi bile nepovoljne, žalili su se. Nisu se pouzdali u Njega bez

obzira na sve, već su bili usmjereni na vlastitu dobrobit. Nastojeći spasiti svoje živote, učinili su upravo suprotno od onoga što Isus govori u evanđeljima; zanemarujući tako privilegiju da imaju bliski intimni odnos s Njim. Mojsije je imao strah Gospodnji, oni ne.

Njihovi su se motivi vrlo brzo očitovali – narod ostane *podalje*, a Mojsije *pristupi* u Božju prisutnost. Bili su slijepi za ono što je najbolje za njih. Dok je Mojsije, s druge strane, jasno vidio. Mojsije je poznavao Boga – Njegovu riječ, putove i mudrost. Oni su pak poznavali Boga samo kad im je odgovarao na molitve.

Ispravno - u strahu Gospodnjem - postupamo onda kada istoga trena poslušamo Boga, neovisno o tome ima li smisla ono što nam govori i donosi li nam neku korist. Čak nam se može činiti štetnim. Poznajemo ga kakav je i zato smo sigurni. Čak i kad nam se nešto čini štetnim, znamo da neće biti ako poslušamo Boga.

Također, hodati u strahu Gospodnjem znači poslušati ga do kraja. Abraham je to učinio kad ga je Bog tražio da pusti ono što mu je bilo najmilije – što je čekao 25 godina – da preda onoga kojeg je volio više nego ikoga i išta – sina Izaka. Ustao se rano ujutro, otišao na trodnevni put da bi izvršio ono što je Bog tražio od njega. Bog mu nije objasnio zašto to traži, a izgledalo je kao da će ta žrtva uništiti sve za što je Abraham živio. Izgledala je štetno za njega. Ali on je vjerovao Bogu do kraja jer ga je poznavao (upravo suprotno od onoga što je učinio lijeni sluga).

Kad je Abraham već bio podigao nož da usmrti Izaka, Gospodnji anđeo ga je zaustavio ovim riječima: „Ne spuštaj ruku na dječaka«, reče, »niti mu što čini! Sad, evo, znam da se *Boga bojiš*, jer nisi uskratio ni svog sina, jedinca svoga.“ (Postanak 22:12). Tako voli Boga i vjeruje mu onaj koji ga se boji.

Rečeno nam je: „Strah Gospodnji je početak mudrosti“ (Izreke 1:7). Kakve mudrosti? Ubrzo doznajemo odgovor, ali prvo ćemo

pogledati što prethodi odgovoru – stavljanje Njegove riječi ispred svega drugoga, što je i Abraham učinio:

Sine moj, ako primiš moje riječi i pohraniš u sebi moje zapovijedi, i uhom svojim osluhneš mudrost i obratiš svoje srce razboru; jest, ako prizoveš razum i zavapiš za razborom; ako ga potražiš kao srebro i tragaš za njim kao za skrivenim blagom – tada ćeš shvatiti strah Gospodnji i *naći ćeš Božju mudrost*. (Izreke 2:1–5)

Odgovor je poprilično jasan; strah Gospodnji je početak *mudrosti* Božje. Danas bismo to rekli na drugačiji način. Možda bismo rekli: „Shvatit ćeš strah Gospodnji i početi ga poznavati blisko.“ Sada shvaćamo korijen problema lijenoga sluge. Nije imao strah Gospodnji, što se vidjelo iz nedostatka djelovanja i njegove reakcije na kraju. Kao što su Izraelci ponekad Boga doživljavali kao tiranina, tako je i ovaj sluga gledao svoga gospodara. Nije poznavao njegov karakter.

Sveti strah je početak poznavanja Boga. Psalmist to potvrđuje kad kaže: Prijatelj je Jahve onima koji ga se boje“ (Psalam 25:14). Prijatelje poznajemo blisko. Isus kaže nešto još šokantnije: „Vi ste moji *bliski* prijatelji ako vršite ono što vam zapovijedam“ (Ivan 15:14 TPT).

Često kažemo da „volimo“ Isusa na isti način na koji kažemo da volimo poznatu filmsku zvijezdu, sportaša ili bilo koju poznatu ličnost. Početkom 2020. godine, kad su Kobe Bryant i njegova kći Gianna poginuli u tragičnoj nesreći, cijeli narod je žalio za njima i mnogi su plakali. Ostavljali su balone, poruke i cvijeće ispred Staples centra u Los Angelesu gdje je on igrao košarku. I ja sam žalio za njima i dosta razmišljao o svemu tome.

Ali većina nas ipak nije poznavala Koba poput njegove žene, obitelji i bliskih prijatelja. Da nas je vidio na cesti, ne bi imao

pojma tko smo. Nikada nisam proveo vrijeme s njim, a ipak mi je bilo žao što je umro kao da sam ga poznavao. Kao što me Kobe ne bi prepoznao da me sreo dok je bio živ, tako će mnogi muškarci i žene tvrditi da poznaju Isusa jer su išli u crkvu, pisali o njemu na društvenim medijima, slušali pjesme o njemu, činili stvari u njegovo ime, pa čak i ispovijedali da im je on gospodar. Ali Isus će im odgovoriti: „Nikada vas nisam poznavao.“ A evo zašto:

Neće u kraljevstvo nebesko ući svaki koji mi govori: ‘Gospodine, Gospodine!’, nego onaj koji vrši volju Oca mojega, koji je na nebesima. Mnogi će me u onaj dan pitati: ‘Gospodine, Gospodine! Nismo li mi u tvoje ime prorokovali, u tvoje ime đavle izgonili, u tvoje ime mnoga čudesa činili?’ Tada ću im kazati: ‘Nikad vas nisam poznavao! Nosite se od mene, vi bezakonici!’
(Matej 7:21–23)

Ne bismo htjeli da nam to kaže naš Gospodar. Ako pogledate поближе stihove iz Pisma, vidjet ćete da su ovi ljudi bili uvjereni da imaju odnos s Isusom, čak su bili i emocionalni u vezi s tim. Kobe bi mi rekao: „Tko si ti? Otkud si? Kako se zoveš?“ Tako će i Isus mnogima koji tvrde ga poznaju reći: „Ne znam tko ste niti odakle dolazite“ (Luka 13:25).

PROVEDITE VRIJEME S NJIM

Strah Gospodnji je početna točka bliskog poznavanja Gospodina, ali zašto ostati na početnoj točki? Zaronite dublje u odnos s Bogom jer vas On zove da mu priđete bliže. Pisano je: „Približite se Bogu i On će se približiti vama“ (Jakovljeva 4:8). Nevjerojatno, ali mi smo ti koji određujemo koliko ćemo dubok odnos imati s Bogom.

Iznenaduje me koliko mnogo ljudi ispovijeda vjeru, a zapravo uopće nisu drugačiji od one žene koju sam sreo kod bazena na

Havajima. Svoje „znanje o Bogu“ prikupljaju sa društvenih medija, iz kršćanskih pjesama, sa blogova, iz razgovora s prijateljima i iz pastorovih propovijedi jednom tjedno. Ali ne provode vrijeme s Njim.

Posljednje statistike pokazuju da osobe dobi između 15 i 25 godina potroše 53,7 sati tjedno ispred ekrana – na mobitelu, tabletu, kompjuteru i pred TV-om.¹⁵ Pitam se koliko vremena potroše u Božjoj riječi? I to pitanje nije samo za mlade!

Čitam Bibliju već više od 40 godina te mi je to i dalje jedna od omiljenih stvari koje radim. Prije čitanja, uvijek tražim Duha Svetoga da mi otkrije Isusa na novi način. Proveo sam godine ustajući rano, provodeći vrijeme u podrumu ili na nekom osamljenom mjestu, ili u hotelskoj sobi – čitajući, moleći i slušajući. Ne želim biti jedan od onih koji su po cijelome svijetu propovijedali evanđelje oslanjajući se samo na dar, nikada ne upoznavajući Darivatelja.

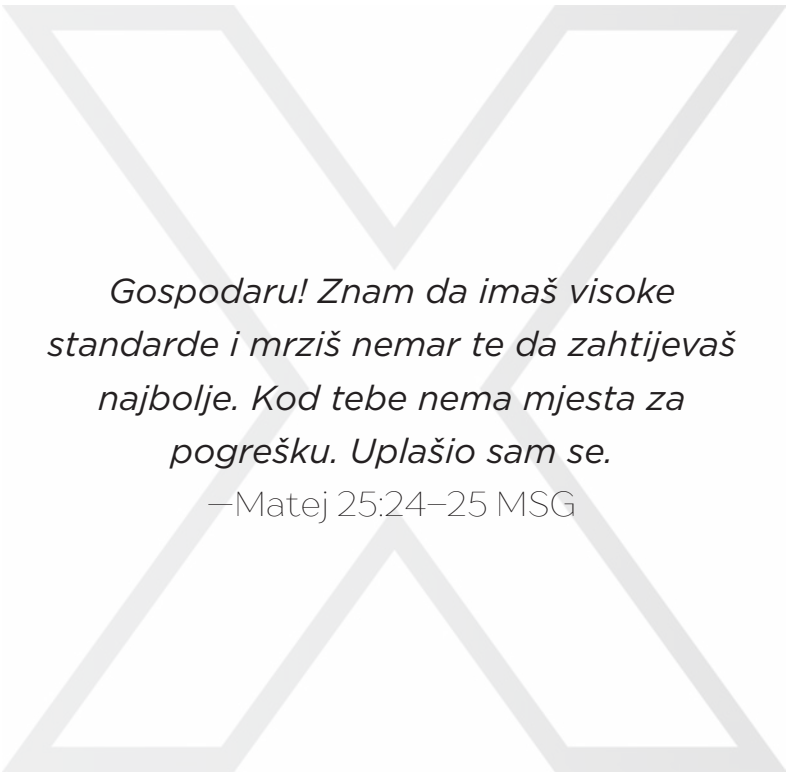
Bog želi imati blizak odnos s vama. Njegova savršena ljubav izgoni svaki strah. Često se ponašamo poput upravitelja koji nije vidio gospodarevu dobrotu. Zato vas ohrabrujem da tražite Boga da vas ispuni svojim svetim strahom. Zatim provedite kvalitetno vrijeme s Njim i otkrijte tko On uistinu jest: Ljubav.

Bog nas je pronašao, volio i umro za nas puno prije nego smo ga poznavali. On je bio taj koji je započeo taj čudesni odnos. On je tu za nas. Želi nas poznavati blisko. Međutim, toliko nas voli da nas ne želi siliti na blizak odnos.

Zato izaberite sada! Izaberite život! Izaberite ga poznavati... blisko.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Strah je uvijek vođen nepoznavanjem Božjeg karaktera. Kako je nepoznavanje Božje naravi utjecalo na vaše upravljanje darovima i pozivom?
2. Istinski odnos s Bogom moguć je tek kad mu se potpuno predate, živeći u poslušnosti Njegovoj riječi. Prepoznajete li kod sebe neki način razmišljanja ili ponašanje koje koči vaš odnos s Bogom?
3. Velika je razlika između toga da se netko *boji* Boga i da ima *strah Gospodnji*. Koja je razlika? Zašto je neophodno imati strah Gospodnji da bismo mogli Boga upoznati blisko?

*Gospodaru! Znam da imaš visoke
standarde i mrziš nemar te da zahtijevaš
najbolje. Kod tebe nema mjesta za
pogrešku. Uplašio sam se.*

—Matej 25:24–25 MSG

13

Zapreke umnožavanju II

Sada možemo analizirati i drugu rečenicu lijenoga sluge: „Uplašio sam se“. Strah ga je paralizirao. Volim kako Message prijevod Biblije prevodi riječi trećeg sluge: „Znam da imaš visoke standarde.... Zahtijevaš najbolje i kod tebe nema mjesta za pogrešku.“

To me podsjeća na jednu priču. Dok sam trenirao košarku, imao sam dva trenera. U oba tima igrao sam krilo jer je pucanje trica bilo nešto što sam jako dobro radio.

Moj prvi trener bio je čovjek koji je izvlačio najbolje iz nas, ohrabrujući nas cijelo vrijeme. Znao sam da je za mene, a ne protiv mene. Pucao sam sa svih strana terena s velikim samopouzdanjem. To što je vjerovao u mene davalo mi je samopouzdanje.

Moj drugi trener bio je sušta suprotnost. Njegovim riječima, bio je „onaj koji je imao visoke standarde i kod njega nije bilo mjesta pogrešci.“ Kad bih pucao i promašio, trener bi vikao na mene, a često bi me i stavio na klupu. Nisam dobro pucao pod njegovim vodstvom. Kad bih sam vježbao, tj. kad njega ne bi bilo, bez problema bih pogađao iz svih kutova. Bio sam isti igrač sa istim talentom, ali kad bi on bio prisutan, nisam pogađao.

Ako pogledate što je sluga rekao, način na koji je doživljavao gospodara bio je identičan tome kako sam ja doživljavao svog oštrog trenera. No, razlika je ogromna: *U stvarnosti*, gospodar onoga sluge nije bio ni sličan mom treneru.

Da ponovim ono što sam već rekao u zadnjem poglavlju – neizmjerljivo je važno odvojiti vrijeme za upoznavanje Boga. On nije ni sličan iskrivljenoj *percepciji* lijenoga sluge. Bog je za nas; On vjeruje u nas i ima povjerenja. Ako ga ne doživljavamo na takav način, lako se možemo podložiti strahu i zakopati darove.

Sada ćemo govoriti o drugom uzroku neplodnosti. Kao što smo već spomenuli, neki ljudi poznaju Boga, ali se svejedno bore sa strahom i podlažu mu se. Pismo objašnjava zbog čega se to događa, a mi ćemo se dalje u ovom poglavlju baviti tim pitanjem. Prije toga, međutim, evo nekih zanimljivih komentara o strahu:

Čovjek se ne bi trebao bojati smrti nego toga da nikada ni ne počne živjeti.

—Marko Aurelije

Nikada se nemojte bojati isprobati nešto novo. Zapamtite, amateri su izgradili arku, a profesionalci Titanik.

—Nepoznati autor

Najveća pogreška koju možemo napraviti jest živjeti u stalnom strahu od pogreške.

—John C. Maxwell

Jedno od najvećih čovjekovih otkrića, najvećih iznenađenja jest otkriti da može učiniti ono čega se bojao.

—Henry Ford

Otvorit ćemo raspravu nepokolebljivom istinom: *Suprotnost nezdravom strahu je Božja ljubav*. Kada bezuvjetno volimo Boga i ljude, strah nestaje. Kao što piše apostol Ivan: „Savršena ljubav izgoni svaki strah“ (1 Ivanova 4:18).

Vezano uz tu istinu, nikada neću zaboraviti susret sa Duhom Svetim u San Diegu. Upravo sam bio završio sa službom, bio sam sâm u svojoj sobi i odjednom me obuzeo strah za naše sinove. Čuo sam da su djeca nekih propovjednika tragično poginula: jednog je udarila struja, neki su poginuli u automobilskoj nesreći, drugi su se predozirali ili utopili itd. Upravo sam bio čuo za još jednu tragediju i pokušavao sam sa sebe stresti brigu koja me progonila. Odjednom sam začuo u srcu ove riječi: „Sine, strah je samo pokazatelj. Otkriva područje u tvom životu koje mi još uvijek nisi predao; još uvijek ga držiš za sebe.“

Njegove su me riječi iznenadile. Shvatio sam da sam uzeo u svoje vlasništvo nešto što nemam moć održati niti sačuvati. U tom trenutku prosvjetljenja, viknuo sam u svojoj sobi: „Oče, ti sinovi nisu moji. Ja sam samo upravitelj onih koji su tvoji. Zato, što god želiš za njih, to želim i ja, bez obzira na sve. Možeš ih odvesti na drugi kraj svijeta, pa čak i na nebo ako želiš, ali te molim da ispune ono za što si ih stvorio.“

Zatim sam još glasnije viknuo: „A ti, đavle, u Isusovo ime, odlazi i ne dotiči ih se. Objavljujem da su oni Božje vlasništvo i zabranjujem ti da ubijaš, kradeš i uništavaš ono što je Božje!“

Mir je ispunio moje srce i nikada se više nisam brinuo za naša četiri sina. Ako se briga i pokuša uvući nazad, ja samo kažem: „Brigu o naša četiri sina prepustio sam Bogu još u San Diegu i neću je uzeti natrag.“ Svaki put, strah istog trena nestane i mir se vrati.

Strah je užasan gospodar. Podmukao, pokušava zadobiti kontrolu pa kad mu to i uspije, preplavi vas u potpunosti. Ako se ne pozabavite s njim na ispravan način, promijenit će vam sudbinu. Ali evo dobre vijesti: Protiv straha se možemo boriti, ali bitno je da to bude na ispravan način.

PAZITE NA SVOJ DAR

Pavao je napisao dva pisma svom „duhovnom sinu“, Timoteju. U oba pisma kaže da je Timotej zanemario svoj dar (*charisma*) te da ne djeluje u njemu. Pogledajmo sad nešto jako važno; Timotej je bio pobožan čovjek. Pavao se u poslanicama hvalio Timotejevim karakterom i iskrenom vjerom. Dakle, sigurno ne spada u kategoriju onih koje je strah paralizirao jer ne poznaju Božji karakter. Pavao u prvom pismu kaže: „Ne zanemaruj dar koji je u tebi“ (1 Timoteju 4:14).

Riječ „zanemariti“ je grčka riječ *ameléō*. Opisuje se kao „previdjeti ili olako shvatiti.“¹⁶ Drugi izvor definira tu riječ kao „ne razmišljati o tome te posljedično ne reagirati na pravi način – ne obraćati pažnju.“¹⁷

Zašto bi Timotej – ili bilo tko od nas – previdio ili ne obraćao pažnju na dar koji mu je Bog dao, a u ekstremnom slučaju čak ni ne razmišljao o njemu? Samo iz jednog razloga:

Jer ne donosi rod koji očekujemo.

Pomislimo: *Pokušavam, ali ne funkcionira.* Često sam bio kušan tako razmišljati kad sam imao 20 i 30 godina. Kao što sam već rekao, jednom su Lisa i njena prijateljica zaspale na mojoj propovijedi. Pomislio sam: *Zašto bi me itko htio slušati ako čak ni oni koji su mi najbliži ne mogu ostati budni dok propovijedam?*

Otprilike u isto vrijeme dogodilo se još nešto zbog čega sam počeo razmišljati o neuspjehu. Prijatelj i ja smo nedjeljom vodili vjeronauk. Na njegov sat je dolazilo više od 200 mladih, nisu imali gdje sjesti pa bi stajali. Na moj sat bi došlo otprilike 20 osoba. Čak sam na jednom satu imao samo jednog učenika!

Još je bilo situacija u kojima sam preispitivao svoje darove. Sad vidim da bih odustao od službe i otišao drugim putem da sam se

podložio tim mislima o neuspjehu. Na kraju bih bio jadan jer sam napustio svoj životni poziv.

Još jedan razlog zbog kojeg možemo odustati od dara koji nam je Bog dao su:

kritike drugih ljudi.

Bez sumnje, bio sam ozbiljno kušan da prestanem pisati nakon što je moj prvi urednik, a onda i izdavač, kritizirao i odbio moju prvu knjigu. Kasnije, nakon što sam sâm izdao knjigu, jedan je prijatelj ismijao moj stil pisanja. Nakon što sam čuo te komentare, te sam večeri legao na pod u našem dnevnom boravku, ne mičući se 20 ili 30 minuta, zureći u strop i osjećajući se strašno depresivno. Pitao sam se jesam li uzalud potrošio godinu dana života i hrpu novaca na tu knjigu! Mislio sam: *Svi su kritizirali moju knjigu: i urednik, i izdavači, a sad i prijatelj. Johnne, probudi se! Jednostavno priznaj da nije dobra i da nisi uspio.*

Da sam se podložio tim mislima i ostalim kritikama, ne bih nikada napisao drugu knjigu, koja se također činila kao potpuni promašaj. Sjećam se da sam je poslao bivšoj učiteljici u biblijskoj školi i ona ju je također iskritizirala – to me dokrajčilo! Potrošio sam dvije i pol godine i ni prva ni druga knjiga nisu imale nikakav uspjeh.

Da sam u bilo kojem trenu poslušao tuđe kritiziranje i vlastite misli o neuspjehu, bilo bi lako odustati. I ne bih nikada napisao treću knjigu koja je, naravno, bila *Sotonska zamka*.

Još jedan razlog zbog kojeg možemo zanemariti dar koji nam je Bog dao je:

Strah od neuspjeha.

Ironično u vezi s tim strahom je to da očekujemo neuspjeh prije nego smo i počeli nešto raditi. Štitimo se niti ne pokušavajući

nešto napraviti! Mislimo: *Zašto da uopće pokušavam ako ionako neću uspjeti?* Koliko li je samo snova i vizija propalo zbog straha od neuspjeha? Koliko je Božjih darova potraćeno na tragičan način, kao kod lijenoga sluge.

U vezi toga moj prijatelj Myles Munroe napisao je ovo u svojoj knjizi *Povećavanje vašeg potencijala (Maximizing Your Potential)*:

Groblje je najbogatije mjesto na planeti jer tamo možete pronaći sve nade i snove koji nikada nisu bili ispunjeni, sve knjige koje nikada nisu bile napisane, pjesme koje nisu bile ispevane, otkrića koja nikada nisu ni s kim podijeljena, lijekove koji nikada nisu bili otkriveni, a sve zbog toga jer je netko bio previše uplašen da *napravi prvi korak*.¹⁸

Slažem se sa Mylesom i želim vam dati jedan savjet: Nemojte dopustiti da dar koji vam je Bog dao ostane zakopan.

Ovo što ću iduće reći možda će vas iznenaditi jer svi mi jako cijenimo Timoteja. Ali iz Pavlove poslanice doznajemo da Timotej ide istim putem kao i lijeni sluga! Zakopao je dar koji mu je Bog dao i nije obraćao pažnju na njega. Nasreću, imao je dobrog oca u Kristu koji mu nije dopustio da ostane u tom stanju.

U drugoj poslanici Pavao piše svom „sinu“ o tom problemu, ne trošeći vrijeme: „Raspiruj milosni dar koji je u tebi“ (2 Timoteju 1:6). Riječ *raspiriti* u grčkom je *anazopureo*, i znači „obnoviti vatru“.¹⁹ Grčko-engleski rječnik još bolje opisuje tu riječ. Definira je ovako: „Uzrokovati da nešto ponovno započne – reaktivirati nešto“.²⁰ Božji dar u Timotejevom životu bio je neaktivan i trebalo ga je ponovno pokrenuti. Kako je došlo to toga da je dar neaktivan? Pavao o tome govori u idućem stihu:

Jer Bog nam nije dao duha straha nego snage, ljubavi i zdravog razuma. (2 Timoteju 1:7).

Grčka riječ za *strah* je *deilia*, što bi najtočnije prevedeno značilo „bojažljivost“. Pavao kaže: „Timoteju, dar koji ti je Bog dao neaktivan je zbog duha *bojažljivosti*“, ili da kažem to još jasnije: „Timoteju, dar koji ti je Bog dao neaktivan je zbog duha *zastašivanja*.“

Tu riječ jako dobro razumijemo. Zastašivanje znači „odustati od nekog postupka zbog straha“. No, još je važnije da je izvor zastašivanja *duh*. Riječ je o duhovnoj sili i ako se sa strahom ne razračunamo na duhovnoj razini, nećemo ga uništiti u korijenu.

MOJA BITKA SA ZASTAŠIVANJEM

Sve ovo jako dobro znam jer sam se i sām godinama borio s tih duhom. Mislio sam da sam karakterno slab. Ali za vrijeme službi ranih 90-ih, otkrio sam da griješim. Službe su trebale trajati četiri dana, u jednoj maloj crkvi, ali umjesto toga Bog nas je potaknuo da puna tri tjedna imamo sastanke. Svake večeri crkva je bila prepuna i mnogi su bili spašeni, iscijeljeni i oslobođeni. Dar propovijedanja koji mi je Bog dao bio je na vrhuncu. Bilo je čudesno. Ljudi bi putovali izdaleka samo da dođu na našu službu. Sjećam se da bih po danu ušao u praznu crkvu i činilo se kao da Božja prisutnost počiva na tom mjestu.

No, jedne večeri zadnjeg tjedna sve se promijenilo. Netko od voditelja slavljenja kritizirao je moju propovijed večer prije. To mi je prenio jedan od starješina crkve netom prije službe. Komentar se činio bezazlenim. Međutim, nikako se nisam mogao otresti tih riječi u mislima. Više nisam razmišljao o propovijedi nego o kritici koju sam čuo. Pastor je rekao par riječi; molili smo i ušli u crkvu kao i svaki put do tada.

No, te se večeri sve činilo suhim. Pokušao sam propovijedi kao prethodna dva tjedna, ali bio sam zbunjen, nisam se mogao koncentrirati i jedva sam čekao da služba završi. Na kraju sam izašao kroz stražnja vrata! Osjećao sam se nemoćno, poput tinejdžera u srednjoj školi koji se zbunio odgovarajući pred pločom. Nije bilo pomazanja; nije bilo Božje prisutnosti. Bilo je užasno. Ranije sam završio propovijed i otišao u hotelsku sobu.

Bio sam pomalo ljut na Boga. *Zašto mi nije pomogao? Zašto je ova služba bila toliko drugačija? Zašto sam se osjećao napušteno?* Mislio sam: *'Propovijed je bila grozna. Nitko se neće vratiti sutra navečer. Zapravo, ja se ne želim vratiti sutra navečer.'*

Legao sam nadajući se da će sutra biti bolje.

Iduće jutro sam se probudio osjećajući se depresivno i obeshrabreno. Pokušao sam se moliti, ali ništa od toga. Sve sam se više brinuo oko toga što je pošlo po zlu. To popodne proveo sam tri sata u molitvi. Cijelo vrijeme sam se borio sa mislima obeshrabrenja. Natjerao sam se da ne razmišljam o tome, koncentrirajući se na večernju službu.

Te večeri slavljenje je bilo suho kao i večer prije i osjećao sam se kao da nemam ništa za dati. Opet sam htio pobjeći kroz stražnja vrata. Nakon uvoda, popeo sam se na pozornicu. Nisam se mogao koncentrirati. U jednom trenu sam začuo glas kako mi govori: „Zašto si to rekao? Što uopće misliš postići s tom propovijedi? Baš si jadan!“

E tad mi je stvarno bilo dosta. Rekao sam pred 600 ljudi: „Ne znam što nije u redu, ali nešto ne valja već dvije večeri. Možete li se ustati i moliti sa mom?“

Dok smo se molili, Bog mi je progovorio – prvi put sam čuo Njegov glas u posljednja 24 sata. Podsjetio me na Pavlove riječi

u Drugoj poslanici Timoteju 1:7: „Sine, zastrašen si zbog tima za slavljenje koji stoji iza tebe. Slomi *duh zastrašivanja* i govori što sam ti rekao da kažeš.“

Učinio sam što mi je rekao i odmah je uslijedila silna propovijed. Bila je to najsnažnija propovijed od sve 21 službe. Sedamdeset pet posto ljudi je izašlo naprijed, priznajući da se i oni bore s bojažljivošću. Ljudi su tražili molitvu oslobođenja.

Pastor mi je nakon nekoliko tjedana rekao koliko je uspješna bila ta služba. Voditelji i članovi tima za slavljenje koji su me kritizirali živjeli su u konkretnim grijesima – preljubu, bludnosti i raspuštenosti. Sve se otkrilo u idućih par tjedana i svi osim jednog napustili su crkvu. Pastor je rekao da im je tim za slavljenje od tada ujedinjen i plodonosan. Bilo je to iskustvo koje mi je promijenilo i život i službu.

Što se mene tiče, završile su godine depresije i nastojanja da propovijedam bez upotrebljavanja dara koji mi je Bog dao.

Najvažnija stvar koju sam tada otkrio bila je da se *duhu zastrašivanja* trebamo direktno obratiti – kao što je Isus izgovarao Božju riječ direktno Sotoni dok je bio kušan u pustinji. Isus nije tražio Boga da ukloni od njega taj napad; sam se razračunao sa đavlom, smireno i konkretno.

ILIJINA ZAMJENA

Ohrabrujem vas da pročitate 1 Kraljevima 17:19. Vidjet ćete kakvu je situaciju Ilija imao sa duhom zastrašivanja, vezano uz izraelsku kraljicu Jezebelu.

Taj se veliki prorok hrabro obratio Izraelcima na gori Karmel – sam protiv 850 lažnih proroka, protiv kralja Ahaba i kraljevskih uzvanika. Pred cijelim narodom Bog je Iliji odgovorio na molitvu,

spustivši vatru sa neba. Ilija je čak uputio narod da pogube te lažne proroke. Silno je djelovao u svom daru! Zatim se molio i zaustavio sušu koja je trajala tri i pol godine. A onda je pobjegao! I sve se to dogodilo u jednom danu! Kakav dan!

Međutim, prije nego je sunce zašlo, Jezebel je čula što se dogodilo i počela je prava bitka:

Tada Jezebel poslala Iliji glasnika s porukom: »Neka mi bogovi učine sva zla i neka nadodaju ako sutra u ovo doba ne učinim s tvojim životom kao što si ti učinio sa životom svakoga od njih!« (1 Kraljevima 19:2)

Prije nego prokomentiram Jezebelinu prijetnju, dopustite mi da prvo kažem kako su duhovi slični surferima. Surferima trebaju valovi; duhovima trebaju riječi. Rečeno nam je: „Neće uspjeti oružje protiv tebe skovano. Ušutkat ćeš svaki glas što na te udari. To je baština slugu Jahvinih“ (Izaija 54:17). Primijetite da kaže da ćemo ušutkati svaki glas koji se digne protiv nas. To je naš posao, ne Božji. Isus nije tražio Boga da ušutka Sotonu u pustinji. Ne trebamo ni mi kad smo pod napadom.

Očito su Jezebeline riječi bile nadahnute duhom zastrašivanja. Kad je njena izjava došla do Ilije, pogledajte što je rekao: „Kad je to vidio, ustane i ode da bi spasio život“ (1 Kraljevima 19:3).

Čovjek koji se suprotstavio cijelom narodu, lažnim prorocima i kralju - sada bježi. Cijeli dan je hodao po pustinji, sjeo ispod drveta i *molio se da umre*.

Čekaj malo, je li to ista osoba? O čemu se tu radi? Očito je zbunjen, depresivan, beznadan i izgubio je viziju. To su simptomi duha zastrašivanja. Tužna stvarnost je da se većina ljudi onda bori sa simptomima umjesto da se suprotstave duhu koji stoji iza simptoma. Ne znajući, i ja sam se godinama borio sa tim

simptomima prije nego mi je Bog te večeri razotkrio da je riječ o zlom duhu. Borio sam se da djelujem u svom daru, a nisam znao zašto.

Ilija je digao ruke pa je Bog potištenog proroka poslao na putovanje. Anđeo mu se ukazao i dao mu hranu za 40-dnevni put do gore Sinaj. Kad je stigao, prva stvar koju ga je Bog upitao bila je: „Što radiš tu, Ilija?“ (1 Kraljevima 19:9).

Što? Samo malo! Bog je rekao anđelu da mu da hranu za put i Ilija je otišao na put. Ali onda ga Bog, kad je ovaj došao tamo, pita što radi tu. Je li Bog šizofreničar?

Ne – evo što moramo razumjeti. Da bismo pobijedili bojažljivost, Bog će nas često poslati na neko neutralno mjesto da bi nam služio jer nas voli. Ja nisam mogao shvatiti što je pošlo po zlu na onim službama na kojima sam propovijedao, ali mislim da je Ilija znao. Znao je kako se hrabro suprotstaviti neprijateljima, ali bojao se kraljice.

Pravo pitanje je: Zašto je Bog postavio to pitanje? Bog je pitao zašto se Ilija nije suprotstavio kraljici jer je ona bila ta koja je širila zlo. Netko ju je trebao zaustaviti, a Ilija je pobjegao.

Umjesto da odgovori na pitanje iza pitanja, Ilija je promijenio temu, žaleći se da je jedini on ostao koji služi Bogu. Klasična žalopojka.

Revnovao sam gorljivo za Jahvu, Boga nad vojskama,
jer su sinovi Izraelovi napustili tvoj Savez, srušili tvoje
žrtvenike i pobili mačem tvoje proroke. Ostao sam sâm,
a oni traže da i meni uzmu život. (1 Kraljevima 19:10)

Bog je potpuno izignorirao njegovu reakciju, ponovno mu postavivši isto pitanje: „Ilija, što radiš tu?“ (1 Kraljevima 19:13).

A Ilija se opet počeo žaliti (vidi 14. stih). Odustao je i nije se htio baviti zlom koje stoji iza zla. Bog je ponovno izignorirao njegovo jadikovanje, davši mu šokantnu zapovijed:

Idi, vrati se istim putem u damašćansku pustinju. Kad dođeš, pomaži ondje Hazaela za kralja aramskog. Pomaži Jehuu, sina Nimsijeva, za kralja izraelskoga i pomaži Elizeja, sina Šafatova, iz Abel Mehole, za proroka namjesto sebe. (1 Kraljevima 19:15–16)

Jeste li primijetili posljednje riječi: „proroka umjesto tebe“? Bog je htio zamijeniti Iliju jer se pokorio strahu umjesto da ga je nadvladao. Ako nastavite dalje čitati 2 Kraljevima, vidjet ćete da je Ilija većinu naredne četiri godine proveo poučavajući svog zamjenika. Evo još jedne šokantne novosti: Nije pomazao Hazaela niti Jehua. Njegova zamjena, Elizej, to je učinio.

Elizej uopće nije bio zastrašen niti bojažljiv. Bio je hrabar i nije uzmaknuo pred zlom. Bog o njemu kaže: „Koji utekne od Jehuina mača, njega će pogubiti Elizej“ (1 Kraljevima 19:17). U razdoblju između Jehua i Elizeja, zbačena je zla dinastija Ahaba i Jezebele. Vjerujem da je taj zadatak trebao izvršiti Ilija, ali zbog zastrašenosti nije to učinio.

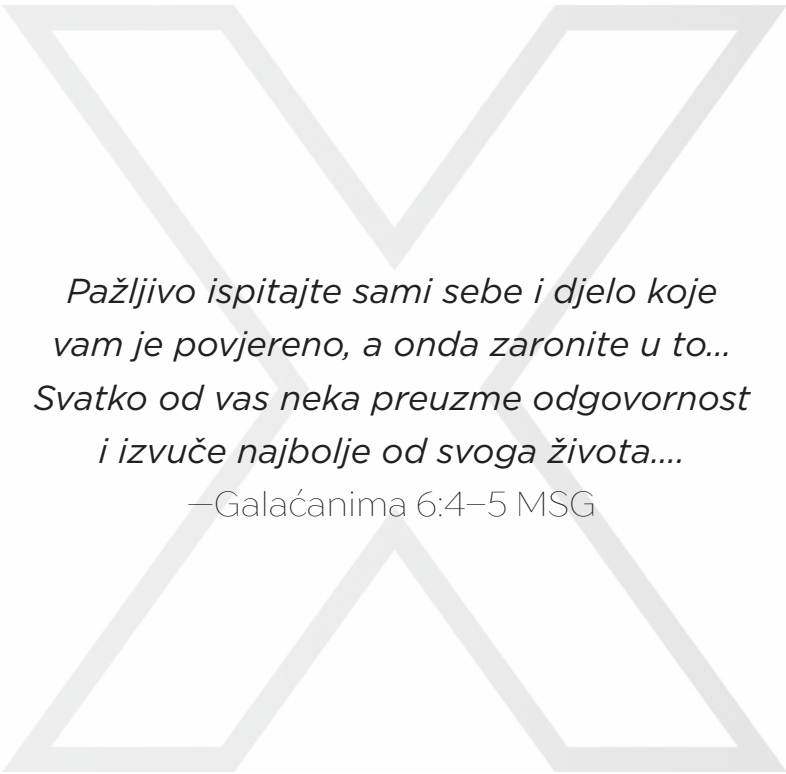
Međutim, možemo reći da je Ilija, za razliku od lijenoga sluge, poznavao Božji karakter. Ali njegova borba jasno pokazuje što strah i zastrašenost mogu učiniti našim darovima i službi.

Jako je važno da čvrsto odlučimo da nećemo posustati kad se suočimo sa strahom i zastrašivanjem. Bog će nas poduprijeti kad se suprotstavimo toj sili. Možemo je pobijediti, ali samo Božjom riječju i obećanjima.

Ponavljam: Bog je za vas. On vjeruje u vas. Želi da djelujete u darovima koje je stavio u vas. Nemojte posustati niti uzmaknuti. Nemojte dopustiti nikome i ničemu da vas omete u ostvarenju vaše sudbine.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Strah je kradljivac mnogih snova. Podmukao, želi zadobiti kontrolu i ako se ne razračunamo s njim na ispravan način, promijenit će nam sudbinu. Na koji je način strah utjecao na vašu sudbinu?
2. Timotej je upozoren da ne zanemaruje svoj dar. Zašto je opasno ignorirati darove koje nam je Bog dao? Iz primjera koje smo naveli, koji razlog za zanemarivanje darova vas se najviše dojmio? Zašto?
3. Zastrašivanje je duh. Jeste li se vi sreli s tim duhom? Kako ga možemo nadvladati i pobijediti?

*Pažljivo ispitajte sami sebe i djelo koje
vam je povjereno, a onda zaronite u to...
Svatko od vas neka preuzme odgovornost
i izvuče najbolje od svoga života....*

—Galaćanima 6:4–5 MSG

14

Otkrijte i razvijte svoje darove

Sad ćemo govoriti o otkrivanju i razvijanju darova koje nam je Bog dao. Kao što sam već rekao, nije mi namjera raspravljati o prirodnim talentima i sposobnostima. Uz dovoljno prakse, gotovo svatko može se usavršiti u praktički bilo čemu.

Možda se moja obitelj neće složiti s time kad je riječ o pjevanju, i možda su u pravu. Dakle, dopustite mi da vam dam jedan realan primjer: Da sam vježbao svirati neki instrument 10 tisuća sati, možda ne bih bio užasan glazbenik nego prosječan. Moj trud bi možda doveo do toga da me netko može slušati kako sviram klavir ili gitaru, ali čak ni nakon toliko sati vježbanja, ne bi *charisma* bila ta koja nadahnjuje moj poziv da gradim Kraljevstvo.

BOŽJI ANGAŽMAN

U prvom dijelu ovog poglavlja fokusirat ćemo se na Pavlove riječi da „pažljivo ispitamo sebe i svoje djelo koje nam je povjereno“. Nema formule za otkrivanje poziva i darova. Postoje razni izvori koji vam mogu pomoći da otkrijete u čemu ste dobri, ali kad je riječ o onome što traje vječno, samo nam Stvoritelj može pomoći da otkrijemo svoj poziv i *charismu*.

Ponekad je lako razabrati da nam Bog otkriva darove, kao kad je meni rekao da pišem. Nikada ne bih pokušao pisati da u molitvi, tog ljeta 1991., nisam to čuo od Boga. Nijedna knjiga ni tečaj ne

bi me uvjerali da pišem, a samom mi sigurno ne bi palo na pamet. Drugi sličan primjer je kralj David. Nikada ne bi shvatio da je ratnik da nije morao zaštititi ovce od medvjeda i lava. Nakon toga, pojavila se potreba da netko oslobodi Izraelce od Filistejaca. Davidu su te situacije bile kao stepenice do borbe s Golijatom, kad se sav ostali Izrael sakrio od straha. Bog je dopustio Davidu da otkrije svoj dar zbog potrebe koja je bila očita.

Ako pogledate Gideona, on je bio više poput mene. Bog ga je kroz runo morao uvjeriti da je pozvan biti ratnik. Prva stvar: ključno je tražiti i vjerovati da će vam Bog otkriti vašu *charismu*. Pismo kaže da Bog nagrađuje one koji ga traže u vjeri. Ne kaže da Bog nagrađuje one koji ga traže u sumnji i nevjerici (autorova parafraza Hebreja 11:6). Otprilike na istom mjestu Isus nam poručuje:

Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete!

Kucajte i otvorit će vam se! Doista, tko god ište, prima; i tko traži, nalazi; i onomu koji kuca otvorit će se.

(Matej 7:7–8)

Trebamo strastveno željeti otkriti svoju *charismu*. Nadam se da će ova knjiga raspaliti želju u vama da otkrijete i djelujete u svojim darovima. Ta će vas čežnja sačuvati od nonšalantnog traženja ili kucanja, potičući vas umjesto toga na ustrajnost, kao što Isus i navodi. Bog vas ne koči. On želi da se u vama raspiri strast za ono što tražite od Njega.

U srednjoj školi sam želio profesionalni teleskop jer sam volio astronomiju i htio sam proučavati noćno nebo. Kvalitetan teleskop bio je izvan mog dosega, nisam ga mogao platiti, ali i dalje sam čitao knjige i časopise o astronomiji. U knjižnici sam znao posuditi četiri, pet knjiga o astronomiji, čitati ih u slobodno vrijeme – ponekad više puta, i potom ih vratiti i posuditi nove. To čitanje razvilo je u meni gotovo očajničku želju za teleskopom.

S vremenom me ta moja strast potaknula da na neobičan način počnem prikupljati novac za teleskop iz snova. Bio sam učitelj tenisa, ali sam satove davao samo za vrijeme ljetnih praznika. Učinio sam nešto što do tada nitko nije učinio u našem klubu. Uz dopuštenje glavnog odbora, smislio sam plan da dajem privatne sate nakon škole tijekom jeseni. Ako to upali, prikupit ću dovoljno novaca da kupim teleskop. I uspio sam! Vjerujte mi; nikada nisam taj teleskop uzimao zdravo za gotovo. Da mi ga je netko poklonio prije nego je moja želja postala toliko snažna, možda bih ga se zasitio nakon početnog uzbuđenja.

Boga nije teško čuti. On se ne skriva od nas. Želi da ne uzimate zdravo za gotovo darove koje vam daje za izgradnju svog naroda. Vaša strast mora biti jača od nevolja s kojima se suočavate na putu ostvarenja svojih snova. Dopustite želji da naraste i to će vas spontano odvesti u otkrivanje *charisme* i darova.

Iduće, moramo razumjeti da ne postoji obrazac kako nam Bog govori; za svakoga je drugačije. Čudi me da stalno govorimo o „osobnom odnosu“ s Isusom, ali kad dođe do toga da trebamo čuti Boga, u ovom slučaju da bismo razumjeli svoju *charismu* i darove, želimo formulu. Bog želi da to bude osobno. Želi da imate poseban odnos s Njim. Ne odgovara na svaku molitvu svoje djece na isti način. Zato nas Isus i poziva da molimo, tražimo i kucamo. Trebamo „tražiti“ Njegovu volju i to je zapravo jako dobro za nas.

U toj našoj potrazi trebamo sebi – i drugima – postavljati pitanja. Sve je to dio procesa traženja. Ne tražimo ljudsku mudrost nego želimo čuti Božji glas u glasovima onih s kojima pričamo.

Važno je da znamo s kim trebamo razgovarati. Moramo pronaći one koji ohrabruju, ali se ne boje reći istinu. Volio bih da mogu reći kako ih je mnogo, ali nije. Ja poznajem ljude kojima mogu otići i koji će mi uvijek reći što želim čuti. Zatim postoje oni koji su pesimistični, kritični i negativni u vezi skoro svega –

nedostaje im vizije. Izbjegavajte i jedne i druge. Pronađite ljude koji imaju vjeru i zreli su i mudri. Pronađite oca ili majku u Kristu, ili mudrog vjernika koji je duže s Bogom od vas i naučio je nešto iz svojih pogrešaka.

Važno je da osobe kojima se odlučite povjeriti nisu ogorčene ili cinične jer takav stav uglavnom imaju oni koji skrivaju neki grijeh. Potražite osobu koja je brza na opraštanje, koja nije lažno religiozna nego s vremenom napreduje i prati svježa djelovanja Božjeg duha. Što je najvažnije, to mora biti netko tko promatra sve iz perspektive vječnosti. Kada pronađete takvu osobu, učinite sve što je u vašoj moći da zadržite taj odnos.

Mnogo je mudrih po mjerilima ovoga svijeta, ali nedostaje im perspektiva vječnosti. Njima možete vjerovati samo do određene razine. Budite oprezni kada primete njihove savjete, uvijek ih filtrirajući kroz Božju riječ i molitvu.

Roditelji, supružnik i pastor ne ulaze u tu kategoriju i uglavnom daju mudre savjete iako postoje iznimke.

Kao mladić, podijelio sam snove o propovijedanju sa svojim ocem. Njegova generacija voljela je sve raditi „na sigurno“ (što je u životu vjere slabost). Tata mi je rekao: „Sine, nema sigurnosti na tom putu.“ Predložio mi je da se bavim strojarstvom jer sam dobar u matematici i znanosti, a i on je bio inženjer 40 godina. Bio je to siguran izbor karijere. Nisam tada znao da pristajem na šest godina jada na fakultetu! Iako sam stvarno bio nadaren za te stvari, bio sam nesretan jer to nije bio Božji poziv za mene.

Moj prvi posao bio je u IBM-u. Jednoga me dana šef pozvao u ured, rekavši mi: „Bevere, što ti radiš u strojarstvu? Ti si društveni tip; trebao bi raditi nešto s ljudima.“ Poznati propovjednici također su mi dolazili na službama i govorili: „Sine, vidim da imaš Božji poziv za propovijedanje evanđelja.“

Dok bih se molio, Bog mi je stalno pripremao srce za službu propovijedanja, iako sam od sebe to nisam želio. Svi propovjednici koje sam poznao bili su čudni. Ali srce mi je i dalje bilo osjetljivo na našeg Stvoritelja. Prije spasenja, tjedan dana sam pohađao katolički seminar i činilo mi se da me Bog zove u službu propovijedanja. Ali to me plašilo jer se tada, kao katolički svećenik, ne bih mogao oženiti.

Neprestano sam primao potvrde, što mi je na kraju pomoglo da se oglušim o tatin savjet. Poštovao sam ga i to je bilo ugodno Bogu, ali osjećao sam da nešto nije kako treba cijelo to vrijeme dok sam studirao i radio kao inženjer strojarstva. Budući da sam u to doba stalno tražio Božji savjet i smjer, nije dopustio da skrenem s pravoga puta (čak ni zbog mog dobronamjernog tate), jasno mi očitovavši svoju volju.

U meni se rodila goruća strast koja je rezultirala traženjem tijekom idućih godinu i pol dana. Bio sam vrlo blizu završetka studija. Odlučio sam ga završiti i onda otići propovijedati. To je bila dobra odluka jer sam naučio strategije koje me biblijska škola ne bi naučila. *Bog će iskoristiti svako naše iskustvo da nas pouči!*

Osim toga, da biste otkrili svoje darove, jako je važno da budete usađeni u zdravu lokalnu crkvu. Pismo kaže: „*Zasađeni u domu Jahvinu cvatu u dvorima Boga našega*“ (Psalam 92:14). Ako posadite sjeme pamuka, neće vam iz zemlje narasti bundeve. Zemlja je zdrava lokalna crkva i kad ste predani, vaši će se darovi očitovati u crkvi. Nije bitno u koje ste područje pozvani, u poslovni svijet, obrazovanje, vladu, sport – cvjetat ćete. To je način na koji Bog djeluje.

PITANJA KOJA TREBATE POSTAVITI SEBI I SVOJIM MUDRIM PRIJATELJIMA

Idemo sada postaviti pitanja, prvo sebi, a onda mudrim prijateljima. Prava pitanja postavljena pravim ljudima mogu nam pomoći da u sebi prepoznamo za što smo nadareni. Evo nekih primjera.

U čemu ste prirodno dobri?

To je dobar početak. Možda razumijete brojeve, elokventni ste, znate dobro sastavljati rečenice, znate graditi stvari, raditi zanimljive videoe, dizajnirate odjeću ili organizirate događanja. Možda ste po prirodi sportski tip, imate nos za mirise ili oko za detalje. Što god bilo, utvrdite vlastite snage.

Ako imate sluha i želite uvoditi ljude u Božju prisutnost, to je dobar pokazatelj da ste možda pozvani u slavljenje ili neku drugu vrstu službe povezane sa glazbom. Ista je stvar ako vas zanima ljudsko tijelo i fascinira medicina. Definitivno trebate pitati Boga jeste li pozvani u zdravstvo. Popis je beskonačan.

Ali to ipak nije ono prema čemu se trebate voditi. Ja sam bio jako dobar tenisač, igrao sam u školi u teniskom timu, kasnije sam igrao turnire i Davis Cup za mlade. Osim toga, kao što sam već rekao, bio sam trener tenisa tri godine i osvojio sam državni turnir u tenisu sa srednjom školom iz zapadne Virginije. Ali u molitvi sam primio da profesionalni tenis nije ono za što sam pozvan od Boga.

S druge strane, imam prijatelja, Aaarona Baddeleya, koji je izvanredan igrač golfa. Ali 2004. – na drugoj godini PGA Toura – borio se. (Jedva se kvalificirao za 2005. jer je bio 24. na listi.) Pred kraj te teške godine, dok je igrao turnir, boravio je kod nas i nažalost, bio eliminiran. Zajedno smo sjeli na avion i otišli u Las Vegas, gdje sam trebao propovijedati na konferenciji. Na toj službi Bog mu je četiri puta progovorio u srce: „Nisam te pozvao da propovijedaš; pozvao sam te da igraš golf.“

Aaron se odupirao potpunom prepuštanju golfu jer je htio raditi što i ja. Htio je putovati i govoriti na konferencijama i po crkvama, a u pauzama igrati golf. Te je večeri odlučio da će se potpuno predati svom pozivu i daru. U razdoblju od nekoliko godina, postao je 16. najbolji igrač golfa i na kraju je osvojio PGA Tour i Australian Masters. Profesionalno se bavi golfom već 15 godina. Njegov je utjecaj narastao te je imao nebrojene prilike da svjedoči mnogima koji ne bi ušli u crkvu.

Imam prijatelja pastora, Ala, koji je prije mnogo godina u crkvi imao čovjeka koji je volio poučavati Bibliju i bio je dobar u tome. Htio je biti biblijski učitelj. Osim toga, jako je bio nadaren za popravlanje auta. Obećana mu je pozicija biblijskog učitelja u velikoj crkvi u drugom dijelu grada. Odveo je pastora Ala na ručak da ga obavijesti o tome. Al je mudar te mu je rekao: „Molim se za tebe i ne mislim da si pozvan poučavati Bibliju kao punovremeni službenik. Jako si nadaren za popravlanje automobila.“

Čovjek nije poslušao pastorov savjet te je otišao u drugu crkvu.

Godinu dana nakon toga, bio je jadan. I dalje mu službeno nije bila ponuđena pozicija biblijskog učitelja, brak mu je bio u krizi, a on se borio sa financijama. Jedne nedjelje na službi Bog mu je progovorio: „Nikada te nisam pozvao da budeš pastor već automehaničar koji poučava Bibliju u svojoj lokalnoj crkvi.“

Čovjek je ponovno došao pastoru Alu, pokajao se što nije poslušao njegov savjet i vratio se u svoju lokalnu crkvu. Posvetio se poslu popravljanja automobila.

Jedne večeri Bog mu je dao san. Sanjao je da spaja kompjuter na automobil radi dijagnostike. Imao je prijatelja koji se razumio u kompjutere pa su njih dvojica zajedno osmislila uređaj za dijagnostiku automobila. Ispostavilo se da taj uređaj može u puno kraćem roku utvrditi kvarove na automobilima od standardnih

metoda. S vremenom je čovjek otvorio radionice po cijeloj Sjevernoj Karolini zbog tog jedinstvenog izuma. Kasnije je došao do pastora Ala te mu s osmijehom rekao: „Pozvan sam popravljati automobile!“

Što vas pokreće?

Jednog me dana asistentica tražila da vodi zapis o „razini energije“ za moju redovnu tjednu rutinu. Ovako je postavila ljestvicu: zadatci koji mi crpe energiju dobit će ocjenu -2; oni koji crpe manje energije dobit će ocjenu -1; oni koji mi daju malo energije +1, a oni koji me jako pokreću +2.

Bilo je nekoliko zadataka, poput sastanaka odjela, putovanja, papirologije, pakiranja za put itd., koji su dobili -2 i -1. Nekoliko je dobilo ocjenu +1, a samo dva zadatka koja sam ocijenio sa +2 bila su pisanje i propovijedanje. Rezultati su me iznenadili.

Razmišljajući o rezultatima, shvatio sam da često kada pišem, izgubim pojam o vremenu. Ponekad počnem pisati rano ujutro i ni ne primijetim da je već kasno popodne. Uglavnom sam mentalno umoran nakon toliko pisanja, ali i pun energije.

Ista stvar je sa propovijedanjem. Puno puta mi se znalo dogoditi, ako ne bi bilo vremenskog ograničenja, da propovijedam duže od dva sata. Činilo mi se kao pola sata, ali ne znam što je moja publika mislila!

Promatrao sam našeg kreativnog sina, Aleca, kako satima radi na inovativnim projektima, potpuno nesvjestan prolaska vremena. Posebno se ističe u našem kreativnom odjelu. Promatrao sam Lisu kako satima nakon sestrinskog sastanka razgovara sa ženama, izgubivši pojam o vremenu. Nju pokreću razgovori.

Albert Einstein je znao satima raditi. Kad bi se fizički iscrpio, zgrabio bi metalni pladanj i sjeo na stolicu, držeći pladanj

u rukama. Upravo prije nego bi utonuo u dubok san, pladanj bi mu iskliznuo iz ruku i pao na pod. Glasni zvuk metala probudio bi ga pa bi samo nastavio raditi.

Jako jednostavno možete utvrditi svoj poziv: ono za što ste nadareni davat će vam energiju, čak i ako se mentalno ili fizički umorite nakon nekog vremena. Onima koji su otkrili svoj pravi dar sati vježbanja, natjecanja ili posla činit će se poput minuta. Zato se zapitajte: „Što me pokreće i zbog čega povremeno izgubim pojam o vremenu?“

Vaš odgovor pokazatelj je onoga za što ste nadareni.

Što vas privlači?

Što vas zanima? Postoji li nešto zbog čega odmah živnete? Kada pjevate, je li vam srce puno? Pjevate li i kad nikoga nema? Znam kad ja pjevam, to mi predstavlja užasan napor i brzo me umori. To nije moj dar. Ne bih mogao sjediti u sobi i svirati i pisati glazbu sa drugima. To me ne zanima, ali znam ljude koji to vole.

Koji vas časopisi zanimaju? Koje videe na You Tubeu gledate? Na čemu se zaustavite kad ste na Pinterestu? Koji su vam predmeti bili omiljeni u školi? Kod kojih knjiga zastanete u knjižari?

Postavit ću vam jedno važno pitanje: Što biste voljeli raditi čak i da nikada ne budete plaćeni za to? Većina profesionalnih sportaša trenirali bi svoj sport čak i da nisu plaćeni. Moj tata bi me nedjeljom ujutro posjeo da mi objasni kako funkcionira parni stroj ili neki drugi stroj. Sjećam se, jedne subote ujutro potrošio je više od sat vremena da mi nacрта i objasni kako radi bojler. To mi je bilo užasno dosadno i zapravo sam već tada trebao shvatiti da nisam pozvan biti inženjer strojarstva! Toliko sam volio tatu da mu nikad nisam imao srca reći da sam mrzio ta njegova predavanja. Napravio sam veliku pogrešku što sam išao studirati strojarstvo i htio biti financijski osiguran – nemojte i vi to učiniti.

Koliko je ljudi nezadovoljno poslom koji rade jer ga rade iz samo jednog razloga – da dobiju plaću?

Kao što sam već spomenuo, prije mnogo godina kad mi je pastorova žena rekla da me ne mogu priuštiti, moj je odgovor bio: „O da, možete!“ Bio sam spreman raditi za manju plaću jer me takva služba privlačila. Kad sam počeo raditi, 70 sati tjedno služenja pastoru i njegovim gostima činilo mi se kao ništa. Često sam Lisi komentirao da bih ja trebao pastoru plaćati što mi dopušta da im služim, umjesto da oni plaćaju meni.

Oklijevam ovo napisati jer biste mogli pomisliti da se hvalim, ali nadam se da ćete odabrati vjerovati da samo želim pomoći. Kad smo tek započeli službu, Lisa i ja smo odlučili da će sva zarada od mog pisanja ići za Messenger International. Do sada sam napisao više od 20 knjiga i na svaku sam potrošio između 400 i 450 sati pisanja i uređivanja. To znači da sam uložio gotovo 9 tisuća sati u pisanje. To je više od tri godine pisanja 8 sati na dan, uključujući vikende. Zapravo, nisam bio plaćen za te tri godine. Činio sam to jer je to moj dar i moj poziv.

Iskreno vam mogu reći da bih, da mogu birati hoću li raditi to ili biti plaćen 200 tisuća dolara godišnje kao inženjer strojarstva, bez razmišljanja odabrao pisanje. Zato apostol Pavao kaže:

Povjereno mi je propovijedanje evanđelja, bio plaćen za to ili ne. Gdje je dakle moja nagrada? U neprestanom ulijevanju radosne vijesti u ljudska srca, bez obveze, besplatno, ne tražeći da budem plaćen za to.

(1 Korinćanima 9:17–18 TPT)

Što tebe privlači?

Ako prepoznate što vas privlači, doznat ćete mnogo o svom pozivu i darovima. Ponekad će neki ljudi otključati i probuditi darove u vama. Pronađite svoje „pleme“ – ljude koji imaju slične

darove i poziv poput vas. Oni će razumjeti tko ste i čime vas je Bog obdario. Pronađite grupu ljudi koja vas prihvaća i razumije.

Ja volim sjediti s drugim propovjednicima i raspravljati o avanturama i izazovima u službi i, naravno, o Božjoj Riječi. A volim i sjediti s poslovnim ljudima i poslodavcima. To su sve snažna područja moga života.

Vođenje službe slično je vođenju neke firme. Lisa i ja smo morali biti poslovni ljudi. Kad smo bili mladi, nije bilo takvih službi kakvu smo mi htjeli imati; nismo se imali u koga ugledati. Morali smo raditi ono što do tada nitko nije. Zato bi mi poslovni ljudi uvijek pomogli da radim ono za što sam pozvan.

Ako volite uređivati interijer, bit će vam ugodno biti u društvu s drugim dizajnerima. Ako ste doktor, voljet ćete razgovore s ostalim liječnicima. Ako ste glazbenik, drugi glazbenici će vam pomoći raspiriti vaš dar. I tako dalje, i tako dalje, vaša će vam grupa pomoći da utvrdite, pa čak i da izvučete svoje darove na površinu.

Ponavljam, jako je važno znati da se nijedan od odgovora na ta pitanja ne može sagledati izdvojeno od osobnog odnosa s Bogom i traženja Gospodina da vam kaže za što vas je On pozvao. Da sam slušao većinu propovjednika u godinama dok sam se još oblikovao, odabrao bih grad i započeo crkvu kao pastor. Malo ih je bilo koji su vidjeli jedinstvene darove i poziv u mom i Lisinom životu. S druge strane, bilo je mnogo mudrih ljudi koji su nas usmjerili.

RAZVIJTE SVOJ DAR

Pogledajmo sad drugi dio stiha s kojim smo otvorili poglavlje: „Svatko od vas neka preuzme odgovornost i izvuče najviše od svoga života“ (Galaćanima 6:5 MSG). Bog je svakome od nas

dao potencijal da gradimo svoj život i tako pomognemo izgraditi Njegovo Kraljevstvo. Međutim, kad-tad svi ćemo se morati suočiti s činjenicom da nije dovoljno samo imati potencijal – moramo ga i ostvariti.

Bilo bi zaista tužno da dođemo do kraja života svjesni da smo mogli više toga učiniti. Na dan suda ne bismo mogli podnijeti bol zbog žaljenja što smo sve mogli učiniti – ili još gore, na koga sve nismo utjecali jer smo odbili razviti što nam je Bog povjerio.

Odlučite sada – da ćete umrijeti ispražnjeni, ništa ne zadržavajući. Da ćete izliti sve što je u vama i potpuno se isprazniti. Svijetu treba to što imate – darovi koje vam je Bog dao.

Zanimljiv pogled na darove koje nam je Bog dao vidimo u Izrekama 18:16:

Dar čovjeku otvara puti vodi ga pred velikaše.

Vaši vam darovi „otvaraju put“ i dovode vas pred važne ljude. „Otvoriti put“ znači „stvoriti prostor“. „Prostor“ o kojem se tu govori ima dvojako značenje. Prvo, vaši vam darovi otvaraju put da ispunite svoj potencijal – stvarajući most između mjesta *na kojem ste trenutno* i *mjesta na koje možete doći*. Drugo, vaši vam darovi otvaraju put da uđete na višu razinu ispunjenja svoje sudbine. Imajte na umu da je za svaku razinu potreban viši standard vještina. Salomon je još rekao:

Ako si nadaren za svoj posao, napredovat ćeš i rasti. Ništa te neće zaustaviti. (Izreke 22:29 TPT)

Pogledajte Davida. U 1 Samuelovoj 16 nalazimo da je kralja Šaula mučio zli duh jer je Duh Gospodnji otišao od njega. Očajan, Šaul je naredio slugama da pronađu vještog svirača i dovedu mu ga.

Jedan od mlađih slugu rekao je: „Vidio sam jednog sina Betlehemca Jišaja koji je jako vješt u sviranju“ (1 Samuelova 16:18). David nije bio samo nadareni glazbenik; bio je i *vješt* u tome. Kako je postao *vješt*? Tako što se njegov dar razvijao, ostavivši mu prostora da napreduje u svom pozivu.

Je li moguće da toliki ljudi ne napreduju u svom pozivu jer im darovi nisu razvijeni? Je li moguće da stupanj razvijenosti naših darova određuje razmjere našeg uspjeha?

Pogledajmo opet Pavlove riječi Timoteju koje smo naveli u prethodnom poglavlju. Ali ovoga puta usmjerit ćemo se na savjet koji Pavao daje svom duhovnom sinu:

Ne zanemarij dar koji je u tebi [taj posebni unutarnji doprinos], koji ti je dan po proroštvu zajedno s polaganjem ruku starješinstva. *Vježbaj ga i njeguj, razmišljaj* o njemu; *daj se cijeli* u to [u svoju službu], da tvoj napredak može biti *očit* svima. (1 Timoteju 4:14-15 AMPC)

Toliko toga možemo naučiti iz tih mudrih riječi. Promatrajmo muškarce i žene koji prednjače u svom pozivu. Ponekad je lakše reći: „A oni su rođeni s tim darom“. No, istina je da su oni, kao i ti, uistinu rođeni s tim darom, ali su ga i odlučili razviti. Drugim riječima, ako ih ne vidimo dok usavršavaju svoj dar, to ne znači da to nisu ni radili.

Kao što je spomenuto u prethodnom poglavlju, Pavao prvo upozorava Timoteja da ne *zanemari* dar koji mu je Bog dao. Darove zanemarujemo kada uopće ne obraćamo pažnju na njih. Pavao Timoteju kaže da će njegov napredak biti očit svima ako se potpuno posveti razvijanju svojih darova, za što Pavao kaže da će postići *vježbom, njegovanjem i razmišljanjem*. Pogledajmo kratko svaku od tih aktivnosti.

Vježba

Vježbati, prema Merriam-Webster rječniku, znači „uzastopno ponavljati neku radnju dok se u njoj ne usavršimo“. Našu javnu izvedbu odredit će vrijeme provedeno u privatnom vježbanju jer će naša izvedba biti onoliko dobra koliko smo vježbali. Često se divimo nečijoj javnoj izvedbi, ne uzevši u obzir sve one tjedne, mjesece i godine vježbanja i napornog rada zbog kojeg je ta izvedba na toj razini.

Prema riječima stručnjaka koji proučavaju ljudsko ponašanje i izvedbu, potrebno je otprilike deset tisuća sati vježbe da se netko usavrši ili savlada određenu vještinu. Međutim, profesor K. Anders Ericsson sa Državnog sveučilišta u Floridi preispituje tradicionalna uvjerenja da se do savršenstva dolazi vježbom. Odlazi korak dalje, otkrivajući da nije dovoljno vježbati deset tisuća sati ako ti sati vježbanja nisu ispunjeni namjerom da se vještina usavrši, umjesto da se samo ponavlja neka aktivnost. On tu vrstu aktivnosti naziva „svrhovitim vježbanjem“. Napisao je:

Svrhovito vježbanje u kratkim crtama: Izađite iz svoje zone udobnosti, ali tako da budete fokusirani, sa jasnim ciljevima, planom kako ćete te ciljeve dosegnuti i načinima na koje ćete pratiti svoj napredak.²¹

Rast ćemo samo ako same sebe gurnemo preko granica zone udobnosti i mogućnosti. Ako nismo „svrhoviti“, postoji opasnost da kad dođemo do točke da smo „dovoljno dobri“, zadovoljit ćemo se s tim. A onda će biti samo pitanje vremena dok ne postanemo trapavi u vježbanju, što će se negativno odraziti na našu izvedbu, sprječavajući daljnje umnožavanje.

Ako budete razvijali ono u čemu ste jaki, to će vas osloboditi, a ne ograničiti. Povećat će vaš potencijal za umnožavanjem. To ne znači da ne trebamo raditi i na onome u čemu smo slabi ili stjecati nove vještine; jednostavno znači da smo odlučili uložiti trud u područja koja će najviše povećati naš potencijal.

Preporučujem učenje novih vještina, ali nikad na štetu vašeg poziva.

Evo što želim reći: rast nije nešto što se događa automatski; potrebna je namjera. Ako ne budemo ustrajno vježbali i postali „vješti“ u svojim darovima, nikada nećemo vidjeti svoj puni potencijal. Zato moramo ostati predani osobnom rastu. Većina ljudi želi učiniti velike stvari u životu, ali nisu svi voljni uložiti potreban trud da postanu veliki. Vježba je plaćanje cijene koja onda donosi veliku nagradu.

Njegovanje

Vježba je praktična stvar, dok je njegovanje više edukacijska. „Njegovati“ znači „razviti ili poboljšati kroz vježbu ili učenje; potaknuti rast i razvoj.“²²

Kada razmišljate o riječi *njegovati*, sjetite se „treniranja“. Treniranje je ključno za vaš osobni rast i razvoj jer vam daje konstruktivne kritike i vodstvo do kojeg ne biste došli sami od sebe. Svi koji su postali izvrsni u svojim darovima imali su neku vrstu treninga i vodstva na svom putu. Treneri vide vaš potencijal i žele ga izvući na površinu – čak i ako to znači da će biti strogi prema vama!

Treniranje ili poučavanje može biti u formi mentor-učenik, otac-dijete, majka-dijete, učitelj-učenik, kroz stažiranje, naukovanje ili indirektno kroz knjige, tečajeve i ostale dostupne izvore.

Još jedan način na koji možete primiti poduku iz svog područja darova je da se nađete s onima koji imaju slične darove. Ponavljam, o tome se često govori kao o „pronalaženju svog plemena“. Kad ste u blizini onih koji imaju slične talente i strasti poput vas, to vam daje priliku da zajedno surađujete i budete kreativni.

Tijekom 1930-ih i 1940-ih skupina kreativnih pisaca – poznatih kao *Tintići* (*The Inklings*, op. prev.) sastajala se u privatnom dijelu kafića u blizini Sveučilišta u Oxfordu. Među tim književnim entuzijazmima bili su i C. S. Lewis i J. R. R. Tolkien. Cilj njihovih sastanaka bilo je čitanje i komentiranje njihovih nedovršenih radova – iz čega je proizašla Tolkienova knjiga *Gospodar prstenova* i Lewisove *Kronike iz Narnije*. Koje je to bilo pleme!

Razmišljanje

„Razmišljati“ ili „meditirati nad“ znači „promišljati o nečemu“. Ponekad se rast dogodi tek kad uzmemo vrijeme da razmislimo o lekcijama koje smo čuli. Kada iskreno promatramo svoj rast, dopustivši si da ocijenimo napredak i izvedbu, postajemo svjesni područja koja trebamo poboljšati.

Moj prijatelj John Maxwell često podsjeća svoju publiku i čitatelje da iskustvo nije najbolji učitelj – *ocijenjeno iskustvo* jest. Kada budete razmišljali o svom napretku, uzmite u obzir povratne informacije svojih trenera i prijatelja te sagledajte inovativne načine na koje možete unaprijediti svoje darove. Zapitajte sami sebe i Boga prava pitanja: Što trebam promijeniti? U čemu sam najviše narastao/narasila? Kojim područjima trebam posvetiti više pažnje? Što je potrebno da dođem na novu razinu?

Vrijeme provedeno u razmišljanju nikad nije uzalud potrošeno vrijeme.

NEMOJTE NIŠTA ZADRŽATI

Na kraju, pogledajmo opet Pavlove riječi Timoteju:

Vježbaj, neguj i razmišljaj o tim dužnostima; daj se cijeli u to [u svoju službu] da tvoj napredak može biti očit svima.

(1 Timoteju 4:14-15 AMPC)

Sve o čemu smo razgovarali ovisi o tome hoćemo li se potpuno predati onome za što nas je Bog pozvao i obdario. Vaš poziv zahtijeva vašu punu pozornost. Kad se cijelim srcem damo u ono što nam je Bog povjerio, naš će napredak biti očit svima i umnožit ćemo svoj potencijal.

Svatko od nas odgovoran je za upravljanje svojim darovima i treba dati sve od sebe. Do sada smo vidjeli da će stupanj razvijenosti naših darova odrediti stupanj napredovanja u našem pozivu i umnožavanja naših plodova.

U ovom životu imamo jednu priliku da damo sve od sebe. Nemojmo ništa zadržati, ispraznimo se potpuno, izlijevajući se do kraja kao dar Bogu. To je život. Tek tada uistinu postajemo živi i živimo život u izobilju.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Nema formule koja će vam pomoći da otkrijete svoj poziv. Iako postoje različiti izvori koji vam mogu pomoći da otkrijete u čemu ste dobri, samo će vam Bog otkriti vaš poziv i darove. Jeste li tražili Boga da vam otkrije vaš poziv i darove? Što vam je pokazao?
2. Dok otkrivamo svoj poziv, trebamo sebi – i drugima – postaviti određena pitanja. Sve je to dio procesa. Pronađite ljude od povjerenja i pitajte ih što vide u vama.
3. Nije dovoljno samo imati potencijal – on mora biti ostvaren. Zašto je važno da razvijete svoje darove? Što se dogodi kada uložite svjesni trud u razvoj i rast darova?

*A Bog je onaj koji nas zajedno s vama
utvrđuje za Krista; on nas i pomaza*
—2 Korinćanima 1:21

15

Pomazani

Na nedavnom Danu zahvalnosti, naša je obitelj sjedila za stolom. Lisa je napravila pravu gozbu. Svi smo uživali u jelu i u društvu. Pomislio sam da bih kao otac trebao reći nešto obitelji i članovima tima koji su također bili prisutni. Nakon molitve, ova mi je riječ došla u srce: „Ljudi, imam 60 godina i osjećam se, iz više razloga, da bih kao otac trebao podijeliti s vama nešto mudro. Da me pitate što smo Lisa i ja najvažnije napravili u našem hodu s Bogom posljednjih 40 godina, rekao bih vam ovo: *Ostali smo dosljedni.*“

Imali smo puno prilika da odustanemo. Mogli smo ugroziti istinu zbog osobnog dobitka, samopromocije ili izbjegavanja teškoća koje smo proživljavali. Ali odlučili smo učiniti istinu svojim sidrom, držeći se za nju koliko god nam bilo teško.

Job je u svojoj nevolji rekao nešto jako mudro: „Za mene je utjeha ovo: Unatoč mukama, nisam se protivio riječima Svetoga“ (Job 6:10). Kad sam griješio (a puno puta sam pogriješio), brzo bih se pokajao i tražio oprost, i od Boga i od čovjeka. Sad vidim koliko sam blagoslova primio zbog ustrajanja u poslušnosti istini. Bog je vrlo milostiv.“

POMAZANJE

Veliki blagoslov koji dolazi zbog ustrajnog podlaganja istini je „pomazanje“. Da bismo to razumjeli, pogledajmo prema svom cilju – danu kada će Bog Otac okruniti Isusa za kralja neba i zemlje:

Ti ljubiš pravednost, a mrziš bezakonje. *Stoga* Bog, Bog tvoj, tebe pomaza uljem radosti *kao nikog od tvojih drugova*. (Hebrejima 1:9)

Obratite pažnju na riječ *stoga* jer je ključna za razumijevanje glavne istine. Isus je čvrsto stajao u tim dvjema stvarima i to mu je donijelo veliku korist, a Njegov bi primjer mi trebali slijediti. Isus je ljubio *pravednost*. To je grčka riječ *dikaíosúnē*, koja znači „slaganje sa zahtjevima višeg autoriteta“.²³ U isto vrijeme, mrzio je *bezakonje*. Puno kršćana će reći da *ne vole* bezakonje, ali to nije Isusovo srce: on ga je mrzio. Grčka riječ je *anomía*, što znači „neposlušnost Božjem autoritetu“. Mrzio je sve što ima veze sa nepodlaganjem Božjem autoritetu. Točka. Isusova odlučna poslušnost, bez obzira na nevolje, bila je razlog pomazanja u njegovom životu koje je bilo silnije nego kod ijednog od njegovih drugova.

Zašto knjigu o umnožavanju završavam govoreći o pomazanju? Odgovor je jednostavan, ali i jako važan: *Pomazanje je gorivo sposobnostima koje smo primili od Boga, a pomoću kojih umnožavamo za vječnost*. Gledajte na to kao na pojačivače onoga za što ste nadareni. Dat ću vam dva kratka primjera.

Slušao sam pjevače sa predivnim glasovima, ali slušao sam i one sa manje predivnim glasovima koji su duboko dirnuli moje srce, što je donijelo konkretnu promjenu. Razlika je bila u *pomazanju*. Također sam slušao propovjednike koji su prenosili duboke poruke, a bilo je i onih koji su ne tako spretno iznosili poruku koja me duboko dotaknula na razini srca, što je donijelo promjenu u mom ponašanju. Razlika je bila u *pomazanju*.

Isto je sa svakim Božjim slugom, bez obzira na njegov poziv – bila to politika, poslovni svijet, umjetnost, obrazovanje itd. Kralj David kaže:

Rog (predmet velike snage i veličanstvene ljepote) si mi digao k'o u bivola, *pomazao me* uljem svježim.

(Psalam 92:10)

Njegove riječi otkrivaju toliko toga. Ako pogledamo neke od vodećih komentara ovoga stiha, svi se slažu da naglasak nije na „bivolu“ nego na činjenici da ga je Bog „učinio vrlo snažnim“. Pomazanje donosi radost. Bog to zove *uljem radosti*, što je prema Pismu naša *snaga* (vidi Nehemija 8:10). Psalmist, u biti, kaže da nam pomazanje daje snagu. Potiče i osnažuje darove u našem životu da bismo mogli donijeti rod koji će ostati za vječnost. Vjerujem da je to jedan od neizrečenih aspekata priče o talentima koji potpuno može promijeniti priču: dvojica slugu koji su umnožavali imali su na sebi pomazanje. Kažem „neizrečenih“ jer se ta istina može izvući iz gore navedenih stihova. Da bi mogli umnožavati, trebaju biti poslušni, mrziti neposlušnost svome gospodararu, privlačeći tako pomazanje koje izgrađuje njihove darove.

David spominje *svježe* ulje. Pomazanje nije nešto što nam se dogodi jedanput, nego blagoslov koji dolazi na one koji neprestano hodaju u podložnosti Bogu. Ne možemo ga primiti i onda uzeti zdravo za gotovo jer ga „sad imamo“. Samson je imao pomazanje, ali nije ga održavao svježim. Bio je neposlušan, nije mrzio bezakonje. Nekoliko puta se izvukao, ali na kraju mu je grijeh došao glave. Pismo navodi:

Tako on poče slabjeti i *ostavi ga snaga*. Kad ona [Delila] povika: »Samsone, eto Filistejaca na te!« on se probudi i pomisli: »Izvući ću se kao i uvijek i oslobodit ću se.«

Ali *nije znao* da se Jahve od njega okrenuo.

(Suci 16:19–20)

Samson nije znao da je izgubio pomazanje. Zato se David, nakon što je bio neposlušan u vezi s Bat Šebom, strastveno molio:

Čisto srce stvori mi, Bože, i duh *postojan* obnovi u meni!
 Ne odbaci me od lica svojega i svoga svetog duha ne uzmi
 od mene! Vrati mi *radost* svoga spasenja
 i *učvrsti me da ti budem poslušan*. (Psalam 51:12–14)

Vapaj Davidova srca, njegova najveća molba, bila je da mu Bog ne oduzme pomazanje, a znao je da to ovisi o *postojanosti* tj. o životu poslušnosti Bogu.

Pogledajmo dalje kome je dano pomazanje. Vratimo se Pavlovoj izjavi s početka ovog poglavlja:

A Bog je onaj koji nas zajedno s vama utvrđuje
 za Krista; on nas i *pomaza*. (2 Korinćanima 1:21)

Riječ „pomazanje“ u grčkom jeziku je *chrío*. Tumači se kao „dodijeliti nekome zadatak, što podrazumijeva nadnaravna *odobrenja*, blagoslov i obdarenost – pomazati, dodijeliti, *odrediti*.“

Neke riječi ne smijemo preskočiti. Riječ *odobrenje* definira se kao „dopuštenje vlasti za provođenje neke aktivnosti“. Jednostavno rečeno, pomazanje je *božanska dozvola za djelovanje*. „Duh Gospodnji je na meni jer me pomazao da...“ (Luka 4:18). Pomazanje je bilo Božja dozvola Isusu da nešto *učiniti*. Na isti način Pavao kaže: „Bog je Isusa iz Nazareta *pomazao* Svetim Duhom i snagom koji je *čineći*...“ (Djela 10:38). Opet se radi o pomazanju za neko djelo.

Druga važna komponenta riječi *chrío* su riječi *dodijeliti* ili *odrediti*. U služenju Bogu uvijek postoji testno razdoblje. Prije pomazanja uvijek ćemo biti testirani u poslušnosti.

U priči o Mikeu iz 9. poglavlja, njegov test bio je kad ga je Bog tražio da donira zadnjih 200 dolara koje je imao. Lisin i moj test bio je u tome hoćemo li ostati vjerni božanskoj uputi da pišemo –

čak i kad nijedan izdavač nije bio zainteresiran za naše prve dvije knjige, a i interes publike je bio slab.

Isus više nego jedanput kaže: „Mnogi su zvani, ali malo je odabranih“ (Matej 20:16 i 22:14). Vjerujem da se riječ *mnogi* odnosi na sve koji pripadaju Bogu. Svi mi imamo božanski poziv. Međutim, riječ *odabrani* znači „određeni“ i, prema Isusu, takvih je nažalost jako malo. Zašto? Zato što se mora proći proces odobrenja. Pažljivo pročitajte sljedeće riječi: „Pozdravite Apela, prokušanog i odobrenog u Kristu“ (Rimljanima 16:10).

Apel je bio prokušan, kao i svi koji žele ući u svoju sudbinu. Očito je prošao test pa je bio *izabran* ili *odobren*. Iz onoga što znamo o principima Svetoga pisma, možemo reći da je Apel imao pomazanje jer se u njegovim darovima vidio Božji dodir.

Toliko je mnogo onih koji prerano sami sebe postave na poziciju za koju su pozvani, ali ne bi trebali težiti tome da sami sebe odobravaju nego da ih Bog odobri:

Ta nije prokušan tko sam sebe preporučuje,
nego koga preporučuje Gospodin. (2 Korinćanima 10:18)

Vratimo se na ručak za Dan zahvalnosti. Htio sam da moja obitelji i moj tim znaju da je ustrajna poslušnost – ljubav prema pravednosti i mržnja bezakonja – ključna za ispunjavanje naše sudbine jer nam otvara vrata za pomazanje.

Gledajući unazad, Lisa i ja smo bili poslušni Bogu u jako teškim razdobljima: često se poslušnost činila kontraproduktivnom, čak i štetnom za naš rast, dobrobit, popularnost i mnoge ostale osobne koristi kojih smo se, kako se činilo, trebali odreći. Ali ono što se kratkoročno činilo štetnim, zapravo nam je otvorilo vrata za ostvarenje naše sudbine.

VAŠ POZIV

I vi ste pozvani kao i bilo tko drugi – uključujući vaše najveće heroje vjere. Moguće je da se vaš poziv ne odnosi na crkveni svijet jer je mali broj onih koji su pozvani u to područje. Privilegirani ste da napredujete i ističete se u onom polju života u koji ste poslani.

- Danijel se razlikovao od svih drugih u službi babilonskog kralja (vidi Daniel 6:3).
- Josip se razlikovao od svih drugih u Egiptu (vidi Postanak 41:39).
- Feba se isticala kao službenica Božja u Kenhreji (vidi Rimljanima 16:1).
- Ni vaš poziv nije ništa drugačiji.

Vaši su darovi jedinstveni. Bog je u vas stavio sposobnosti potrebne za ispunjenje vašeg zadatka.

Pogledajte što Pismo kaže o Besalelu i njegovim radnicima: „Stoga neka Besalel, Oholiab i svi *vještaci* koje je Jahve obdario *vještinom* i *sposobnošću* da vješto izvedu sve poslove oko podizanja svetišta obave sve kako je Jahve naredio“ (Izlazak 36:1). Ti ljudi nisu imali vještinu poput Mojsija ili Arona i njegovih sinova da govore Božju riječ i služe ljudima. Ali su bili vješti s rukama u poslovima oko podizanja svetišta.

I vi ste obdareni da izgrađujete Božje svetište vještinama koje vam je On dao. Ali to svetište nije sačinjeno od zlata, srebra, bronce, dragocjenog kamenja, kože, finog platna, bagremova drva ili bilo kojeg drugog materijala korištenog u izgradnji svetišta iz Staroga zavjeta ili jeruzalemskog Hrama. Božje svetište sačinjeno je od živog kamenja – ljudskih bića – izgrađenih da budu Božje prebivalište (vidi 1 Petrovu 2:5 i Efežanima 2:20-22). Obdareni ste da izgrađujete ljude za Božju slavu.

Obdareni ste da umnožavate. Upravitelji smo darova koje nam Bog daje, a Njegova želja je da mu vratimo umnoženi plod nastao iz tih darova. Da bismo mogli umnožavati, trebamo tražiti nebeske strategije. Pastori i vođe nam mogu prenijeti principe, ali te jedinstvene, nebeske strategije su osobne; ne možete ih naučiti iz knjiga niti u učionici.

Mi koji vodimo možemo vas jedino ohrabriti da tražite Boga i slušate Njegov glas. Budite mu poslušni, čak i u naizgled nebitnim stvarima. Uglavnom se umnožavanje dogodi iz nečega što se čini potpuno nebitno. Sjetite se, upravo je gorušičino zrno, manje od sveg drugog sjemenja, postalo najviše stablo.

Umnožavate ulaganjem. Taj princip ima mnogo oblika, ali kad ga primijenimo, imat ćemo žetvu blagoslova. Ako sjeme ostane neposijano (neuloženo), ostat će samo, ali ako ga uložimo, proizvest će mnogi rod. Doći ćete do toga da žetvu možete ili gomilati ili je ponovno uložiti. Nikada nemojte prestati ulagati; to je ključ iduće razine vaše učinkovitosti.

Vaš katalizator je služenje. Ako je vaš motiv bilo što drugo osim služenja, na kraju ćete završiti na mjestu na koje niste htjeli doći. Možda ćete u tuđim očima i biti uspješni, ali nećete više imati strasti u sebi. Vaša će svjetiljka jenjavati dok se na kraju ne ugasi. Ali zapamtite – On neće ugaziti svjetiljku koja tinja. Stalno će privlačiti vašu pažnju, ne bi li ponovno zapalio vatru (vidi Izaija 42:3). Što god radili, u svemu služite, ljubite bez licemjerja i izdržite svaku teškoću s kojom se suočite.

Čeznite za pomazanjem. To je ono što vas pokreće. Zbog čega vaša djela ostaju za vječnost. Narast će vam snaga i isticat ćete se u svom pozivu. Bit ćete drugačiji od svijeta – čak i od ljudi u crkvi – koji darove koje im je Bog dao koriste za sebe ili za svjetovne ciljeve.

Morate imati vjeru. To je jedini način da umnožite potencijal koji vam je Bog dao. Bez vjere „nemoguće je ugoditi Bogu“ (Hebrejima 11:6). Da bi vaša vjera rasla, morate čuti Božju riječ. Rečeno nam je: „Vjera *dolazi* od slušanja, slušanja Božje riječi“ (Rimljanima 10:17). Slušanje, slušanje pa opet slušanje dovodi do toga da se Božja riječ ukorijeni u našem srcu. Zato je mudro stalno iznova čitati Bibliju. Ali nemojte je samo čitati! Odložite je i razmišljajte o tome kako se te istine odnose na vas – a onda postupajte po njima. Usadite Božju riječ, prenesenu u Bibliji, u svoj duh kroz čitanje, razmišljanje i molitvu – dok ne budete uvjereni da ste pozvani umnožavati bez obzira na to kako život oko vas izgleda. To nutarnje uvjerenje da trebate umnožavati mora s vremenom postati veće od izvanjskih okolnosti.

I na kraju, zapamtite: *Bog je za vas!* On kaže:

“Znam planove koje imam za tebe“, kaže Gospodin.
„Planove mira.“ (Jeremija 28:11)

Božja riječ nam kaže:

Ako je Bog za nas, tko će biti protiv nas? Ta On ni svoga sina nije poštedio nego ga je za sve nas predao. Kako nam s njim neće sve drugo dati? (Rimljanima 8:31-32)

Slušajte te riječi, a ne obeshrabrujuće izjave koje dolaze od *boga ovoga svijeta* – glavnog optužitelja koji vas samo želi obeshrabriti. Vaš Stvoritelj vam je tata i želi da uspijete i radite ono za što vas je pozvao.

Kao otac u vjeri, koji je sada napunio 60 godina, i ja sam za vas! Navijam da odete dalje od mene i mojih kolega. Služimo istome Kralju, stanovnici smo istog Kraljevstva i članovi istoga kućanstva, imamo jednu vjeru, jedan zadatak – da izgradimo Božju kuću u kojoj će prebivati cijelu vječnost.

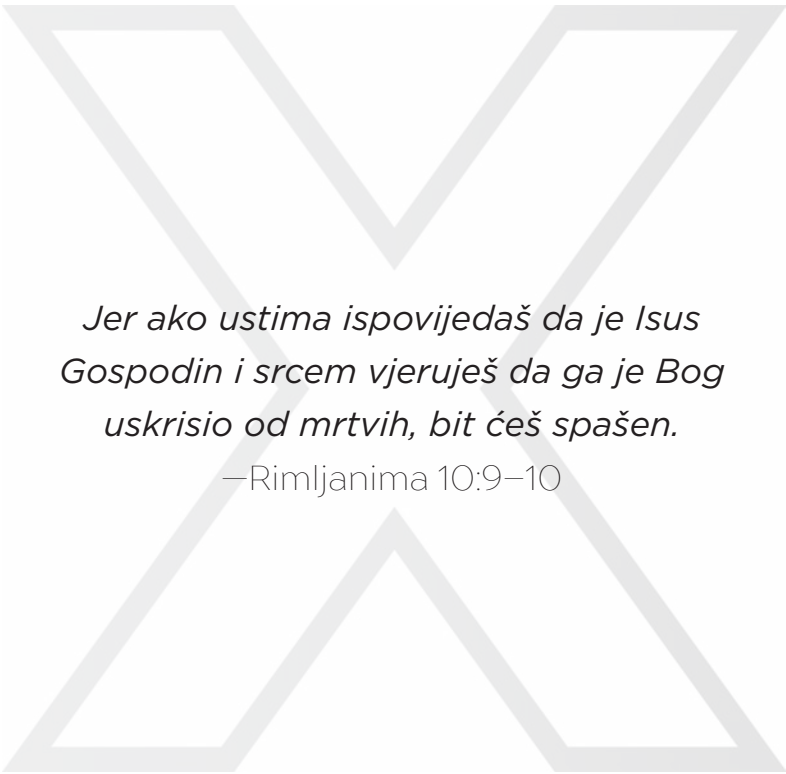
Djelujmo zajedno. Postanimo jedno i zadržimo jedinstvo. Da bismo vidjeli kako Njegova slava ponovno ispunja mjesto na kojem boravi. Nema drugog rješenja za probleme ovoga svijeta.

Ja vas volim, ali što je još važnije, Bog Otac, Isus Krist Sin i Duh Sveti vas duboko vole. *A njihova ljubav za vas je vječna.*

Onomu koji vas može očuvati od toga da se poskliznete *ili* posrnete *ili* padnete, i besprijekorne (bez krivnje i mrlje) vas postaviti pred svoju Slavu u klicanju – jedinomu Bogu, Spasitelju našem, po Isusu Kristu, Gospodinu našem: slava, veličanstvo, vlast *i* moć *i* prije svakoga vijeka, *i* sada, *i* u sve vijeke (u sva vremena *i* u vječnosti). Amen (Neka tako bude). —Juda 1:24–25 (AMPC)

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Pomazanje je gorivo našim od Boga danim sposobnostima da umnožavamo. Kako ga možemo njegovati? Kakvu razliku čini pomazanje u očitovanju vaših darova?
2. Kako pomazanje može ostati svježije u vašem životu? Što se događa ako pomazanje uzmemo zdravo za gotovo?
3. U koje ste područje života pozvani donijeti promjenu? Na koje vas načine pomazanje može istaknuti u nekom točno određenom polju djelovanja?

*Jer ako ustima ispovijedaš da je Isus
Gospodin i srcem vjeruješ da ga je Bog
uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen.*

—Rimljanima 10:9–10

DODATAK

Spasenje dostupno svima

Bog želi da iskusite život u izobilju. Vi ga zanimате, kao i planovi koje ima za vaš život. Ali samo je jedan način da započnete svoje putovanje prema ostvarenju sudbine: morate primiti spasenje kroz Božjega Sina, Isusa Krista.

Kroz Isusovu smrt i uskrsnuće, Bog je otvorio put da uđete u Njegovo Kraljevstvo kao ljubljени sin ili kći. Isusova žrtva na križu besplatno vam je omogućila da imate vječni život. Spasenje je Božji dar; ne možete učiniti ništa da ga zaslužite ili zaradite.

Da biste primili taj dragocjeni dar, prvo priznajte svoj grijeh neovisnosti o svom Stvoritelju jer to je korijen svim grijesima koje ste počinili. Pokajanje je ključni dio primanja spasenja. Petar je to jasno dao do znanja na dan kad se pet tisuća ljudi spasilo u Djelima apostolskim: „Pokajte se i obratite, da vam grijesi mogu biti izbrisani“ (Djela 3:19). Pismo kaže da je svatko od nas rođen kao rob grijehu. Ropstvo dolazi još od Adamova grijehа koji je započeo obrazac svjesne neposlušnosti. Pokajanje je izbor da prestanemo slušati same sebe i Sotonu, oca laži, i počnemo slušati našeg novog Gospodara, Isusa Krista – Onoga koji je dao život za nas.

Morate Isusa postaviti za gospodara nad svojim životom. Da biste to učinili, trebate mu dati vlast nad svojim životom (duhom, dušom i tijelom) – svime što ste i što imate. Njegova vlast nad vašim životom tada postaje apsolutna. U trenu kad to učinite,

Bog će vas izbaviti iz tame i prebaciti u svjetlost i slavu svoga Kraljevstva. Prijeći ćete iz smrti u život – postavši Njegovo dijete!

Ako želite primiti spasenje kroz Isusa, molite ove riječi:

Bože koji si na Nebesima, priznajem da sam grešnik i da nisam ispunjavao/-la tvoje standarde. Zaslužujem vječnu kaznu za svoj grijeh. Hvala ti što me nećeš ostaviti u tom stanju jer vjerujem da si poslao Isusa Krista, svog jedinog Sina, rođenog od djevice Marije, da umre za mene i ponese moju kaznu na Križu. Vjerujem da je On treći dan uskrsnuo te da sada sjedi tebi zdesna kao moj Gospodin i Spasitelj. Zato se danas kajem za svoju neovisnost o tebi i u potpunosti svoj život predajem Isusu.

Isuse, priznajem te za svog Gospodina i Spasitelja. Dođi u moj život kroz svog Duha i promijeni me da postanem dijete Božje. Odričem se djela tame koja su nekad imala vlast nada mnom i od ovog dana nadalje neću živjeti više za sebe. Po tvojoj milosti, živjet ću za tebe, koji si predao samoga sebe za mene da mogu imati život vječni.

Hvala ti, Gospodine; moj je život sada u tvojim rukama i prema tvojoj Riječi, nikada se neću posramiti.

U Isusovo ime, Amen.

Dobro došli u Božju obitelj! Ohrabrujem vas da svoju uzbudljivu vijest podijelite sa drugim vjernikom. Važno je i da se priključite lokalnoj crkvi i povežete s drugima koji vas mogu ohrabriti u vašoj novoj vjeri. Slobodno nas kontaktirajte (posjetite MessengerInternational.org) za pomoć u pronalasku crkve u vašem području.

Upravo ste se ukrcali na najuzbudljivije putovanje. Želim vam da rastete u otkrivenju, milosti i prijateljstvu s Bogom svakoga dana!

Zahvale

Knjiga koju držite u rukama plod je timskog rada, zato želim zahvaliti kolegama koji su radili na njoj:

Bruce Nygren: Hvala ti za tvoju stručnost u uređivanju sadržaja. Još jednom si uzeo moj rad i bez gubljenja mog specifičnog dodira, učinio ga puno boljim štivom. Hvala ti za sva pitanja koja si postavio i zbog kojih je knjiga na kraju ispala puno točnija i snažnija.

Cory Emberson, Laura Willbur i Loran Johnson: Hvala vam što ste se pobrinuli da gramatika, pravopis i stil ove poruke budu dosljedni i točni. Divim se vašem daru.

Chris Pace: Hvala ti na beskrajnom ohrabrenju prilikom čitanja rukopisa poglavlje po poglavlje. Hvala ti na pomoći da oblikujem 14. Poglavlje. Tvoj doprinos je neprocjenjiv.

Addison Bevere: Hvala ti na daru uređivanja i pitanjima zbog kojih je ova knjiga bolja i točnija. Više od svega, hvala ti što si vjieran sin, pun ohrabrenja.

Allan Nygren: Hvala ti na izvanrednim vještinama dizajna i prijeloma knjige. Divim se tvom daru!

Tim Messenger Internationala: Svatko od vas radi toliko toga iza scene za izgradnju Božjeg Kraljevstva. Radovat ću se s vama na dan kad će Isus nagraditi vašu nesebičnu službu.

Duh Sveti: Najveća zahvala ide tebi! Ova poruka ne bi bila moguća bez tvog vodstva i mudrosti. Neizmjerno sam ti zahvalan na otkrivanju Gospodina i najveće ljubavi, Isusa Krista. Svim srcem te volim, čast mi je služiti ti i biti ti partner.

Bilješke

1. Zodhiates, Spiros. *The Complete Word Study Dictionary: New Testament*. Chattanooga, TN: AMG Publishers, 2000.
2. Arndt, William, Frederick W. Danker, and Walter Bauer. *A Greek—English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*. Chicago: University of Chicago Press, 2000.
3. Louw, Johannes P., and Eugene Albert Nida. *Greek—English Lexicon of the New Testament: Based on Semantic Domains*. New York: United Bible Societies, 1996.
4. Louw, Johannes P., and Eugene Albert Nida. *Greek—English Lexicon of the New Testament: Based on Semantic Domains*. New York: United Bible Societies, 1996.
5. Louw, Johannes P., and Eugene Albert Nida. *Greek—English Lexicon of the New Testament: Based on Semantic Domains*. New York: United Bible Societies, 1996, and Zodhiates, Spiros. *The Complete Word Study Dictionary: New Testament*. Chattanooga, TN: AMG Publishers, 2000.
6. Zodhiates, Spiros. *The Complete Word Study Dictionary: New Testament*. Chattanooga, TN: AMG Publishers, 2000.
7. Louw, Johannes P., and Eugene Albert Nida. *Greek—English Lexicon of the New Testament: Based on Semantic Domains*. New York: United Bible Societies, 1996.
8. Zodhiates, Spiros. *The Complete Word Study Dictionary: New Testament*. Chattanooga, TN: AMG Publishers, 2000.

9. Louw, Johannes P., and Eugene Albert Nida. *Greek—English Lexicon of the New Testament: Based on Semantic Domains*. New York: United Bible Societies, 1996.
10. Louw, Johannes P., and Eugene Albert Nida. *Greek—English Lexicon of the New Testament: Based on Semantic Domains*. New York: United Bible Societies, 1996.
11. “Entuzijazam.” Merriam-Webster.com. Pristupljeno 18.03.2020. <https://www.merriam-webster.com/dictionary/enthusiasm>.
12. “Proboj.” Dictionary.com. Pristupljeno 5.05.2020. <https://www.dictionary.com/browse/breakthrough>.
13. Baker, Warren, and Eugene E. Carpenter. *The Complete Word Study Dictionary: Old Testament*. Chattanooga, TN: AMG Publishers, 2003.
14. Zodhiates, Spiros. *The Complete Word Study Dictionary: New Testament*. Chattanooga, TN: AMG Publishers, 2000.
15. <https://www.barna.com/research/digital-babylon/>. Pristupljeno 10.01.2020.
16. Zodhiates, Spiros. *The Complete Word Study Dictionary: New Testament*. Chattanooga, TN: AMG Publishers, 2000.
17. Louw, Johannes P., and Eugene Albert Nida. *Greek—English Lexicon of the New Testament: Based on Semantic Domains*. New York: United Bible Societies, 1996.
18. Myles Munroe, *Maximizing Your Potential* Expanded Edition, Kindle. Shippensburg, PA: Destiny Image, 2013, 145.
19. Zodhiates, Spiros. *The Complete Word Study Dictionary: New Testament*. Chattanooga, TN: AMG Publishers, 2000.
20. Arndt, William, Frederick W. Danker, Walter Bauer, and F. Wilbur Gingrich. *A Greek—English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*. Chicago: University of Chicago Press, 2000.

21. Anders Ericsson, *Peak: Secrets from the New Science of Expertise*. New York: Houghton Mifflin Harcourt, 2016, 22.
22. “Njegovati.” Dictionary.com. Pristupljeno 1.02. 2020. [https:// www.dictionary.com/browse/cultivate](https://www.dictionary.com/browse/cultivate).
23. Zodhiates, Spiros. *The Complete Word Study Dictionary: New Testament*. Chattanooga, TN: AMG Publishers, 2000.
24. Louw, Johannes P., and Eugene Albert Nida. *Greek—English Lexicon of the New Testament: Based on Semantic Domains*. New York: United Bible Societies, 1996.

BOŽE, GDJE SI?!

Pronaći snagu i svrhu u osobnoj pustinji

Možda vam je nekada Bog govorio, ali sada kao da šuti. Možda ste se kretali vjerom, ali sada nikako ne možete ući u Njegovu prisutnost. Dobro došli u pustinju – mjesto između primanja obećanja od Boga i njegova ostvarenja. Ali evo dobre vijesti – to mjesta ima svoju svrhu. Bog koristi pustinju da vas pripremi i opremi za vašu sudbinu – ako na pravi način prođete kroz nju. Suprotno onome što mnogi misle, prolaženje kroz pustinju ne svodi se samo na čekanje Boga. Itekako imate ulogu koju morate odigrati u pustinji. Veliku. I ako ne želite izgubiti vrijeme vrteći se u krug, trebate znati o čemu se radi.

U ovoj knjizi koja otvara oči, jedan od najprodavanijih pisaca, John Bevere, oprema vas ključnim biblijskim istinama i dubokim pričama koje će vam pomoći da prođete kroz suho ili teško razdoblje i zakoračite u ono što Bog ima za vas.

Dostupno na: MessengerX.com

UBIJANJE KRIPTONITA

Uništite ono što vam krađe snagu

Poput Supermana koji može preskočiti svaku prepreku i pobijediti svakog neprijatelja, Kristovi sljedbenici posjeduju nadnaravnu sposobnost da nadvladaju svaki izazov s kojim se susretnu. No, Supermanov, a ujedno i naš problem, jest kriptonit koji nam krađe snagu.

Naravno, i Superman i kriptonit su izmišljeni. Ali duhovni kriptonit nije.

Ova knjiga odgovara na pitanje zašto mnogi od nas ne mogu iskusiti božansku snagu koja se jasno očitovala među kršćanima prvoga stoljeća.

U knjizi *Ubijanje kriptonita*, John Bevere otkriva što je kriptonit, zašto ugrožava naše zajednice i kako se osloboditi njegova ropstva. Nije za one slaboga srca. *Ubijanje kriptonita* je sve samo ne duhovni slatkiš. Riječ je o ozbiljnoj istini za svakog Kristova sljedbenika koji čezne krenuti na izazovan ali isplativ put promjene.

Dostupno na: MessengerX.com

PRIČA O BRAKU

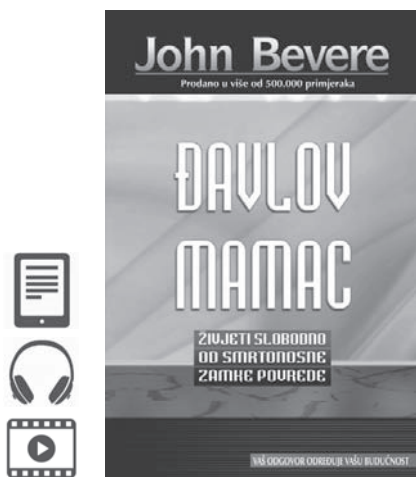
Jednom davno... Brak je trebao trajati zauvijek. Brak je bio savez koji je povezivao jednog muškarca s jednom ženom. To je tkanje oboje činilo jačim, plemenitijim i zvonkijim izražajima onoga što su stvoreni biti. Zajedno su bili bolji nego kada su bili odvojeni. Obred vjenčanja bio je tek početak – predvorje njihovog sretnog življenja do kraja života. Svaki odabir i postupak osmišljeno je izgrađivao život koji je predstavljala njihova zajednica. Muž i žena hodali su ususret nepoznatom s isprepletenim rukama, srcima i glasovima, kako bi izrazili ljubav svojega Stvoritelja.

Kako smo izgubili dodir s tom dubokom ljubavnom pričom? U *Priči o braku* John i Lisa Bevere pozivaju vas da ponovno otkrijete Božji izvorni naum. Bez obzira na to jeste li u braku, zaručeni ili sami, vaša je priča dio Njegove.

Dostupno na: MessengerX.com

ĐAVLOV MAMAC

Živjeti slobodno od smrtonosne zamke povrede

Knjiga „*Đavlov mamac*“ razotkriva jednu od najvećih đavolskih obmana koju neprijatelj koristi da bi izbacio vjernike iz Božje volje: povredu. Većina ljudi je bila uhvaćena u tu zamku i možda toga nisu ni svjesni.

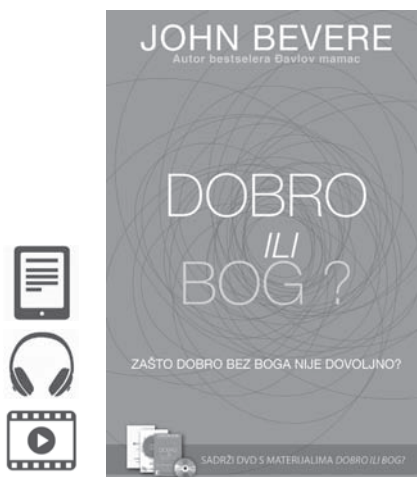
Ne dajte se prevariti! Krist je rekao: „Nije moguće da ne dođu povrede“ (Lk 17:1). Ne možete odabrati hoćete li ili nećete biti povrijeđeni, ali možete odabrati kako ćete reagirati. Ako se na ispravan način budete nosili s povredom, postat ćete jači umjesto ogorčeni. Samo ćete uz ispravnu reakciju moći imati neometani odnos s Bogom.

Ova će vas poruka Johna Beverea osnažiti da ostanete u Božjoj volji i oslobodite se sumnje i nepovjerenja. Možete pobjeći iz mentaliteta žrtve i živjeti bez tereta žalosti i frustracije. Dok budete otkrivali veću razinu podlaganja Bogu, vaš će život obilovati opraštanjem, pomirenjem i sve većom radošću.

Dostupno na: MessengerX.com

DOBRO ILI BOG?

Zašto dobro bez Boga nije dovoljno?

Ako je dobro, mora da je od Boga, zar ne?

U današnje se vrijeme izrazi *dobro* i *Bog* čine se kao sinonimi. Vjerujemo da ono što je općenito prihvaćeno kao dobro mora biti u skladu s Božjom voljom. Darežljivost, poniznost i pravednost su dobre. Sebičnost, arogancija i nasiljesu zli. Razlika je prilično očita.

Ali je li to sve? Ako je dobro tako očito, zašto Biblija poučava da moramo imati uvježbana osjetila za razlikovanje dobra i zla?

Dobro ili Bog? nije samo još jedna poruka samopomoći. Ova će knjiga učiniti mnogo više od toga da traži promjenu tvojeg ponašanja. Osnažit će te da se povežeš s Bogom na razini koja će promijeniti svaki aspekt tvojeg života.

Dostupno na: MessengerX.com

DUH SVETI

Čuli ste za njega – ali poznajete li ga?

Učenici su tri godine proveli s Isusom, hodajući s njim i slušajući svaku njegovu riječ. Ipak je Isus rekao svojim najbližim prijateljima da ih mora napustiti ne bi li Duh Sveti mogao doći – i da će to biti bolje za njih (Ivan 16:7, 13-14). Ako je to bila istina za učenike, koji su svaki dan bili s Isusom, koliko je više nama potrebno da Duh Sveti bude aktivno uključen u naše živote?

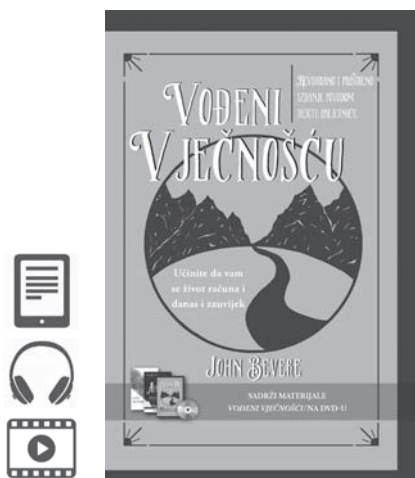
Nažalost, Duha Svetog često se krivo shvaća te mnogi uopće ne znaju tko On uistinu jest i kako nam se očituje. Često ga se prikazuje kao nešto „čudno“. Ali Biblija jasno kaže da Duh nije nešto. On je netko – osoba koja nam je obećala da nas nikada neće ostaviti.

U ovoj interaktivnoj knjizi, John Bevere vas poziva da sami za sebe otkrijete najviše zanemarenu i krivo shvaćenu osobu u Crkvi: Duha Svetoga. Nemojte to propustiti.

Dostupno na: MessengerX.com

VOĐENI VJEČNOŠĆU

Neka vaš život nešto znači danas i zauvijek

Život na zemlji samo je dašak, a ipak ga mnogi od nas žive kao da s druge strane nema ničega. Međutim, način na koji živimo ovaj život odredit će kako ćemo provesti vječnost. Pismo nam kaže da će vjernike dočekati nekoliko stupnjeva nagrada – od toga da će sve što je netko postigao izgorjeti na sudu, do kraljevanja s Kristom.

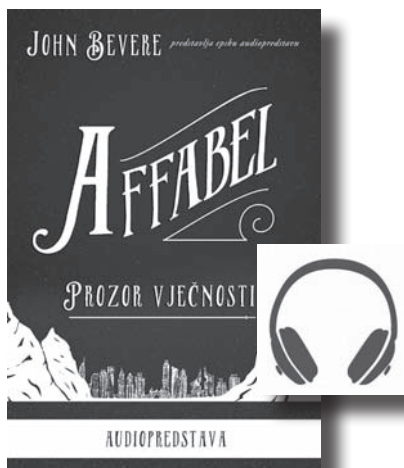
Polazeći od principa navedenih u Drugoj poslanici Korinćanima 5:9-11, John Bevere nas podsjeća da će svi vjernici doći pred Krista da bi primili što su zaslužili u životu. Mnogi od nas bit će iznenađeni kad shvate da su većinu vremena proveli radeći stvari kojima ne mogu zaraditi vječne nagrade.

Kako onda možemo živjeti značajne živote? U knjizi „Vođeni vječnošću“ naučit ćete kako otkriti svoj poziv i umnožiti što vam je Bog dao. Dok budete stvari počinjali gledati iz vječne perspektive, bit ćete osnaženi da činite ono što ima trajnu vrijednost.

Dostupno na: MessengerX.com

AFFABEL

Prozor u vječnost Audio drama

Jeste li razmišljali o vječnosti? Možda znate gdje ćete je provesti, ali znate li kako ćete je provesti?

Za vjernike je iznimno važno da žive vođeni vječnom perspektivom, ali ponekad je teško dokučiti vječnost. Ova epska audio drama iz knjige Johna Beverea „Vođeni vječnošću“ prozor je u ono što se krije iza naše svjetovne stvarnosti.

Pridružite se veličanstvenom Kralju Jalynu, mračnom gospodaru Dragonu, Milosrdnoj, Neovisnom i ostalima dok istražujete čudesnu zemlju Affabel i strašne predjele zemlje Samoće. Život će vam se potpuno promijeniti kada ovi likovi počnu otkrivati što se krije u vašem srcu.

Dostupno na: MessengerX.com

SUZE NAKON POLJUPCA

Zašto žene gube kad se prepuste

Žene su stvorene da budu više od seksualnog objekta za muškarce. Vrijeme je da vratimo dostojanstvo, čast, snagu – i da, čak i moć – generacijama žena, mladima i starima, koje više ne žele gubiti.

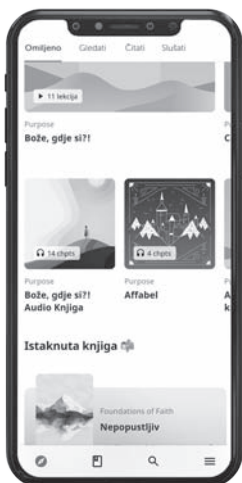
- Otkrijte iskrene, božanski nadahnute odgovore na teška pitanja.
- Uspavajte ponovno sve ono što se prerano probudilo.
- Primite potpuno Božje oprostjenje.
- Hodajte u slobodi, sili i čistoći.

Strastvena. Oštra. Aktualna. Moćna. Zabavna. Te riječi opisuju Lisu Bevere – internacionalnu govornicu, jednu od najprodavanijih spisateljica prema New York Timesu i suautoricu televizijskog programa The Messenger koji se emitira u više od 200 zemalja.

Dostupno na: MessengerX.com

X MessengerX

Učeništvo za svakoga, svugdje

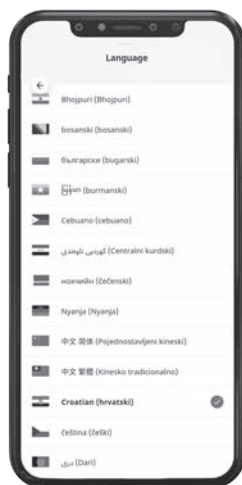

- **Besplatno na više od 110 različitih jezika**
- Dostupno putem aplikacije i online
- Materijali za vaš rast
- Pratite svoju prošlost i put učenja

Preuzmite kompletnu biblioteku Messengera o učenju, uključujući e-knjige, audio knjige, kratke filmove, video učenja, biblije i još puno toga što možete gledati, čitati ili slušati na svojim uređajima.

MessengerX.com

Dostupno u cijelom svijetu na App Store i Google Play.

UMNOŽAVANJE

MATERIJALI ZA POUKU

Knjiga koju držite u rukama dio je materijala za učenje Umnožavanje, Johna Beverea. Čitajući knjigu i koristeći dodatne materijale za učenje, dostupne na priloženom DVD-u, kao i na MessengerX.com, moći ćete proučiti svaki dio ovog dinamičnog učenja koje vam može promijeniti život. Ako ga budete proučavali na ispravan način, izvršit će veliki utjecaj i osnažiti vaš kršćanski hod, omogućavajući vam da učinite više za Boga.

Materijali za učenje *Umnožavanje* sastoje se od sljedećih dijelova. Možete ih skinuti na svoje uređaje:

- Knjiga *Umnožavanje*
Jedini tekstualni dio ovog materijala za učenje. Knjigu također možete pronaći na DVD-u u obliku e-knjige.
- DVD s materijalima za učenje *Umnožavanje*
Priloženi disk sadrži sve materijale u digitalnom obliku. DVD nećete moći puštati na kućnom DVD playeru. Međutim, svim materijalima možete pristupiti na svom tabletu, kompjuteru ili pametnom telefonu.
- Audio knjiga *Umnožavanje*
Svi dijelovi tekstualne knjige *Umnožavanje* na vašem jeziku u MP3 formatu.
- Video učenja *Umnožavanje*
Svih 12 video učenja u MP4 formatu.
- Na DVD-u su također još neke knjige i materijali, uključujući knjigu *Bože, gdje si?* i *Vođeni vječnošću*, u obliku e-knjige.

Multimedijски materijali za učenje, e-knjige i Biblija dostupni su za

besplatno preuzimanje na:

MessengerX.com

SVI SU OVI MATERIJALI POKLON VAMA!

Slobodno ih kopirajte sa DVD-a, pošaljite prijateljima, kopirajte ih u Word dokumente, šaljite učenja članovima svoje crkve te ih stavljajte na Internet za druge da ih koriste. Šaljite ove materijale gdje god vidite da postoji glad za dobrim učenjem Božje riječi i silom u kršćanskom životu.

Ostale informacije o dijelovima kompleta materijala *Umnožavanje*:

Dokumente sa ovog DVD-a nećete moći puštati na kućnom video playeru. Budući da se radi o različitim formatima materijala: video, tekstualnim dokumentima, audio dokumentima, možete im pristupiti i puštati ih samo na digitalnom uređaju ili kompjuteru.

MP4 audio dokumente možete skinuti na svoj media player, pametni telefon ili kompjuter.

MP3 audio datoteke možete prebaciti na svoj audio medijski uređaj, pametni telefon ili kompjuter.

E-knjige možete skinuti na svoj telefon, tablet ili kompjuter. Jednostavne su za čitanje, tiskanje ili kopiranje. Slobodno kopirajte dijelove teksta u svoje dokumente!

Dodatni materijali dostupni su na mnogim jezicima na

MessengerX.com i putem aplikacije **MessengerX**

**UMNOŽI
POTENCIJAL KOJI
TI JE BOG
DAO**

**DVD
S MATERIJALIMA**

Namijenjeno za
korištenje samo na
kompjuteru

**M MESSENGER
INTERNATIONAL**
MessengerInternational.org

Pogledajte videa i ostale
materijale i preuzmite ih sa:

X
MessengerX

**JOHN
BEVERE**

Ovi materijali, kao i mnoga druga učenja
Johna i Lise Bevere dostupna su na besplatnoj Messenger
streaming stranici, mobilnoj aplikaciji za preuzimanje
materijala te internetskoj stranici

MessengerX.com

Učeništvo svaki dan, za svakoga, svugdje.
Potpuno besplatno na više od 110 jezika.
Neka duhovni rast postane dio vaše svakodnevnice!

“NEMOJMO SE SPUTAVATI JER ĆEMO UMRIJETI PRAZNI. IZLIJMO SE POTPUNO KAO DAR BOGU... TEK ĆEMO TADA UISTINU OŽIVJETI I ISKUSITI ŽIVOT U PUNINI.”

—JOHN BEVERE

Osjećaš li se ikada kao obični promatrač u Božjem kraljevstvu? Možda si svjestan da bi nešto trebao raditi, ali ne možeš dokučiti o čemu se radi. Većina nas želi učiniti nešto veliko u životu, ali borimo se sa pitanjima kao što su ova:

- Kako mogu biti siguran da nisam promašio Božju volju za svoj život?
- Koju ulogu moji darovi imaju u izgradnji Božjeg kraljevstva?
- Kako mogu biti siguran da ispunjavam potencijal koji mi je Bog dao?
- Je li moj poziv manje važan zato što nisam službenik u crkvi?
- Kako da pomirim milost sa djelima i onim što trebam raditi za kraljevstvo?
- Kako da pobijedim strah i napredujem čak i kad se osjećam nesigurno?

U ovoj dubokoj knjizi, jedan od najprodavanijih pisaca, John Bevere, oslanja se na detaljno proučavanje Pisma, ujedno koristeći snažne priče i primjere da bi vas naveo da počnete drugačije gledati na svoj poziv i uvidite koliko je važan Bogu. Na stranicama ove knjige pronaći ćete snagu za umnožavanje darova koje vam je Bog dao i za život u svom potencijalu.

Ako ste spremni zamijeniti pasivnost za veću svrhu, vaše putovanje počinje ovdje.

Sadrži i *Umnožavanje*
DVD s materijalima

JOHN BEVERE je međunarodni govornik i jedan od najprodavanijih pisaca, poznat po odvažnom i beskompromisnom pristupu Božjoj Riječi. John i njegova žena, Lisa, osnivači su službe Messenger International, posvećene podizanju beskompromisnih sljedbenika Isusa Krista koji će preobraziti naš svijet. Kada je kući u Coloradu, John se voli kartati sa svoja četiri sina ili pokušava uvjeriti Lisu da odu igrati golf.

Za besplatno preuzimanje i streaming videa posjetite [MessengerX.com](https://messengerx.com)

MessengerX

Ova je knjiga **AUTOROV DAR**
i **NIJE NA PRODAJU**

SYLOAM
WWW.SYLOAM.EU

MESSENGER
INTERNATIONAL
[MessengerInternational.org](https://messengerinternational.org)

ŽELITE VIŠE?
SKENIRAJTE OVDJE.

